

CUVÂNTUL EDITORULUI

Iată-ne la momentul unei noi serii de editări: seria de toamnă...

După cum veți constata, inclusiv din talonul de la finele volumului, **numărul noilor noastre apariții crește mereu, odată cu fiecare serie.** Acum, vă oferim **7 titluri noi și 3 reeditări** (***“Adevăruri explozive”***, ***“Revanșa Daciei”*** și ***“Secretele Terreii”*** - vol. III), **acoperind un spectru cât mai larg de domenii atractive:** parapsihologie, spionaj, ocultă mondială, O.Z.N.-istică, preistorie.

Sperăm ca în primăvară să vă oferim o altă serie de surprize plăcute, cu unii **autori** noi, pe lângă cei pe care îi apreciați deja.

Până atunci, să constatăm că domnii **Teodor Filip** și **Florian Gârz** păstrează același ritm alert al aparițiilor editoriale, deși ne oferă lucrări extrem de pretențioase din punct de vedere al documentării. **Ambii autori au deja o groază de “fani” declarați și nu puțini... au ochii albaștri.** Cehstie care îi cam deranjează pe unii șefi și șefuți...

Și, pentru că tot veni vorba (olteanului), **mulțumesc pentru me-sajele de susținere și încurajare din partea purtătorilor de uni-forme de toate culorile** (și de toate gradele), venite pe toate canalele posibile și **în ciuda supravegherii permanente căreia îi suntem supuși.** E o impresionantă dovadă de curaj în ziua de astăzi, când unora (din convingere sau la comandă) nu le mai place patriotismul (cică e... desuet și duce la naționalism, pe care “Ei” îl confundă cu satanismul !). Primim sute de scrisori de mesaje de susținere (***“Țineți-o tot așa !”***), ne bucură că românii n-au uitat nici o clipă să-și iubească țara, dar ne bucură și mai mult astfel de mesaje primite de la ofițerii Țării, cei meniți ca, într-un domeniu sau altul, să vegheze la liniștea noastră. Aceasta înseamnă că doar o nefericită conjunctură și unii șefi aleși în funcție de... mărimea oportunismului i-au determinat pe (sub)ofițerii din Armată, Serviciile secrete și Poliție să adopte “politica trestiei”...Nu ne erijăm nici în formatori de opinie, nici în “catalizatori” de patriotism dar avem impresia că, **pentru mulți români, s-a cam umplut paharul ! Cei care cred că pot ocupa România pe nevăzute se cam înșeală amarnic...**

În bună parte, cei care ne-au obligat să ne închinăm spre Moscova, ei sau urmașii lor, vor de 19 ani să ne “dreseze” să facem plecăciuni spre “Vestul democratic”: Washington, Berlin, Paris, Londra...Mințiți de politicieni sau de ziaști naivi sau mercantili, aflați la cheremul agenților de influență ai diverselor servicii secrete ce arhivează pe-aste meleaguri după Loviluție, se pare că **românii**, până la cel mai “simplu”, **au început să se dumirească de**

modul în care au fost manipulați până acum și să cam priceapă “jocurile”...

Un merit în acest sens l-au avut și politicienii (puțini) sau ziariștii ce s-au zbatut să ne spună adevărul, cu orice risc. Însă, deși cartea a devenit un lux (fie ca bani, fie ca timp) și nu beneficiază de aceeași audiență ca mass-media, cu toate bețele puse-n “roate”, **editurile și scriitorii au un merit special în trezirea Nației**. Neglijați mult timp, ca pericol, de “autorități, aceștia au avut avantajul dublu de a “lovi” la vârf și pe o mai mare întindere de text, problemele putând fi abordate în toată complexitatea lor.

Din păcate, **unii dintre ei au plătit această îndrăzneală cu paralizii subite** (atenționări parapsihologice) **sau chiar cu moartea** (semn de iritare maximă din partea unora!): **Alexandru Saucă, Ioan Tecșa, Șerban Săndulescu...**Cei trei decedați (ca și alții, de pe o listă interminabilă!) ne demonstrează că **cele mai periculoase dezvăluiri rămân cele despre Loviluția din '89 !**

Au rămas, însă, destui aceia dispuși, spre onoarea lor, să-și riște viața pentru a trezi poporul român “din somnul cel de moarte”: **Eugen Celan, Emil Streinu, Corin Bianu, Paul Ștefănescu ș.a.**

“Cine are informația domină situația !” ne spune un “adagio” al ofițerului de informații. **Un om informat e mai greu de manipulat ! Datorită unor astfel de autori, românii nu mai pot fi mințiți la infinit**, motiv pentru care nici dl. Eugen Celan n-a fost neglijat...

Specializat în parapsihologie, dl **Eugen Celan** este unul dintre “deschizătorii de pârtie” al acestui domeniu în beletristica română de profil. Lucrări ca **“Războiul parapsihologic”** (1993), **“Parapsihologia și serviciile secrete”** (1997) sau **“sfidările parapsihologiei”** au rămas în conștiința cititorilor prin mulțimea de informații, inedite și de-a dreptul incredibile, ca și prin imparțialitatea autorului...

Ca un adevărat profesionist, **dl. Eugen Celan prezintă o avalanșă de informații, fără a se lansa în speculații**, lăsând cititorul să tragă singur concluziile.

Volumul de față este unul de excepție, poate cea mai bună lucrare a Domniei Sale (“părearea mea!”...), deschizând nebănuite orizonturi ale “războiului ascuns” purtat de serviciile secrete ale Marilor Puteri într-un domeniu prea puțin cunoscut: cel al parapsihologiei. Pe care îl prezintă cu detașare, fără parti-pris-uri, lăsând a înțelege că *“toți sunt o apă și un pământ”* ! Adică, lucrează la fel de “murdar”, fără scrupule, inclusiv spionii “marilor democrații occidentale”...

Această lucrare nu se află la prima apariție. Ea a mai apărut la Editura Miracol, în **1997**, sub titlul *“Parapsihologia și serviciile secrete”*. A fost o

lucrare care m-a fascinat de atunci, dezvăluindu-mi multe din necunoscutele lumii contemporane. **Lecturând-o, veți afla și Dvs. secrete bine ascunse ale unei lumi pe care, până acum, nu o credeți posibilă...**

Nu am făcut nici-o modificare în text. Însă, conform contractului încheiat, mi-am asumat riscul unor permutări de capitole, schimbarea titlurilor acestora și “spargerea” textului în subcapitole cu titluri sui-generis.

Nu știu în ce măsură am “îmbunătățit” lucrarea dar un lucru este cert: **iar ne veți reclama la șefi că ați pierdut nopțile !...**

Eugen **DELCEA**

CUVÂNT ÎNAINTE

Probabil că niciuna dintre disciplinele considerate “de fron-tieră” nu este atât de interconectată cu atât de multe domenii de activitate ca parapsihologia. De la fizica cuantică, astrofizică, cosmo-logie și până la biomedicină, filozofie și teologie, cu greu vom putea găsi un echivalent domeniu de cercetare ca cel al parapsihologiei. “Misterul” este amplificat, pe de altă parte, de faptul că fenomene obiective, ce constituie portofoliul său de investigații, nu și-au găsit de multe ori, însă, o explicație care să poată fi furnizată de suma cunoștințelor noastre considerate a avea statut științific.

Să adăugăm **interesul brusc manifestat la noi față de para-psihologie**, după ce o jumătate de secol accesul la preocupările dome-niului a fost supus unei totale cenzuri a cărei încălcare atrăgea automat implicații punitive. Aceasta a făcut ca, după 1989, piața literaturii para-psihologice să fie invadată de un val de producții, de multe ori de o în-doielnică factură, care, alături de instalarea unei fațade de ocultism, **deturnează implicațiile reale pe care cercetarea parapsihologică le aduce.** Apariția concomitentă a unei pleiade de “mediumi”, “biovinde-cători”, “clarvăzători” și alți asemenea dotați cu facultăți “paranormale” **ce confundă investigația științifică a parapsihologiei cu ezoteris-mul**, conferindu-i doar aspecte mercantile, întregește tabloul aproxi-mativ al realității în care navighează preocupările de o atare natură.

Pe de altă parte, **implicațiile majore** pe care fenomenologia paranormalului o induce în sfera de preocupări legate în special de **do-meniul militar și cel al obținerii informațiilor**, fac din parapsihologie o sferă de interes din care serviciile secrete caută să extragă cât mai multe beneficii.

Concomitent, dezvoltările pe care psihotronica le-a adus odată cu constituirea sa ca preocupare aparte, fac ca investigațiile astfel di-recționate să conducă la **realizarea unor tipuri de arme neconvenți-onale.** Mai mult chiar, soluțiile învederate aduc după sine posibilități prin a căror prismă privind lucrurile constatăm că **“războiul stelelor” apare de pe acum ca un nevinovat joc de copii.** Aceasta, deoarece **teatrul de operațiuni militare se încearcă a fi mutat parțial din universul nostru tridimensional în altul cvadridimensional**, cu care suntem intricăți. Accesarea lor de către vectorii de trimitere la țintă a încărcăturilor nucleare – într-un scenariu ce pare a fi calchiat după povestirile SF – **face practic imposibilă orice ripostă din partea adversarului.** Se știe azi că, cel puțin din decada anilor '70, **intense cercetări** sunt demarate către un astfel de orizont.

În același timp, **utilizarea metodologiilor paranormale în do-meniul obținerii informațiilor cu caracter secret** face ca interesul ser-viciilor secrete față de atari metode “exotice” să fie din ce în ce mai mare.

Suita de episoade prezentate cititorului în continuare va ridica poate un mic colț al nebuloasei în care ele plutesc.

Sper că atât efortul autorului cât și cel al Editurii OBIECTIV de a le devoala să fie răsplătite prin satisfacția cititorului care va găsi în parcurgerea lor **fapte și evenimente mai puțin cunoscute sau ade-sea chiar ascunse opiniei publice.**

Autorul

1. DOSARUL BLAVATSKY

La botez, patrafirul preotului lua foc...

Constituie aproape un truism afirmația că figura **Helenei Petrovna Blavatsky, născută Helen von Hahn**, cunoscută publicului larg drept Doamna Blavatsky, este una dintre cele mai reprezentative apariții în lumea spiritualiștilor care a bântuit sfârșitul secolului trecut și a începutului celui pe care abia l-am terminat. Oricum, ea poate fi considerată ca **principala fondatoare a curentului teofizic**, care, după ce și-a cucerit **o mulțime de adepți**, dintre care trebuie menționat cel puțin **Rudolf Steiner**, a început să cadă într-o cvasi-desuetitudine, situație ce se perpetuează și în zilele noastre. Și cu toate acestea, amprenta pe care a lăsat-o în urma sa planează și azi deasupra curentelor de sor-ginte teozofică ce înconjoară lumea.

S-a **născut la 31 iulie 1831**, în orașul **Ecaterinoslav din Ucraina**, ca **fică a unui colonel de descendență germanică** ce-și alesese o nouă patrie de adopțiune. Apariția sa pe lume pare a fi fost marcată, de la început, de bizare accidente. Se menționează, astfel, că, **la botezul său, patrafirul preotului care oficia a luat foc**. Biografii săi insistă asupra faptului că, **încă de mic copil, avea o tendință înăscută către mister**. Mai mult chiar, în jocurile copilărești la care participa, **reușea să inducă porumbeilor pe care îi prindea o profundă stare de somn "magnetic" prin simpla atingere a acestora**. **S-a căsătorit la vârsta de 16 ani cu vice-guvernatorul Erevanului, Nichifor Blavatsky**, de care însă se desparte după o scurtă perioadă de conviețuire conjugală, pentru a fugi la Constantinopol, împreună cu un căpitan de marină, comandant al unui vas navigând sub pavilion englez.

"Amazoana" de lângă Garibaldi

Viața la **Constantinopol** și-o petrece câștigându-și existența **într-un circ**, unde, de altfel, îl cunoaște pe un tenor de origine maghiară, **Agardi Mitrovici**, în compania căruia ajunge ulterior **la Paris**. În această perioadă a vieții și în activitățile sale ulterioare, sunt puse ba-zele înclinațiilor sale ezoterice, datorită influenței pe care a exercitat-o asupra sa **Daniel Douglas Home**, celebru medium al acelor ani și probabil una dintre cele mai înzestrate personalități cu capacități paranormale cunoscute de istorie până în zilele noastre. Ca orice nativă rusoaică, **și cu talent muzical**, Doamna Blavatsky își

împarte timpul acestei perioade pariziene între serviciul de asistentă a lui Home și cea de **dirijoare a corului regal sârbesc**.

Mai mult chiar, **face o escapadă în Italia, unde, deghizată în bărbat, luptă alături de Garibaldi**. Este rănită în **bătălia de la Mentana**, trăind pentru câteva săptămâni **între viață și moarte**. Se reîntoarce, pentru o vreme, la Kiev, în compania aceluiași Mitrovici, dar este silită să-l părăsească, datorită unei **campanii publicitare defavorabile**, ce i s-a făcut aici. **Împreună cu Mitrovici pleacă spre Egipt**. Călătoria pare însă a fi, de la începutul său, pusă sub semnul tragediei, deoarece **vasul cu care naviga explodează, scufundându-se**. Deși **scapă cu viață**, pretin-zân-du-se chiar că ar fi fost singura supraviețuitoare a tragediei, **îl pierde pe Mitrovici**, care se îneacă în acest accident naval, ajungând singură și părăsită **la Cairo**, fără cel mai mic ajutor din partea cuiva.

Viața sa aventuroasă își pusese amprenta asupra existenței sale chiar din vremea când l-a părăsit, după **numai trei luni de mariaj**, pe fostul său soț generalul Blavatsky, **peregrinând, timp de zece ani, din America până în Tibet**. Așa cum arată, de altfel, Jaques Bergier, peregrinând prin America, ea nu ezită a se angaja **în aventuri ban-ditești în Far West. la contact cu mormonii și studiază metodele woodoo ale ocultismului și vrăjitoriei**. De sorginte africană, aceste practici trecute prin America de Sud, înainte de a se răspândi în nordul continentului, au reușit performanța de a se perpetua până în zilele noastre.

Hașiș și ocultism

Perioada pe care Doamna Blavatsky o trăiește angrenată în cortegiul de fantastice întâmplări face ca anul **1871** să o găsească **la Cairo**, unde **fondează o societate spiritistă, în compania unui magician de origine coptă**, care, în plus, mai era bântuit de morbul de a fi literat musulman. Este momentul în care celebra doamnă **afă de existența unei cărți conținând extraordinare secrete care provin de pe alte planete, referindu-se la istorii petrecute cu milioane de ani în urmă**. Originalul acestei cărți, consemnat în bibliografia domeniului ocultismului sub titlul de **“Stanțele de la Dzian”**, s-ar afla **într-o mănăstire din Tibet**. Magicianul copt i-ar fi transmis însă Doamnei Blavatsky tehnicile oculte ale consultării Stanțelor de la Dzian **“prin clarviziune”**: lucrurile descrise în această lucrare, cu care ne vom întâlni ulterior în producțiile literare ale Doamnei Blavatsky – ea pretinzând că le-a citit efectiv prin acele tehnici clarvoiente – este greu de știut într-o cât de mare măsură nu s-au datorat viziunilor sale din transele în care intra **sub influența hașișului pe care îl consuma**. Și nu este exclus, chiar **a opiumului** de care

se pare că nu era străină. Este, totuși, demn de remarcat faptul că, deși a parcurs evident o perioadă în care se afla sub influența drogurilor opiacee, nu se consemnează, în viitoarea sa activitate, o dependență față de droguri.

Viața îi rezervă în continuare și **un episod londonez**. Ca de altfel în toate perioadele vieții sale, are parte și aici de o bizară cunoștință a unui personaj, **hindus**, pe numele său **Kout Houmi Lal Sing**. Legătura cu acest personaj, real sau acoperit sub pseudonim, se materializează printr-o **serie de scrisori** pe care Doamna Blavatsky le primește, fructificându-le apoi pe parcursul carierei sale scriitoricești. Iscălindu-se **K.H.**, autorul lor, pare a fi, dacă nu extrem de bine informat asupra problemelor științifice ce acaparau interesul cercurilor intelectuale londoneze, atunci cel puțin posesorul unei imaginații prodigioase. **Este interesant de subliniat că el atinge în scrierile sale, încă de atunci, problematica pericolului armelor bazate pe energie atomică** și, ca urmare, a necesității păstrării multor secrete față de lumea vulgară. Urmarea directă a corespondenței dintre cei doi poate fi găsită în opera sa, începând cu prima carte, pe care doamna Blavatsky o publică sub titlul **“Isis dezvăluită”**, care, așa cum constată criticii ei pertinenti, *“dove-dește o cultură imensă, ce merge de la lingvistică (este prima care studiază semantica sanscritei arhaice) până la fizica nucleară, trecând prin toate cunoștințele epocii sale, ale epocii noastre, plus câteva științe care rămân a fi inventate”*.

Legătura dintre Doamna Blavatsky și K.H. constituie, se pare și **prima întâlnire dintre ea și serviciile secrete engleze**. Cei care au studiat aceste aspecte ale activității Doamnei Blavatsky pun în discuție, de fapt, două ipoteze: K.H. ar fi fost un hindus agent al unei societăți secrete care o manipula pe Helen Blavatsky. Cea de a doua, de fapt cea mai verosimilă, că **în spatele lui K.H. stăteau serviciile secrete engleze, care, de fapt, o manipula în realitate pe Doamna Blavatsky**. După cum se știe, *Intelligence Service* avea în epocă, printre alte preocupări majore și dezvoltarea unei intense activități operaționale în India aflată sub ocupație britanică. Întregul scenariu prevedea, deci, **infiltrarea doamnei H.B. în rândurile societăților secrete hinduse**, care, sub diferite forme și activități, aveau scopul suprem al câștigării independenței. Ori, așa cum s-a văzut, H.B. a fost, în perioadele următoare ale vieții sale, profund implicată în călătorii și activități desfășurate în India. Faptul că *Intelligence Service* avea o preocupare deosebită pentru monitorizarea unor activități de tip ocult, cu care diferitele societăți se ocupau, rezultă mai ales din aceea că acțiunile sale pe această linie au mers până în zilele celui de-al doilea război mondial. Aceasta i-a permis desfășurarea unor acțiuni de învăluire și supra-veghere a lui Hitler,

cunoscându-se înclinațiile acestuia pentru ocultism, acțiuni ce au mers până la pilotarea atentatului din 1944 împotriva dictatorului Germaniei.

Și cei ce urmăresc perioada din viața Doamnei Blavatsky lega-tă de conexiunile avute cu K.H. și a producțiilor “literare” ce au pus bazele teozofiei sale nu pot să nu remarce **similitudinea scenariilor acesteia cu** ceea ce, în zilele noastre, s-a pretins a fi “**acțiunea UMMO**”. Acest lucru reiese din însuși programul de acțiune pe care și-l pro-pusese “Societatea Teozofică” și din care s-au inspirat, cu certitudine, cei care au pilotat programul “*acțiunii UMMO*”. Astfel, similitudinea celor două programe pleacă de la preconizarea “**formării unei fraternități universale a oamenilor, studierea și mediatizarea religiilor, filozo-filor și științelor** (în particular pentru ummiții “*de origine cosmică*”), **precum și investigarea legilor naturii și trezirea puterilor divine latente în om**”.

“Sponsori principali”: președintele SUA și spionajul englez

Așa se face că anul **1873** o găsește pe Helene Blavatsky în **America**, la Chittenden, în statul Vermont, locuind în casa unor mediumi spiritiști – frații Eddy. Aici îl cunoaște pe **colonelul Henry Steel Olcott**, cu care pleacă la **New York, întemeind** aici împreună, în **decembrie 1875, “Societatea Teozofică”**, după ce, în prealabil fondaseră un “*club al miracolelor*”. În centrul preocupărilor lor începe să prindă contur **ideea de a merge în India**, pentru a studia la fața locului miracolele ce se petreceau aici și de care se vorbea tot mai mult. Constituindu-se într-o **echipă de patru persoane**, în care, alături de madam Blavatsky și colonelul Olcott, mai participau alți doi “inițiați”, purced către sfârșitul anului **1878 spre Bombay**.

Este, pe de altă parte, interesant de reținut că prima escală din drumul lor către India este făcută la **Londra**. Activitatea desfășurată aici de grup indică faptul că, beneficiind de “ajutorul” unui prieten, **sunt îndrumați pe filiera primului lor contact cu reprezentanții mișcării hinduse revitalizate “Arya Samaj”**. Factura ideologică mult asemă-nătoare mișcării teozofice, recent pusă la cale de madam Blavatsky și colonelul Olcott cu mișcarea Arya Samaj, îi face pe cei doi să se adreseze – **bucurându-se de “facilitățile” oferite de “unele cercuri”, în spatele cărora se profila Intelligence Service** – direct conducă-torilor mișcării Arya Samaj. Pentru a se apropia cât mai mult de mișcarea indiană, Societatea Teozofică a Helenei Blavatsky își adaugă în titulară și indicația “*of the Arya Samaj*”. Este de menționat faptul că, la plecarea din America, **colonelul Olcott**, cunoscut în cercurile înaltei ierarhii americane grație activității sale publicistice, **obține**

din partea președintelui în funcție, Rutherford Hayes, pentru el și Doamna Blavatsky, acreditarea în calitate de trimiși speciali ai acestuia, însoțită de pașapoarte diplomatice și scrisori de acreditare.

Grupul expediționar, având premisele voiajului lor indian aranjate de “prieteni” londonezi, ajunge în India la **16 februarie 1879**. Activitatea lor începe să se desfășoare energic, reușind să fie primiți în vizită de o serie de inițiați hinduși în frunte cu Pandit Schiamji Krishnaparma.

Teleportare cu final neprevăzut

Un fapt ieșit din comun se petrece: **cei doi trec de la interesul pentru hinduism direct la convertirea în religia budistă**. Madam Blavatsky este implicată, la rândul său, într-o serie de fapte mai puțin obișnuite, care au ca rezultat, printre altele, și acela al **convertirii editorului influentului ziar anglo-indian “Pionerul”, A.P. Sinnett, în urma unei ședințe de teleportare având-o ca protagonistă**. De altfel, activitatea publicistică ulterioară a lui Sinnett și mai ales apariția cărților scrise de ea, **“Budismul ezoteric” și “Lumea ocultă”**, reușesc în a **introduce practic teozofia în Europa**.

Periplul indian al cuplului Blavatsky-Olcott este punctat de un curios incident: **o serie de arestări și persecuții polițienești dirijate de administrația britanică se abat asupra lor**. Motivul întregii afaceri: cei doi sunt **acuzati că ar fi spioni ruși. Colonelul Olcott se adresează președintelui Statelor Unite**, căruia îi scrie: *“Guvernul Indiei a primit rapoarte false despre noi, bazate pe răutate sau ignoranță și am fost puși sub o supraveghere atât de neîndemânatică, încât atenția întregii țări a fost atrasă asupra ei și li s-a dat de înțeles indigenilor că faptul de a ne fi prieteni le-ar atrage reaua-voință a funcționarilor superiori și le-ar putea dăuna intereselor personale. Intențiile laudabile și binefăcătoare ale societății s-au găsit, astfel, serios stânjenite și am fost victimele unor josnicii nemeritate, ca urmare a hotărârii guvernului, înșelat de zvonurile false”*.

Întreaga această turnură a situației **s-a datorat probabil acti-vităților lor “ocultiste” care nu s-a încadrat în limitele instrucțiunilor primite din partea serviciului secret englez**. La toate acestea s-a adăugat și fantezia uluitoare, agrementată de doctrinele orientale, pe care proaspăta inventată teozofie le-a încorporat. După legătura realizată cu marii inițiați Morya și Koot Hoomi, aflați în Tibet, influența spiritologiei pe care o propagau și probabil ieșirea din cadrul care le fusese programat au făcut ca la **reîntoarcerea, în anul 1884, în Europa**, madam Blavatsky să fie **supusă unor extraordinare presiuni, cu toate că mișcarea sa teozofică**

începuse să ia proporții în Anglia și Franța. Scopul final al întregului cortegiu al acestor presiuni nu era altul decât **discreditarea sa și scoaterea ei în afara jocului**. Întreaga această acțiune cade în sarcina *“Societății pentru cercetări psihice”*, pilotată din umbră de același serviciu secret britanic. Societatea trimite la Adyar pe **dr. Hodgson**, pentru aparente investigații. După trei luni de investigații efectuate în India, raportul lui Hodgson asupra fenomenelor paranormale la care a participat Helena Blavatsky în această țară constată că **întreaga afacere n-ar fi fost decât o simplă înșelăciune** a deja celebrei devenite doamne. Scrisorile pe care aceasta pretindea că le-a primit “din astral” nu erau decât mistificări și falsuri, realizate prin complicitatea unor prieteni devotați și totodată interesați. Și, așa cum arată Jaques Bergier, *“se va stabili, după moartea acesteia, că fusese organizată o adevărată conspirație de către guvernul englez, de serviciile poliției viceregelui Indiei, de misiunile protestante din această țară și de alte personaje ce nu pot fi identificate și care erau probabil cele mai importante din complot”*. Pe planul războiului psihologic, **operațiunea** montată împotriva Doamnei Blavatsky este **o capodoperă**.

“Doctrina secretă” pentru eliberarea Indiei

Conspirația dovedește pe de altă parte, că **există anumite organizații împotriva cărora chiar și protecția președintelui Statelor Unite nu servește absolut la nimic**. Rezultatul a fost obținut. Pe plan politic, doamna Blavatsky urma să obțină o victorie totală: Mohandas Karamachand **Gandhi a recunoscut** că datorită acesteia și-a găsit calea, conștiința națională și **că, mulțumită ei, a eliberat, în cele din urmă India**. Un discipol al doamnei Blavatsky i-a furnizat drogul *“soma”* care i-a permis lui Gandhi să reziste în momentele cele mai dificile.

Miezul întregii “afaceri Blavatsky” se rezumă, deci, a fi scăparea din mână, de către serviciile secrete engleze, a activității celebrei devenite doamna Blavatsky, pe care o controlau. Față de turnura extrem de periculoasă pe care o luau evenimentele din India, acestea au hotărât scoaterea din joc a întemeietoarei noii doctrine filozofice, teozofia. Și nu este exclus ca unul **dintre motivele** care au stat la baza **asasinării, la 30 ianuarie 1948, a lui Gandhi de către un asasin plătit**, au fost **tocmai legăturile sale cu Helena Blavatsky**.

Totuși după întreaga această desfășurare de forțe împotriva-i, Doamna Blavatsky tace, în locuința sa de pe strada Notre Dame des Champs din Paris. Pleacă de aici la Londra, pentru a-și da **obștescul sfârșit**, în anul **1891**. Bogata sa operă teozofică este constituită din lucrări pe care le scria după o

abundentă bibliografie pe care o consulta mental, oprindu-se din scris și fixându-și privirea undeva într-un punct fix, în aer, în fața sa și citind parcă din “lumina astrală”. După **“Isis dezvăluită” - 1877**, scrie **“Doctrina secretă”** în **1888-1897**, **“Cheia teozofiei”** în **1889**, **“Nestemate din Orient”** în **1890**, ca și alte lucrări apărute postum.

2. GALLIPOLI - MISTERUL NEDEZLEGAT

Gallipoli – în turcește Gelibolu – este **numele unei peninsule** aflate între strâmtoarea Dardanele și golful Saros. Întinsă pe o suprafață de numai **16.500 de ha**, această limbă de pământ avea să intre în istoria primului război mondial ca obiectiv al debarcării unui corp expediționar al aliaților. Iar în istoria parapsihologiei, cu un eveniment petrecut în condiții total neobișnuite și pe care investigațiile serviciilor secrete, antrenate în elucidarea acestui incident militar, nu au reușit nici până în ziua de azi să-l lămurească. Mai mult chiar, cu trecerea vremii, au apărut noi supoziții și interpretări care și-au pus drept sarcină elucidarea misterului, fără a reuși această performanță. Numai că acest mister, ca și în cazul dispariției dinozaurilor – este drept, cu epoci geologice în urmă –, pare înconjurat de un zid de netrecut. Mai mult chiar, dacă în cazul preistoricilor animale ne-au rămas totuși unele urme venite din străfundurile timpului, în urma incidentului militar din Gallipoli, nu a rămas **nici o urmă palpabilă**, deși în el au fost angajați **peste 1.000 de oameni**. Iar timpul nu ezită să-și întindă mantia uitării, ștergând și ceea ce se mai putea utiliza drept urme ale întâmplărilor petrecute atunci.

Acțiunea militară care avea să intre în istorie mai mult ca eveniment parapsihologic decât unul marțial a **demarat în luna aprilie 1915, având drept scop final cucerirea Istanbulului**, pe acea vreme capitală a Turciei. Planul operațiunii presupunea ca, odată cucerit Istanbulul, să se poată face joncțiunea prin Marea Neagră, cu aliatul răsăritean – Rusia țaristă.

Strategia preconizată s-a dovedit însă a fi necorespunzătoare și, neținându-se seamă de puternica rezistență otomană care trebuia înfrântă, s-a terminat printr-un eșec. Către începutul anului următor, s-a ordonat retragerea corpului expediționar, în rândurile căruia numărul victimelor acțiunii ratate s-a numărat cu zecile de mii.

Episodul care a provocat, în cadrul acestei bătălii una dintre enigmele nu numai ale acestui sector de lupte – ci care se înscrie, cu certitudine, printre enigmele nedescifrate ale istoriei conflagrațiilor militare – se cunoaște sub numele de **bătălia pentru cota 60 de la Suvla Bay**.

1.000 de englezi dispar în neant !

Pentru cucerirea cotei 60, a fost desemnat primul batalion al regimentului Norfolk. Era o zi caldă și calmă din luna **august**. În fața batalionului englezesc ce se desfășura pe baza de plecare la atac, **dealul din fața sa se vedea foarte clar**, conturat pe fundalul scenei din acea zi în care doar o briză ușoară adia. Singura remarcă ce se putea face era aceea că seninul cerului de deasupra cotei 60 era acoperit de o **formațiune noroasă** aducând parcă a **forma unei căciuli**. La comanda primită, soldații au început să înainteze spre aliniamentul ce trebuia ocupat, pătrunzând în “formațiunea noroasă” ce acoperea cota.

Următoarea secvență care a putut fi relatată de martorii oculari, ce se aflau plasați în spatele unității ce se pare că atinsese coama dealului, marcat pe hărțile de luptă drept “*cota 60*”, a fost de-a dreptul uluitoare. **“Norul” a dispărut, cota rămânând goală, fără a se fi auzit nici cea mai mică urmă de luptă sau zgomotele inerente asociate unei bătălii. Parcă întregul batalion fusese înghițit de “nor” ...**

Spionii n-au putut afla nimic...

Întreaga afacere, date fiind misterul care plutea deasupra sa și numărul însemnat de soldați implicați în această acțiune, au dus la sesizarea guvernului britanic de către comandantul forțelor aliate expediționare din Gallipoli. Imediat a fost **dispusă o anchetă**. Astfel, Sir Mansfield Cumming, conducătorul lui **MI-6**, a ordonat unei grupe operative deplasarea ei la fața locului și demararea unei anchete și a cercetărilor necesare pentru elucidarea misterului celor întâmplare. Cu toate investigațiile efectuate, **nimic nu s-a putut concluziona...**

Enigma ce plutea asupra incidentului, în care un întreg batalion dispăruse fără a lăsa cele mai mici urme, a incitat la formularea celor mai incredibile ipoteze și a făcut ca, la sfârșitul războiului, în 1918, să se caute în arhivele militare turcești amănuntele incidentului petrecut pe versantul și culmea cotei 60. Rezultatul acestor investigații a fost realmente surprinzător. **Trupele turcești nu au avut nici un contact cu trupele engleze pe respectiva cotă!** Doar în anul 1920 au fost descoperite, la Gallipoli, rămășițele soldaților care au aparținut regimentului Norfolk. Numai că rămășițele pământești aparțineau unor combatanți, resturi ale regimentului, care s-au aflat în zonă după consumarea incidentului.

Toate investigațiile făcute în epocă de organele serviciului secret al armatei, cât și altele efectuate de diferite organisme mai puțin oficiale, nu au putut explica cum s-a putut ca un număr de peste o mie de combatanți să

dispară “într-un nor”, nelăsând nici-o urmă în spatele lor. Toate supozițiile și teoriile avansate, în încercarea de a produce un răspuns cât de cât acceptabil și care ar putea să motiveze într-un oarecare fel misterul, au căzut fără excepție.

Răpiți de... extraterestri ?

Iată însă că, plecând de la incidentele consemnate în legătură cu OZN-urile, unul dintre celebrii investigatori ai fenomenului OZN-istic, **Jacques Vallée**, lansează o surprinzătoare ipoteză: **soldații regimentului Norfolk au fost pur și simplu “răpiți” de către un OZN sau mai probabil de o escadrilă de OZN-uri !** Supozițiile sale nu par chiar atât de absurde cum am fi înclinați să credem la prima vedere. Istoria atât de enigmatică a afacerilor în care au fost implicate OZN-uri oferă suficiente argumente în favoarea unei asemenea insolite ipoteze. Ceea ce surprinde este doar faptul că un număr atât de mare de persoane au putut fi preluate de astronavele care se găseau în “norul” de pe coama cotei 60. Cât privește modalitățile prin care aceștia au fost determinați să intre în aparatele extraterestrilor, începând de la hipnoză și până la ordine transmise telepatic, este baleiată o întreagă gamă de posibilități, în funcție de imaginația autorilor care au tratat chestiunea. Un singur fapt însă rămâne indubitabil: **peste o mie de soldați**, angrenați în atacul vizând cucerirea cotei 60, **au dispărut fără urmă și fără a lăsa un cât de mic și palpabil indiciu pe câmpul de bătaie**. Mai mult chiar, fără a lua contact cu inamicul care se presupune că ar fi apărat cota respectivă...

3. “LUSITANIA” - SACRIFICIUL PENTRU O NOUĂ MARE PUTERE

“Lusitania” - “antrenament” pentru... Pearl Harbour

Probabil că puțină lume își poate închipui – și lucrul acesta nu l-au bănuț nici măcar istoricii –, deși de atunci s-au scurs mulți ani și multe arhive au fost răscolite, că **intrarea în frământările primului război mondial a SUA, s-a făcut pe poarta... parapsihologiei. Motivul** invocat drept “*casus belli*”, l-a constituit, după cum se știe, **scufundarea** de către un submarin german, **U-20**, comandat de către căpitanul Schweiger, a **transatlanticului “LUSITANIA”**, torpilat în ziua de **7 mai 1915**, la orele **13,40** și înghițit de apele Atlanticului la orele 14,28. Navigând sub pavilion britanic și având un deplasament de 32.000 tone, pachebotul măsoara 252 m în lungime și 25,33 m în lățime. De la chilă și până în vârful catargului avea 64 m, pe cele șase punți, în lungul cărora se înșirau cabinele, putând lua la bord 2.500 de pasageri. Prima sa cursă a avut loc în 1907, între Liverpool și New York, cucerind atunci trofeul “*Panglicii albastre*” cu viteza sa de croazieră de 24 de noduri.

În fatidicul său voiaj, **la doar 10 mile de coastele Irlandei**, el transporta **1.200 de pasageri**, incluzând și cetățeni americani, din care s-au putut salva doar 472 persoane și 289 membri ai echipajului, incluzându-l și pe comandantul său, căpitanul William Thomas Turner. Dar încărcătura sa cea mai prețioasă, depozitată în cale, era constituită din 1.242 lăzi cu proiectile, 1.000 cutii cu cartușe și 10,5 tone fulminat de mercur, toate destinate Angliei și pe care aceasta le achiziționase de pe piața americană cu aprobarea tacită a administrației președintelui Thomas Woodrow **Wilson**.

Președintele Wilson - “fiul dorinței de război”...

Câștigând alegerile prezidențiale din anul premergător declanșării conflictului, acesta **își începuse mandatul la 4 martie 1913, pentru a-și termina perioada guvernării la 3 martie 1921**, după parcurgerea a două mandate prezidențiale consecutive. **Desfășurarea implacabilă a evenimentelor** care aveau să arunce istoria civilizației noastre moderne în focul primei conflagrații mondiale **făcea ca interesele politicii americane să graviteze către tabăra aliaților**. Totuși, a împinge într-un război o națiune de talia celei americane, în condițiile unei politici ce baleia între izolaționism, neutralitate și participare de o parte sau alta a taberelor beligerante, nu era un lucru prea ușor. **Opinie publice îi trebuia furnizat un argument forte**, care să împingă valul opiniilor de partea uneia dintre

tabere. Acest lucru era prea bine cunoscut și principalilor actori ai tragediei ce se desfășura pe teatrul european. Iar tabăra Aliaților și în special conducătorii Albionului căutau orice ocazie pentru a înclina balanța opțiunilor americane în favoarea lor. Se intuia, dacă nu se afirma chiar, certitudinea că **războiul va fi câștigat de tabăra care îi va avea aliați pe americani. Totul depindea însă de provocarea acelui “casus belli”, care să determine intrarea deschisă în arenă a Americii.** Ori democratismul regimului politic american nu permitea conducătorilor acestuia luarea unei hotărâri tranșante, decât în urma unui puternic și evident curent al opiniei publice, care ar fi putut permite intrarea în vâltoarea războiului.

Așa se face că **toate resursele inteligenței politice engleze fuseseră mobilizate** – cum se va întâmpla și mai târziu, după declanșarea celei de a doua conflagrații mondiale – **pentru a determina intrarea în război a Americii alături de Aliați.** Iar pentru realizarea acestui țel nu a fost eludată nici una dintre căile posibile care ar fi putut duce la realizarea țelului propus. Bineînțeles că unul dintre factorii profund implicați în această luptă au fost **serviciile secrete.** Și trebuie să recunoaștem că, la acea vreme, ca de altfel și mult timp mai târziu, până în zilele noastre chiar, aceste servicii s-au plasat între primele locuri – dacă nu chiar în cel dintâi – într-un posibil top al eficienței unor asemenea instituții. De altfel, însăși istoria, am putea spune multiseculară a existenței unei asemenea instituții în serviciul coroanei britanice a stat și continuă a fi o cheazășie a succeselor repurtate. Și asta în pofida insucceselor și chiar a puternicelor lovituri primite în lungul răstimp al existenței sale.

Insula (contra) spionilor

Bazele sale au fost puse încă în perioada Evului Mediu, când, la fel ca și în zilele noastre, principala îndeletnicire a ambasadorilor Majestății Sale Britanice o constituia strângerea de informații din țările în care erau acreditați. Și nu numai din acestea, ci și din acele țări prin care ei treceau sau cu care, direct sau indirect, veneau în contact.

În același timp, acțiunile de spionaj ale trimișilor altor țări în Anglia erau contracarate de un **serviciu special de contraspionaj,** care, așa cum se consemnează, era **statutar înființat încă de pe vremea regelui Henry VII (1485-1509),** adică aproximativ din timpurile domniei lui Vlad Țepeș și Ștefan cel Mare. Evoluția continuu ascendentă, datorită atât necesităților de a cunoaște, dacă nu “totul”, atunci cel puțin cât mai mult, atât despre prietenii, dar mai ales potențialii adversari sau dușmani, a făcut ca ponderea sa în luarea unor hotărâri politice să fie tot mai mare. Astfel, urmașul la tron, Henric

al VIII-lea, dă sarcini precise, legate de dezvoltarea serviciului de spionaj, atât cardinalului **Th. Wolsey**, cât și lui **Thomas Cromwell**, conte de Essex (1485–1540). Favorit al lui Henric al VII-lea, ajuns în funcția de secretar al său, lui îi revine meritul organizării și extinderii serviciului secret, în special în contextul reformei bisericești anglicane, la care participa direct și a deciziei de ruptură cu Roma.

Influența serviciului secret britanic în luarea unor majore hotărâri politico-diplomatice apare evidentă mai în decursul epocii elizabetane (1558 – 1603). Meritul evident al acestor succese este datorat lui **Sir Francis Walsingham**, care începând cu anul **1673**, prin al său **British Secret Service**, reușește să-și implanteze informatorii, plătiți și controlați, în aproape întreaga Europă. Această acțiune a sa nu a rămas fără rezultate practice. Datorită informațiilor culese, pregătirile marelui rival maritim al coroanei britanice, Spania, au putut fi urmărite pas cu pas. Iar celebra *Invincibila Armada* a lui Filip II al Spaniei a putut fi înfrântă în nu mai puțin celebrul an **1588**, rămas înscris în istoria Amiralității Britanice alături de nu mai puțin celebra victorie a amiralului Nelson, de la Trafalgar.

Pe timpul lui **Oliver Cromwell (1599 – 1658)**, șeful spionajului britanic devine **John Thurloe**. Cumnat și șef al poliției sale secrete. Thurloe posedă un așa-zis *“cabinet negru”*. Printre tehnicile folosite de serviciul său se pare că a existat și o **tehnică analogă fotografiei**, descoperită sau poate redescoperită mult mai târziu. Se pare că această tehnică era folosită pentru *“fotografierea”* documentelor sau scrisorilor secrete pe care agenții lui Thurloe le subtilizau de la curieri, după care le restituiau cu sigiliile *“intacte”*. După cum se poate deci constata, tehnica interceptării și violării corespondenței, are origini mult mai vechi decât ne-am putea noi închipui în zilele noastre...

Rolul acestui serviciu apare evident mai ales pe vremea aprigii dispute dintre englezi și Napoleon. Așa cum a arătat Richard Deacon în lucrarea sa *“A History of the British Secret Service”*, **în 1815, în ajunul bătăliei de la Waterloo, Serviciul Secret Britanic avea infiltrați doi agenți secreți în Ministerul de Război din Paris**. Informațiile furnizate de aceștia au contribuit în mod decisiv la înfrângerea de către ducele de Wellington a lui Napoleon.

În anul **1844**, apare pentru prima dată noua denumire a Serviciului Secret subordonat Cabinetului britanic: **“British Intelligence Service”**. Activitatea sa divesificându-se, își fac apariția servicii speciale distribuite în cadrul departamentelor militare. Astfel, în **1873**, pe lângă Ministerul de Război apare **Military Intelligence Service**, sub conducerea lui Sir John Ardagh. Amiralitatea, la rândul său, creează, în **1887, Naval Intelligence Service**, sub conducerea amiralului Beaumont, în timp ce după **1901**, celebrul Scotland

Yard – condus la acea vreme de Sir Basil Thomson – își dezvoltă un serviciu special de contraspionaj în interiorul țării: **“Special Branch”**.

Datorită evoluțiilor istorice și complicațiilor politice în plină desfășurare, în **1909**, Ministerul de Război reorganizează vechiul său serviciu secret sub denumirea de **Military Office 5 (MO5)** care rebotezat ulterior devine celebrul **M.I. 4 (Military Intelligence 4)**, așa cum este cunoscut publicului larg până în ziua de azi. Devenit Departament sub conducerea lui Vernon Kell, în sarcina lui **MI-5** intra **contraspionajul militar**. În **1911** el trece **sub autoritatea Ministerului de Interne**, având spre finele primului război mondial un personal de cca. **6.000 cadre** și intrând într-un **conflict de competență** cu celelalte servicii secrete engleze, așa cum s-a întâmplat și se întâmplă în mai toate țările cu multiple astfel de organizații de branșă.

Pentru strictele activități de spionaj pe tărâm militar și politic, în **1909**, Amiralitatea britanică fonda **Military Intelligence 6 (M.I. 6)**. Primul său șef aflat la cârma întortocheatelor afaceri pe care le descâlcea și încâlcea în perioada anilor **1911-1923** a fost căpitanul de marină **Sir Mansfield Cumming**. Figură legendară a spionajului britanic, sub conducerea lui Cumming este inițiată marea *“afacere Lusitania”*, ale cărei ițe sunt încâlcite în amalgamul de interese ce vizau intrarea în război a Americii alături de Anglia. Să menționăm că, **începând cu epoca lui, întregul conglomerat al serviciilor secrete britanice, cunoscut drept Intelligence Service (IS) este asimilat cu M.I. 6.**

Întreaga istorie a Imperiului Britanic al secolelor XIX și XX este strâns legată de istoria lui I.S. Marile figuri ale acestei istorii, s-ar putea afirma fără a greși chiar că toate marile figuri, au defilat sub paravanul acestei instituții fundamentale britanice, fie ca membri, fie ca îndrumători sau sprijinitori. De la prim-ministru sau lorzi ai Amiralității, așa cum a fost Wiston Churchill și până la fondatorii imperiului petrolifer britanic sau ai industriei de armament, întreaga pleiadă a acestor figuri istorice a fost strâns conectată de I.S. În această ordine de idei, evenimentele legate de primul război mondial în drumul către victorie a Aliaților, așa cum a recunoscut mai târziu W. Churchill în cartea sa *“Reflecții și aventuri”*, între 1914 și 1918, I.S. a jucat un rol mai important *“decât oricare alt serviciu similar, fie inamic, fie aliat sau neutru”*.

În decursul perioadei legate de cel de-al doilea război mondial, aceleași sarcini imense i-au revenit lui I.S. Deși, pentru început, când inițiativa i-a aparținut Germaniei, I.S. a cunoscut puternice lovituri – ca, de exemplu, căderea rețelei continentale a I.S. în urma invaziei germane din 1940, serviciile secrete engleze au obținut și importante succese. Așa a fost, de exemplu, punerea la cale a supravegherii cercurilor guvernante ce gravitau în jurul lui Hitler. Ca și evenimentele legate de încercările de a-l înlătura de la putere pe

acest dușman al Angliei, despre care Churchill chiar în timpul când sorții păreau defavorabili, a spus în mod clar că nu acceptă decât capitularea necondiționată a acestuia.

Manipulare pentru o SUA mai mare...

Revenind însă la acea perioadă zbuciumată, când eforturile întregii mașini de război engleze se îndreptau – pe câmpul de luptă – în efortul de înfrângere a Germaniei, **în tranșeele războiului nevăzut lupta se ducea pentru a atrage imensul potențial economic, politic și militar al Americii de partea Aliților.** În acest efort, toată inteligența lui I.S. s-a dirijat în direcția realizării prin orice mijloc posibil a acestui deziderat. Numeroase scenarii au fost discutate, inițiate și retrase, aduse din nou în prim-plan. Într-unul dintre acestea, **se încerca crearea unui “casus belli” care, prin însuși incidentul creat, să ofere guvernului american, ale cărui tendințe politice înclinau evident către Aliți – prilejul mobilizării opiniei publice americane, să ceară ea însăși intrarea în război.** În această direcție, părerile cele mai diverse au fost puse pe tapet. **Așa a luat naștere ideea de a provoca Germania să scufunde unul dintre vasele transatlantice, care, transportând pasageri de cetățenie americană, ar fi oferit prilejul unei revolte a opiniei publice. Ori, acest lucru nu se putea obține decât oferindu-le germanilor informații certe că, în realitate, unele dintre vasele ce transportau pasagerii din Lumea Nouă spre țărmurile britanice aduceau nu atât persoanele de pe punte, cât material de război plasat în cale.** Informațiile care ar fi ajuns în posesia nemților trebuiau nu numai să fie clare și evidente, **ci și verificabile** de aceștia.

După cum se știa, de fapt, un întreg **pod naval** se stabilise **peste Atlantic, care, sub aspectul contrabandei, căuta să salveze aparențele neutralității americane.** Ori, întreaga afacere trebuia să transpire, transmițând informațiile necesare Germaniei, pe căile întortocheate ale serviciilor de spionaj, încât certitudinea acestora să fie totală. Iar ca urmare, Germania să cedeze, intrând în jocul scenariului, considerând că fluxul materialelor de război cumpărate de englezi ar putea influența balanța luptelor de pe continent. Și astfel, să încerce a-l stopa, scufundând vasele ce transportau armamentul și muniția de peste Ocean.

Filiera ocultă

Problema esențială ce s-a pus în fața creatorilor scenariului de la I.S. a fost aceea **de a crea pista și personajul** care, mergând pe ea, să ajungă a transmite germanilor acele informații capabile a-i determina să recurgă la gestul scufundării unui bastiment care să implice America. Pentru aceasta, I.S. s-a fixat asupra unui bizar personaj cu înclinații ezoterice și apartenență la francmasonerie, pe numele său **Aleister Crowley**. De fapt istoria lui Crowley trebuie începută mult mai înainte, de la personajele legate de o organizație ocultă a timpului, *Ordinul Golden Dawn*, care avea strânse legături de natură ocultistă cu societatea germană secretă *Sapiens Donabitur Astris (SDA)*. Întreaga această poveste, pe care I.S. o cunoștea de-a fi fir în păr, a furnizat pista pe care a fost împins Crowley să alunece, ducând nemților informațiile care să-i împingă la gestul fatal.

Povestea lui *Golden Dawn* începuse într-o zi din anul **1880**, când reverendul A.F.A. Woodford, intrând în prăvălia unui anticar și răsfoindu-i cărțile, dădu peste câteva manuscrise cifrate și o scrisoare în limba germană anexată acestora. Cunoscător al limbii germane, Woodford rămâne intrigat de textul ce-i căzuse în mână și care consemna că descifratorul manuscriselor cifrate va putea intra în legătură cu societatea secretă germană *Sapiens Donabitur Astris (SDA)*, prin intermediul doamnei Anna Sprengel.

Dacă textul descifrat îi va da satisfacție acesteia, iar descifratorul va fi interesat, va putea lua și alte informații de la aceasta. Cu ajutorul a doi prieteni, doctorul Woodman și Winn Wescott, reverendul Woodford reușește să descifreze manuscrisul și să intre în legătură cu SDA, din partea căreia primesc, alături de noi instrucțiuni, ajutorul unui personaj – francmason și el – pe numele său **Samuel Liddell Mathers ***, a cărui soție era sora celebrului filozof **Henri Bergson** (1859 – 1941). Acest ultim amănunt, nelipsit de importanță, sugerează faptul că **redactarea protocoalelor unor “ritualuri Mathers”**, la care participa noul grup astfel format, a fost întrucâtva **influențată și de concepțiile filozofiei bergsoniene**, privitoare la inserția spiritului în materie. Constituind un fel de conștiință universală, *“timpul psihologic”* ar realiza, împreună cu materia, un compromis fragil al speciei sau individului organic. Ritualurile Mathers, concepute ca extrase din documentele germane originale, cuprindeau și mesaje primite prin clarviziune de soția acestuia și trimise la SDA în Germania. Ca urmare a validării lor, grupul englez primește autorizația de a forma o organizație ocultă, care se intitulează **“Order of the Golden Dawn in the Outer”** sau *“Ordinul zorilor de aur din exterior”*, organizație la ședințele căreia **Samuel Liddell Mathers**

* **N. edit.:** De origine iudaică

- devenit între timp și conte de Mac Gregor *- anunță faptul că el este reîncarnarea unor foști nobili și magicieni scoțieni.

Societatea se lărgește, deschizând și o **filială la Paris**. Ordinul este **organizat pe două trepte**, prima având nouă grade și ocupându-se cu inițierea membrilor. Cea de a doua, cu un singur grad, are drept preocupare principală **studiul limbii “enochene”, pe care doctorul John Dee pretinde că a primit-o din partea unei ființe extraterestre**, prin intermediul unei oglinzi din antracit, oglindă existentă azi la British Museum.

Printre altele, din textele rămase de la John Dee, unul, pretins ca fiind rostit corect în enochiană, **permite invizibilizarea ca urmare a “unei elipsoide de invizibilitate ce înconjoară corpul la 45 cm distanță”**.

Preocupările de natură transcendentă a acestei societăți atrag în rândurile sale și pe Aleister Crowley. El apare, prin anul 1900, la loja din Londra a societății, declarând că este trimisul lui Mathers pentru a lua conducerea lojei. Dar Imperatorul lojei, Yeats, îl expulzează. Certuri interne în rândul lojei par a duce la destrămarea societății. Cu toate acestea, ea își continuă activitatea, dar legăturile sale în “înalta autoritate” SDA din Germania, de la care își trăgea filiația, continuă. Este de fapt și motivul pentru care **Aleister Crowley își declară deschis filogermanismul său**. Această atitudine inspirată de I.S., se transformă la declanșarea războiului mondial, într-o atitudine vădit progermană a lui Crowley, care **denunță cu violență Anglia**. Este, de fapt, momentul în care I.S. îi furnizează lui Crowley informații în legătură cu traficul de armament din America spre Anglia, cu scopul vădit ca acesta să le transmită germanilor cu care era în strânsă legătură.

“Lusitania” scufundă Germania...

Întreaga această poveste pilotată de I.S., în care itele spionajului se împleteau cu oculte ritualuri Mathers, îi fac pe germani, care îl urmăriseră pe Crowley prin filiera SDA, să înghită pe nerăsuflăte informațiile – de altfel extrem de exacte și controlabile – pe care I.S. le transmitea adversarilor săi, prin “poștașul” Crowley. **Spionajul german intră chiar în posesia duplicatelor planurilor de construcție ale pachebotului britanic “Lusitania”, conceput special pentru transportul de armament sub acoperirea de vas de pasageri. Ca și a orarului și traseului pe care pachebotul îl va urma în ultima sa cursă transatlantică.**

La **7 mai 1915**, în largul coastelor Irlandei, un submarin german **U-20** primește ordinul de a-l scufunda. **1.200 de pasageri, din care 128 de americani, sunt înghițiți de valurile Atlanticului**, odată cu materialul de

* **N. edit.:** De origine iudaică

război de “contrabandă” cu care era încărcată nava. **A fost incidentul care a permis SUA să declare război Germaniei**, încheindu-se astfel o afacere în care ițele spionajului s-au împletit cu cele ale ocultismului.

Un incident naval oarecum asemănător, în anumite privințe - atacul japonezilor de la Pearl Harbor -, montat de această dată de americani, va fi motivul oficial al intrării SUA și în cel de al doilea război mondial...

4. "ARMA NOSTRADAMUS"

Proorocul știa când va muri...

Michel de Nostre Dame, zis *Nostradamus*, a văzut lumina zilei la **14 decembrie 1503, ora 12**, - oră pe care astrologia o consideră acordată nașterii marilor figuri de conducători, regi, spirite alese, vizionari -, în **Salon**, în inima regiunii **Provence**, din Franța. **A murit, așa cum singur își proorocise**, la **2 iulie 1566**, mormântul lui aflându-se astăzi în **Capela Fecioarei a Colegiului Saint Laurent**, după ce, în anul **1792**, rămășițele sale pământești, înhumate **inițial în Capela Cordilierilor**, în picioare, cu hârtie, călimară, pană de gâscă și candelă, fuseseră **profanate de către iacobini**. Lespedea de pe mormântul său are înscrisă în latinește, **epitaful dictat de soția sa**: *"Aici se odihnesc rămășițele pământești ale lui Michel Nostradamus, singurul - conform părerii multor muritori - a cărui pană aproape divină este demnă să descrie evenimentele viitoare, de pe întreaga suprafață terestră. El a trăit 62 ani, șase luni și șaptesprezece zile"*.

Medic și alchimist

Provenit dintr-o familie de evrei creștinați, veniți din părțile Italiei - pare-se din Padova - și strămutați pe la 1400, aceștia **se așezaseră în zona Catedralei Notre Dame**, de unde i se trage, de altfel, și numele. Iar renumele și l-a câștigat din prezicerea astrologică a viitorului, după ce, în prealabil, făcuse **studii de latină, greacă, ebraică, matematică, la Avignon**. În **1532**, devine **laureat în medicină al facultății din Montpellier**. De altfel, de pe urma specialității sale de medic a rămas **rețeta incompletă a poțiunii inventate de el**, în compoziția căreia, în afara unor ingrediente secrete, cu al căror nume a plecat în mormânt, se mai găsesc, usturoi, hrean uscat, aloe, ulei de ambră, rădăcină de licheni, garoafă, esență de iris și de trandafiri.

Să reținem că aceste ingrediente conțin uleiuri eterice și fiton-cide, substanțe care asigurau, într-o mare măsură, efectul terapeutic al poțiunii.

Nu a fost străin de alchimie, dacă este să luăm în considerare numai faptul că era **în relații cu Paracelsus, ca și Johanes Faust, magician și necromant**. Un incident petrecut în timpul unei vizite în Italia face ca faima lui să se răspândească rapid. Întâlnindu-se, lângă Ancona, cu un grup de călugări franciscani, el îngenunchează în fața unuia dintre ei spunându-i: *"Și de ce să*

*nu-i aduc un omagiu **Sanctității Sale?***” Novicele în fața căruia Nostradamus se înclinase, **Felice Pretti**, va fi uns, în anul **1585**, drept **Papa Sisto al V-lea**.

Activitatea sa de astrolog va fi cunoscută contemporanilor săi și transmisă până în zilele noastre, prin **prezicerile** pe care acesta **le publică, începând cu anul 1550, în almanahurile astrale** ce făceau vogă în acea epocă. În **1555**, apare **primul volum al “centuriilor”** sale, având 353 de catrene, iar în **1556**, **al doilea volum**, conținând 228 de catrene. În **1556**, îi apare cel de **al treilea volum**, cu un număr de 300 de catrene.

Dintre toate prezicerile sale, care au anticipat evenimente istorice desfășurate pe parcursul a cel puțin patru secole, ajungând până în zilele noastre, **cu certitudine au fost prevestite două situații, prima fiind predicția morții lui Henric II**, regele Franței și soțul Caterinei de Medici, moarte anticipată cu patru ani înaintea producerii sale. Cel de al doilea eveniment predicționat, care se va realiza peste patru secole este **destrămarea imperiului sovietic și căderea lui Gorbaciov**, pe care unul dintre cei mai avizați exegeți ai operei lui Nostradamus, românul **Vlaicu Ionescu a decriptat-o public la televiziunea din Tokyo, cu numai câteva luni înaintea căderii lui Gorbaciov**.

Previziunea lui Nostradamus, redescoperită de magicieni curții și care a făcut-o pe Caterina de Medici, ca la cinci ani după moartea lui Henric II, să-l viziteze pe Nostradamus la Salon, pentru a-l consulta, suna astfel: *“Bătrânul leu va fi învins de cel tânăr, într-un turnir. Sub coiful de aur îi va străpunge ochii. Două lupte, una, apoi moartea crudă”*. Așa se face că la patru ani de la apariția acestei previziuni, pe data de **30 iunie 1559**, Henric II îl provoacă în turnir pe **Gabriel de Lorges, conte de Montgomery**, căpitanul gărzii sale scoțiene. În cea de-a treia șarjă, viziera coifului de aur al regelui Franței este ridicată la impactul cu lancea lui Montgomery, al cărei vârf i se înfinge între ochi. Peste zece zile, Henric II moare.

În cursul vizitei din **1564**, pe care Caterina, însoțită de Carol IX, i-o face, **Nostradamus prevede și sfârșitul dinastiei de Valois și încoronarea la numai 11 ani, a lui Henric de Navarra**, cel care se urcă pe tronul Franței în **1589**, ca Henric IV de Bourbon.

Vlaicu Ionescu a anunțat căderea lui Gorbaciov !

Cât privește prezicerea lui Nostradamus pe care Vlaicu Ionescu o interpretează în legătură cu căderea lui Gorbaciov, afirmația are loc în cadrul unei emisiuni TV la Tokyo, în care exegetul lui Nostradamus apare pe ecrane **cu câteva minute înainte de prezentarea pe post chiar a lui Gorbaciov**. Căderea de la putere a acestuia se va produce **doar peste trei luni de la**

această devoalare *ante festum* a prezicerii nostradamiene, făcută cu patru secole în urmă.

Deoarece, întreaga operă a lui Nostradamus a făcut obiectul unor zeci și sute de tomuri și alte materiale scrise, făcând să curgă râuri de cerneală, trebuie să remarcăm, totuși, că **interpretările acordate catrenelor** se instituie, în cvasiunanimitatea lor, în descrierea de coincidențe puse în evidență de cei care le interpretează, ulterior **petrecerii evenimentelor**. Faptul că, totuși, Nostradamus a intrat în conștiința publică a unei enorme părți a populației europene nu a putut scăpa serviciilor secrete ale țărilor angajate în cadrul celei de a doua conflagrații mondiale.

Centurii pentru demoralizarea Angliei

Așa se face că **centuriile cu pricina au devenit un mijloc de manipulare psihologică**, pornindu-se de la constatarea că credulitatea populară în materie de fenomenologie parapsihologică, în speță prezicerea viitorului în tensionata situație istorică dată, poate fi ușor utilizată, cu mari șanse de reușită în influențarea stării de spirit. Trecând în revistă cronologia operei și a exegezelor pe tema acesteia, cunoscutul nostru om de cultură Dan Zamfirescu reia în prefața la ediția română a cărții lui Vlaicu Ionescu despre Nostradamus, episodul din cadrul celui de-al doilea război mondial, în care atât serviciile secrete germane, cât și mașina propagandistică a lui Göbels, l-au implicat pe Nostradamus. Cunoscute fiind preocupările ocultiste ale conducătorilor Reichului fascist, nu este de mirare că aceștia au găsit, în lucrarea lui **Karl E. Krafft, “Nostradamus prezice viitorul Europei”**, un mijloc eficace de plasament productiv a unor preocupări parapsihologice ținând de precogniție. **Angajat de către nemți pentru a valorifica**, pe frontul războiului psihologic, **în favoarea lor, profețiile lui Nostradamus**, astrologul elvețian Krafft este cel care, într-o formă adecvată consumului public, își servește patronii cu marfa pe care aceștia și-o doresc. Finalul broșurii cu pricina, tipărită și la noi în 1941, se încheie, așadar, concluzionând în capitolul III, intitulat *“Ce prevestește Nostradamus pentru vremurile de azi și viitor?”*: *“Așadar, Nostradamus prezice aici că statele autoritare își vor lărgi sfera forței lor prin înțelegeri pașnice. Aici ne gândim imediat la Anschlussul în Austria, apoi la pactul de la München și la ocuparea Albaniei. Nostradamus a prevăzut însă că și prin forța armată irezistibilă, statele autoritare își vor atinge scopurile. După cucerirea Etiopiei, după ajutorul de arme germano-italian la înființarea Spaniei naționaliste și după diviziunea statului polonez, a urmat, ca încoronare, doborârea militară a Franței de către armatele Germaniei și Italiei... **Anglia și Londra nu vor fi în stare să țină piept mulțimei***

pânzelor aeroplanelor și trupelor de parașutiști - Londra va fi <<découverté>> - adică expusă atacurilor amenințătoare. Orașul se va cutremura sub furtună, în ziua când **istoria lumii va deveni Judecata de Apoi**. Cu aceasta încheiem, **lunga serie de catrene asupra Angliei și a zilelor negre ce o așteaptă**. După dovezile ce le-am găsit în alte profeții asupra darurilor profetice ale lui Nostradamus, **este natural ca și aceste profeții să se împlinească**".

"Marele Duce" era Stalin, nu Hitler...

Plecând de la faptul că, în catrenul 94 din centuria V, Nostradamus folosește denumirea de "*La grande Germanie*", Krafft se lansează într-un comentariu privindu-l pe Führer: "*În traducere, cuvânt cu cuvânt: <<El va aduce în sfera Marii Germanii, Brabant și Flandra, Gand, Bruges și Boulogne. Armistițiul o înșelăciune: Marele Führer al Arminiei, adică al țării lui Arminius, va ocupa prin surprindere Viena și Colonia>>. Nostradamus prezice aici, cu o limpeziciune uimitoare, înaintarea germană în Brabant și Flandra, Gand și Bruges și chiar cucerirea localității Boulogne și înglobarea acestor ținuturi și punerea lor sub administrația militară germană de la sfârșitul lui mai 1940.*

*E drept, o mare parte din acest teritoriu a fost și în timpul războiului prin mondial sub ocupație germană. Totuși, această precizare nu se referă la războiului mondial, ci la vremurile noastre și aceasta o dovedește a doua jumătate a catrenului, care indică începutul și timpul determinat. **Acea lărgire a sferei de putere germană se va produce**, anume «pentru că armistițiul se va fi dovedit ca o înșelăciune». Înainte însă, «grand duc d'Armenie» va ocupa prin surprindere Viena și Colonia.*

Este posibilă o anticipare mai uluitoare a ocupării Rinului în 1936 și Anschlussului în 1938? <<Marele Führer al țării lui Arminius va ocupa prin surprindere Colonia și Viena>>: ocuparea zonei demilitarizate și eliberarea Vienei sub Adolf Hitler au avut loc, după cum a fost prezis <<pentru că armistițiul a fost o înșelăciune>>.

*Ținând seamă de aceste cuvinte, nu mai rămâne nici o îndoială că **acest catren cuprinde o prezicere lămurită a operei de eliberare a lui Adolf Hitler, a întemeierii Germaniei Mari***".

Iată însă și comentariul lui Dan Zamfirescu pe marginea acestui text a lui Kraft: "*Istoria avea să dea însă, curând, altă exegeză acestui catren, prin simplul fapt că <<le grand duc d'Armenie>> se va dovedi exact cum l-a arătat Nostradamus: **din Armenia** și nu din <<țările lui Arminius>>. Iar Armenia cuprindea, pe vremea lui Nostradamus, **și Georgia**. Deci, el nu era altul*

decât Stalin, care avea să dovedească înșelător pactul Ribbentrop-Molotov și, până la urmă, avea să intre cu oștile <<în Viena și Colonia>>.

Războiul anglo-nazist al profețiilor

De altfel, aspectele războiului psihologic dus pe bazele parapsihologice pe care le aduceau prezicerile lui Nostradamus, dirijate de serviciile secrete germane, au ocupat un important loc în cadrul analizelor ulterioare făcute pe această temă. Iată ce consemnează într-o astfel de analiză, Carlo Patrician: *“Am subliniat în text cum a atras opera lui Nostradamus atenția serviciilor secrete, în ultimul conflict. **Invazia nazistă din 1939, asupra Poloniei, fusese prevăzută în 1921, de exegetul german C. Loog**, care a interpretat catrenul III-57; lucrul a făcut vâlvă și ministrul Göbbels l-a angajat pe astrologul elvețian Karl Ernest Krafft să lucreze în secret asupra lui Nostradamus. Mii de opusculă, în diverse limbi, au fost difuzate în Europa și America, exaltând, cu profeții apocrife, viitoarea victorie nazistă, după cum informează Ellie Howe, de la Departamentul Politic al Războiului, din Londra. Se naște un război profetico-astrologic, care a culminat în **10 mai 1940, când Rudolf Hess influențat - se va zice - negativ de astrologi, ateriză în Scoția**. În noaptea de **6 - 7 iunie '41, Bormann**, cu decretul <<Aktion Hess>>, **arestă în masă pe astrologi și le sechestră textele** - și pe cele despre Nostradamus -, cum se întâmplase deja în Franța cu diferite texte, printre care și lucrările lui Ruir și de Fontbrune. Și filonazistul **Krafft** este în **dizgrație**, deoarece serviciile de spionaj engleze făcură să cadă în mâna Gestapoului o scrisoare falsă a sa, în care prevedea prăbușirea Germaniei naziste și moartea violentă a lui Hitler. Tânărul astrolog **moare în 1945, în timp ce era trimis la Buchenwald**, ca și cum l-ar fi ajuns sinistrul blestem al lui Nostradamus - vezi centuria VI-6-100, după care <<dizgrația pare să ajungă în mod infailibil pe cel ce trădează>>”*.

Avertismentul lui Vlaicu Ionescu n-a mai ajuns la Nixon...

Așadar, pe fronturile războiului invizibil, nici una dintre metodele care ar fi putut aduce un cât de mic avantaj asupra inamicului nu a fost neglijată. Serviciile secrete engleze nu numai că au reușit să anihileze activitatea astrologică a lui Krafft, pusă în slujba Germaniei hitleriste, pe care evident au considerat-o primejdioasă, de vreme ce au montat acțiunea care avea să se termine prin lichidarea lui Krafft chiar de către comanditarii săi. Pe aceeași linie de conduită cu propaganda lui Göbbels, care căuta să exploateze în propriul interes catrenele lui Nostradamus, **serviciile secrete engleze tipăresc mii**

de afișe în care “interpretează” aceleași catrene nostradamice în favoarea lor, “descifrând” sfârșitul războiului ca o victorie a Angliei asupra Germaniei. Nori întregi cu aceste afișe au fost lansate peste populația Germaniei, care era astfel influențată psihologic și pe această cale.

Să menționăm, pe de altă parte, faptul că **Vlaicu Ionescu îi trimisese o înștiințare și lui Nixon**, privind aspectele legate de viitorul său politic, care a luat sfârșit, după cum se știe, odată cu **afacerea Watergate**. Aceasta **nu a ajuns însă niciodată pe masa de lucru a lui Nixon**, tot datorită intervențiilor serviciilor secrete americane, care au “cenzurat-o”, **la fel ca și predicțiile ce-l priveau pe Gorbaciov și care îi fuseseră direct adresate la Tokyo prin celebra emisiune de la TV, cu câteva minute înaintea apariției sale pe același post de televiziune**, în cadrul vizitei făcute de el în Japonia. Și unde, aceleași servicii secrete, de data aceasta rusești, au intrat în joc. Pentru a-l proteja, sau dimpotrivă, participând la o conjurație contra lui Gorbaciov?

Numai că istoria mai consemnase, înaintea lor, și faptul că **nici Henric II nu ținuse seama de prezicerile lui Nostradamus, ca și Napoleon al III-lea**, care nu a luat în seamă previziunile nostradamiene ce-l vizau și pe care Le Pelletier i le devoalase...

5. RĂZBOI MONDIAL CU PARANORMALI ȘI... MULȚI NEBUNI

Anglia - salvată de spioni !

Începând din anul **1923**, spionajul general efectuat în străinătate de către serviciile secrete engleze revenea lui **MI-6**, cunoscut în general sub acronimul **I.S. (Intelligence Service)**. La acea dată în fruntea lui MI-6 trona **amiralul Hugh Sinclair**, care și-a păstrat acest post **până în decembrie 1939**. Această funcție de înaltă responsabilitate i-a revenit la începutul celei de-a II-a conflagrații mondiale, **colonelului Stewart Menzies**. Înnobilat și avansat la gradul de general de brigadă, Sir Stewart Menzies a condus destinele spionajului Albionului **până în anul 1951**.

Din câte se cunosc, la acea dată I.S. era structurat pe mai multe **secțiuni**: I-a - **spionaj politic**; II-a - **spionaj militar terestru**; III-a - **spionaj militar naval**; IV-a - **spionaj militar aerian**; V-a - **contraspionaj extern**; secțiunea **D**, în sarcina cărei reveneau acțiunile de **diversiune și sabotaj**.

Începutul celui de-al doilea război mondial a prins Anglia “pe picior greșit”, dovada peremtorie a acestui fapt constituind-o întreaga politică catastrofală a acestei puteri, structurată într-un imperiu, în materie de pregătire militară pentru război. Perioada istorică ce a precedat declanșarea celei de-a doua conflagrații mondiale este cunoscută ca perioada “*politicii müncheneze*” dusă de primul-ministru **Arthur Neville Chamberlain**, care și-a exercitat mandatul **între 28 mai 1937 și 10 mai 1940**. Ea a avut o desfășurare extrem de nefavorabilă pentru Marea Britanie. De abia cu venirea la cârma țării și a exercitării puterii **primului mandat** de către **Winston Churchill (10 mai 1940 - 26 iulie 1945)**, prin intransigența sa politică, s-au pus bazele câștigării războiului și obținerea victoriei finale.

În această conjunctură politică și militară extrem de complicată, **sarcinile ce-i reveneau lui I.S. au fost extrem de mari și încărcate de o enormă răspundere**. O analiză retrospectivă a acestei activități scoate în evidență atât slăbiciunile și greșelile pe care acest pivot al Albionului le-a avut, cât și succesele pe care le-a repurtat. Aceeași analiză a desfășurărilor pe care le-a avut în cea de-a doua conflagrație mondială scoate în evidență, pe de altă parte, **enormul rol pe care I.S. l-a jucat în câștigarea bătăliilor**, nu numai pe frontul englez, ci și pe celelalte fronturi de luptă. Așa cum se va vedea, acțiunile și operațiile inițiate de I.S., au avut un enorm impact asupra acestor lupte și, în final, asupra câștigării victoriei. Mai mult chiar, se poate afirma, fără

a greși prea mult, că întregul cortegiu al succeselor raportate pe frontul sovieto-german sunt datorate și acțiunilor inițiate și conduse de I.S.

Trebuie menționat însă faptul că, dacă **prin I.S. se subînțeleg MI-5 și MI-6, adevăratul pilon al spionajului și contraspionajului englez, nu este mai puțin adevărat că și alte departamente își aveau propriile lor servicii**. Astfel, Departamentul Apărării Naționale își avea propriile servicii ținând de armata de uscat, marină și aviație. Ministerul de Externe avea în structura sa pe **Foreign Office Security Branch**; Ministerul Poștelor deținea pe **Wireless Intelligence**, iar Ministerul Războiului Economic avea propriul său serviciu secret: **Security Division**. Păstrarea secretului acestei întregi rețele de servicii secrete guvernamentale intra în sarcina lui MI-5, care conlucra pe această linie cu **Scotland Yard's Special Branch**.

Deasupra întregului acestui păienjeniș de servicii secrete, se situa primul-ministru, care, în urma unei hotărâri luate în **1939, superviza Comitetul Reunit al Informațiilor** (*Joint Intelligence Committee*). Să menționăm că începând din **1941**, acest Comitet, condus de o personalitate a lui Foreign Office – **Victor Cavendish Bentinck**, a devenit nucleul central care a dirijat întreaga activitate de spionaj a britanicilor.

Churchill: “Dați foc Europei !”

În același timp, pe vremea tulbure a celui de-al doilea război mondial, la sugestia lui Churchill este creat **Special Operations Executive**, cunoscut mai ales sub abrevierea sa de **SOE**. La conducerea acestei structuri a fost numit **Hugh Dalton**, una și aceeași persoană ce se ocupa cu dirijarea concomitentă a războiului economic, el fiind numit în fruntea Ministerului Războiului Economic. În fapt, director executiv al SOE a fost numit **Frank Nelson**, care fusese preluat, împreună cu Secția D, al cărei șef era, de la MI-6. Sub presiunea evenimentelor care se precipitau, această structură a fost dezvoltată până la dimensiunile unui minister, atingând în penultimul an al războiului – numai în aparatul său central – **4.000 de funcționari**. **Principală sarcină care i-a fost trasată lui SOE, de către Churchill, a fost aceea de “a da foc Europei”**. De altfel, pe întreaga perioadă a războiului, SOE a colaborat strâns cu serviciile similare ale tuturor aliaților, inclusiv cu birourile secrete ale mișcării conduse de generalul De Gaulle, cât și ale guvernelor în exil la Londra, așa cum erau cel polonez, norvegian, ceh.

După intrarea în război ca aliat, în 1941, a Uniunii Sovietice, legăturile acestea se vor extinde și în spațiul sovietic. Dar cele mai consistente legături ale SOE au fost realizate cu organisme similare americane. Mai mult chiar, englezii deschid la **New York** un oficiu special denumit **British Security**

Coordination (BSC), amplasat în Centrul Rockefeller, în celebra **cameră 3603**, pe Fifth Avenue 630. Oficiul era condus de către rezidentul lui I.S. în Statele Unite, nu mai puțin celebrul **“Stephenson”**, care s-a înscris ca o figură legendară a războiului secret și care primea drept **salariu** modica sumă de **1 dolar USA**.

Acțiunile lui Stephenson pe teritoriul USA au fost îndeobște legate de J.E. Hoover și William Donovan, de care era strâns legat și cu care purta un real și intens schimb de informații. Acestea au condus la obținerea unor mari succese ale englezilor. Printre ele, merită desigur a fi menționată **obținerea cifrurilor navale ale Italiei și ale Franței lui Pétain**.

“Perfidul Albion” și războiul psihologic

În această ordine de idei, trebuie să menționăm că, în cadrul războiului invizibil, pe frontul căruia lupta dusă nu a fost mai puțin acerbă decât cea din tranșee, **un rol aparte i-a revenit “războiului psihologic”, în desfășurarea căruia englezii s-au dovedit a fi mari maestri**. Poate că această măiestrie – recunoscută de-a lungul vremurilor – a făcut să se perpetueze adjectivul care a caracterizat Albionul: **“perfidul” Albion**. Să reținem că dacă, în acest scenariu al cumplitelui război ce se desfășura, **BBC-ului i-a fost rezervat o funcție aparte**, cunoscută de altfel și de dușmanii săi, **rolul de bază îl juca, în desfășurările conflagrației, o diviziune specială a lui I.S., ce se ocupa cu aspectele psihologice și cele parapsihologice ale războiului**. Cât de cumplite trebuiau să fie hotărârile luate în cadrul desfășurărilor bătăliei pentru cucerirea victoriei, rezultă și dintr-un episod rămas în istoria acestui război: celebrul bombardament german asupra orașului Coventry, care a distrus localitatea aproape din temelii. După cum se știe astăzi, unul din cele mai strict păzite secrete ale britanicilor în acest război a fost acela al **operațiunii “Ultra”**, legată de descifrarea cifrului mașinii germane de cifrat mesajele ENIGMA. Ori, **pentru a nu deconspira faptul că englezii citeau liber mesajele secrete cifrate de “Enigma”, Churchill a ordonat ca apărarea antiaeriană a orașului Coventry să nu fie întărită**, deși se cunoșteau amănunțit toate datele legate de raidul ce urma să se desfășoare de germani, iar pierderile legate de acest bombardament fuseseră foarte exact estimate. Acesta a fost prețul care a trebuit să fie plătit; numai și numai ca germanilor să nu li se ofere suspiciunea că enigma “Enigmei” a fost penetrată...

Pe de altă parte, să reținem că desconspirarea acestei operațiuni TOP SECRET s-a făcut după război, prin publicarea unui lung șir de lucrări dedicate

acțiunii, inspirate chiar de cercurile I.S., în cadrul unui plan al serviciilor secrete engleze, care urmărea să atingă mai multe obiective. Mai întâi, configurarea unei imagini publice care să ofere acea aură atât de necesară unei instituții de acest profil. Apoi, anularea, în plan psihologic, a insucceselor avut și chiar adormirea sau plasarea pe alte piste a serviciilor adverse. A “transpirat”, totuși, faptul că serviciile secrete britanice erau încadrate și cu specialiști în problemele parapsihologice. Aceștia activau **în cadrul Diviziei de contrainformații psihice**, cunoscută ca ***Psychic Division of British Intelligence (PDBI)***.

Personaje dotate cu abilități paranormale erau utilizate, în cadrul operațiunilor, atât pe câmpul de luptă, cât mai ales în diferitele faze ale războiului contrainformativ și a celui psihologic. De altfel, încă din anul 1925, când văzuse lumina tiparului lucrarea cehului **Karel Hejbalik**, intitulată *“Clarviziunea, hipnotismul și tratamentul magnetic în serviciul militar”*, aceasta a fost **studiată și de către cei de la I.S.** În cartea sa, autorul, care participase la războiul contra regimului comunist al lui Bella Kuhn din Ungaria, ce se desfășurase, după cum se știe în 1919, relatează, printre altele, modul în care a recurs la hipnotizarea a doi dintre soldații aflați în subordinea sa, pentru a le valorifica abilitățile lor paranormale. În acest sens, celor doi protagoniști **li s-a indus starea de extracorporalitate, stare în care cei doi soldați “inspectau” pozițiile inamice**. Detaliile furnizate de acești cercetași de un tip cu totul deosebit – și care, după toate aparențele, sunt descrise pentru prima oară într-o lucrare de parapsihologie cu aplicativități militare – au fost utilizate cu succes în planificarea și desfășurarea propriilor acțiuni de luptă.

De fapt, **Serviciul Secret britanic își avea incluse “antenele” sale în asociațiile și societățile secrete din Marea Britanie, ce desfășurau sau aveau un profil “spiritualist” sau parapsihologic**. Și, după cum prea bine se cunoștea, **aceste asociații britanice întrețineau strânse legături cu cele având un profil similar din Germania**. Este vorba, în special, de organizația *“Order of the Golden Dawn in the Outer”*, ce ființa în Anglia ca un subsidiar al organizației germane *“Sapiens Danubitur Astris”* (SDA). Ori, această organizație, care după toate aparențele **ființează încă și astăzi, ultimul său reprezentant public fiind baronul Alexander von Bernus**, a fost aceea care a dat “licența de funcționare” pentru ordinul *“Golden Dawn”*.

Întreaga această împletitură de interese, care de care mai oculte și oculte, în care mai târziu s-au putut descoperi sau cel puțin intui ițele trase de I.S., s-a canalizat printre altele și către organizația secretă ascunsă în epocă sub denumirea codificată de *“Cosmic circle”* (Cercul cosmic). În fapt, **“Cosmic circle” și-a jucat marele său rol în coordonarea din umbră a celebrului atentat împotriva lui Hitler, din 20 iulie 1944**. După cum se știe, atentatul

a fost efectuat de către contele von Stauffenberg, care a plasat în sala de conferințe militare a Führerului, o bombă ascunsă într-o servietă. **Implicarea din umbră a lui I.S. s-a făcut, în acțiunea “Cosmic circle”, prin agentul său Stephan George.**

Datorită însă unui concurs nefavorabil de împrejurări, printre care puterea explozivă prea mică a bombei, cât și construcția sălii de conferințe de campanie, în fapt o simplă baracă de lemn, atentatul nu a reușit, Hitler scăpând cu viață și fără răni. Pereții barăcii au cedat foarte ușor, amortizând șocul deflagrației. Represiunea ce a urmat a fost atât de violentă și nimicitoare, încât i-a cuprins în vârtejul său și pe vestitul general Rommel, ca și pe șeful serviciului secret german, amiralul **Canaris**.

Ițele întregii acestei afaceri, nedescălcite încă definitiv, sau poate tocmai încâlcite tot mai mult, indică faptul că **legătura amiralului Canaris cu tabăra Aliaților a fost întreținută și pe un canal implicând membrii asociației SDA, din care se știe că făcea parte și contele von Stauffenberg**. Acest episod din timpul celui de al doilea război mondial, pe care istoricii încă îl mai sucesc pe toate fețele sale posibile, este doar unul dintre acelea care au fost investigate mai ales pe baza datelor și documentelor pe care I.S. a binevoit să le pună la dispoziția cercetătorilor. Și numai o mică parte a celor petrecute atunci au fost deconspirate, după trecerea a peste o jumătate de secol. Implicațiile parapsihologiei în acest gen de acțiuni, dacă ar fi să luăm în considerare numai simplele structuri organizatorice ale societăților cu activități ezoterice de care serviciile secrete s-au slujit pentru a penetra diversele obiective propuse, și tot ar mai trebui încă făcute aprofundate investigații. Deoarece, nu tot ce s-a petrecut pe această linie a ieșit până acum la suprafață. Azi se știe cu certitudine, că, **în momentele-cheie ale unor acțiuni militare** din timpul celui de-al doilea război mondial, în acele momente pe care le-am putea denumi – parafrazându-l pe Ștefan Zweig – drept *“momentele astrale ale conflagrației”*, **rolul parapsihologiei a fost capital**.

Debarcarea în Normandia și... paranormalul Montgomery

După cum se știe, una dintre cele mai importante hotărâri ale comandamentului-suprem al operațiunii OVERLORD, **generalul Dwight Eisenhower, numit în această funcție la 24 decembrie 1943**, a fost strâns legată de luarea hotărârii de debarcare în Normandia, pentru deschiderea celui de al doilea front în fatidica zi, pe care istoria a consemnat-o ca *“ziua Z”*. Chestiunea principală o constituiau **doi factori**:

- noaptea precedentă zilei Z trebuia să fie o noapte cu lună plină.

Aceasta pentru a permite desantarea trupelor aeropurtate în adâncul zonei de operații a sectorului de debarcare.

- al doilea factor îl constituia **situația meteo în raioanele de debarcare a desantului maritim**, pentru a permite, în condițiile unei mări cât mai puțin agitate, apropierea vaselor de debarcare de țărm.

Ori condițiile meteorologice erau factorul cel mai greu de prognozat atunci când s-a ales ziua Z și când s-a luat hotărârea de a debarca. Iată cum povestește Cornelius Ryan momentul astral al luării mării hotărâri de care depindea reușita debarcării și, în ultimă instanță, soarta desfășurării pe mai departe a războiului: *"... după părerea meteorologului său, șansele erau cam de unu la zece să existe condițiile indispensabile pe coasta Normandiei în vreo zi a lunii iunie... La ora 9,30 precis, ușa se deschise larg și apărură Eisenhower... De îndată ce începu conferința, îngrijorarea se așternu pe chipul lui. Aproape în același timp, cei trei meteorologi principali ai operațiunii OVERLORD intrară în cameră. Șeful lor era colonelul J.N. Stagg, de la Royal Air Force".* Pe scurt el, îl informă pe Eisenhower că va urma o scurtă perioadă de vreme relativ frumoasă, care va dura mai mult de 24 de ore.

Puțină lume știe azi, cu atât mai puțină o știa atunci, că **întreaga rețea de stații de observație meteorologică**, desfășurată din nordul și până în sudul Atlanticului, **nu putea oferi o prognoză exactă asupra situației meteo pentru momentul "zilei Z"** decât cu o exactitate a aproximației statistice de la 1 la 10. Era de fapt un raport probabilistic extrem de greu acceptabil pentru luarea unei decizii de importanță capitală pentru soarta războiului. Drept pentru care, față de responsabilitatea ce apăsa pe umerii săi, **Eisenhower își pregătise discursul ce ar fi urmat să-l rostească în situația** – de altfel, foarte probabil de a fi luată în calcul – că întreaga operațiune ar fi eșuat. În acest discurs, comandantul suprem își asuma întreaga răspundere pentru prezumtivul eșec.

În acest cadru, **clasica inventivitate englezească** nu a omis nici-una dintre posibilele metode de previziune meteo. Întrucât problema se punea în termenii preciși ai clarviziunii, **s-a făcut apel la un specialist, un medium dotat cu aptitudini de clarviziune**. Acesta **era încadrat în serviciul de informații psihice** – *Psychic Division of British Intelligence*.

Jamaican de origine, **Ernest O. Montgomery** era omul lui I.S., dotat cu facultăți de clarviziune și bioterapeut, ce fusese testat în multe alte ocazii (este drept mai puțin tensionate decât acel moment care se va dovedi a fi istoric). Așa se face că, la celebra conferință operativă de care depindea ordinul de debarcare sau reîntoarcerea la baze a imensului dispozitiv ce fusese deja pus în mișcare, la care șeful meteorolog, colonelul britanic Stagg și-a susținut

prognoza, factorul esențial care i-a dat încrederea de a afirma predicția meteo care a hotărât momentul debarcării a fost oferit de I.S. prin specialistul său în parapsihologie, sergentul E.O. Montgomery. Iar **predicția s-a adeverit întocmai, prin cele 6 ore de mare liniștită care au format fereastra în care primul eșalon principal a debarcat și de următoarele ore de mare relativ agitată, care au permis, totuși, desfășurarea operațiunii după orarul prestabilit.**

Astfel istoria celui de-al doilea război mondial a făcut să se consemneze cele **două celebrități cu numele de Montgomery**: generalul *“Monty”*, viitorul mareșal **Bernard Law Montgomery**, însărcinat cu dirijarea ofensivei în ziua Z, despre care un alt participant la acele operațiuni, generalul american Smith, își aducea aminte că fusese singurul participant îmbrăcat civil la hotărâtoarea conferință. Iar al doilea, modestul sergent jamaican Ernesto O. Montgomery, pe umerii abilității căruia s-a sprijinit succesul previziunilor meteo care au determinat luarea capitalei hotărâri a debarcării.

“Omul nou” venise de la Londra !

Să revenim însă la **“The Golden Dawn”**, **acea societate engleză care se născuse practic din Societatea Rozicruciană engleză inițiativă aflată într-o strânsă legătură cu societatea germană *Sapiens Donabitur Astris* (SDA), sub influența căreia, de fapt, luase naștere.** Membrii acestei societăți engleze, formată din **144 de demnitari recrutați dintre masoni**, erau uniți printr-o “ideologie” mistică, ce-și găsisse bazele în romanele lui Bulwer Lytton *“Rosa care ne va înlocui”* și *“Ultimele zile ale Pompeiului”*.

Ideile de bază ale acestei societăți, cum ar fi apariția de mutații ale rasei, asociate cu realizarea unor contacte cu entități superioare aflate pe undeva “în astral”, **le vom regăsi și într-o societate germană de aceeași factură ezoterică, “Loja luminoasă”**, care își inspirase programul activităților ocult-ezoterice printr-un transfer operat din Anglia. Transfer efectuat cu bună știință și tot tacâmul de ritualuri inițiatice operate din umbră de cei care puneau în practică o operațiune ținând departe: controlarea activităților acestui gen de asociații, din care făceau parte membrii influenți ai elitelor din țările în care acestea se implantau. Să reținem că, nu cu mulți ani mai târziu, **vârfurile partidului nazist german, în frunte cu însuși Führerul său, împrumutaseră, tocmai de la aceste societăți, acea ideologie a “omului nou”, creație a unei rase superioare care ar fi trebuit să stăpânească lumea întreagă.** Și, mergând mai departe în timp până în zilele noastre, să remarcăm faptul că aceste activități inițiatice ce

stăteau la baza activității acestor ezoteriști, ce pretindeau a fi în contact direct cu “entități superioare”, **le regăsim doar ușor modificate**, prin necesara cosmetizare impusă de evoluția cuceririlor științifice, **în acțiunile inițiate** la scară continentală de “programe” de genul cunoscut **sub acronimul de UMMO**. Și într-un caz și în celălalt, în spatele acestor manifestări aparent cu caracter ezoteric, se ascund, de fapt, intenții și obiective cu mult mai terestre.

Doctrina ghețurilor veșnice

Pe acest fundal, în care o tendință naturală spre fabulosul povestirilor de genul Nibelungilor alimenta copios psihologia germanică din perioada ascensiunilor lor, noile forțe hitleriste și-au căutat și găsit aliați și în rândurile intelectualității “ariene”. Unul dintre promotorii a ceea ce se va numi mai târziu, “*noua ordine*” făcând parte din acea lume a savanților în care o idee originală se încearcă a fi justificată, chiar dacă ea vine în contradicție cu realitatea, a fost **Hans Horbiger**. Acesta devine cunoscut mai ales prin doctrina pe care o inaugurează sub denumirea de *welttestlehre* sau “**doctrina ghețurilor veșnice**”. Constituită dintr-un corpus de idei ce ar fi vrut să configureze un fel de cosmologie, preceptele pe care acesta le introduce **contraziceau** în realitate **atât astronomia, cât și matematicile clasice**. Cu toate acestea, el o promovează plecând de la convingerea clar exprimată că “*știința obiectivă este o născocire pernicioasă, un totem al decadenței*”.

Am putea face o paralelă între acest personaj, ce-și găsisese mediul adecvat de creștere în climatul hitlerismului în ascensiune, cu ceea ce paralel se petrecea într-o altă țară: URSS. Unde peste câteva decenii, un alt specialist de factură similară, T.D. Lâsenko – în fond, un semidoct, intrus în știință, avea să promoveze o politică și idei similare, dar situat în arealul “*miciurinismului creator*” de tip stalinist.

Dictatura în știință, pe care Hans Horbinger o impusese, ajunsese până acolo încât oamenii de afaceri și industriașii, înainte de a angaja pe cineva, să-i ceară pretendentului la slujbă un angajament-jurământ prin care acesta se obliga în scris: “*Jur să am încredere în teoria ghețurilor veșnice*”. Și asta în timp ce Horbinger trimitea scrisori marilor personalități cu îndemnul: “*Sau vă deprindeți să credeți în mine, sau veți fi tratați ca dușmani*”...

Este aproape absurd a crede că o astfel de desfășurare a evenimentelor a avut loc în acele vremuri în plan științific, dacă nu am fi trecut și noi printr-o asemenea perioadă istorică, în care critica miciurinismului sau etalarea virtuților geneticii mendelo-morganiste ori a ciberneticii nu ar fi fost tratate drept acte de trădare a clasei muncitoare și intereselor naționale. Ori, chiar și mai grav, drept acțiuni contrarevoluționare.

Epoca lui Horbinger însă este și epoca în care **Hitler și Himmler își angajaseră un astrolog**. Iar **doctrina lui Horbinger**, pe care **o adoptaseră ca pe un bun personal**, o vor dezvolta pe mai multe planuri în viitor.

Operațiunea “Horoscope”

Vestea și apoi certitudinea că Hitler ale cărui tendințe spre ezoterism, ocultism și astrologie erau nu numai cunoscute, ci și împărtășite de întreaga conducere a partidului nazist, a făcut să se nască, la planificatorii lui I.S., o idee aparent curioasă. Dar care avea să ia ulterior un contur material, prin ceea ce se va numi **“ACȚIUNEA HOROSCOPE”**. Era acea scânteie de genialitate a unor minți care gândeau numai în termenii utilizării celor mai mici amănunte ale unor situații și conjuncturi ce pot fi exploatare în propriul interes.

Hitler și Horbinger, ambii austrieci de origine, s-au întâlnit de mai multe ori, șeful partidului nazist **manifestând față de savant o deferență cu totul ieșită din comun**. Mai ales, dacă este să dăm crezare informațiilor care pretind că **Horbinger nu admitea să fie întrerupt din cursivitatea propriului discurs pe care îl perora, strigându-i lui Hitler: “maul zu!” (ține-ți gura!)**!...

Înclinațiile ezoterice ale cercurilor conducătorilor naziști și ale lui Hitler în particular au făcut ca, în acest climat, să iasă la suprafață și o altă adevărată vedetă a genului. Acest personaj care, odată ajuns în preajma Führerului, devenise atât de influent asupra acestuia, a generat, cum era de fapt și de așteptat, gelozia cercurilor conducătorilor naziști ce erau în imediata apropiere a lui Hitler. Nu e, deci, de mirare că, în scurt timp, aceștia au început să vadă în el un periculos individ și chiar adversar. Este vorba de **Erik Jan Hanussen**.

Nu este, pe de altă parte, mai puțin curios că cei de la I.S. au văzut în acesta o prețioasă sursă, care, exploatată corespunzător, să poată oferi posibilitatea influențării unora dintre acțiunile lui Hitler iar, în cel mai rău caz, un mijloc de a căpăta informații provenind din cea mai autorizată sursă.

“Rasputin al Reichului-ului” era... evreu !

Abilitățile lui Erik Jan Hanussen – după adevăratul său nume de naștere **Hirschel Steinschneider*** –, care **intrase în armata austriacă în 1914**, au ieșit la iveală trei ani mai târziu, când, **sergent fiind, reușește să depisteze, prin radiestezie, o serie de surse de apă**. În plus, **grație capacității sale de a hipnotiza, realizase performanța de a obține**

* **N. edit.:** De origine iudaică

informații de la câțiva suspecti reținuți, cărora le indusese o stare hipnotică sub care aceștia au fost interogați. Către sfârșitul anului **1917**, **Hanussen dezertează din armată și ajunge în Germania**, unde este implicat într-un incident în care o bancă berlineză fusese delapidată. Conform unor relatări, el aude de la un prieten despre întreaga afacere, în care marea sumă de bani subtilizată fusese ascunsă. Își oferă serviciile pentru a depista ascunzătoarea, pe baza abilităților sale psihice. Acțiunea îi reușește și este recompensat cu 4.000 de coroane, plus o scrisoare de mulțumire. Este, de asemenea, implicat într-o afacere oarecum similară în Cehoslovacia, reușind să fie achitat într-un proces în care **își demonstrează abilitățile psihice în fața instanței**, citind textul unor înscrisuri făcute pe loc pe un bilețel de către judecător, fără a vedea textul scris.

Așa se face că Hanussen ajunge, la un moment dat, în preajma lui Hitler, relația lor debutând prin **lecțiile de oratorie** pe care viitorul cancelar începe să le ia de la proaspătul său prieten.

De fapt, sămânța aruncată de Hanussen căzuse pe un teren fertilizat cu grijă. **Încă din 1920, Hitler făcuse cunoștință cu Dietrich Eckardt, membru al societății cu caracter ezoteric "Thule" și cu arhitectul Alfred Rosenberg**. Ambii îi fac viitorului Führer o pregătire spirituală în două domenii: **doctrina secretă a societății "Thule" și doctrina privind propaganda**. Să menționăm că, trei ani mai târziu, **Dietrich Eckardt murea la München, rugându-se în fața unui meteorit negru ce ar fi provenit din Kaaba** – centrul mondial al islamismului. El **lasă această piatră moștenire lui Hermann Oberth, celebrul profesor sighișorean** care avea să devină **unul dintre fondatorii cosmonautici**, prin implicarea sa teoretică și practică în realizarea primelor rachete germane V₁ și V₂. După cum se știe, aceste aparate au stat la baza construcției rachetelor americane de *tip Saturn*, cu care au fost trimise echipajele pe Lună. Iar realizatorul lor, **inginerul von Braun, a fost elevul și discipolul lui Hermann Oberth**. Deși Eckardt murise, societatea "Thule" avea să supraviețuiască, iar doctrina acesteia, infiltrată în sufletul lui Hitler, avea să ducă la schimbările pe care istoria le-a înregistrat.

În acest context, notorietatea lui **Hanussen** căpătase o aură internațională, după **incidentul incendierii Reichstagului, pe care el îl prezisese**. Este și momentul pare-se, când încep primele sale relații cu I.S., prin intermediul unui alt "mentalist", **Joseph Dunninger***, cu care întreținea o strânsă prietenie. Ascensiunea sa în rândurile cercurilor naziste este în creștere, el ducând o viață opulentă în "*Palatul ocultismului*" din Berlin, beneficiind în plus și de un yacht pe care dă recepții terminate cu orgii sexuale

* **N. edit.:** De origine iudaică

în care sunt antrenate vârfurile partidului. Este **considerat un Rasputin al Reichului**.

Se pare însă că întreaga sa viață particulară face ca asupra lui să se abată atenția serviciului secret ce dubla activitatea trupelor SA, stârnită nu numai de invidia personajelor care se învârtteau în jurul Führer-ului și care se vedeau concurate de prezența lui Hanussen. **La originea să evreiască adăugându-se suspiciunea că ar avea legături cu I.S., Hanussen este arestat, pe 24 martie 1933, de către o grupă S.A., în momentul când ieșea de la un spectacol pe care îl prezentase la teatrul berlinez "Scala". Cadavrul său va fi găsit la vreo 80 de km de Berlin, peste două săptămâni, aruncat pe un câmp aflat în descompunere și sfâșiat de câini.**

Lobsang Rampa - tibetanul... din Dublin

Este deosebit de interesant de reținut că întortocheatele căi pe care a umblat Hanussen se intersectează cu cele pe care a trecut și un alt nu mai puțin cunoscut și controversat personaj al ezoterismului, aflat și el în solda serviciilor secrete. În anul **1936** vedea lumina tiparului cartea ce avea să-l propulseze în atenția opiniei publice pe cel care se ascundea în spatele pseudonimului de **Lobsang Rampa** și care își intitulase lucrarea "*Al treilea ochi*". Să reținem că, de la început, afirmațiile sale conform cărora pretindea a fi un lama tibetan, nu numai că au stârnit interesul cititorilor pentru lucrare, dar au dezgropat chiar curiozitatea unor investigatori pentru a cunoaște viața unui scriitor atât de original în cele pe care le descrie cu o doctă cunoaștere a problematicii. De fapt, lucrul care a intrigat cel mai mult a fost acela că, în lucrarea sa, sunt prezentate, într-un amalgam riguros dozat, teze care amestecă descoperiri reale, idei și speculații transmise de-a lungul generațiilor tibetane, cu - fapt ce i-a spus pe gânduri pe investigatori - tezele horbingeriene ale mentorului "științific" al lui Hitler, profesorul Hans Horbinger. Investigațiile făcute de cei interesați pe lângă serviciile de informații engleze oficiale au rămas fără nici un rezultat, acestea intrând într-o muțenie care nu a făcut altceva decât să mărească și mai mult suspiciunile ce planau asupra lui Lobsang Rampa. A fost însă lansată, pe căile obișnuite ale poluării cu zvonuri, ideea că Rampa ar fi fost un german din misiunile tibetane care ar fi trăit în Tibet între 1928 și zilele finale ale regimului hitlerist. Aceste zvonuri veneau în evidentă contradicție cu pretențiile autorului, după care ar fi fost un autentic inițiat lama, fiu al unui domnitor din guvernul de la Lhasa.

Anumite coincidențe ale traseului vieții urmate de Lobsang Rampa l-au făcut însă pe acesta să recunoască, până la urmă, faptul că era **englez originar din Dublin**, care însă, "într-o viață anterioară", fusese un adevărat

lama ce s-a reîncarnat în actualul său trup ce poartă numele lui de naștere **Cyrill Henry Hoskin**. O variantă ca atâtea altele ce sunt lăsate în circulație publică pentru a împletici căile celor care le-ar căuta...

În fapt, suspiciunile privind-l pe Rampa s-au amplificat, plecând de la **existența unei hărți** care a fost **găsită într-o peșteră din Bohistan, la poalele Himalayei**. Respectiva hartă găsită prezenta într-o formă complet diferită de ceea ce putem vedea astăzi pe bolta cerească. După calculele astronomilor, **ea ar fi reprezentat cerul** așa cum apărea el **cu circa 13.000 mii de ani în urmă**. Harta fusese **publicată, prin anii '20** de către prestigioasa revistă *“National Geographical Magazine”*. **La ea se referea însă și Lobsang Rampa**, care, **ca un locuitor al Tibetului** la acea dată, nu era și abonat al periodicului cu pricina, deși o aducea în discuție.

Există, de altfel, indicii după care **întreaga afacere a teoriilor esoterismului în care se scăldau cercurile înaltei societăți naziste, erau “pompatе” din Anglia**, mai ales în beneficiul cercurilor de “inițiați” din preajma lui Hitler, **alimentându-se cât se putea de mult filozofia lui Horbinger**. Acesta ajunsese, în ultimele faze ale dezvoltărilor sale filozofice, prin cosmogonia pe care o impunea, să-l proiecteze pe Hitler în prim-planul unei **societăți de mesianici**, ce-l aveau în frunte chiar pe Führer. Așa cum a recunoscut un autor, **planurile politice ale lui Hitler nu pot fi înțelese decât dacă i se cunosc gândurile ascunse și convingerea că omul este într-o legătură magică cu Universul**. Această părere, aparținând lui Rauschning, avea să fie clar definită chiar de Hitler, care sublinia că există o știință secretă, o magie, la baza tuturor lucrurilor: *“Există o știință nordică și național-socialistă care se opune științei iudeo-liberală... Evenimentele de pe lumea aceasta au loc în simpatie cu lucrurile celeste”*. Această tendință filozofico-ideologică a lui Hitler, în care pragmatismul politic era dominat de ezoterismul “științific” și pe care I.S. a căutat, pe toate căile, să o alimenteze, a stat de fapt la baza acelei strategii pe termen lung a războiului invizibil pe care acesta l-a și câștigat.

Aberația Pământului concav

Cele două mari victorii obținute în această luptă au fost **plecarea marilor fizicieni germani de origine neariană care au creat bomba atomică**, deși acest succes a fost realizat către finele războiului. **Inducerea, în mintea “marelui strateg”, a ideii că, în cadru blitz-kriegului, factorul climă nu va avea nici un rol de jucat**, conform teoriilor adoptate de “știința nordică și național-socialistă”, după care *“puterile frigului, care sunt puteri ale singurătății și declinului, vor fi zdrobite de puterile focului”*, conform

prezicerilor horbingeriene. **Aceste aberații** cu pretenții științifice au avut un **impact extrem de negativ**, nu numai asupra desfășurării operațiunilor militare pe frontul din răsărit, ci și asupra cercetărilor celor mai secrete privind rachetele V₂. Astfel, **generalul Walter Dornberger, care conducea experimentele cu rachetele teleghidate de la centrul din Peenemünde**, a fost **obligat să întrerupă**, la un moment dat, **experimentele, pentru ca raportul său asupra lucrărilor efectuate să poată fi examinat de “magii” cosmogoniei horbingeriene**. Avizul urma să fie dat ca urmare a visului pe care Hitler îl avusese în legătură cu rachetele. Mai mult chiar, în plină campanie militară, în aprilie 1942, este organizată, cu asentimentul direct al lui Hitler, Göring și Himler, o “experiență”, cu participarea celor mai buni specialiști în radiolocație, care să confirme sau să infirme una dintre teoriile care le măcina mințile și pe care o adoptaseră. Aceasta susținea nici mai mult nici mai puțin, că **Pământul este concav**. Conform acestei teorii, chiar Marele Stat Major al lui *Kriegsmarine* considera că rezultatul experienței era capital pentru reușita ofensivei programate a se desfășura. Sub conducerea doctorului Heinz Fisher, o echipă dotată cu ultimele realizări în materie de radar ajunge în insula baltică Rügen și își direcționează antenele la 45°, așteptând zile întregi să se confirme ipoteza Fűrerului că pământul nu este convex, ci concav, iar **locuitorii Terrei trăiesc, de fapt, nu pe suprafața lui, ci în interiorul său...**

Iată ce scrie, privitor la acest episod, profesorul Gerard Kiper, de la observatorul astronomic de pe muntele Palomar: *“Medii importante din marina germană și din aviație, credeau în teoria Pământului concav. Socoteau, mai ales, că ar fi utilă pentru reperarea flotei engleze, căci curbura concavă a Pământului ar permite observații la foarte mare distanță prin intermediul razelor infraroșii, mai puțin curbate ca razele vizibile”.*

De fapt, **teoria Pământului concav fusese adusă în Germania de către Bender, un aviator prizonier în Franța în timpul primului război mondial**. Acesta înființează mișcarea *“Hohl Welt Lehre”*, ce susținea ideile americanului **Marshall B. Gardner**, după care **Soarele s-ar găsi în centrul Pământului** iar razele sale ar exercita o presiune care ne menține pe scoarța concavă a Terrei. Și, deși rezultatele experiențelor de pe insula Rügen au infirmat teoria lui Bender, concepțiile ezoterice ale lui Hitler și ale celor din jurul său, conducători ai Reichului, nu s-au modificat în privința celorlalte aspecte. În acest sens, operațiunea HOROSCOPE se derula în continuare, I.S. căutând pe toate căile să insuflă și să mențină ideile și concepțiile *“gândirii magice”*.

Dezastrul ocult al campaniei din Rusia

Această nebunie, justificată științific tocmai prin teoriile “*gândirii magice*”, **avea să genereze** și marele succes al acțiunii HOROSCOPE, materializat prin **dezastrul campaniei din Rusia**, din iarna anului 1942. A fost, de fapt, o victorie a I.S., care considera că orice victorie pe frontul din răsărit însemna o scădere a presiunii pe cel apusean. Iată cum descrie Jacques Bergier acest episod:

*“Alt arhetip este asimilarea focului cu energia spirituală. Cine este purtător ale acestei energii este purtător al focului. Oricât de straniu ar părea, **Hitler era convins că acolo unde va înainta el, frigul va da înapoi**. Această convingere mistică explică, în parte, felul în care a condus campania din Rusia.*

***Horbingerienii**, care se declarau în stare să prevadă vremea pe toată planeta, cu luni și chiar ani înainte, **anunțaseră o iarnă relativ blândă**. Dar mai era ceva: împreună cu discipolii ghețurilor veșnice, Hitler era convins că făcuse o alianță cu frigul și că zăpezile din câmpiile rusești nu-i vor putea întârzia mersul. Sub conducerea lui, omenirea avea să intre în noul ciclu al focului. Intra deja. Iarna va ceda dinaintea legiunilor sale purtătoare de flăcări.*

Cu toate că Führerul acorda o atenție deosebită echipării materiale a trupelor, soldaților din campania din Rusia nu le dăduse decât un supliment de haine derizoriu: câte un fular și o pereche de mânuși”.

Este, de fapt, și factorul esențial care a determinat înclinarea balanței în favoarea Aliaților, schimbare la care a contribuit pe larg strategia pe termen lung a acțiunii HOROSCOPE. Iar mai departe Bergier consemnează:

*“Și, în **decembrie 1941**, termometrul coborî brusc la **minus 40°**. Previziunile erau false, profețiile nu se realizau, elementele se revoltau, stelele, în cursa lor, încetau brusc să mai lucreze pentru omul cel drept. Gheața triumfa asupra focului. Armele automate s-au oprit, uleiul înghețându-le în rezervoare, benzina sintetică se separa, sub acțiunea frigului, în două elemente inutilizabile. În spatele frontului, locomotivele înghețau. Sub mantele și în cizmele de uniformă, oamenii mureau. Cea mai ușoară rană îi condamna. Mii de soldați, ghemuindu-se ca să-și facă nevoile, se prăbușeau cu anusul înghețat. Hitler a refuzat să creadă în acest prim dezacord dintre mistic și real. Generalul **Guderian**, riscând destituirea și poate execuția, luă avionul spre Germania ca să-l pună pe Führer la curent cu situația și să-i ceară să dea ordinul de retragere. <<**Frigul, spuse Hitler, e treaba mea. Voi atacați**>>. **Așa s-a făcut că tot corpul de luptă blindat ce învinsese Polonia în 18 zile și Franța într-o lună**, armatele lui Guderian, Reinhardt și Höpner, formidabila legiune de cuceritori pe care Hitler îi numea*

Nemuritorii, secerată de vânt, arsă de gheață, ***dispărea în deșertul frigului***, ca mistica să fie mai adevărată decât pământul... Și, în ciuda avertismentelor meteorologilor clasici, care anunțau o iarnă și mai groaznică decât cea dinainte, în ciuda miilor de semne amenințătoare, trupele urcară spre nord și Stalingrad, ca să taie Rusia în două”.

Și, **echipamentul de campanie nu au fost pregătit nici anul următor, pentru a face față frigului**. Este marele succes pe care l-a repurtat PLANUL HOROSCOPE, care, inoculându-i lui Hitler până la saturație magia, a reușite să contribuie esențial la dărâmarea acestui monument al gândirii demențiale.

6. "OMUL DE TIP NOU" - UN ANIMAL FĂRĂ RAȚIUNE

Sinuciderea - un reflex condiționat ?

Unul dintre cele mai puternice instincte pe care îl are omul este, desigur, instinctul de conservare. Acesta îi dictează individului conduita de adoptat, mai ales în stările și episoadele-limită, când viața sa este pusă în primejdie. **Acesta îi impune atitudinea de luptă pentru menținerea vieții** în cele mai dramatice situații și, de regulă, **recurgerea la suicid** se produce atunci când depresiile nervoase angajează întreaga ființă. Mai ales atunci **când, aparent, nu există nici o ieșire în afara sinuciderii.** Statisticile tanatologice arată că astfel de manifestări sunt, totuși, atribuite unor trăsături psihice care, la anumite națiuni, constituie o dominantă greu explicabilă. Astfel, se pare că **maghiarii dețin recordul în materie**, ocupând locul întâi în acest sumbru clasament **de o bună bucată de vreme.**

Pe de altă parte, **suicidul ritual** ocupă un loc aparte în psihologia altor popoare, cum ar fi, de exemplu, cel al japonezilor, existent încă din epoca vechilor **samurai**. Acestora le era insuflată ideea că actul acesta este **considerat o faptă de onoare**, ce se realizează în condiții și după un ritual minuțios descrise în codul onoarei samurailor. Intrat în psihologia maselor, un astfel de gest, ridicat la rangul de supremă obligație morală, a putut da naștere, în cursul celui de-al doilea război mondial, aceluia grup de militari - riguros aleși și educați - ce avea să fie cunoscuți drept **kamikadze**.

Se dovedește astfel că printr-o metodologie abil exploatată și adecvat condusă, **se pot obține manipulări ale personalității unui individ**, mai mult chiar, manipulări ale **unor colectivități de oameni** care pot atinge uneori întregi **națiuni**.

Sugestologia și "omul de tip nou"

În fapt, procedeele sugestologiei își bazează existența pe o realitate obiectivă a organismului uman, aceea a existenței proprietății psihicului de a accepta sugestia și de a reacționa la impactul cu aceasta. Deși există o mare varietate și variabilitate a dimensiunilor sugestibilității, reactivitatea organismului se exprimă printr-o paletă foarte largă de răspunsuri, care pot merge de la o reacție a sistemului vegetativ și până la cele psihomotorii și comportamentale. De la îmbunătățiri ale funcțiilor psihice și senzoriale și până la producerea unor disfuncții ale proceselor memoriei. Să menționăm faptul,

poate cel mai relevant, că **aplicativitățile sugestiologiei** au fost și sunt, în continuare, **folosite în direcția “educării” maselor, în special de către regimurile totalitare**. Un rol aparte îl are sugestia în dezvoltarea tehnicilor de “prelucrare” a psihicului adeptilor diferitelor **secte**.

Aceste metodologii au fost studiate, cu precădere în contextul psihologiei maselor, **de către compartimentele speciale ale serviciilor de spionaj ale regimurilor comuniste**, în care poliția politică a jucat rolul de pion principal al dispozitivului său de siguranță. Au fost dezvoltate **tehnici bine puse la punct pentru crearea “omului de tip nou”**. Astfel, încă de la începuturile preluării puterii bolșevice în fosta URSS, poliția politică a fost una dintre primele structuri statale nou înființate. Certificatul său de naștere îi consemnează apariția sa pe lume la **20 decembrie 1917**, primind ca nume de botez CEKA (*Ceresvâciainaia Komisîa Abaronâ* – Comisia Extraordinară de Apărare). Dacă părintele acestui angrenaj al terorii nu a fost altul decât Lenin, cel căruia i-ar revenit meritul de a-i fi primul șef și principal organizator a fost **Felix Eduardovici Dzerjinski***, care a condus cu mână de fier destinele structurilor de represiune concentrate în CEKA între anii **1917-1926**.

Metoda lozincilor

Foarte curând după înființarea sa, CEKA a ajuns să fie **una dintre cele mai înspăimântătoare structuri ale noului stat, prin instalarea în întreaga țară a “terorii roșii”**, ca formă superioară a existenței dictaturii proletarietului. Tot în această perioadă **s-au pus bazele celui mai teribil sistem de încarcerare și lichidare** a tuturor acelor care erau considerați dușmani ai regimului, cunoscutul sistem de lagăre de muncă denumit *GULAG*, în care și-au pierdut viața zecile de milioane de victime ale bolșevismului din URSS. Și dacă brutalitatea și lichidarea oricărei persoane pentru cea mai mică suspiciune sau în urma unui simplu denunț erau metodele curente cu care CEKA își făcea simțită prezența, nu este surprinzător nici faptul că aceasta **a apelat și la metode științifice de influențare a persoanei și mai ales a maselor**. În această direcție, un factor important a constituit-o contribuția unuia din marii neurofiziologi pe care Rusia îi avea la acea vreme, **profesorul Vladimir Mihailovici Behterev (1857-1926)**, care predă la Universitatea din Petersburg. Renumit pentru cercetările sale în materie de reflexe normale și patologice, hipnoză și hipnoterapie, el este acela care **a inventat metoda afișării lozincilor scrise**, peste tot și în toate locurile unde imaginația te poate duce. Metodă de care s-au folosit toate regimurile comuniste pentru “mobilizarea” maselor și implantarea ideilor pe care aceste lozinci le vehiculau.

* **N. edit.:** Evreu polonez

Reflexul... comunist al lui Pavlov

Procedura s-a bazat pe cercetările efectuate de Behterev în materie de inducere și stabilizare a unor reflexe de natură psihică. Și pe care, ulterior, continuatorul său, **Ivan Petrovici Pavlov (1849-1936), avea să le dezvolte sub forma teoriei reflexelor condiționate**. Este interesant de remarcat că, între lozincile care împânziseră URSS-ul inițial, tocmai ideea de *“mobilizare a maselor în lupta de clasă”* a căpătat, prin asociere cu atrocitățile săvârșite de CEKA, o valoare de implementare a unui complex de reacții psihice, pe care nici autorul ei, nici beneficiarul său direct, nu le bănuiseră. Și al cărui mecanism neurofiziologic avea să fie descifrat de către Pavlov, care, de altfel pentru lucrările sale în acest domeniu, avea să primească, în anul **1904, Premiul Nobel pentru fiziologie și medicină**. Este, de altfel, foarte probabil că atitudinea refractară a lui Pavlov față de regimul sovietic și personal față de Stalin să fi fost motivată tocmai de modul în care puterea politică a statului comunist înțelegea să se folosească de cercetările sale. Oricum, contribuția inițializată de Behterev și concretizată în lucrarea sa fundamentală *“Principiile generale ale reflexologiei umane”* a fost amplu exploatată de noua putere sovietică și generalizată până în zilele noastre, ea fiind **exportată**, sub o formă sau alta, **peste tot unde regimul comunist s-a infiltrat**. Mai mult chiar, ea a fost însușită de regimurile dictatoriale de alte facturi ideologice, care și-au adaptat-o foarte repede propriilor condiții. Dintre acestea **metoda lozincilor scrise** – ulterior și a celor scandate, prea bine cunoscute nouă din timpul “epocii de aur” – a fost **adoptată și de regimul hitlerist**. Să ne amintim astfel că intrarea în lagărul morții de la Auschwitz era străjuită de celebra lozincă *“Arbeit macht frei”* – munca te face liber!

KGB și laboratoarele de parapsihologie

Să notăm, pe de altă parte, că **interesul pentru procedeele parapsihologice cu potențială utilizare militară a fost major pentru KGB**, acesta supervizând toate programele directe sau tangente acestei activități. Mai mult chiar, pe lângă investigațiile efectuate **în laboratoarele sale secrete**, în care lucrau cercetători supuși unui regim de detenție, **personalități recunoscute ale domeniului au fost stimulate pentru a-și continua cercetările într-un cadru oficial**. Așa este cazul profesorul **L.L. Vasiliev**, ale cărui lucrări au fost chiar traduse în străinătate. Sau lucrările lui **B.B. Kajinski**, care își începuse cercetările încă **din 1919**, după un incident în care moartea unui bun prieten al său a fost însoțită de bizare zgomote apărute

la geamul locuinței lui Kajinski, fără ca cineva aparent să le fi produs, zgomote care l-au trezit brusc din somn. Acest fenomen descris în literatura de specialitate a putut fi, de altfel, constatat și de alte persoane, inclusiv autorul acestor rânduri. El se înscrie în categoria mai largă a așa-numitelor **”raps”-uri** sau, în traducere liberă, **zgomote de origine “paranormală”**.

Este, de altfel, interesant de remarcat că, printr-o extensie a aceleași metodologii de factură sugestologică, a fost adaptată de către managementul comercial, binecunoscuta formulă *”reclama e sufletul comerțului”*. Rafinarea tehnicilor sugestologice a făcut să se deschidă dru-mul utilizării lor și **în propaganda politică**. Studiile cele mai aprofundate asupra acestor tehnici au fost continuate, însă, **în laboratoarele de psiho-logie militară**, de care beneficiază direct și serviciile secrete.

De altfel, interesul pentru procedeele sugestologiei, mai ales a celor aplicate în stare de hipnoză le avuseseră loc în Rusia nu numai în trecutul istoric apropiat, crescuse legat de cercetările științifice în Institutul de neurologie *”Behterev”* și *”Societatea de neurologie, reflexologie, hipnotism și biofizică”*. Ele organizaseră, în **1924**, chiar un **al doilea congres pe această temă, cu participare internațională**. Sub patronajul ocult al Serviciului secret, luase ființă încă din **1922**, sub conducerea unuia dintre celebrii *”comisari ai poporului”*, **Lunacearski**, o *”Comisie pentru studiul sugestiei mentale”*. Importanța acordată activității acestei comisii, de către cercurile manipulatorilor din umbră, reiese nu numai din personalitatea care a fost instalată în fruntea ei, ci și din aceea că, din câte se cunosc, până azi, **această comisie nu a fost încă desființată oficial**.

Cazul Rahmaninov

Printre succesele practice ale metodei hipnologice, care au făcut să-i crească creditul, se numără **cazul compozitorului Serghei Rahmaninov** (născut în aprilie 1873, la Onega-Novgorod și decedat în martie 1943, la Beverly Hills – California). Astfel, unul din episoadele care i-au marcat viața celebrului compozitor, a fost un penibil incident petrecut după concertul în care s-a prezentat în primă audiție simfonia nr. 1. În locul aplauzelor la care se aștepta, sala a reacționat prin huiduieli. Această neașteptată reacție a auditoriului i-a provocat marelui compozitor o depresiune nervoasă, care s-a întins pe perioada a peste doi ani de zile, timp în care nu a mai compus nimic. Toate remediile încercate pentru a fi scos din criza pe care o traversa au fost fără nici un rezultat. Astfel că s-a recurs la unul din celebrii specialiști psihiatri ai vremii, ce practica tratamentul prin hipnoză, **doctorul Nikolai Dhal**. În urma ședințelor de hipnoză la care a fost supus, Rahmaninov își revine din

starea depresivă și compune cel de al doilea concert al său pentru pian în do minor. Cântat în primă audiție la Moscova, în anul **1901**, acest concert a fost dedicat lui Nikolai Dhal, doctorul ce-i salvase sănătatea psihică.

Dormiți și... învățați !

Să menționăm că, dintre diversele variante ale tehnicilor de sugestie și hipnoză cu aplicativități practice, încă din perioada celui de-al doilea război mondial, armata americană a recurs la **inducerea sugestiei în timpul somnului**. Tehnica a fost utilizată **pentru învățarea rapidă a limbilor străine**, plecându-se de la constatarea că, în starea de somn, există un număr de celule nervoase corticale în stare de veghe. Acestea receptează semnalele sonore emise sub forma unui text sonor înregistrat pe un suport adecvat. Textul este citit înaintea culcării, încercându-se a fi cât mai bine memorat. El este repetat după ce subiectul a adormit, în faza somnului zis paradoxal. Textul este, de asemenea, emis din nou înainte ca subiectul să se trezească.

Experiența acumulată indică faptul că prin această metodă, este posibilă **stocarea în memorie a unor noi cuvinte dintr-o limbă străină**, în procesul de învățare, **de cca. 10 ori mai mare** decât prin metodele pedagogice obișnuite. De fapt, în Bulgaria, sub conducerea academicianului **Gheorghe Lozanov**, prin dezvoltarea disciplinei pe care acesta a denumit-o sugestopedie, a fost înființat **“Institutul de Sugestopedie”**. Profilul acestuia a fost însă mult diversificat, cercetările efectuate aici fiind trecute, la un moment dat, sub incidența secretului militar. Această “diversificare” s-a produs plecând de la investigațiile științifice făcute asupra celebrei Vanga Dimitrova. Cercetările lui Gheorghe Lozanov au vizat, însă, o arie mult mai lungă de preocupări decât sugestopedia, **extinzându-se** la investigarea metodelor bioterapeutice, a celor hipnologice, a sensibilității dermato-optice. Metodele sugestopedice ale lui Lozanov au fost, de altfel, **preluate și de** către centrele de profil similar din **Statele Unite, Canada și Ungaria**. Conceptualizarea sugestopediei a fost semnalizată de către **Charles Tart** (1975) în **zece “subsisteme” ale conștiinței**:

- exterocepția
- interocepția
- procese input-căi de admisie în afara percepției
- emoții
- procese inconștiente
- memorie
- sensul spațio-temporalității
- sensul identității

- perspectiva evaluării deciziilor
- răspunsuri și procese organice

7. PROCES-UL PARAPSIHOLOGIEI

Dictatură perfectă, cu “oameni noi”

Una dintre cele mai grele moșteniri pe care regimul de dictatură comunistă a lăsat-o este desigur, cea spirituală. Insidiositatea cu care ea se perpetuează și repercutează își pune amprenta sa nefastă în toate domeniile vieții noastre. Implementarea în subconștientul unei întregi națiuni a unui mod cu totul aparte de a gândi și acționa, în fond *“contra naturae”*, a presupus practicarea unei politici “multilateral dezvoltate” care, cuprinzând întreaga sferă de gândire și acțiune psihică a individului, să ducă la structurarea unui **“om de tip nou”, docil, capabil de a fi manipulat de puterea politică în toate planurile vieții politice, sociale și private. Această presiune psihică și urmările sale constituie una dintre cele mai mari realizări ale dictaturii din țara noastră, dacă nu chiar cea mai mare**, iar redutabilele sale urme și urmări nu vor putea fi șterse încă mulți ani de acum înainte.

În fapt, întreaga această manipulare s-a făcut pe baza unei cunoașteri și aprofundări majore a psihologiei individului și mai ales a maselor, prin mijloace și cu un aparat atât de bine pus la punct, încât unul dintre marii noștri istorici contemporani, profesorul Dinu C. Giurăscu, a putut pe drept cuvânt afirma că **“... este o dictatură fără precedent istoric și fără fisură, care atinge perfecțiunea”**.

Tot acest angrenaj de sorginte malefică, ce trebuia să te facă să simți și să practici cultul regimului și al dictatorului, și-a întins tentaculele **și în viața științifică**, sub forma binecunoscutelor maniere și fapte importate de pe tărâmurile asiatice. Făcând parte dintr-o strategie politică bine conturată și experimentată cu succes, preluată prin transfer ideologic “revoluționar” și pragmatic, acest gen de apucături au fost aplicate mai ales în domeniul parapsihologiei. Aici, implicațiile nu au devenit numai de natură formală, ci au impus **“tabu”-uri** a căror încălcare se pedepsea automat extrem de grav, cu privațiune de libertate.

Faptul în sine nu trebuie să ne mire, pentru că, deși oficial se afișau o concepție și o ideologie materialiste – pretinse printre altele și științifice –, **firea omenească a conducătorilor era bântuită de angoasa posibilității de a fi detronați**. Această frică organică, ce face parte integrantă din anatomia societăților de tip dictatorial și în special și fără excepție din cea a dictatorilor, i-a făcut și pe dictatorii noștri, indigeni sau importați, să fie **speriați de posibilitățile potențiale ale obținerii de informații “secrete” asupra lor, prin mijloace neconvenționale**. Deși în particular se

preocupau de depistarea și utilizarea unor subiecți având capacități clarvizionare și premonitorii, interdicțiile pe care le impuneau vieții publice era dublate de un **grav arsenal punitiv**.

“Omul de tip nou” - transmis... genetic

Fundamentul și motivațiile psihologice ale acestei stări de fapt au o solidă bază în trăsăturile specifice ale firii omenești, prin aceea că, **odată cu creșterea numărului generațiilor supuse aceluiași presiuni ale habitatului psihologic, circumscris în acest plan de reguli punitive extreme, se realizează nu numai stabilizarea unor reflexe condiționate, dar se tinde către transformarea acestora în reflexe, potențial genetic transmisibile.**

Afirmația de mai sus nu este gratuită și nici exagerată. Un prim exemplu de natură istorică. Atunci când Dumnezeu a scos **poporul evreu** din robia egipteană, acesta a fost **pus să rățăcească timp de 40 ani prin pustiu Sinai, pentru ca nici unul dintre adulții care s-au născut în robie să nu ajungă în Pământul Făgăduinței. Nici chiar conducătorul lor și alesul Domnului, Moise.** Substratul acestui fapt istoric – în afara implicațiilor ascunse nouă – îl constituie desigur trăsătura firii omenești de a-și purta bunele sau relele sale apucături, așa cum firea sa anatomică își poartă umbra.

Al doilea exemplu, contemporan nouă. Există în **China** o regiune unde conversațiile locuitorilor ei nu se poartă pe un ton normal, ci **țipând**. Se dovedește că această manieră de discuție își are originea în străvechime, când acea regiune s-a aflat sub dominația unei dinastii care își masacra supușii la cea mai mică bănuială de complot. Pentru a nu fi considerați a fi angrenați în discuții complotiste și a nu fi reclamați de agenții puterii care nu puteau auzi dialogul (procedeu de farfuriilor sau scrumierelor cu microfon miniaturizat încă nu apăruse), oamenii conversau ținând. Obiceiul s-a păstrat și perpetuat până azi. Cine își propune o analiză mai profundă a fenomenului va găsi o bogată documentație privitoare la practicile contemporane, în scrierile lui Pasternak și Soljenițin.

La noi, în planul cercetării științifice, presiunea dictaturii a fost deosebit de insidioasă și cu urmări nefaste. Mai ales în domeniul științelor umaniste și biologice, unde a culminat cu marea înscenare cunoscută ca **“afacerea meditației transcendente”**, care avea, printre altele, și **rolul de a abate atenția opiniei publice** de la avatarurile impuse, cât și de a **“dresa” corpul oamenilor de știință** prin procedurile revoluțiilor culturale asiatice.

Duplicitatea unor asemenea practici poate fi însă și istoric exemplificată, atunci când se analizează psihologia dictatorilor și trăsăturile lor comune. Să

amintim aici trei asemenea cazuri: cel al regelui **Saul**, implicat în episodul vrăjitoarei din Endor, consemnat de Vechiul Testament, cel al lui **Hitler**, **manevrat în acest plan de către serviciile occidentale de spionaj și cazul lui Stalin, beneficiarul serviciilor unui clarvoiant de origine ucraineană.**

Pușcărie pentru... parapsihologie

Pe de altă parte, ca o trăsătură specifică a noastră, trebuie remarcat că politica pedepselor privative de libertate, ce se aplica celor care încălcau taboul practicării investigațiilor spiritualiste, a apărut chiar din zorii instalării *“cele mai drepte orânduirii sociale din lume”*. Vom exemplifica prin **cazul profesorului universitar Opran Matei**, azi pensionar, domiciliat în Ploiești, al cărui dosar de judecată se află arhivat, sub nr. 1127/1995, la Direcția Tribunalului Militar-București.

Pretextul arestării, anchetării sale de către organele de represiune, trimiterii în așa-zisa judecată, condamnării și executării unei pedepse privative de libertate pe timp de **3 ani**, toate produse și trăite într-un stat care clama omul drept *“cel mai prețios capital”*, l-a constituit **preocupările “inculpatului” manifestate în domeniul investigației științifice a fenomenelor parapsihologice**. Această cutezanță a trebuit să fie plătită de un om de știință care încerca descifrarea unei din cele mai ascunse taine ale vieții noastre, cu trei ani petrecuți, între 1951 și 1953, în pușcăriile unui stat care, ce-i adevărat, încă nu atinsese pretenția de a fi un stat de drept, dar nici perfecțiunile de mai târziu ale culmilor *“visului de aur al omenirii”*, ci era de abia la începuturile escaladei acestei epoci onirice.

Convorbiri cu mari spirite românești

Consemnăm mai departe câteva din întrebările puse și răspunsurile primite în timpul desfășurării unora dintre **încercările de investigare spiritualistă al profesorului Matei Opran**, așa cum au fost ele înscrise în agenda sa de lucru. Confiscată de organele de anchetă, ea a servit drept probă acuzatoare în procesul ce i-a fost înscenat, aflându-se în prezent arhivată la dosarul cauzei.

– **Poni**, profesor: *“Nu fac politică. Se spun, totuși, multe despre ea. Azi, politica nu poate fi înțeleasă decât urmărind faptele. **Discursurile ascund ideile și obiectivele**. Astfel este imposibilă orientarea justă. **Cred în o mai bună organizare a lumii**, azi în fierbere. Limpezirea merge cu pași mari și **este condusă de o inteligență divină**, împotriva întunericului ce vă*

înconjoară. Norii grei se vor risipi în curând la suflul nou al vieții ce se zburcume pentru izbânda binelui. Este mai aproape decât credeți această izbăvire, ea a început virtualmente și se îndreaptă cu pași geometrici **spre realizarea unirii oamenilor într-o singură aspirație comună: libertatea, fraternitatea. Amin**".

- **Vasile Conta**: "Noi servim progresul, adică evoluția, nașterea și moartea cu precisul scop de perpetuare a vieții pe Pământ și în Univers".

Întrebare: Dacă există viață pe alte planete?

Răspuns: "Este viață și pe celelalte corpuri cerești, dar nu în sistemul solar".

Întrebare: Dacă universul este finit.

Răspuns: "Pentru concepția actuală a infinitului este finit. Într-o familie de infinite, universul este o entitate, deci finit, dacă prin Univers înțelegem pe acela pe care ne aflăm".

- **Slavici**: "Dorința de a culege informații este un spiriduș care macină sufletul. Vă voi comunica noutăți. Nu credeți tot ce se servește. Binele va triumfa în curând fără voia celor ce pun bețe-n roate bunei noastre înțelegeri".

- **Nae Ionescu**: "Nemții au dat greș când toți credeau că vor izbuti. Bandiții de azi care încearcă să pună în valoare experiența și cultura lor cu metode de major-vagmistru vor păți ca cel înfumurat și nebun... se înalță, sunt lingușiți, **temuți și distruși la momentul oportun**. Feriți-vă, căpcăuni ai poporului meu, **a venit vremea să vă duceți în fundul Siberiei și dracu' să vă pieptene. Amin**"

- "Sunt Poponete Adamache din Sărăfie. Un spirit nedisciplinat spune domnul Ficșinescu".

- **Theodor Ficșinescu**:

Întrebare: Dacă experiențele lui Croockes sunt adevărate?

Răspuns: "**Știința cea adevărată, nu cea mai înaintată ne va duce la dezlegarea enigmei. Progresele ce se fac în dematerializarea fizică ne vor apropia de explicarea fantomelor**. Ele există sub o formă ce nu vă puteți imagina, sunt materie de o finețe greu de exprimat. Numai raționamentul matematic nedescoperit încă va evidenția inițiaților".

Întrebare: Prin ce se deosebesc spiritele între ele?

Răspuns: "**Sunt spirite și spirite, fiecare cu îndeletnicirea lui**. Spiritul nu este simplist, dar se poate asemana cu un organism viu, cu dorinți, obiceiri. **Personalitatea din viață nu se distruge, se transformă**. Timpul este factorul de transformare".

Întrebare: Dacă se păstrează amintirile anterioare?

Răspuns: "Păstrează **o parte**, conștiința nu o poate identifica, visele uneori o evidențiază".

Victor Babeș – este rugat să spună cu ce se ocupă dincolo?

“Situția grea a neamului meu. Luptăm prin voi și pentru voi. Viitorul. Un neam nu piere și mai ales un neam de eroi. Nu pot vorbi de alte preocupări când neamul și țara e în pericol. O descoperire mare în biologie s-a făcut de curând”.

– **G-ral Eremia Grigorescu:** *“Potențialul militar de azi nu poate decide cursa înarmărilor. Trebuie să se stabilească o diferență de potențial suficient de mare pentru a da siguranța necesară uneia din părți. **Cursa a început și nu se va opri. Efectul va fi ciocnirea celor două forțe**”.*

– **Vasile Conta:** *“Spiritele reîncarnate unele se degradează, altele evoluează. Revin pe pământ dar nu au acest sentiment”.*

– **Țițeica.** Întrebare: Dacă trecerea dincolo este predestinată?

Răspuns: *“Se conduce după legi ce se bazează pe calcule matematice nedescoperite vouă. Este un fel de probabilitate statistică”.*

Întrebare: Dacă existența este trasată mai dinainte?

Răspuns: *“Este supusă legilor de care am pomenit, cu accidente datorită unor forțe exterioare neprevăzute și care intervin cu o probabilitate mică. Există și nepotriviri pe care nici noi nu le-am deslușit, sunt datorită poate unor lipsuri în cunoștințe fizico-spirituale”.*

– **Gh. Longinescu:** *“Țara noastră aur poartă, noi cerșim din poartă-n poartă. Cerșim aurul ce ne-a... hoardele distrugerii totale și... ce au vrut să întroneze într-o țară a iubirii, expresia unui francez, obiceiuri păgâne și mai mult decât machiavelice. Dar buturuga mică va da peste cap ursa mare căci în țara asta totul îi urăște de moarte”.*

– **Aurel Vlaicu:** *“Muscalul e cu calu’, motorul nu-i de nasul lui. Was ist das: vă uitați pe el și vedeți viitorul, vă uitați în sens contrar și vedeți trecutul...”.*

– **Emil Fagure, ziarist:** *“A vorbi azi înseamnă a-i maimuțări pe viii zeificați și pe morții falsificați de interesele partidelor abstracte create de un geniu al răului organizat, cu scopul de a canaliza fără murmure energiile umane spre o himeră cu care moștenitorii nevolnici dar norocoși ai aceluia geniu strălucind de întunecimile infernului oprimării umane, dezgroapă cadramele gândirii umane...”.*

8. SUPERSPION DIN... FRUSTRARE SEXUALĂ

Spioni de bună voie...

Nu totdeauna serviciile secrete își recrutează agenții pe calea constrângerii sau a șantajului. **Nu puține sunt și cazurile când potențialii spioni**, din diferite motive, **își oferă voluntar contribuția**. Și, de multe ori, aceștia constituie **piloni extrem de importanți** în jocurile pe care agenturile frontului invizibil le duc în războiul ce nu încetează niciodată, chiar în epocile celei mai fericite păci. Aceste achiziții sunt cu atât mai importante, cu cât protagoniștii sunt **implantați în locuri de muncă vitale pentru culegerea de informații**. Și nu numai în cazul structurilor care se ocupă de culegerea de informații sau operațiuni de contraspionaj, ci și în cazul celor specifice culegerii de informații cu caracter de spionaj industrial sau științific, tot mai extinse în ultima perioadă de timp. Așa cum a fost, de exemplu, celebrul caz al **“proiectului Manhattan”**, de realizare a bombei atomice americane, **furat de către agenții KGB**.

Se poate, astfel, constata **predilecția KGB de a penetra serviciile secrete engleze și americane de interceptare și criptanaliză**. Rațiunile care au condus la realizarea acestui plan sunt extrem de simple. **Pe aceste canale circulă și se scurg cvasitotalitatea informațiilor colectate de întreaga rețea a serviciilor secrete**, astfel încât recoltarea lor în aceste **puncte nodale** este de departe cea mai convenabilă și eficientă metodă.

Hipnotizat pentru a spiona

Iată de ce eforturile tuturor acestor servicii se îndreaptă spre depistarea și racolarea unor astfel de elemente, a căror verificare, confruntare și evaluare, înainte de a li se încredința misiuni, recurge la cele mai variate și inedite metode. Dar din acest arsenal de metode și tehnici **nu lipsesc nici metodele parapsihologice**.

După aprecierile extrem de relative, dar având o marjă de probabilitate ce trebuie extinsă și nu restrânsă, publicația *“Hanauer Anzeiger”* în numărul său din 5 septembrie **1981**, aprecia că, **din cei 30.000 (treizeci de mii) de agenți operaționali instruiți de către serviciul secret de spionaj al Armatei Roșii, GRU, care activează în Occident, o bună parte au fost antrenați** – conform opiniei lui Robert Moss – **prin procedee ce formează preocuparea așa-numitului “hipnospionaj”**. Ca particularitate, se

menționează că activitatea acestor agenți este direcționată către obținerea de informații privind mai ales **tehnologiile de vârf**.

Să ne reamintim că, într-una din afacerile acestui gen de activități, ce viza secretele de fabricație ale motorului criogenic al ultimei trepte a rachetei franceze *“Ariane”*, a fost amestecată, cu nu prea mulți ani în urmă, **și o româncă rezidentă în Franța**, și care se pare că activa în beneficiul acestei tentaculare instituții de spionaj. De altfel, de la acest ultim personaj, datorită unor implicații de gelozie, după câte se pare, s-au încurcat ițele întregii afaceri...

Un ratat a trădat...

După cum arată, pe de altă parte, unele informații, o întreagă serie de supoziții și argumente pledează în favoarea tezei că unul dintre spionii sovietici cei mai eficienți depistați, **caporalul Geoffrey Arthur Prime**, pe care serviciile de contraspionaj englez au reușit să-l descopere **de-abia în 1982**, după ce activase timp de **14 ani** în cadrul Comandamentului Guvernamental de Comunicații GCHQ (*Government Communications Headquarters*) din **Cheltham - Anglia**, a fost **“pregătit” și prin metode hipnologice** pe vremea când era simplu soldat în cadrul RAF, dislocat în Berlin-Gatow. Iată cum descrie acest episod **Oleg Gordievski** cunoscutul defector din KGB:

*“La începutul lui **ianuarie 1968**, caporalul Geoffrey Arthur Prime revenea, după un concediu de Crăciun, la stația de criptanaliză a RAF de la Gatow-Berlinul de Vest. La trecerea prin postul sovietic de control din Berlin, acesta îi oferă, ofițerului rus de la punctul de control, o mică scrisorică prin care **solicita să fie contactat de către serviciul sovietic de informații**. Prime era **un ratat** atât din punct de vedere sexual, cât și social, un leneș la școală, un delăsător la locul său de muncă din RAF. Incapabil de a avea relații sexuale normale, el se îndeletnicea, prin 1962, cu apeluri telefonice obscene. În 1969, după o primă căsătorie care a fost un eșec încă de la început, începe să acosteze fete mici. Din ce în ce mai mult, **acuză sistemul capitalist de eșecurile personale**... Mesajul lăsat de Prime la punctul de control berlinez a fost transmis ofițerilor din Direcția III, care înregistraseră anumite succese în recrutarea unor agenți mărunți din rândul forțelor armate occidentale staționate în RFG... În notița sa, Prime cerea să aibă o întâlnire cu un ofițer de informații într-un restaurant de pe Leibnitzstrasse. În schimb, el a găsit, într-un cilindru magnetic atașat de portiera mașinii sale, un mesaj în care i se dădea întâlnire la stația de autobuze de pe Friedrichstrasse din Berlinul de Est. În decursul unei serii de întâlniri în doi, ofițeri de caz de la Direcția III, pe care i-a cunoscut sub numele de Igor și Valea, Prime a fost chestionat cu insistență*

asupra propriei persoane și asupra muncii pe care o desfășura la Gatow. Cu toate că s-a declarat a fi mânat de motive ideologice, **el a primit la fiecare întâlnire sume de 30 - 40 lire sterline**. Contractul său cu RAF trebuia să ia sfârșit în august. De comun acord cu ofițerii săi de caz, Prime solicită și obține o nouă slujbă la procesarea interceptărilor rusești la GCHQ. Înainte de a prelua noul serviciu, Prime **petrece o săptămână în clădirea KGB de la Karlshorst**, învățând să utilizeze o cameră Minox, pregătindu-se în radiocomunicații și comunicații cifrate, precum și în utilizarea cutiilor poștale speciale. În timpul nopții era încuiat în apartamentul pe care îl ocupa. Înainte de revenirea la Londra, el primește numele codificat de **Rowlands**, împreună cu o servietă conținând grile simple de decriptare, materiale pentru scrierea secretă și suma de **400 lire**.

Primii șase ani și jumătate la GCHQ au fost petrecuți în cadrul unui serviciu specializat de transcriere (LPG), situat la St. Dunstan's Hill. **El își încheie perioada de formare în toamna anului 1969**. Câștigând așa-numita competiție deschisă pentru specialiștii lingviști, el își face astfel **debutul în munca de transcriere**. Este anunțat prin radio de existența unei cutii de scrisori speciale lângă Esher, în Surrey. Acolo, se găsesc o scrisoare de felicitare de la centru și **400 lire sterline**. Prime nu era simpatizat de GCHQ, fiind considerat rezervat și nesociabil. Dar nu atrage suspiciuni, pe de o parte deoarece personalitățile excentrice nu erau rare la GCHQ, iar pe de altă parte aerul lui morocănos este pus pe seama eșecului în căsnicie și a resentimentelor împotriva colegilor de serviciu promovați doar pentru că erau absolvenți de universitate”.

Acest adevărat “superspion”, racolat de KGB în anul 1968, **reușește să se infiltreze chiar în centrul nervos de supraveghere electronică cu regim “top secret” al NATO**, centru care avea legături cu serviciile de spionaj americane (NSA), canadiene și australiene, prin intermediul structurii cunoscute ca fiind **complexul “SIGINT”** (*Signal Intelligence*). Întreaga activitate a lui Prime desfășurată pe parcursul celor 14 ani, în care și-a slujit stăpânii din umbră, a adus **prejudicii greu de evaluat pentru NATO**. Pentru această “muncă”, el a primit infima “recompensă” care i-a venit din partea KGB-ului.

Manipulare prin dedublare

Dar ceea ce este mai interesant în toată această poveste este faptul că **serviciile de spionaj recurg la procedee parapsihologice** pentru a-și racola, instrui, prelucra, condiționa, a le schimba personalitatea și chiar a-i

determina să spioneze fără a dori sau a-și da seama, atât pe agenții proprii, cât și pe cei “întorși” sau chiar pe cei adversi.

În acest sens, facilitățile pe care hipnoza le poate aduce în beneficiul serviciilor de contrainformații sunt evidențiate într-un document elaborat de DIA și anume în studiul ce poartă indicativul **T.72-01-04**. Din conținutul acestuia se deduce **ideea utilizării unor agenți dubli care să nu știe în folosul cui lucrează în realitate**. Acest lucru pare a fi realizabil datorită faptului că **agentul este supus unei dedublări a personalității sale**, în planul conștientului și cel al inconștientului. În timp ce personalitatea conștientă a agentului este “devotată” adversarului, personalitatea formată din inconștientul acestui agent își manifestă “devoțiunea” față de cei care i-au indus, pe cale hipnotică, ordinul de a lucra pentru ei.

Această inducție formată de către comanditar cuprinde și **ordine de amnezie post-hipnotică, astfel încât agentul dublu nu-și dă seama de activitatea pe care o desfășoară în cele două planuri de acțiune**. Mai mult, chiar el nici nu-și dă seama că a furnizat informații privind adversarul – informații care i-au fost “extrase” în stare de transă hipnotică.

Revenind la “cazul Prime”, trebuie reținut faptul că, **în perioada celor șapte zile** cât a fost “prelucrat” la sediul KGB din Berlinul de Est, el a fost **supus și unor ședințe de hipnoză**. Această etapă a fost utilizată, într-o primă instanță, **pentru a-i verifica veridicitatea afirmațiilor făcute** la primele sale întrevederi, cu privire la scopul pentru care intenționează să intre în slujba KGB-ului. Cum prima și cea mai importantă suspiciune care se ridică, ori de câte ori un agent este racolat, este aceea ca nu cumva el să încerce penetrarea în propria structură, și cum metodele acestui tip de verificări au multe servituți, se pare că procedurile de tip hipnotic sunt foarte solicitate. Este și ceea ce i s-a aplicat lui Prime. Ulterior, în cadrul acelorași proceduri, de la caz la caz, astfel de intervenții prevăd și derularea unor programe suplimentare, adecvate fiecărui protagonist.

9. GRIPA CA O ARMĂ

Soarele și... gripa

După cum știe toată lumea, gripa este una dintre bolile virale cu localizare în principal pulmonară (putând însă exista și alte fenomene clinice), care își face apariția periodic, cu o extensivitate și virulență mai mare sau mai mică. Omenirea a cunoscut pe la începuturile secol-ului epidemii de gripă cu dezvoltare pandemică, care au secerat un număr enorm de vieți, catastrofa putându-și apropia numărul de vieți luate, de numărul victimelor războiului mondial. A rămas astfel în istorie celebra *“gripă spaniolă”* a acelor vremi.

Dinamica extinderii acestui gen de epidemii, care include nu numai gripa, ci și alte boli infecto-contagioase de natură microbiană sau virală, a stat atât în atenția epidemiologilor, cât și a altor specialități nemedicale. Pentru acestea din urmă, deosebit de interesante sunt cercetările lui **Cijevski**, care, încă **din anii '30, a arătat strânsa corelație existentă între apariția și extinderea epidemiilor, în funcție de activitatea solară**. Dezvoltările pe care acest gen de investigații le-au urmat, în urma studiilor efectuate pe această pistă, au arătat însă existența și a altor corelații statistice semnificative, existente nu numai între activitatea solară și apariția îmbolnăvirilor cu germeni infecțioși cu caracter epidermic, ci și **producerea de epidemii în funcție de alți factori radiativi, cum ar fi de pildă radiația cosmică galactică**.

Se cunoaște azi faptul că **marile epidemii dezvoltate cu alură pandemică apar, de obicei, la un interval de 1 - 2 ani după o activitate solară maximă**. Activitatea solară este supusă unor legi specifice, pe fundalul cărora se detașează, în prim plan, un ciclu caracteristic cu o durată de 11 ani. Este interesant de amintit că aceste **cicluri de 11 ani** au fost **regăsite** de către F.E. Zenner **sub forma unor ritmuri naturale și în epocile geologice trecute**: pe durata de 11,3 ani în **precambian** și 11,4 ani în **devonian** și **carbonifer**. Activitatea solară, ce se măsoară pe baza calculului numărului Wolf (indicele de activitate solară pe parcursul a 24 de ore, calculat pe baza observațiilor rețelei internaționale), a scos în evidență **constanța relativă a acestor cicluri**, în care activitatea maximă ocupă 3-4 ani, iar cea minimă 7-8 ani. Corelații statistice și manifestări similare au fost găsite și între diferite alte aspecte ale biologiei animale și vegetale.

Dar activitatea solară maximă ecranează, prin amploarea sa, influența exercitată în influența exercitată în aceeași direcție de către alte radiații cum

ar fi de pildă cea galactică, cea cumulată celei solare maxime, devine oarecum singulară în perioada soarelui calm. Activitatea acestor radiații cosmice se manifestă asupra germenilor virali în două planuri: fie producând **mutații genetice și apariția unor noi tipuri de viruși**, fie producând o **modificare a virulenței aceluiași tip**. Trebuie menționat aici și faptul că **diminuarea stratului de ozon protector**, care își extinde aria așa-numitelor “găuri polare” ale acestuia, are un rol din ce în ce mai important în creșterea cantității de radiații ultraviolete ce bombardează Pământul și tot ce viețuiește pe acesta. Această creștere cantitativă se manifestă în planul morbidității, prin **creșterea incidenței cazurilor de cancer**, în special ale pielii, cât și creșterii riscului de a se produce **modificări ale virușilor și bacteriilor ce ne agresionează**.

Dar implicarea factorilor radiativi în toate aceste cicluri cosmobiologice a adus, în planul dezvoltării teoretice și practice ale psihotronicii, o întreagă clasă de probleme, din nefericire și cu aplicativități în domeniile conflagrațiilor “neconvenționale”. Această gamă de soluții propuse pleacă de la constatarea că în epidemiologia bolilor cu dezvoltare pandemică, intervin **factorii radiativi**, care, la un moment dat și în anumite condiții, pot juca și un rol de vector neconvențional al caracteristicilor morbide ale germenilor infecto-contagioși. În planul său de activitate, Organizația Mondială a Sănătății o organizat o rețea internațională de monitorizare a răspândirii diferitelor maladii cu caracter epidermic, la nivel global. Dar ceea ce nu a lua în considerare OMS-ul este privit foarte de aproape, printr-o altă optică actuală, cu referire la dezvoltarea pandemiilor și a mijloacelor care s-ar putea utiliza tocmai pentru inducerea și dezvoltarea lor cât mai rapidă. Este vorba de acei factori implicați în analiza și dezvoltarea unor **arme de luptă neconvenționale**, care acaparează fonduri tot mai mari ale cercetărilor cu scop militar.

Arma psihotronică și “boala legionarilor”

În acest plan, totul a devenit public, așa cum relata, în numărul 2 din 1977, prestigiosul *“British Medicine Journal”*, odată cu **apariția frapantă a unei grave afecțiuni pulmonare produsă în sânul participanților la reuniunea Legiunii Americane a combatanților, desfășurată la Philadelphia în anul 1976**. Atunci, **180** de persoane din rândul celor care au venit la lucrări, au contractat o **maladie nouă**, complet necunoscută până atunci, cu o evoluție extrem de gravă, care a făcut **29 de victime**. Denumită **“boala legionarilor”**, ea s-a dovedit a fi produsă de un germene “botezat” *Legionella pneumophila*. Anchetarea amănunțită a cazului a scos în evidență faptul, care a devenit din ce în ce mai credibil pe baza acumulării de fapte, că

epidemia respectivă a fost provocată artificial prin utilizarea unui(a sau a mai multor?) emițătoare psihotronice, pentru a testa eficiența posibilă a transmițerii unei scheme morbide virtuale, capabile a induce pe această cale o boală cu efect letal. De fapt, în ancheta Congresului făcută pe această temă s-a reținut că, în timpul lucrărilor, a fost remarcată prezența unui personaj care manipula tot felul de aparate miniaturizate și care a dispărut ulterior fără a i se mai putea da de urmă.

Descrierea incidentului și speculațiile pe această temă au făcut de fapt obiectul unei întregi secțiuni a lucrării din 1980, avându-l drept autor pe **locotenent colonelul T.E. Bearden**, specialist în fizica nucleară și analiză (contra) informativă, intitulată **“Excalibur Briefing”**. În lucrarea sa, Bearden consideră transmiterea maladiilor mortale la alte organisme pe cale psihotronică drept un proces de ortorotație. Această concepție pleacă de la teoria produsă în **1957** de către **Hugh Everett III** și **John A. Wheller**, profesori la Universitatea Princetown, care a văzut lumina tiparului în lucrarea lor *“The Many Worlds Interpretation of Quantum Mechanics. A Fundamental Exposition”*. Ortogonalitatea este o proprietate a funcției de undă (funcție notată prin litera grecească “psi” = ψ în celebra ecuație a lui Schrodinger), în care există două soluții distincte notate ψ_m și ψ_n . Pe de altă parte, funcția de undă ψ – într-o interpretare probabilistică – descrie o stare a unui sistem, în speță un ansamblu de microparticule din mecanica cuantică. Rotația reprezintă schimbarea poziției unui corp în raport cu un sistem de referință. Dacă sistemul de referință este mobil, mișcarea raportată la el este relativă. Așadar, ne apare faptul că ortorotația, privită ca o aplicație psihotronică, reprezintă schimbarea poziției unei structuri ce poate fi încadrată în acest concept, din lumea fizică în care trăim, într-o altă lume paralelă (din mulțimea celor teoretizate de către Everett și Wheller), ca și din aceasta înapoi, în realitatea noastră fizică. Teoria celor doi fizicieni oferă astfel modelul existenței – reale sau numai posibile – a unor lumi plasate în raportul de ortogonalitate, adică având capacitatea de a face schimbări reciproce ale elementelor lor constitutive. Datorită solidarității lor cu biosistemele lumii noastre reale, aceste elemente pot fi definite ca biocâmpuri. În raport cu teoria celor doi profesori americani, gândurile, obiectele gândirii, visele, halucinațiile, aparițiile altor forme de expresie ale conștiinței noastre sau ale subconștientului ori inconștientului posedă, în interiorul zonei lor specifice de activitate – prin urmare în diferitele biocâmpuri –, un statut de realitate adaptat materialității lor. Acestea sunt, așadar, la fel de “palpabile” ca și obiectele materiale din universul nostru tridimensional.

Pe de altă parte, încă din **1975**, **Kaznaceev** a demonstrat – și lucrul acesta a fost confirmat și de noi încă din **1982** – că, în culturi de celule, anumite infecții produse de virusuri ce provoacă alterări celulare cunoscute

drept *efect citopatic* pot induce aceste modificări altor culturi celulare congenere, fără a veni în contact direct cu acestea, deci fără a le identifica prin contagiu direct. Aceste fapte infirmă, aşadar, ceea ce se ştia până atunci, că inducerea modificărilor citoplastice era posibilă numai prin exclusivitatea contactului direct între virus (agentul patogen) şi gazda sa (celula vie sănătoasă). Dezvoltări ulterioare ale acestei piste de investigaţii au arătat că aceste lucruri pot merge şi mai departe, aşa cum arăta Bearden. Adică, boli infecţioase pot fi transmise altor organisme, tocmai printr-un proces de ortonotaţie. Introducând, printr-un procedeu anume dat, schema morbidă virtuală a unui agent patogen la nivelul biocâmpului complexului conştiinţă-organism, **aceasta poate fi activată printr-un proces psihotronic de ortonotaţie, afectând receptorul la nivelul corpului său fizic, unde procesul patologic morbid se va desfăşura cu efect mortal**. Această schemă de acţiune, preluată parcă dintr-o povestire SF, se pare că a şi fost **experimentată, atât de americani** (cazul "*maladiei legionarilor*"), **cât şi de ruşi**. Astfel, experimentele lui Kaznaceev, dezvoltând concomitent efectul citopatic în oglindă, în culturi plasate simultan la distanţă de peste **2.500 m** (Siberia şi Crimeea), par a indica cu prisosinţă susţinerile lui Bearden.

Aşadar, privind lucrurile în acest context, să medităm puţin la informaţiile apărute în presă, după care pandemiile gripale la ordinea zilei se dezvoltă diferenţiat ca virulenţă şi tipuri de germeni etiologici, pe variatele zone geopolitice ale Europei.

10. OZN-URI ȘI RĂZBOIUL RECE

Churchill a declanșat cursa înarmărilor

Unele dintre proiectele științifico-militare care au demarat și s-au realizat în **perioada războiului rece, al cărui început practic l-a constituit celebrul discurs al lui Churchill de la Fulton, în SUA și s-a terminat odată cu destrămarea URSS**, s-au derulat în două planuri. Cel de suprafață, se poate spune deci, *“la vedere”*, explicând rațiunile științifice și practice de realizare a lor. Și cel **din umbră**, de regulă fără a fi adus la cunoștința publică, sprijinit pe rațiuni de ordin militar, depășind ca importanță rațiunile “civile”. Așa se face că, în foarte multe programe și proiecte pe care propaganda oficială le prezintă ca fiind de mare interes pentru știință sau pentru dezvoltarea societății – în ideea de a obține fondurile necesare sau de a calma spiritele opozante, atunci când implicațiile lor au un evident țel militar –, **aspectele nemilitare și foloasele pe care societatea civilă le-ar putea realiza prin aplicativitățile respective sunt aduse în prim-plan**. În această situație, se află în special programele legate de **implicațiile industriei atomice** (militară și civilă) **și mai ales ale industriei spațiale**.

Câștigarea unor poziții dominante pe arena politic-militară a mapamondului a impus, așadar, nu numai susținute eforturi ale cercetării științifice a Marilor Puteri și implicarea în realizările obținute pe această cale a complexelor militaro-industriale, ci și implicarea serviciilor secrete, al căror rol în acest vast angrenaj nu numai că a dispărut, ci se poate afirma că a crescut după terminarea “războiului rece”.

Manipulările O.Z.N. și UMMO

În această ascunsă dar perpetuă bătălie pentru dominare, **nimic din aceea ce poate fi exploatat într-o cât de mică măsură nu a fost și nu este neglijat. Cu atât mai mult, un subiect atât de controversat, cum este cel al OZN-urilor**, nu a putut scăpa interesului nemijlocit al celor ce se ocupă cu descoperirea și punerea în practică a celor mai inventive și neconvenționale arme, care să ia prin surprindere eventualii adversari și potențialii dușmani din următoarea conflagrație mondială.

Marele semn de întrebare care se pune în legătură cu vehiculele extraspațiale și extratereștrii lor ocupanți a constituit și constituie nu numai un subiect de literatură științifico-fantastică, ci și o directă implicare a celor mai

diverse organisme legate nemijlocit de acest subiect. După ce, la începutul perioadei postbelice, începând cam **din anul 1947**, aparițiile ozenistice au devenit subiect de discuție pentru largile cercuri ale opiniei publice, **subtile mecanisme de dezinformare**, dirijate competent de serviciile specializate, au căutat să abată atenția de la acest fenomen. Incidentele acumulate pe parcursul timpului au impus o tratare diferențiată a acestei problematice. Mai mult chiar, acțiuni derulate de către serviciile secrete la nivel continental au avut în vedere **specularea fenomenului ozenistic, în scopuri evidente de manipulare a unor largi cercuri**. Să reținem, în acest sens, exemplul binecunoscut al acțiunii **UMMO, prin care sovieticii au reușit performanța de a manipula un mare număr de persoane**. Nici până azi nu au fost evaluate integral beneficiile realizărilor programului UMMO și mai ales informațiile captate prin mijlocirea acestuia. Pentru a nu mai vorbi despre rețelele de informatori conștienți, dar mai ales inconștienți, antrenați în acest “joc” urmărind influențarea opiniei publice. Beneficiile acestui program au fost evidente dacă ne gândim numai la faptul că metodele și mijloacele folosite în derularea sa, sub alte forme – în special cu implicații “paranormale” – sunt utilizate azi în desfășurări de activități vizând aceleași scopuri.

Proiectul “West Ford”

Așa se face că, pe piața programelor științifice care aparent interesau studiul propagării radiațiilor electromagnetice și a centurilor de radiații ce înconjoară Pământul, a apărut, în anul **1961, proiectul denumit “West Ford 1”. Inițiat de Pentagon** dar cu largul sprijin al cercetătorilor civili, a căror activitate era finanțată de militari, proiectul prevedea **plasarea pe o orbită circumterestră a unei coroane formate din sute de miliarde de ace de cupru**. Acest nor, care era hărăzit să graviteze în jurul Terrei, avea menirea unui **ecran reflector care să permită transmisia prin reflexie la mari distanțe a undelor radio**. Aparent, aceste transmisii se realizau într-un lanț ce integra o întreagă aparatură sofisticată de radiotransmițătoare. Și totuși, de ce era nevoie de prezența unui astfel de ecran, ce putea fi lesne suplinit de sateliții de telecomunicații ce începuseră să împânzească “cosmosul” apropiat? Mai ales că **foarte mulți specialiști s-au opus acestui program**, datorită servituților efective pe care simpla prezență a norului de ace de cupru le inducea, în special în bruierea cvasiintegrală a cercetărilor de radio-astronomie. În pofida pertinentelor critici aduse proiectului, acesta a primit undă verde pentru demararea sa, iar la 21 **octombrie 1961 era lansat satelitul militar MIDAS**, conținând **850 de miliarde de ace de cupru**, care

au fost ejectate la altitudinea de **3.200 Km**, formând o centură de forma unui **inel artificial**, plasat circumterestru.

Efectele acestui experiment nu au întârziat să apară: perturbarea emisiunilor radio și TV pe toate frecvențele interferente, bruiaje, perturbarea radio-navigației aero și navale. Mai mult chiar, s-a produs apariția unei enorme pete solare. Toate aceste efecte au generat **perturbarea gravă a legăturilor armatei de uscat, a forțelor navale și aeriene**. Și de unde, până atunci, intenția nemărturisită a proiectului era aceea de determina interceptarea comunicațiilor radio ale sovieticilor, în special în legătură cu lansările de rachete, toată acțiunea părea a se fi întors împotriva propriilor interese legate de comunicațiile militare. Toată acțiunea a stat sub controlul rețelei de stații radar amplasate în nordul continentului american, NORAD.

Extraterestrii - lecție de dirigenție pentru Pentagon

Marea problemă a survenit însă în momentul când perturbațiile din sistemul de comunicații intercontinentale americane ajunseseră la paroxism. Spre surprinderea observatorilor și a serviciilor speciale de supraveghere, **a apărut brusc, din spațiul cosmic, un imens OZN, care, pur și simplu, a absorbit întreaga centură de ace de cupru, pe parcursul a numai câtorva minute**. Întreaga această desfășurare a creat, serviciilor speciale americane, **credința inițială că vehicolul cosmic nu era decât o aeronavă sovietică, trecută la contramăsuri**. Acest fapt **a generat hotărârea americanilor de a repeta experiența**, de data aceasta **cu o mai mare cantitate de ace de cupru**, considerând că s-ar da o lovitură rușilor. S-a trecut, așadar, la reluarea acțiunii, codificată **“proiectul West Ford 2”**. Numai că perturbațiile generale apărute în sistemul de radiocomunicații au dus la **reapariția curiosului OZN**. Și de această dată, ca un adevărat gunoier cosmic, a cules întreaga perdea a inelului circumterestru de ace de cupru. Să menționăm că, ulterior, sistemul de supraveghere NORAD a semnalat **reapariția periodică a aceluiași tip de OZN, venit parcă în inspecție**. O enigmă pe care, cel puțin până acum, nici-unul dintre serviciile secrete ale marilor puteri militare nu a reușit să o descifreze...

11. PARANORMALI CU “OCHI DE ȘOIM”

Americanii s-au trezit târziu...

Începând cu **anii '70**, la **Stanford Research Institute**, sub conducerea a doi eminenți fizicieni **Harold Puthoff** și **Russell Targ**, a demarat cea de a doua serie a cercetărilor privind așa numita “**remote viewing**” – care, într-o aproximativă traducere, ar putea fi definită “**vederea îndepărtată**”. Subiecții investigați erau două personaje dotate cu abilități mediumice dezvoltate în această direcție: **Ingo Swann** și **Pat Price**, asupra cărora au fost făcute numeroase studii, aceștia devenind aproape prototipul mediumului capabil de asemenea performanțe. De fapt, tentativele de a utiliza astfel de capacități în scopuri militare, avuseseră loc **mai de multă vreme**, când Pentagonul inițiasse o primă rundă a cercetărilor cu aplicativități militare ale metodei *remote viewing*. Lucrurile demaraseră după ce, atât CIA, cât și DIA (*Defense Intelligence Agency*) intraseră în posesia unor informații privind activitățile similare pe care URSS le desfășura pe o largă scară.

Dar, în timp ce **SUA** finanțau acest gen de investigații cu un buget anual care, la data respectivă, se estima la **500.000 dolari**, cele mai pesimiste aprecieri privind **cercetările sovietice** considerau bugetul acestora estimat la **70 milioane dolari**, iar cele “optimiste” luau în discuție astronomică sumă de **350 milioane dolari**. Investigațiile începuseră mai ales datorită intervenției senatorului Clairbone Pell și a congresmenului din Carolina de Nord Charlie Rose, membru al lui **House Select Committee on Intelligence**, care cereau insistent alocări suplimentare în această direcție.

Eșecurile multe și dese...

De fapt, se pare că **cel puțin un program** al estimării acestui gen de activități privind aprecieri asupra utilizării lor practice prezente sau în perspectivă **exista la Pentagon încă din anul 1950**. Adversarii unor astfel de cercetări și utilizări practice aveau să marcheze importante puncte în “subminarea” unor atari activități, datorită **eșecurilor** pe care procedeele de această factură le obținuseră atunci când s-a încercat utilizarea “viziunii îndepărtate” **în cazul răpirii generalului James Lee Dozier**, din cadrul Comandamentului de Sud al NATO, răpit în **1951** de Brigăzile Roșii italiene. Întreaga afacere fusese rezolvată prin ascultarea comunicărilor telefonice și radio între membrii acestor “brigăzi”.

În lista eșecurilor similare în utilizarea metodelor neconformiste ale *“remote viewing”*, au mai fost **înscrise**, de altfel, și alte acțiuni, cum ar fi, de pildă, cea a eliberării ostaticilor americani de la ambasada SUA din **Teheran** în **1980**, sau în operațiunea din **1983**, când 241 de militari americani au fost omorâți la **Beirut**. Date interesante privind utilizarea metodelor paranormale în activitățile serviciilor secrete sunt furnizate, pe de altă parte, de Steve Emerson în a sa *“Secret Warriors: Inside the Covert Military Operations of the Reagan Era”* (ed. G.P. Putnam’s Sons, New York 1988). Astfel, o tentativă similară de utilizare a capacităților paranormale a unor medii dotați cu astfel de abilități a avut loc și în **1982**, când generalul maior Albert Stubblebine, șeful Comandamentului de Informații și Securitate al Armatei (*Army’s Intelligence and Security Command* - **INSCOM**), a utilizat o asemenea facilitate **pentru a intra în posesia unui plan detaliat al locuinței ocupate de generalul panamez Manuel Ortega**, pe care americanii doreau să-l captureze, ca urmare a implicării sale în afaceri cu stupefiante “exportate” în SUA. Ulterior, datele astfel obținute nu au mai fost utilizate, deoarece prinderea sa s-a efectuat printr-o altă variantă a planului inițial.

Și, cu toate opozițiile sau neîncrederea manifestate față de acest gen de utilizări a investigației paranormale, în operațiuni de culegere a informațiilor, **marile centrale de spionaj nu au renunțat la serviciile lor**. Astfel, ziarul *“Washington Post”* din **7 august 1977** făcea un incitant comentariu asupra operațiunilor derulate în această direcție, citând cartea lui John Wielhelm: *“Psychic Spying? The CIA, the Pentagon and the Russian Probe the Military Potential of Parapsychology”*. Erau aduse argumente în favoarea unor atari metode de investigare, care, combinate și completate cu metodele clasice utilizate, **puteau aduce reale informații** în portofoliile beneficiarilor.

Un exemplu devenit clasic în această direcție a fost proiectul cu numele de cod **“Scanate”**, care s-a derulat în **1970** sub directă implicare a CIA și DIA și *Special Warfare Branch of the Naval Electronics System Command*.

În cadrul unor alte ședințe de lucru, **Ingo Swan și Pat Price au furnizat amănunte asupra unei insule țintă din sudul Oceanului Indian** având amplasată o stație sovietică de control a sateliților, inclusiv a cuvintelor de cod utilizate la lansarea acestora. Marea realizare a acestui gen de proiecte au constituit-o datele furnizate prin metoda *remote viewing* asupra **stației radar de la Krasnoiarsk, pe care rușii o “ascunseseră” față de protocoalele încheiate cu americanii, privind dezarmarea**. Investigațiile ulterioare făcute de CIA, pe baza datelor furnizate de cei doi parapsihologi, au adus chiar la un incident diplomatic pe această temă, în legătură cu pomenita stație radar. Conform datelor care au putut ajunge publice, în investigațiile ce se fac prin metoda *remote viewing*, sunt angrenate aproximativ **8 - 12**

persoane dotate cu astfel de abilități. Lotul acestora a fost constituit după testarea unui număr neprecizat, dar oricum extrem de extins de aspiranți.

“Șobolanii de canal” de pe firele KGB

Dar se pare că **cea mai mare lovitură pe care a reușit CIA să o dea KGB-ului, într-o operațiune desfășurată pe parcursul a nu mai puțin de șase ani, între 1979-1985**, și care a ajuns la urechile ziariștilor de-abia în februarie 1996, a fost operațiunea pe care presa a denumit-o **“șobolanii de canal”**.

Cercetările de remote viewing, care s-au desfășurat în continuarea programului **Scanate**, au arătat, la un moment dat, existența, la o depărtare de aproximativ **30 km de Moscova**, a unui **extins șantier** ce prefigura construcția unei așezări complexe. Dintre obiectivele ce se construiau aici, atenția ofițerilor de caz a fost atrasă de **două construcții**: prima, care, la o cercetare mai amănunțită a fotografiilor luate prin satelit, nu indica nimic deosebit în afara volumului său. Opiniile specialiștilor privind pe cea de-a doua, oscilau între părerea că ar putea fi o centrală atomoelectrică sau o construcție ce adăpostea instalații de prelucrare a unor materiale nucleare. Observațiile continui, făcute pe serii de fotografii luate la intervale regulate de timp prin sateliții spioni, au arătat, ulterior, **că prima clădire era destinată unui centru de comunicații la mare distanță**.

Alternativele posibile ale destinației acestuia vizau **trei posibilități: centru de comunicare pentru legături externe**, al KGB-ului, sau al armatei, implicit **GRU**. Ca o **a treia variantă**, dar mai puțin probabilă, destinația sa ar fi putut fi ca **centru de comunicații pentru instituții civile** – ca de exemplu agenția de presă TASS. Cum **însă tot ce mișca în URSS în legătură cu străinătatea era supus unui strict control al celor două agenții** sovietice de spionaj, KGB și respectiv GRU, atenția îndreptată asupra presupusului centru de comunicații la distanță s-a mărit. Problema esențială care s-a pus, a fost aceea de a constata ce legături telefonice sunt stabilite între stația de radio emisie-recepție de lângă Moscova și Centrala KGB-ului, dat fiind faptul că **legăturile radio între stație și rețelele exterioare**, deși puteau fi supravegheate, se executau în coduri nepenetrabile, în timp ce, după decodificarea mesajelor în cadrul stației, acestea erau transmise în clar pe liniile telefonice direct Centrului.

În această nouă etapă, a intervenit din nou “cercetarea parapsihologică” prin *remote viewing*. Printre obiectivele acestei investigații **s-a impus aflarea traseului pe care îl avea cablul de legătură telefonică dintre stație și Centrala KGB**. Prima constatare uluitoare, care s-a desprins din analizele

făcute pe baza datelor furnizate de cercetarea *remote viewing*, a fost aceea că traseul urmat de cablul telefonic subteran, de folosință exclusivă, făcând legătura stație - Centrala KGB, trecea, la un moment dat, pe lângă o gură de vizitare a rețelei de canalizare moscovite, plasată într-o zonă considerată "neutră", adică greu de supus unei observații continui. Aceasta era plasată în afara perimetrului potențial observabil de către curioși sau eventuali agenți. Poziția ideală a amplasamentului gurii de vizitare a sugerat ideea că, **utilizând un sistem adecvat de aparatură de ascultare, s-ar putea înregistra convorbirile telefonice efectuate prin cablul de legătură.** Problemele secundare ce se puneau erau două: **realizarea unei aparaturi miniaturizate care, folosind o sursă proprie de alimentare, să poată înregistra, preluând prin inducție, semnalele transmise prin cablul telefonic;** depistarea traseului urmat de rețeaua de canalizare, pentru a se putea accesa cablul subteran și monta aparatura de înregistrare.

Soluția constructivă a aparaturii de ascultare a fost astfel aleasă, încât, alimentată de la o sursă proprie, să înregistreze semnalele captate prin inducție de la cablul subteran, *pe minicasete audio*. Amplasarea în canal s-a făcut de către o echipă specializată, adusă pentru montajul instalației.

Funcționarea întregii aparaturii astfel montate se realiza prin **schimbarea periodică a bateriei de înregistrare** montată în canal, în apropierea cablului telefonic. De la ambasadă, pleca o mașină cu două persoane în ea, care urma un traseu dinainte stabilit, urmată ușor de bănuț, de mașinile de filaj ale KGB. Mașina părăsea Moscova, îndreptându-se spre o periferie împădurită. Brusc, la o cotitură fără vizibilitate pentru urmăritori, "tehnicianul" sărea din mașină, înfundându-se în desișul pădurii. Concomitent cu părăsirea mașinii, **un manechin gonflabil așezat pe același loc, era instantaneu umflat**, astfel că urmăritorii ce-i prindeau din urmă nu realizau schimbarea personajelor din mașină. Mașina, având tot "doi" pasageri, se reîntorcea la ambasadă, cu urmăritorii în plasa sa. "Tehnicianul" străbătea pădurea pe un traseu dinainte stabilit ajungând la gura canalului de legătură, în care intra pe timpul nopții, fără să fie văzut de către cineva.

Operațiunea, după debransarea vechii baterii de ascultare și rebransarea uneia noi, era urmată de părăsirea "minicentrului de ascultare automată" de către tehnician, care se reîntorcea acasă pe un alt drum.

Întreaga afacere s-a derulat pe parcursul a șase ani, din 1979 și până în 1985. Materialul informativ astfel cules direct de la sursă a fost se pare enorm. Declarații ulterioare, provenind din KGB, ar fi afirmat că **întreaga poveste a permis audierea convorbirilor cele mai secrete purtate de ofițerii KGB, ca și acelea purtate cu agenții din afara teritoriului.** Probabil că afacerea s-ar fi derulat în continuare încă multă vreme, învăluită în

secretul în care lucrurile se desfășurau, dacă **un ofițer american de spionaj**, care era la curent cu operațiunea, **Edward Lee Hower**, nu ar fi fost **ademenit de ruși, trecând** cu bagaje și informații, **în anul 1985, de partea sovietică. Defectarea acestuia a pus capăt, probabil, celei mai temerare și fructuoase acțiuni de spionaj efectuată de CIA în fosta URSS.**

Deoarece, la acea vreme, relațiile sovieto-americane intraseră într-o fază de relaxare, după perioada anterioară de confruntări, nici una din părți nu a suflat vreo vorbă privitoare la operațiunea încheiată. Practic, **nici un “tehnician” american nu a fost prins în flagrant**, întrucât fuga lui E.L. Hower a stopat totul. **Doar sofisticata aparatură a fost capturată de sovietici** și, după studiile și analizele de rigoare, probabil că a fost copiată pentru viitoarele lor acțiuni, posibil similare.

CIA-KGB 3-0...

De abia după scurgerea a 11 ani de la deznodământul întregii afaceri, presa americană a putut afla despre operațiunea *“șobolanii de canal”*. Și, parcă pentru a mai îndulci efectul pentru ruși, sursele autorizate care au informat, dar care au preferat să-și păstreze anonimatul, au mai scos la iveală **două acțiuni în care KGB a neutralizat CIA. În prima, în cadrul unui import de calculatoare de mare putere făcut de ruși din SUA, în memoria acestora, a fost implementat un program în stare de “adormire”**. Activarea sa s-ar fi făcut de la distanță doar în caz de război, astfel încât, odată devenit operațional, acesta **să șteargă întreaga memorie**, atât a softului cu pricina, cât și a întregii rețele la care calculatorul ar fi fost conectat.

În cel de-al doilea caz, **într-un container de proveniență japoneză în care se găseau porțelanuri fine, a fost împachetată și o aparatură** care să permită depistarea unor infime particule de aerosoli proveniți de la instalațiile de prelucrare a materialelor radioactive. Odată ce ar fi devenit operațională, aparatura **ar fi permis localizarea acelor uzine de prelucrare a materialelor fuzionabile ce lucrau în scopuri militare**. Acțiunea nu a reușit pentru americani, datorită informațiilor furnizate KGB-ului de un discret colaborator al acestuia.

În **primăvara lui 1996**, a ieșit la lumină una din afacerile cele mai complexe pe care CIA trebuia să le rezolve. Se știa că, **încă înainte de terminarea războiului rece, rușii începuseră să construiască, în inima munților Urali, în zona Belorețk, un mare complex de buncăre ce intrau în munte**. Întregul șantier era prea mare, așa cum o arătau fotografiile luate de pe satelit, pentru a justifica ideea că aici se construia un adăpost

antiatomic pentru conducătorii politici și comandamentele militare. Problema a fost și mai controversată în luările de poziție din Congresul american, atunci când s-a afirmat că **sutele de milioane de dolari acordați de SUA Rusiei pentru distrugerea ogivelor nucleare, conform Tratatului SALT 1, au fost, în bună parte, deturnate pentru acest obiectiv strategic**. Mai ales că, în pofida bugetului de austeritate al Ministerului de război din Rusia, lucrările din Urali nu au fost abandonate, ci continuate în același **ritm susținut**, remarcat pe parcursul anilor de când a demarat complexul de șantiere. În plus, Rusia refuza să ofere cele mai mici indicii sau informații asupra naturii acestor lucrări.

Dar ceea ce a pus și mai multe pe gânduri factorii responsabili americani au fost informațiile furnizate de echipa specializată în *remote viewing* ce activează pe lângă Pentagon. S-a constatat astfel că, **în inima muntelui pe zeci de kilometri lungime și hectare excavate, se desfășurau din plin lucrări de construcții ale unor uzine de fabricare a ogivelor nucleare, cât și depozitării acestora, inclusiv a vectorilor de transport, rachete intercontinentale**.

În acest context este de menționat că **uzina din Republica Moldova, care produce componente necesare construcției capetelor de ghidare a acestor rachete**, ca și alte piese de mare tehnicitate, anexe ale acestei tehnologii – după câte se pare, una dintre puținele, dacă nu chiar **singura din fostul imperiu destrămat al URSS, - nu și-a micșorat nici până astăzi producția acestor subansamble. Piese respective iau, în continuare, în totalitate, drumul actualului CSI**. Problematika implicată de aceste fapte este de o mare sensibilitate politică și strategică, astfel încât atitudinea republicanilor din Congresul SUA tinde să opineze spre oprirea hemoragiei de fonduri cedate Rusiei și **stoparea programului privind distrugerea armelor nucleare**, așa cum decurge acesta din **Programul SALT 1**. Și asta **cu toate implicațiile** ce decurg dintr-un asemenea gest*.

* **N. edit.:** Premoniția autorului s-a confirmat din plin! În primăvara acestui an, 2002, SUA au denunțat unilateral tratatul de dezarmare SALT 1...

12. RADIESTEZIA ȘI SERVICIILE SPECIALE

Baghetele miraculoase ale Antichității

După toate aparențele, în afara marilor descoperiri pe care **China** le-a oferit Omenirii – cum ar fi de pildă **busola**, **mătasea** și, din nefericire, **praful de pușcă** –, ea a fost și țara în care s-a născut, se pare, **radiestezia**. Un basoreliev ni-l înfățișează, astfel, pe **împăratul Yu** din dinastia Hia, care a domnit peste supușii săi între anii **2205-2197 î.Ch.**, căutând obiecte tainic ascunse, cu o baghetă radiestezică. **Încă de atunci, amplasamentul clădirilor se făcea doar după o prealabilă prospectare radiestezică.**

Și în zona altor civilizații, preocupările de această natură nu erau străine localnicilor. **În piramidele egiptenilor au fost găsite, lângă mumii, și pendule radiestezice.** Biblia consemnează episodul în care Moise lovind piatra de la stânca lui Horeb, a făcut să țâșnească apa, așa cum l-a învățat Domnul (*Exod 17-5, 6*).

După unele semnalări, **înaintea legiunilor romane ce mășăluiau contra galilor și germanilor, mergeau rbdomanții, căutători ai surselor de apă cu ajutorul cunoscutelor lor baghete.** Vestigii ale acestor timpuri, ajunse până în zilele noastre, par a fi găsite, conform unor opinii, în persoana tamburului major din unele armate, care mășăluiește în fața coloanei de militari, ținând în mână celebrul său baston cu măciulie.

Biserica și “fizica ocultă”

Pendulul radiestezic este semnalat prin anul 370 d.Ch., într-o epocă în care Ammianus Marcellinus pomenește despre acesta ca despre un mijloc de obținere a previziunilor oracolare. În al său testament din **1521**, călugărul benedictin **Basile Valentin** descrie șapte feluri de baghete radiestezice, iar **Agricola**, în textele sale dintre **1540-1560**, declara interdicția utilizării baghetelor radiestezice, acestea fiind un mijloc de comunicare satanică. Cu toate acestea radiestezia se utiliza în explorările miniere din Freiburg (Saxonia), publicându-se chiar un *“Tratat de divinație”*. **Soții Beausoleil** descoperă peste 150 de zăcămintе mineraliere prin radiestezie, plângându-se totuși lui Richelieu de altercațiile la care erau supuși.

În ordinul benedictinilor, care era bine introdus în tehnicile radiestezice, **se cunoșteau cele șapte tipuri de baghete** cu care se opera, denumite: luisante, tombante, santante, trepidante, cadente, lucente și de ranversare. În anul **1693** apare lucrarea **“Phisique occulte”**, devenită

etonantă pentru fizicienii epocii sale, avându-l ca autor pe **abatele Vallemont**.

Dacă, timp de două secole, biserica catolică a considerat radiestezia ca o preocupare sub influență demonică, către mijlocul secolului nostru, poziția acesteia s-a schimbat radical. Mai ales datorită lucrărilor unor prelați ca **abatele Mermet** și **abatele Bouly**, paroh al bisericii din Hardelet. Mai mult chiar, abatele Mermet este **solicitat de către Ministerul de Război al Franței să descopere o serie de depozite de muniții rămase din timpul primului război mondial pe câmpurile de luptă, ca și a obuzelor rămase neexplodate** pe același teatru de operațiuni și care reprezentau un pericol public. Lucrările sunt executate sub supravegherea profesorului Belvederi, membru remarcabil al Societății Pontificale de Arheologie. În anul **1936**, la adunarea anuală a cardinalilor și episcopilor din Franța, raportul prezentat de către acesta face ca poziția bisericii catolice să se modifice față de prospecțiunile radiestezeice.

Rocaroscopul și “zonele geopatogene”

Cu câțiva ani în urmă, se desfășuraseră și prospecțiunile radiestezeice ale lui **Georges Lakovski**, care cartografiase, prin această metodă, peste 20 de departamente din Franța, **localizând zonele cu “efect geopatogen”**. Raportul său către Academia Franței face ca adunarea “nemuritorilor” să-l considere de majoră implicație socială, **hotărând să-l claseze drept secret**. Aceasta pentru motivul că, odată ajuns la cunoștința publicului larg, **ar fi putut determina un val masiv de mișcări ale populației**, care ar părăsi zonele geopatogene descrise de Lakovski.

În epoca noastră, **profesorul Yves Rocard**, director al Laboratorului de Fizică a Școlii Normale Superioare din Franța, a marcat un reveriment în investigarea radiestezeică. Născut în 1903, el este considerat drept **unul din marii vizionari ai acestei țări**, care și-a adus contribuția științifică în domenii ca radioastronomia, fizica solidului și a semiconductorilor, rezonanța magnetică nucleară (RMN), detectarea exploziilor nucleare, fiind în același timp unul dintre cei care au conceput și **realizat bomba atomică H a Franței**. **Tată al prim-ministrului gaulist Michel Rocard**, în pofida marilor sale realizări științifice, **i se respinge, în 1962, candidatura ca membru al Academiei Franceze**. Motivul? Faptul că s-a ocupat de... paraștiință. Aceasta, după ce s-a dedicat, începând **din 1954**, cercetării radiestezeice. Pasiunea pentru investigația radiestezeică nu l-a părăsit până la sfârșitul vieții. Contribuțiile sale în acest domeniu au vizat aspectele teoretice – legate de percepția câmpului magnetic terestru de către prospectori –, cele practice fiind

legate de inventarea unui dispozitiv denumit **“rocaroscop”**. Publicarea de către el a lucrării *“Semnalul sursierului”* (a prospectorului radiestezist) a făcut ca **“savanții ortodocși”** să-i refuze intrarea în rândul academicienilor. Cu toate acestea, **la înmormântarea sa, la 18 martie 1992**, întreaga floare a științei franceze a venit să-i aducă ultimul său omagiu, ca o prea tardivă recunoaștere a esențialei sale contribuții la dezvoltarea cercetării științifice franceze în cel de-al XX-lea secol.

Ilie Ceaușescu voia... comoara lui Decebal

În țara noastră, aplicativitățile practice ale radiesteziei sunt cunoscute de foarte multă vreme, probabil **de pe timpul daco-romanilor**, ele perpetuându-se în lumea meseriașilor căutători și constructori populari de fântâni din așa-numita **breaslă a fântânarilor**. Prima lucrare științifică dedicată exclusiv acestor preocupări trebuie considerată cartea *“Bagheta unghiulară (divinatorie)”* a inginerului silvic **Simion Simu** apărută în anul **1939**.

Personalitate dotată cu reale capacități radiestezice, Simu realizează o întreagă serie de prospecțiuni mai ales în zonele petrolifere, unde **depistează zăcămintele pe care s-au instalat sonde**, care au intrat apoi în producția curentă. **El depistează, de asemenea zăcămintele de gaze naturale, sare și pânze de apă freatică în care s-au forat fântâni**. Într-un capitol separat, el tratează problematica aplicativităților radiestezice în cadrul forțelor armate (*“Apa și rezistența armatei în timp de război”* – op. cit., pg. 80). Este foarte probabil că, la redactarea acestui capitol, Simion Simu să fi luat în considerare și experiența germană în această acțiune. După cum se cunoaște, **armata germană**, angajată în acțiunile de luptă din primul război mondial, **avea în structura sa de organizare elemente specializate în prospectarea radiestezică, atașate pe lângă fiecare regiment**.

Un alt specialist român al prospecțiunilor radiestezice a fost **inginerul chimist Butevici Ribalski**, care a lucrat în această direcție în perioada interbelică. Ca un fapt interesant de semnalat, apar lucrările sale prospective din **zona Dealul Spirii**, în cursul anului **1960**, efectuate la solicitarea Ministerului Minelor. Concluziile sale neluate în seamă de solicitanți, s-au **adeverit în anul 1965**, când, în urma unui sezon ploios, aripa răsăriteană a clădirii Departamentului de geofizică din zonă s-a crăpat din cauza apei freatice care s-a ridicat inundând și subsolul construcției.

În perioada **1977-1981**, se derulează un **program de cercetări în zona Covasna**, în încercarea de a utiliza prospectarea radiestezică drept metodă pentru predicția seismică. Cu această ocazie, se descoperă un efect

imediat, acela al modificării polarizării electrice a palmelor prospectorului, apărută în momentul decelării semnalului radiestezeic. Efectul a fost semnalat de către geologul Andrei Apostol și dr. I.F. Dumitrescu.

În cursul verii anului **1984**, au loc cercetări radiestezeice pe platoul continental al Mării Negre în arealul **Constanța-Cap Midia**, cercetări efectuate de marina militară. Cu această ocazie **este depistată și epava scufundată a navei germane "Heisel"**, iar în anul următor este depistată **epava unui submarin**, ambele scufundate în timpul luptelor din timpul celui de al doilea război mondial.

Să reținem faptul că luând cunoștință despre activitățile practice ale metodelor radiestezeice de depistare a unor obiecte îngropate în pământ, **Ilie Ceaușescu**, pe atunci șeful Direcției Superioare Politice a Armatei, **căuta să determine unele cadre militare angajate în aceste cercetări să purceadă la descoperirea comorii ascunse a dacilor de către Decebal**, așa cum se vehicula zvonul. Acțiunea acestuia a fost **refuzată**, ca și încercarea Securității din acele vremuri de a-și instrui unele cadre în vederea efectuării de "prospecțiuni" similare, legate de acțiunile sale "specifice".

Radiestezia, petrolul și submarinele

Este interesant, pe de altă parte, de remarcat faptul că prospecțiunile radiestezeice, în armatele unor state ca **Germania, Anglia, SUA și Rusia**, au constituit o **preocupare** într-o largă măsură **a marinelor lor militare**. De altfel, în cursul celui de-al doilea război mondial, Germania înființează, la Berlin, **"Institutul pendulului"** de sub conducerea căpitanului de marină **Hans Roeder**. Scopul exclusiv al Institutului cu pricina era de a depista traseele urmate de către convoaiele maritime aliate în Atlantic, pentru a furniza informațiile obținute submarinelor germane ce acționau în zonă. Concomitent, trupele expediționare ale lui **"Africa Korps"**, aveau în componența lor radiesteziști, cu principala misiune de a depista sursele de apă.

De cealaltă parte, englezii încearcă și ei același lucru. Faptul că **Marea Britanie a reușit să pună la punct un sistem radar eficient în lupta submarină** a dus, de partea engleză, la abandonarea metodelor radiestezeice, ale căror aplicații practice în acest domeniu s-au dovedit a fi nesatisfăcătoare.

SUA, pe de altă parte, au dezvoltat și dezvoltă, la rândul lor, cercetările în această direcție. Să reamintim episodul **Verne Cameron, care a reușit să amplaseze pe hartă dispozitivul de luptă al submarinelor americane și rusești aflate în apele oceanului mondial**, ca și faptul că această acțiune nu a mai continuat, lui Cameron interzicându-i-se ulterior părăsirea teritoriului

american, atunci când acesta a fost invitat în Africa de Sud pentru lucrări de prospecțiune radiesteziă.

Cercetările lui **U.S. Navy** în această direcție s-au desfășurat în continuare. Astfel, investigațiile efectuate în cadrul unei baze navale de pe coasta de vest a Statelor Unite, de către **Zaboj Harvalic**, au dus la **identificarea a două zone anatomice ale organismului uman**, care, după opinia acestuia, sunt **responsabile de receptarea semnalului radiesteziic**. Conform determinărilor făcute de către Harvalic, prima dintre aceste zone se află în **zona craniană a epifizei**, în timp ce a doua este amplasată în **zona suprarenalelor**.

În fosta **Uniune Sovietică**, cercetările radiesteziice au avut o mare extindere, în ele fiind angrenate personalități ale lumii științifice cu rang academic, cum ar fi, de pildă, **academicianul Soceanov**. Acesta este, de altfel, și autorul unor metode de cuantificare și măsurare obiectivă a semnalelor de tip radiesteziic. Cercetările în cadrul Marinei s-au efectuat pe vase de cercetare ce străbăteau oceanele sub acoperirea ca nave de cercetare științifică, în timpul războiului rece, în special în spațiul maritim de pe coasta de vest a SUA și în zona Bermudelor. O preferință specială a fost acordată acvatoriilor din zona litoralului suedez. **În Marea Caspică și Marea Neagră, cercetările s-au axat mai ales pe cartografierea zăcămintelor petrolifere de aici.**

“Arma secretă” din Vietnam: “tijele lui Matacia”

Poate că aplicațiile militare ale radiesteziei ar fi fost date uitării, dacă **trupele americane** n-ar fi fost **confruntate, în timpul campaniei din Vietnam, cu situații în care nu puteau depista ascunzătorile subterane utilizate de adversarii lor, vietnamezii**. Ascunși în diferite excavații subterane foarte bine mascate, vietnamezii îi atacau pe americani fără ca aceștia să poată măcar bănuși din ce parte rășăreau atacatorii. În această situație, **Robert Mc Namara**, pe atunci ministrul Apărării al SUA, a lansat un **apel americanilor** de a răspunde prin noi idei și sugestii capabile să ajute la rezolvarea unor probleme militare ce se dovedeau a fi insolubile datorită condițiilor speciale de mediu în care se desfășurau luptele. Corpul pușcașilor marini (*U.S. Marine Corps*) ia legătură, prin intermediul maiorului Manley, cu unul dintre radiesteziști americani, **Louis Matacia**, care domicilia în localitatea Falls Church din statul Virginia. Matacia **își demonstrează abilitățile în poligonul de instrucție al bazei din Quantico, în condiții simulate** prin reconstituirea la scara 1/1 a unui sat vietnamez, cu toate ascunzișurile și construcțiile subterane în care trebuia acționat. Iată ce scrie, în

numărul 45 din 13 martie 1967, săptămânalul *"The Observer"*, în legătură cu aceste fapte, sub titlul *"Pușcașii marini în operațiunea DIVINE, destinată trupelor vietcongilor"*: *"Da Nang (USMG). O străveche metodă de localizare a apei în zone aride, cu ajutorul baghetei divinatorii, a fost reactualizată și destinată uzului militar în Vietnam. Metoda de localizare a structurilor subterane și altor obiecte cu ajutorul tijelor denumite <<tijele indicatoare ale lui Matacia>> a fost folosită de către pușcașii marini în ultimele trei zile ale operațiunii INDEPENDENCE, la trei mile vest de An Hoa. Tijele lui Matacia sunt formate din două sârme identice, având 3/16 inch în diametru (1 inch = 2,54 cm), fiind îndoite în formă de L, cu o lungime totală de 34 inch. Partea lungă a L-ului are o lungime de 26 inch. Pușcașii marini operează cu tijele divinatorii, ținând câte una în fiecare mână, într-o poziție paralelă cu solul, marcând direcția mișcării lor. Dacă operatorul se mișcă deasupra sau în lungul structurii, sârmele vor pendula în aliniamentul structurii. Introduse printre pușcașii celui de-al doilea batalion al Regimentului 5 de pușcași marini, tijele divinatorii au fost privite cu scepticism, dar **cu ajutorul lor au putut fi localizate câteva tuneluri subterane ale vietcongilor.***

*Apoi fruntașul Don R. Steiner (Shadyside-Ohio), din batalionul 2 cercetare al Regimentului 1 de pușcași marini, a încercat pentru întâia oară tijele în cadrul unei operațiuni de patrulare. Tijele au fost folosite de Steiner în trecerea sa pe lângă **o colibă vietnameză.** Intrând înăuntru, pușcașii au descoperit **un tunel ce-i lega pe locatari de un buncăr** aflat exact sub poteca pe care tijele au reacționat".*

Marea ca un câmp de luptă...

Pe de altă parte, în experimentele făcute de marină, s-a demonstrat **posibilitatea detectării prin mijloace radiestezice a unor vase aflate după linia orizontului.** Astfel, într-o situație în care, de la înălțimea de 18 m față de nivelul mării a punții, orizontul era la 9 mile (1 milă marină = 1851,85 m), s-au putut localiza vase aflate la distanța de **22,2 mile marine.**

Aceste fapte, corelate și **cu posibilitatea detectării pe cale radiestezică a submarinelor aflate în imersie,** au făcut ca, în flota militară a fostei URSS, să se execute și o pregătire de luptă având la bază aceste elemente.

În același sens, și specialiștii din alte țării au căutat să utilizeze, la rândul lor, proceduri similare, în situații în care elementele specifice le reclamau. Se știe că, **la sfârșitul celui de al doilea război mondial, Aliații au scufundat peste 200 mii tone de substanțe chimice de luptă din depozitele germane.** Containerele din metal în care s-au păstrat gazele

nocive, cât și navele în care se află grenade, mine și bombe, datorită corodării, au început să devină **periculoase** pentru zonele marine în care au fost scufundate vasele respective. Deși se știa despre acest lucru, petrecut **în arealul scandinav**, localizarea precisă a perimetrelor respective nu se cunoștea, datorită lipsei hărților pe care ar fi trebuit să se facă, la timpul potrivit, amplasarea acestor obiective. Cercetările expertului suedez **Björn Akelund** au dat de urmele acestei acțiuni, însă, dat fiind secretul în care s-a operat la acea vreme, lucrurile păreau a nu se mai putea descurca. Apelându-se la datele arhivelor de război germane, britanice și americane și recurgându-se, într-o ultimă instanță pentru determinarea exactă a poziției epavelor la metodele detecției radiestezeice, **s-a descoperit un astfel de “depozit” la o adâncime de 200 m**. Poziția unui convoi cu astfel de nave scufundate la **18 mai 1946** a fost determinată ca având coordonatele 58'08" latitudine nordică și 10'48" longitudine estică. **Situarea acestor obiective pe hartă a fost astfel facilitată grație radiestezeiei**, situația impunând luarea unor măsuri adecvate, plecându-se de la premiza că învelișul metalic al grenadelor cu gaze de luptă existente în dotare la acea vreme, gros de 20-25 mm, **se corodează în imersie marină după 40-50 ani**. Dar, în timp ce unele gaze de luptă își pierd, în acest interval de timp nocivitatea, altele, cum este de exemplu yperita, își mențin **activitatea nocivă**. Acest lucru apare cu atât mai grav cu cât s-a constatat, de exemplu, că pescarii din zona insulei daneze Bermholm au, de ani de zile, probleme cu grenadele ruginite conținând yperită, scufundate în Marea Baltică după 1945.

13. ASTROLOGI LA NIVEL ÎNALT

Biroul 2 francez - model pentru Armata română

“Deuxième Bureau” - așa cum este cunoscut **serviciul de spionaj al armatei franceze** -, își are data nașterii la **12 martie 1874**, când ia ființă pe lângă Marele Stat Major al armatei franceze. Dintre serviciile secrete ale țărilor europene, “Biroul 2” francez a fost **probabil cel mai cunoscut marelui public, egalând celebrul Intelligence Service englez**. Popularitatea sa a devenit largă mai ales după **afacerea Alfred Drayfus** și cea a controversatei agente germane **H-21**, intrată în legendă drept **Mata Hari**. Povestirile despre aceste personaje au făcut să curgă râuri de cerneală și kilometri de peliculă cinematografică.

Activitatea Biroului 2 - **după modelul căruia s-a inspirat și serviciul de informații al armatei române** - a fost deosebit de eficientă în timpul primului război mondial, atât în acțiunile de spionaj, cât și în cele de contraspionaj pe care acesta le-a patronat și coordonat simultan, când la cârma lui erau colonelul Goulbert și căpitanul Ladoux.

Cel de-al doilea război mondial găsește serviciul secret francez dispunând de structuri pentru spionaj și contraspionaj în marină, aviație și armata terestră, ultima de altfel cel mai bine organizată. Cele două activități majore, spionaj și contraspionaj, apar, din punct de vedere organizatoric, disjuncte: *Deuxième Bureau* și *Service de Renseignement et de Contrespionnage (SR)* care însă **conlucrau armonios**, ultimul culegând informațiile pe care le preda primul pentru valorificare.

Centrala sau “Casa” (Maison) condusă de colonelul Rivet, reușise, prin “sursele” sale, **să penetreze chiar Wehrmachtul nazist**, ajungând în inima Înaltului Comandament OKW. În acțiunea de penetrare a codurilor germane, celebra mașină de codificare **“Enigma”**, care a generat la englezi acțiunea **“Ultra”**, de aflare a secretului său și descifrare a mesajelor germane, contribuția franceză s-a manifestat prin aportul sursei **“HE”**. De la 1 septembrie 1939 - data declanșării celei de a doua conflagrații mondiale -, serviciul lui Rivet devine **“Biroul 5”** al Marelui Stat Major al armatei franceze.

De Gaule și spionajul

Este interesant de remarcat faptul că, **după înfrângerea din iunie 1940 a Franței, Biroul 2 a continuat să funcționeze** în cadrul așa-zisei “*armate a armistițiului*”, **până în 1942**, când germanii i-au cerut lui Pétain desființarea sa. **Biroul 5 a fost desființat și el**. Numai că Rivet, comandantul acestuia, și-a păstrat “Casa”, **serviciul activând sub diverse alte acoperiri**. După debarcarea anglo-americană în Africa de nord franceză, serviciile de spionaj, sau ceea ce mai rămăsese din ele, **s-au mutat la Alger alăturându-se cauzei aliate**. O mișcare destul de tardivă a acestora, deoarece **serviciul secret creat de generalul De Gaule în exil câștigase teren și un imens prestigiu**. Această structură informativă de bază a luat ființă după celebra cuvântare a generalului De Gaule din **18 iunie 1940**, de la radio **BBC** din Londra. **Odată cu crearea Forțelor Franceze Libere (FFL), s-a organizat și clasicul Birou 2**, care a fost condus, începând cu 1 iulie 1940, de căpitanul André Dewavrin, alias colonelul Passy. Funcționează din 15 aprilie 1941, sub firma de “*Service de Renseignement*” (**SR**) și își adaptează permanent structurile la cerințele evoluțiilor de pe teatrele de luptă, devenind “*Bureau Centrale de Renseignement et d’Action Militaire (BCRAM)*”, pentru ca în 1942 să se numească “*Bureau Centrale de Renseignement et d’Action (BCRA)*”. Marile performanțe obținute pe teritoriul Franței ocupate s-au datorat lui Gilbert Renault, alias colonelul Rémy, care a organizat culegerea informațiilor în întreg teritoriul printr-un sistem de rețele.

În **1944**, se înființează **DGSS** (*Direction Generale des Services Spéciaux*) pe structura BCRA care a inclus ulterior și serviciul lui Rivet, ce se instalează în Parisul eliberat la 18 noiembrie 1944. Aici el se transformă în *Direcția Generală de Studii și Cercetări (DGER)*, iar în **1946** devine **SDECE** (*Service de Documentation Extérieure et de Contre-Espionnage*), în funcție până astăzi.

În această evoluție istorică, să reținem că, **începând cu 1970 și până la 4 ianuarie 1982**, conducătorul acestui important serviciu a fost **contele Alexandre de Marenche**, numit în acest post de mare răspundere de către Georges Pompidou.

Parapsihologia păstrează colonia !

În cadrul acțiunilor militare angajate pe teatrele de luptă marină, serviciile de informații ale marinei au apelat, în timpul celui de al doilea război mondial, la cele mai neașteptate metode pentru a depista mai ales submarinele inamice. Germania a creat, la **Berlin**, “*Institutul Pendulului*”, sub comanda căpitanului de marină Hans Roeder. **Aici se utilizau metodele radiesteziei mentale pentru amplasarea pe hartă a locațiilor navelor**

engleze, deoarece, la acea vreme, radarul nu fusese atât de perfecționat pentru a reuși depistarea obiectivelor de această natură și aliații recurgeau la tot ceea ce imaginația omenească putea oferi. Așa se face că **metodele parapsihologice au fost abordate din plin**. În această direcție, depistarea unor mediumi dotați cu astfel de abilități oferea o cât de mică șansă în plus față de adversar. În această direcție, **francezii au beneficiat de aportul caporalului Leon Serge Alalouf, care reușea să localizeze pe hartă, prin procedee similare, U-boot-urile germane**.

În cadrul activităților desfășurate de serviciile secrete franceze, **o zonă aparte de interes a format-o continentul african**. Epoca colonială a dăruit Franței multe teritorii în această parte a lumii, colonii care au fost râvnite de multe alte națiuni. Chiar și după decolonizare și căpătarea independenței de către statele nou apărute, **interesele franceze în zonă nu s-au diminuat**. Acest lucru a impus luarea în calculul jocurilor politice și economice ce se desfășurau a unor elemente ce țin direct și de psihologia populațiilor continentului negru. Iar una dintre componentele majore ale acestor trăsături psihologice o formează particularitățile lor psiho-emoționale, în care **un rol central este ocupat de practicile superstițiilor, magiei, ocultismului, șamanismului, a predicilor**. Iar într-un mai larg interes, **utilizarea cu dibăcie a acestor înclinații** spre un domeniu al paranormalului, **este o armă deosebit de eficace** în realizarea unor țeluri precise și clar definite. Să menționăm aici un lucru aparent curios și totuși plin de semnificații: **alegerile multirasiale din 1994** care au avut loc **în Africa de Sud**, unde pentru prima dată în istoria acestei țări au participat negrii, câștigarea acestui turnir electoral de anumiți protagoniști s-a datorat influenței deosebite pe care au avut-o vrăjitorii. O castă instituționalizată natural, nu numai în Africa de Sud, ci în întreaga Africă. După cum transmitea agenția Reuter înaintea acestui eveniment, credința populației negroide în influențarea vieții de către spiritele strămoșilor le atribuie vrăjitorilor capacitatea de a ține spiritele sub control. Cercetătorul Anthony Minaar, de la Consiliul pentru Studii Antropologice, a constatat astfel, în cadrul unei investigații făcute preelectoral, că **tot mai mulți sud-africani îi consultă pe vrăjitori pentru sfaturi electorale**.

Aceste particularități generale pentru întregul continent african, nu au putut scăpa nici serviciilor secrete franceze, care încearcă să canalizeze pe un anumit făgaș politica statelor din zona de interes, prin acțiuni de intervenție activă.

Președinții africani - manipulați prin horoscop

În această ordine de idei, parapsihologiei și în particular astrologiei le-au revenit un rol pe măsură. Sunt demne de notat aici reflexiile și modul de a gândi și acționa în această direcție a șefului SDECE. Iată așadar ce mărturisește **contele de Marenche** cel care a condus destinele acestei instituții timp de **11 ani, până în 1982**:

*“Noi avem misiunea de a ajuta și proteja aceste țări africane, care se dovedesc slabe când rămân izolate. Când, de curând, un membru al familiei noastre negre, Ciadul, a fost atacat, celelalte țări au simțit o imensă teamă văzând politica franceză oscilantă, ezitantă”. Iar în această politică și totodată luptă pe care serviciile secrete franceze o duc pe frontul războiului nevăzut, **nici o metodă nu este neglijată**. De aici, se vede și rolul pe care aceste servicii le-au rezervat, atunci când era cazul, astrologiei. Pentru că de Marenche continuă:*

*“Dar atunci când supraveghezi lucrurile, nu există numai episoade tragice. Astfel, într-o capitală africană pe care n-am s-o numesc, am remarcat că în fiecare săptămână, în aceeași zi, motocicliști de la Președinție mergeau la aeroport să aștepte același avion de Paris; luau un plic pe care îl duceau în mare grabă la palat. Ce fel de informații așteptau cu atâta nerăbdare? Din ce surse proveneau? Am aranjat în așa fel să aflăm. Pe atunci, **apărea la Paris un mic săptămânal care se ocupa de astrologie, de chiromanție, etc.** În dimineața apariției acestuia, ambasada respectivei țări și-o procură prin curier special. Asta mi-a dat o idee: ce ar fi **să cumpărăm această interesantă revistă și să facem, prin intermediul ei, recomandări zodiacale unuia sau altuia din oamenii de stat**, în momentul unei negocieri mai importante sau în ajunul unei întâlniri de vârf?”* Și șeful SDECE nu ne mai spune explicit ce s-a mai întâmplat, sau câte din astfel de reviste interesând pe unul sau pe altul “din oamenii de stat” au fost achiziționate sau lucrează și azi, direct sau indirect pentru această instituție?

Bush - un președinte recomandat de astrologii CIA !

Dar și Administrația Reagan a fost profund implicată în problematica parapsihologică. Mai mult chiar, o întreagă afacere privindu-l însuși pe președintele SUA, în care astrologiei i-a revenit un loc aparte, a făcut obiectul unor cercetări ale FBI și a unor dezbateri în Congresul Statelor Unite. Aceste aspecte au fost dezbătute pe larg în presa vremii, pe lângă articolele din ziare și lucrări care au tratat pe larg aspectul. Cea dintâi sesizare în acest sens, a apărut în numărul din **3 mai 1988** al cunoscutului ziar “New York

Times”, sub semnătura lui Steven V. Roberts, care publica articolul *“White House Confirms Reagan’s Follou Astrology, Up To A Point”*.

Totul a pornit de la relatările presei prin care se afirma că **programul de acțiune al președintelui Reagan era “pilotat” parțial, prin intermediul soției sale, de un astrolog din San Francisco, Joan Quigley**. Preocupările de natură astrologică, sub forma horoscoapelor – dar și a altor practici care încercau să scruteze viitorul, nu erau străine familiei prezidențiale, **încă de pe vremea activității lor la Hollywood** – când, după cum se știe, lucraseră **ca actori**. Pe atunci, ca de altfel întreaga elită a cetății cinematografei americane, consultau cu regularitate previziunile astrologice ale lui Carroll Righter, publicate sub titlul *“Astrologie pentru stele”* – bineînțeles, pentru stelele Hollywoodului. Înclinațiile lui Reagan pentru previziunile horoscopice l-au făcut pe acesta să-i ceară, **în plină campanie electorală**, unui astrolog sindicalizat, **efectuarea unei astrograme pentru un număr de opt candidați în alegerile preliminare**. Pentru acest serviciu, **Jielson** a fost remunerat cu suma de **1.200 dolari**. Acesta a afirmat că i-a recomandat, consultând astrogramele făcute, **să-l ia drept partener la președinție pe George Bush***, născut în Gemeni, care s-ar potrivi cel mai bine cu zodia Vărsătorului în care s-a născut Reagan. De altfel, în cursul campaniei pentru ocuparea postului de guvernator al Californiei, **Reagan fusese acuzat de Pat Brown că-și bazează acțiunile pe previziunile horoscopice**.

Este interesant de remarcat faptul că un reprezentant al Fundației Carroll Righter, care se pare că a fost cea mai implicată în acordarea consultațiilor astrologice lui Nancy Reagan, a declarat că aveau loc frecvente convorbiri telefonice între familia Reagan și Righter. Mai mult chiar, acesta, a declarat așa cum afirmă *“National Enquirer”* din 24 mai 1988, că, în timpul mandatului la Casa Albă, **l-au auzit pe Righter avizându-l pe Reagan în diverse probleme, inclusiv în cazul unor decizii politice majore**. Întreaga această afacere a făcut obiectul unor **investigații ale FBI, derulate în 1987**, privind implicațiile posibile ale cazului în materie de siguranță națională. De altfel, unele alegații de această natură sugerau că **Righter colabora încă din anul 1940 cu serviciile secrete americane**. Dar așa cum s-a putut ulterior constata, beneficiile pe care astrologia le-a adus serviciilor secrete americane au avut o istorie mult mai lungă.

CIA, paranormali și komeini

* **N. edit.:** Pe atunci, directorul CIA...

Așa cum afirmă într-o scrisoare publicată, în 1988, în ziarul londonez *“The Times”* din 21 mai, fostul ofițer de informații Miles Copeland senior, atașat pe lângă celebrul Allen Dulles, în timpul directoratului acestuia **la CIA**, a funcționat așa-numita **“Cosmic Operations Section”** pe parcursul mai multor ani. În cadrul acestui departament, **agenții erau instruiți asupra tehnicilor astrologice moderne**. Acțiuni derulate sub egida acestei secțiuni **au vizat diverse personalități ale statelor în care SUA aveau interese distincte**. Se afirmă că au fost derulate astfel de acțiuni care au vizat, printre alții pe președintele **Nkrumah** (Ghana), pe cel al Indoneziei **Sukarno** și pe cel albanez **Mehmet Shehu**. În cazul lui Nkrumah, s-a aranjat, pe “cale astrologică”, determinarea unei vizite a acestuia în China. În cazul lui **Sukarno**, Copeland afirmă că acesta a fost **manipulat de CIA prin aceleași metode**.

Un eveniment cu un larg ecou internațional care a marcat anul **1980** a fost ceea ce ziarele au numit **criza ostatecilor americani din Iran**. După cum se știe, regimul ayatolahului Khomeini a sechestrat atunci personalul ambasadei americane din Teheran, aproximativ **40 de persoane**, pe care le-a ținut sub amenințarea armelor în chiar localul ambasadei pe care au ocupat-o timp îndelungat. Problema care s-a pus în fața Administrației Carter a fost evident aceea de a asigura eliberarea ostatecilor prin orice mijloace. Ceea ce se știe mai puțin de către publicul larg este faptul că **în această afacere a fost derulat și un episod parapsihologic**.

La începutul anului 1980, atunci când informațiile asupra situației și sănătății prizonierilor erau practic inexistente, **s-a recurs la derularea unui program cu implicarea lui Stanford Research Institute (SRI), pentru a afla situația reală a deținuților**, pe o cale mai puțin ortodoxă, dat fiind că cele clasice fuseseră epuizate.

“Criza ostatecilor” și... mila pentru Khomeini

Pe de altă parte, **CIA își consulta aliații asupra unor posibile soluții, după ce detașamentul de comando** care încercase eliberarea acestora ratase misiunea, incursiunea detașamentului fiind un total insucces, marcat și de **moartea a șase dintre combatanți**. În acest sens, **unul dintre factorii de răspundere ai Mossadului declarase chiar că însăși realizarea acestei acțiuni**, bazată pe concepția de mare putere, a unei “lovituri de ciocan”, în genul bombardamentelor *“în covor”* din timpul războiului, *era complet inadecvată*. Soluția ar fi trebuit – în opinia acestuia – să îmbine o

tactică absolut neconvențională, în care ineditul operațiunii să fie împletit cu surprinderea pe nepregătite a adversarului.

Pe de altă parte, **francezii oferiseră o altă soluție**, după ce încercarea americanilor de eliberare a ostatecilor eșuase, **soluție care în mod indiscutabil ar fi fost urmată de eliberarea prizonierilor**. Iată cum povestește acestui episod, contele de Marenche, șeful de atunci al SDECE:

*“M-au întrebat: <<Ce putem face?>> Până să ajungă la Paris, ca să mă întrebe, trecuseră deja două zile de la operațiune. Le-am spus: <<Nu-mi dau seama ce ați putea să faceți, pentru că, dacă s-ar fi pus problema în primele cinci minute după operațiune, v-aș fi sugerat **o acțiune cu forțe heliopurtate**... La câteva zile, m-am gândit că o astfel de acțiune era **de neconceput**. Americanii mi-au cerut să mă gândesc și am făcut-o. Nu numai că am reflectat asupra problemei, dar **am și trimis la fața locului oameni de o înaltă specializare**, ca să arunce o privire prin Teheran și prin împrejurimi. Când angajezi o discuție cu un terorist sau un șantajist, trebuie să examinezi toate cărțile: pe ale tale și pe ale lui. Acolo, era evident că **americanii nu aveau nici-o carte, nici-un mijloc de presiune**, cu atât mai mult cu cât aveau de a face cu oameni care raționau conform unei logici total diferite. Am observat că ayatollahul mergea foarte des acasă la el, în orașul sfânt Qom. Locuia într-un cartier destul de liniștit, nu departe de un teren viran unde la nevoie ar fi putut ateriza niște elicoptere. **Ideea era de a-l prinde pe Eminența Sa și de a-l duce apoi, politicos, dar ferm, pe o navă în nordul Oceanului Indian, în Marea Oman**... Evident, din clipa aceea, totul s-ar fi schimbat, pentru că **Sfinția Sa ar fi putut fi schimbat cu ostatecii de la ambasadă**. Acest proiect a mers foarte departe și foarte sus, fiindu-i prezentat președintelui Carter în persoană. Dar **președintele Carter a răspuns: <<Nu putem să-i facem așa ceva unui episcop și mai ales unui om de vârstă lui !>> ”.***

“Iran-contras” - o afacere paranormală

Căutând mijloace și modalități de a afla informații asupra situației ostatecilor din ambasada de la Teheran, **CIA reactivează programul derulat de SRI, “remote viewing”**. Și, așa cum relatează *“U.S. News and World Report”* din 5 decembrie 1980, un ofițer de marină din cadrul Consiliului Național al Securității (NSC), a fost trimis în California la SRI, pentru a lua legătura cu o persoană având calități mediumistice: era **Keith Harary**. El a fost **interogat în transă mediumică**, în conformitate cu procedurile pe care le aplicau, în cadrul programului, cei de la SRI, **în special în legătură cu starea sănătății ostatecilor**. Harary a focalizat asupra unui dintre prizonieri, care a afirmat că

suferă de o boală degenerativă a sistemului nervos, prezentând o incoordonare musculară. S-a dovedit că, printre ostateci – lucru pe care Harary nu avea de unde să-l cunoască anticipat – exista un funcționar al ambasadei, Richard Queen, care suferea într-adevăr de scleroză multiplă. Harary a mai afirmat că acesta va fi eliberat în iulie 1980.

Trimisul lui NSC i-a informat asupra datelor obținute pe **consilierul prezidențial pentru securitate, Zbigniew Brzezinski și pe apropiatul acestuia, David Aron**. Rezultatul acestui episod a fost că, după eliberarea lui Queen, **NSC**, impresionat pare-se de predicțiile lui Harary, **a dispus autorizarea în continuare a acestui gen de cercetări**, implicându-l în desfășurarea în continuare a programului pe Harary și ulterior pe Ingo Swann.

Legat de același incident al ostatecilor americani de la ambasada din Teheran, în ziarul *“The New Republic”* din 9 noiembrie 1987, a fost publicată o știre sub semnăturile lui Michael Irikoff și Mark Hasenball, după care **guru-ul indian Schri Chandra Swamiji Maharaj a fost consultat în afacerea Iran-contras**. După cum se știe, **întreaga afacere**, încă incomplet elucidată până azi, se pare că s-a încheiat printr-un târg, în care iranienilor li s-au dat **arme și bani** de către serviciile secrete, **în schimbul eliberării ostatecilor**. Se pare, astfel, că **unul dintre intermediarii întregului scenariu a fost chiar Chandra**. Acesta, după câte se pare, a fost și **un intim al președintelui Nixon**, fiind un personaj implicat și în alte afaceri internaționale, **la serviciile sale apelând chiar și Mohamed Al Fayed, vărul unui cunoscut comerciant saudit de armament Adnan Khashoggi**, care i-a dat un comision de 500.000 dolari în contul unei afaceri pe care i-a intermediat-o cu sultanul din Brunei, se pare cel mai bogat om din lume.

Pentru Stalin și Elțân, viitorul nu suna bine...

Nici personalitățile din fostul lagăr socialist, mai ales în URSS, nu s-au lăsat mai prejos în legătură cu scrutarea viitorului personal. După cum se știe, **Stalin apelase și el la serviciile unui medium excepțional, polonezul Wolf Messing**. Ulterior, un alt medium, **Ivanov**, având evidente capacități premonitorii și locuind într-un sat din stepa ucraineană, **avea fir telefonic direct cu Kremlinul**, în timp ce postul local de miliție nu dispunea de o asemenea facilități. Periodic el era convocat la Moscova pentru a fi consultat.

Boris Elțân dispunea pe de altă parte, de o echipă a anturajului său intim, care îi făcea zilnic horoscopul și, după toate aparențele, acțiunile și inițiativele sale politice erau strâns legate de previziunile pe termen scurt, mediu și lung rezultate din astrogramele ce-i erau

prezentate în fiecare dimineață, odată cu sinteza celor mai importante știri ale ultimelor 24 de ore. În această astrogramă, erau prevăzute zilele favorabile călătoriilor în străinătate și discursurile importante, ca și zilele în care îi era recomandat să nu-și părăsească reședința. **Departamentul astrologic al Kremlinului era condus de către generalul Alexandr Korjakov, șeful brigăzii prezidențiale.** Acest departament era integrat în serviciul prezidențial de securitate, al cărui comandant era omnipotentul său general. Activitatea departamentului astrologic era **strict secretă**. Se știe, însă, că din acest departament făcea parte și celebra **Djuna**, care, așa cum se afirmă în *"Sunday Times"*, citat de agenția France Presse, a declarat: *"Îl văd pe Boris Nikolaevici foarte des și dacă nu vreau să-l văd, vorbesc cu el la telefon"*. Djuna i-a și înmănat distincția de cavaler al *"Ordinului Asirienilor Antici"*, iar atunci când **Boris Elțân era nemulțumit de sfaturile numeroșilor săi consilieri, recurgea la concursul serviciului său de astrologie.**

Saddam - "viitor strălucit", Ceaușescu - ciuruit...

Unul dintre personajele cele mai controversate ale orientului Mijlociu, **Sadam Hussein, s-a interesat, prin intermediul ambasadei sale de la București, de prezicerile ce i-au fost făcute de un astrolog român care îi întocmise horoscopul, ce i l-a transmis pe cale diplomatică.** Ca un fapt divers, să notăm că previziunile acestuia, făcute **după consumarea războiului din Golf, îi anunțau dictatorului irakian un viitor strălucit.** De altfel, într-o mai largă expunere pe care a prezentat-o și telespectatorilor noștri în luna decembrie 1991, acest astrolog a pretins că cele mai dotate personaje contemporane care vor avea, în continuare, un rol în desfășurarea evenimentelor ar fi, în afara lui Saddam Hussein, Margaret Thatcher și albanezul Ramiz Alia. Se pare, totuși, că previziunile privindu-i pe ultimii doi nu s-au prea adevărit...

În aceeași ordine de idei, merită a fi consemnată previziunea făcută, încă din luna **aprilie 1989**, de către **Florian Onitză** și publicată în numărul **96** al ziarului de limbă română *"Universul"* ce apărea în SUA. **Acesta a prezis că până la finele anului 1989, conform calculelor sale astrologice, Nicolae Ceaușescu va dispărea de pe firmamentul istoriei.** Și, după cum prea bine se cunoaște, ineluctabilul său sfârșit s-a produs la 25 decembrie al aceluiași an, la Târgoviște.

Să menționăm și faptul că, suferind de boala tuturor dictatorilor – groaza de a nu-și pierde prerogativele –, fostul dictator recurgea și el, după câte se pare, la serviciile unor prezicători. În numărul 2 (10) din **1991** al revistei *"Indiscret"*, apărea astfel, sub semnătura lui Narcis Zărnescu, următoarea

informație: *"Deținem informații că **Nicolae Ceaușescu** avea în preajma sa un călugăr lama tibetan, care îl energiza și îi făcea horoscopul, un chinez bătrân care îi prepara leacuri de întreținere și mai multe țigănci de care se foloseau atât el cât și tovarășa Elena Ceaușescu"*. Dacă "informațiile" privind călugărul tibetan și bătrânul chinez par a fi mai mult imaginații ziaristice, recurgerea la serviciile unei țigănci-vrăjitoare cu pseudonimul *"Omida"* pot fi luate în considerație cel puțin sub titlul de inventar. Mai ales dacă sunt privite și prin contextul mediului social din care cuplul dictatorial provenea și amprenta pe care acesta a pus-o asupra celor doi. Cert este, în orice caz, faptul că Ceaușescu, și mai precis cei din anturajul său intim care se îngrijeau de sănătatea șefului, **i-au refuzat unui practicant al tehnicilor Reiky să-i aplice acest gen de proceduri pentru a-i diminua stările de epuizare fizică și psihică de care suferea, probabil și ca urmare a diabetului pe care îl avea**. În schimb, cumnatul său **Vasile Bărbulescu**, suferind de o ciroză hepatică, **a recurs la serviciile acestuia**, ședințele derulându-se în cabinetul pe care Bărbulescu îl avea la CC...

14. OPERAȚIUNEA JIRINOVSKI

Terapie pentru... chelie

Pe la sfârșitul anilor '80, printre marile evenimente care făceau ocolul lagărului socialist se număra apariția, **mai întâi la radio, iar mai apoi și la televiziune**, a unui **bizar personaj**, căruia, pe toate canalele de Informații destinate marelui public, i se făcea o **enormă reclamă**. La început, în perimetrul republicilor sovietice și ulterior retransmise pe canalele de televiziune ale “țărilor frățești”, **ședințele de terapie colectivă** acaparau interesul nu numai al bolnavilor, ci și al celorlalte cercuri interesate de o atare problemă. Mai ales faptul că **trata o paletă extrem de largă de boli** – cu excepția cancerelor și stărilor epiletoide –, ședințele lui **Kașpirovski** făceau adevărate ravagii, mai ales în lumea bărbaților cu calviție și – pe un anumit segment de populație – a celor dornici să-și amelioreze performanțele în materie de virilitate.

Puțini dintre noi au fost poate frapați de faptul că, deși experiențele lui Kașpirovski semănau aparent cu tehnicile de relaxare, proiectate la distanță și cu toate că, în această materie, astfel de experiențe fuseseră supuse unor măsuri punitive, implicând de-a valma personalități cu statut guvernamental, oameni de știință, curioși sau simpli gură-cască, odată cu declanșarea “*operațiunii meditația transcendentă*”, **omniprezenta noastră Securitate** nu numai că nu îngreună vizionarea programelor recepționate de la vecinii noștri, ci dimpotrivă, **îi făcea o discretă propagandă**.

Ciumak de la Radio Moscova

După o activitate de câțiva ani, metoda lui Kașpirovski a pus pe gânduri oficialitățile medicale chiar din țara sa de origine. Iar **la intervenția Academiei de Științe Medicale din fosta URSS, ședințele publice ale lui Kașpirovski au fost suspendate. Chiar și forurile medicale bulgare s-au sesizat, luând aceleași măsuri**. Nu a trecut însă decât o scurtă perioadă de timp și a apărut un alt personaj similar: **Alan Ciumak**, care însă, de data aceasta, își ținea ședințele numai **la Radio Moscova**.

Dar ce și cine se ascundea în spatele lui Kașpirovski și Ciumak?

Poate că lucrurile ar fi rămas în uitare, dacă **evenimentele din 1992 din Transnistria** nu ar fi atras atenția cercurilor medicale din Chișinău asupra unui amănunt nu lipsit de semnificație. S-a constatat astfel că **atacurile**

inițiate de către gardiștii rusofoni erau precedate – în anumite zone de conflict – cu regularitate, **de apariția** în rândul locuitorilor a **unei stări de abulie**, sindrom psihic caracterizat printr-o lipsă de voință, inerție, nehotărâre, **în timp ce la terminarea atacului**, se instala în rândul acelorași oameni, **un sindrom de isterizare în masă**.

Ori în cadrul unei psihoze colective ce ar fi putut apare în mod natural, **ordinea de producere** a acestei desfășurări a simptomatologiei **ar fi trebuit să fie exact inversă**.

Jirinovski - senzualul sub hipnoză !

Poate că și aceste fapte ar fi putut trece, dacă nu neobservate, atunci cel puțin nesuspicioase. Dar iată că, odată cu apariția ultimei creații a scenei politice rusești și a mânuitorilor de marionete din spatele ei, se naște și **JIRINOVSKI**. Iar **principalul personaj din statul său major nu este nimeni altul decât Kașpirovski**. Și, cuprins de o subită limbuție, aidoma patronului său, Kașpirovski începe să facă declarații publice. Mai întâi, ne destăinuie faptul că, în cursul campaniei electorale pe care Jirinovski a purtat-o înaintea alegerilor ce l-au propulsat ca patron de partid, cu reprezentare în Duma de Stat, **și-a împănât discursul cu vorbe alese de către Kașpirovski dintr-un dicționar de expresii capabile să sugereze în subconștientul auditoriului o excitare a zonelor corticale cerebrale responsabile de inducerea unor stări de excitație sexuală**. Acționând ca un fel de mantre repetate de orator, acestea **induc** ascultătorilor captarea unor **sentimente de afecțiune** ce sunt mult mai repede fixate în subconștient, prin subtile procese de inducție psihogenă. Mai mult chiar, consilierul pe probleme de parapsihologie își învață patronul o serie de **tehnici de inducție telepatică a unor stări de isterizare a auditoriului**.

Ceea ce este însă mai interesant este faptul că întreg acest ansamblu de tehnici pare a-i fi transmis lui Jirinovski în urma unor ședințe în care **acestea îi sunt induse în stare de hipnoză**, întregul ansamblu al discursului său desfășurându-se în urma unor ordine de executare posthipnotică a întregului scenariu. Cine a avut curiozitatea de a observa puțin mai atent comportamentul, gestualitatea și faciesul oratorului Jirinovski va remarca faptul că acestea îl descriu ca pe un individ bântuit de o psihoză patologică, în care discursul politic este rostit pe fondul unei mimici ce trădează o suferință paroxistic amplificată prin “ședințele” de inițiere pe care le traversează. **Alegerea subiectelor pe care le dezvoltă este riguros făcută de către grupul de manipulatori ce-l dirijează și prin “consilierul” său**

Kașpirovski, astfel încât “bombele” pe care le lansează să cadă exact pe ținta configurată de frustrările auditoriului căruia i se adresează.

Transnistria, Radio Moscova și “mesajele de dincolo”

Să amintim, în acest context, de încă un fapt demonstrat experimental care este strâns legat de pomenitele experimente din zona luptelor din Transnistria, cât și de emisiunile radiofonice ale lui Kașpirovski și Ciumak. Astfel, a fost experimental dovedită **influența câmpurilor electromagnetice de extrem de joasă frecvență asupra stării de sănătate a omului**. Cercetările în această direcție sunt mult avansate în toate laboratoarele de profil militar. Câmpurile electromagnetice de **6,67 și 6,26 Hz** sau de o mai joasă frecvență sunt **capabile să provoace stări confuzionale, de depresiune, angoasă, grețuri, lungirea timpului de reacție, desincronizare neuro-vegetativă**. Exact tabloul clinic observat înaintea atacului “cazacilor” din zonele Transnistriene. Invers, oscilațiile aceluiași câmp ca valori de **7,83-8,0 și 9,0 Hz** antrenează **diminuarea stărilor de angoasă și tensionale**, cam ceea ce se petrecea după atac. Coborând aceste date cu **mișcarea unor emițătoare mobile cu emisiuni direcționale**, care se aflau în preajma zonelor de interes, putem ușor trage concluziile ce se impun.

Și un alt fapt. După cum au demonstrat cercetările inițiate de către Klaus Schriber și continuate de grupul de studii Harsch-Fischbach, **pe anumite lungimi de undă ale spectrului de radiații în radiofrecvență pot fi captate “voci” sau imagini TV ale unor persoane care au trecut dincolo de pragul acestei vieți pământene**. În aceste domenii ale emisiunilor radiației electromagnetice se petrec unele fenomene pe care încă nu le cunoaștem exact, sau cei care știu amănunte despre ele nu le divulgă. Ori, se constată că **emisiunea de 1480 KHz**, așa-numita undă Jürgenson, **are capacitatea de a vehicula mesaje “de dincolo”**, după cum au dovedit-o și mai vechile cercetări ale lui Jürgenson, Raudive ș.a.

Ceva se întâmplă cu această lungime de undă, dar amănunte mai multe sunt păstrate în mare secret de cei care au investigat fenomenul.

Ceea ce este interesant pentru noi este însă legat de faptul, aparent banal, că, din întâmplare sau nu, **postul de radio Moscova emite și pe frecvența de 1484 KHz**. O variație de numai 4 KHz a emisiunii unui post de radio apare ca o abatere care face ca transmisiunea acestuia să fie foarte ușor târâtă în jos, la valoarea critică de 1480 KHz. Dacă nu ca un incident fizic banal, atunci extrem de ușor de realizat tehnic de către specialiștii în telecomunicații.

Iar de remarcat este faptul că **atât emisiunile lui Kașpirovski, cât și cele ale lui Ciumak, iar mai recent și interviurile sau intervențiile lui Jirinovski, se transmit de radio Moscova, tocmai (și) pe această frecvență...**

15. ARME NECONVENȚIONALE PENTRU “RĂZBOIUL STELELOR”

Asasinat pentru că era... savant

La **10 aprilie 1963**, una dintre cele mai mari catastrofe ale marinei militare americane ducea spre fundul Oceanului, prin **scufundarea submarinului atomic "Thresher"**, viețile a **112** marinari și a 17 tehnicieni civili. Dintre membrii echipajului, **un singur matelot a scăpat cu viață: întârziase din permisie** cu 20 de minute după ora ordonată a plecării submarinului în misiune. Douăzeci de minute care puteau să-i aducă, chiar în timp de pace, o gravă pedeapsă, iar în timp de război o sentință a unui tribunal de militar. Douăzeci de minute care l-au despărțit de fatalitate. A fost, de fapt, singura persoană care ar fi putut fi anchetată cu privire la ultimele zile pe care le trăise “Thresher” și echipajul său la cheiul bazei sale navale la care era acostat*.

Să ne întoarcem însă exact cu 60 ani în urmă, **în 1903**, la **Moscova**. În noaptea de **17 spre 18 octombrie** a acelui an, un incident aparte a zguduit lumea oamenilor de știință ruși. **În laboratorul său**, a fost găsit trupul neînsuflețit a unuia dintre personajele cele mai controversate ale timpului. Ancheta poliției, chemată de urgență, nu a putut stabili decât un singur lucru: **eminentul savant fusese asasinat**.

Cine să fi fost criminalii și care era scopul pentru care curmaseră viața unuia dintre reprezentanții de seamă ai inteligenței rusești? **Acela care îl făcuse cunoscut străinătății pe Mendeleev**, publicându-i în traducere franceză capitala sa lucrare “*Bazele chimiei*”, prin care Occidentul luase cunoștință de vestitul său “*Tabloul periodic al elementelor*” și legile care îl determină.

Același savant îl scosese din anonimat pe Konstantin Țiolkovski, autorul unei fundamentale lucrări privind navigația cosmică: “*Explorarea spațiului cosmic cu ajutorul motoarelor cu reacție*”. Probabil că, **dacă nu ar fi existat Mihail Mihailovici Filipov, nu ar fi existat, ca pionier al astronauticii, nici Țiolkovski**, care și-ar fi sfârșit ciclul vieții, ducând cu sine în mormânt și ideile sale, într-un pricăjit orășel, Kaluga, din nesfârșita Siberie, care a înghițit atâtea vieți omenești, nu numai în timpul țarismului, cât mai ales după aceea, în timpul bolșevismului...

* **N. red.:** Cu acest matelot, lista pierderilor umane ar fi fost de... **130** de persoane, un număr înzecit de ghinionist !...

Este interesant de reținut că **Filipov**, ca de altfel și alți intelectuali ruși, **căzuse în mrejele filozofiei marxiste**, pe care chiar o și difuza prin scrierile sale, dar mai ales printr-un periodic de popularizare a științei pe care îl conducea: *“Revista științei”*. **Talentele sale de romancier nu erau mai prejos de valoarea contribuțiilor sale la dezvoltarea științei**, publicând, în anul **1880**, *“Asediul Sevastopolului”* și stârnind, prin această apariție, admirația lui Tolstoi și Gorki. Mai mult chiar, paleta incursiunilor sale spirituale este lărgită și prin publicarea unor **studii de estetică marxistă**. După unele păreri, **acestea ar fi fost cele ce l-au influențat enorm pe Lenin**, care și-ar fi calchiat după Filipov unele din rămasele sale celebre lozinci: *“Comunismul înseamnă puterea sovietelor plus electrificarea întregii țări”*, de unde și povestea cu *“lampa lui Ilici”* pe care slugarnicii săi urmași au introdus-o în circulație pentru a-i mări prestigiul.

Să amintim aici, printre altele, că în paginile publicației sale *“Revista științei”*, au apărut la un moment dat, **articole semnate V. Ul.**, de unde s-a tras concluzia pripită că semnătura i-ar fi aparținut lui Lenin (Vladimir Ulianov). În realitate ea aparținea lui **V.D. Ulrih**. Cu toate acestea, se emite părerea că **articolele publicate în periodicul dat i-au furnizat lui Lenin material pentru redactarea capitolului cu privire la electroni, din cartea sa “Materialism și empiriocriticism”**.

Crima ordonată de țar din motive umanitare !

Dar ceea ce l-a adus pe Filipov în atenția Ohranei țariste, mama viitoarei CEKA și bunica celorlalte reîncarnări pe care aceasta le-a luat, nu au fost ideile sale marxiste, ci rezultatul cercetărilor sale. În propriul său laborator în care își desfășura activitatea, **Filipov studia propagarea la distanță a energiei prin undele radio***. În momentul asasinării sale, **redactase cea de a 301 lucrare a sa, care, împreună cu toate dosarele dispăruse odată cu plecarea asasinilor**. Aceștia nu erau alții decât **agenții OHRANEI**, ce-și îndepliniseră sinistru lor misiune **la ordinele directe ale țarului Nicolae II**. Care să fi fost motivele care l-au determinat pe țarul Nicolae II să dispună asasinarea acestui om de știință? Apartenența sa la programul ideologiei marxiste nu putea constitui un motiv pentru luarea unei hotărâri atât de grave. Deși numărul intelectualilor ruși care îmbrățișau o asemenea utopie era destul de mare, măsurile poliției secrete îi țineau sub o strictă supraveghere, fără însă a recurge la măsuri atât de extreme ca asasinatul. **Motivul principal au fost, desigur, rezultatele practice ale lui Filipov, care ofereau posibilitatea**

* **N. edit.:** Istro-românul Nicolae Tesla brevetase deja o asemenea invenție iar după demonstrație publică din 1898-1899, când dirijase chiar o navă fără echipaj și se pregătea să creeze o antenă imensă, generatoare de energie inepuizabilă, Rockefeller i-a sistat sprijinul financiar...

înfăptuirii unor arme de distrugere, într-o atât de groaznică realizare, încât țarul a luat funesta hotărâre de a șterge orice urmă care să fi permis o astfel de realizare. Mai mult chiar, **însuși creatorul** potențial al unei atât de terifiante arme a fost **omorât, pentru a duce cu el în mormânt întregul său secret.** Rolul de a pune în practică hotărârea imperială, așa cum este de la sine înțeles, i-a revenit serviciului secret țarist, teribila OHRANA.

Oare întreg bagajul de cunoștințe, pe care l-a acumulat în urma cercetărilor sale Filipov, să fi intrat în mormânt cu el?

Răspunsul la această întrebare pare a fi negativ, dacă ar fi să luăm în considerare doar faptul că urmașii lui Filipov, mergând pe urmele lui, **au reușit să realizeze unele dispozitive**, care, în pofida faptului că sunt **supuse unui regim strict secret**, aduc indicii după care **posibilitatea transiterii la distanță a energiei** – din păcate în scopuri distructive – **pare a fi o realitate deja existentă.**

“Războiul stelelor” - etapa terestră

De altfel, cercetările în această direcție, făcute și pe alte meridiane, au dus la realizări importante, care azi – făcând o acoladă peste mai bine de 90 ani scurși – pot fi citate drept **culmi ale tehnicii militare.** Este vorba de acele dispozitive puse în operă în SUA, al căror principiu de funcționare constă în producerea unei explozii, a unui cartuș de dinamită într-un tub de cuarț umplut cu argon gazos. Comprimarea bruscă a gazului produce **o puternică fulgurație, care concentrată într-un fascicol laser, este transmisă la distanță sub forma unui impuls energetic luminos de mare putere.** Efectul acestuia **la impactul cu un obiectiv** – de exemplu ogiva unei rachete intercontinentale – este atât de puternic încât **îl poate pulveriza.** Este, de fapt, una dintre invențiile pistei de cercetări urmate de cei lucrează la programul cunoscut drept **“războiul stelelor”.** Și să menționăm că un sumar inventar al unor invenții de tip asemănător, care ar avea și efecte similare, însumează, după opinia cercurilor militare franceze care l-au redactat, nu mai puțin de **805 poziții.**

Și totuși, urmașii lui Filipov să fi reușit oare a recupera din rezultatele obținute de el?

Misterul submarinului “Thresher”

Ancheta privind scufundarea submarinului atomic american *“Thresher”* la 10 aprilie 1963 a urmat mai multe piste de investigație. Într-un articol publicat în revista *“Pursuit”* și intitulat *“An Underwater Explosion – Or What?”* (O explozie subacvatică – sau ce?) este pusă în discuție afirmația conform căreia *scufundarea submarinului s-a datorat unei explozii provocate de o stațiune secretă de cercetări*.

Descoperită de către sateliții de spionaj americani, **stațiunea Semipalatinsk**, amplasată în perimetrul cunoscutului poligon de experiențe atomice sovietice, apare pe fotografiile luate din sateliți ca fiind construită în apropierea unei clădiri lungi de **260 m** și lată de **60 m**, **țeava unui imens tun flancat de gigantice sfere metalice cu diametrul de 18 m**. Analizele efectuate de specialiștii militari au dus la concluzia că **întregul complex ar reprezenta o gigantică instalație de producere a unor radiații protonice**. Atacul asupra lui *Thresher* s-a produs atât de rapid, încât, după întreruperea contactului cu escortorul *“Skylark”*, ce însoțea submarinul, comandantul lui *Thresher*, căpitanul de covertă John W. Harvey, n-a avut nici măcar timpul necesar pentru a acționa dispozitivul de alarmare care să fi eliberat baliza de avarie, cu ajutorul căreia să poată fi localizată poziția exactă a submarinului.

În analizele efectuate, a fost remarcat faptul că, **în proximitatea zonei în care submarinul american s-a scufundat, era amplasat un radiogoniometru electronic pasiv (tuner)**. Speculațiile au avansat ideea posibilității ca **o explozie de mare intensitate produsă la Semi-palatinsk**, a cărei energie a fost captată și transmisă prin mijloace psi-hotronice, să fi fost **reconvertită într-o detonație reală prin ținta ofe-rită de “Thresher”**. Întregul mecanism se putea produce **pe principiul radionicii**, efectuându-se un acord rezonant între emițător și țintă **pe baza unei fotografii a submarinului**, ușor de obținut pentru serviciile de spionaj militar.

Construit **cap de serie** din clasa de submarine cu același nume, *“Thresher”* atingea lungimea de **130 m**, lățimea de **10 m**, și o lățime de la chilă de **12 m**, în timp ce chioșcul său măsura **7 m**. Grupul motor dezvolta o putere de **18.000 CP**, ce-i permitea navigația în submersie cu o viteză de **35 noduri**, la adâncimea maximă de scufundare de **400 m**. Accidentul s-a produs la orele **9 și 12 minute**, așa cum avea să raporteze escortorul *Skylark*, în timpul unei misiunii de scufundare la mare adâncime. Resturile sale, fotografiate cu ajutorul submersibilului Trieste, au putut fi depistate la data de 6 septembrie 1963, după o lungă perioadă de cercetări, la adâncimea de 2.500 m, pe fundul oceanului ce îi servește drept mormânt.

Raportul asupra catastrofei, care a fost făcut public, a motivat dezastrul prin aceea că **la compartimentul pupa s-a produs explozia**

tubulaturii de purjare a balastului principal. Tubulatura ce comunică cu apa din exteriorul submarinului a fost solicitată la o presiune de cca. **300 atmosfere**, cu mult peste sarcina la care putea rezista, producând explozia din compartiment. S-a acuzat faptul că, din proiectare, un număr prea mare de conducte aflate sub presiunea mediului exterior erau amplasate în interiorul corpului de rezistență al submarinului, în loc de a fi dispuse în afara acestuia. Și totuși...

Hrușcirov și Brejnev se credeau zeii războiului...

Publicarea raportului privind cauzele catastrofei a fost urmată de **numeroase declarații contradictorii, care nu au exclus ipoteza foarte probabilă a provocării acesteia chiar prin intermediul tubulaturii de purjare, dar având drept cauză principală o armă psihotronică.** Schema virtuală de acțiune a unui asemenea procedeu preconizând principiile radionicii, a căpătat o și mai mare credibilitate atunci când s-a anunțat că, **exact în ziua următoare accidentului**, un avion american de recunoaștere a observat **o explozie ce părea a fi de natură atomică la o distanță de 150 km nord de Puerto Rico.** Această explozie a fost pusă în directă legătură cu accidentul lui *“Thresher”*, fiind considerată drept o **continuare a experimentelor sovietice de această natură.**

Întreaga afacere a căpătat o nouă actualizare atunci când, în nr. 3 din iulie-septembrie 1978 al publicației *“Energy Unlimited”*, a apărut articolul lui T.E. Bearden, *“Soviet Psychotronic Weapons”*. În paginile sale, autorul specula asupra anunțului pe care, în **1960, Nikita Hrușcirov** îl făcea în fața Sovietului Suprem, privind o *“nouă armă de mare putere”*, cât și informațiile obținute de serviciile secrete americane asupra Conferinței secrete din **1973, de la Praga**, a șefilor partidelor comuniste, în care **Leonid Brejnev declarase că tehnologia militară a Uniunii Sovietice dispune de un nivel de dezvoltare a puterii de distrugere care nu poate fi comparat cu nici a unei alte tehnologii occidentale.** Aceste fapte erau puse de autor în paralel cu *“tunul hiperspațial”* descoperit la Semipalatinsk.

Radionica - o știință misterioasă

Dar ce este radionica?

În anul **1946**, Oficiul American pentru Patente îi elibera lui **Thomas Galenus Hieronymus** brevetul de invenție nr. 2482773 pentru un *“aparat de detecție, înregistrare și măsurare a radiațiilor emise de către metale și materiale”*. **Inventatorul își baza construcția aparatului său pe lucrările**

lui De la War și Albert Abrahams, ca și pe cercetările lui I.T. Fisher și J.W. Campbell. Aceștia, la rândul lor, **inspirându-se din teoria magnetismului animal a lui Mesmer**, au realizat diferite dispozitive în care direcționau radiațiile produse și emise de către structurile biologice. Hieronymus și-a început, de fapt, activitatea în perioada anilor **1919-1920**, lucrând cu tehnica radio existentă la acea dată, când cercetările în acest domeniu erau în plină expansiune. În acei ani, următorii primei conflagrații mondiale, funcționând ca operator radio și inginer electrician în *“Army Signal Corps”* dislocat în Franța, după ce în prealabil, încă din 1913, își obținuse licența de radioamator cu indicativul KDKA în Pittsburgh. Să menționăm că, **în Anglia, George De la War demonstrase că emulsia plăcilor fotografice este “amprentată” într-o manieră greu de explicat de către persoana fotografiată.** Teoria lui De la War a fost însă respinsă de cercurile științifice oficiale, așa cum avea să se întâmple mai târziu și cu **teoria “radiațiilor odice” a lui Wilhelm Reich**, care a și fost condamnat la patru ani de detenție privativă de libertate, murind în închisoare.

A trebuit, de altfel, să treacă nu mai puțin de jumătate de secol de la debutul cercetărilor contestate ale lui De la War, pentru ca lumea științifică să fie bulversată de cercetările altui englez, inginerul **Cyril Smith**, de la Universitatea din Manchester, care a demonstrat indubitabil că **există o radiație a materiei nevăzute, ce poate fi experimental dovedită.** Acest lucru a fost **realizat practic** arătându-se că radiațiile produse de anumite substanțe alergene, pot declanșa un acces anafilactic asupra unei persoane sensibile la alergenul respectiv, fără ca substanța alergenă să vină în contact direct cu organismul afectat. Întregul proces se derulează exclusiv prin intermediul acestor radiații, în timp ce substanța alergenă se află închisă ermetic într-o fiolă de sticlă sudată la ambele capete. Selectarea radiațiilor capabile de a induce șocul alergic, fără ca alergenul să vină în contact cu pacientul, se realizează printr-un filtru, în esență o plasă din fire de cupru cu ochiuri extrem de fine, interpusă între fiola conținând alergenul și organism.

Creșterea plantelor - stimulată prin fotografie !

În aceeași direcție, este de remarcat faptul că **cercetările lui De la War s-au extins și asupra plantelor. Din nefericire dezvoltarea acestora s-a făcut în laboratoarele secrete, cu specific militar, pentru realizarea unor arme de distrugere.** Comentând cercetările lui De la War, în cartea sa *“New Worlds Beyond the Atom”* (Noile lumi din spatele atomului), Langston Day scrie: **“După descoperirea faptului că emulsia unei plăci fotografice obișnuite este legată de persoană în fotografie, am constatat**

că **aceeași regulă se aplică și în cazul plantelor**. Am descoperit că **creșterea plantelor poate fi stimulată prin iradierea** (acordajul impactului luminii) **fotografiei plantei**, cu dispozitivul denumit colorscop. În ce fel se produce legătura dintre plantă și fotografia sa? Imaginea de pe placă este formată prin multiplicarea razelor de lumină reflectată de plantă”. Iată cum explică mai departe De la War, mecanismul acestui proces:

“Dar, **adițional luminii, alte tipuri de radiații vitale sunt emanate de plantă: acestea sunt receptate de emulsie. Fiecare moleculă de materie poartă o sarcină electrică care este specifică fiecăreia dintre acestea**; această sarcină acționează ca o uluitor de mică stație de radio care emite și recepționează semnalele acestea particulare. Când aceste miliarde de molecule sunt însumate ca stații de radio, ele vor structura un pattern care este înfățișarea sau forma prin care apare lumea materială. Semnalul combinat al plantelor sau ființelor umane, semnal compus din aceste stații de radioemisie, separate, a miliardelor de molecule încărcate pe care îl compun, este unic. **Varza din cămara voastră nu este tăcută**, la fel ca orice altă varză. Domnul Brown, de exemplu, este puțin diferit de oricare om de pe lume în aspectul său. În același fel, semnalele radio provenite de la această varză sau de la domnul Brown sunt diferite de oricare semnale radio. Pe deasupra, **fiecare mică sarcină moleculară, este și o stație de recepție**; patternul generat de o plantă sau o ființă umană, determină patternul semnalelor recepționate din afară. Acesta este felul în care fotografia își joacă contribuția. **Emulsia reține patternul generic al subiectului fotografiat** și, prin urmare, acțiunea sa, de genul unui transmițător acordat. Dacă emițătorul radionic este proiectat prin ea, acest pattern generic va transmite exact patternul radiațiilor corespunzătoare, care vor afecta planta (sau ființa umană) aflată la distanță”.

Atât aparatura, cât și metoda lui Hieronymus au fost respinse de cercurile științifice oficiale. Și cu toate acestea, trei cercetători de la Universitatea Columbia **I. Rabi, P. Kursch și S. Millman**, au dezvoltat o aparatură capabilă a dovedi existența unei radiații sau vibrații ce trec de la o moleculă la alta. Ei demonstrează că **orice moleculă vie sau inertă este o miniaturală stație de emisie sau recepție. Aceste emisiuni, acoperă întreg spectrul electromagnetic, deseori depășindu-l.**

Energia eloptică, termitile și... astronauții

Și după cum s-a văzut mai înainte, **lucrările lui Cyril Smith de la Universitatea din Manchester demonstrează același lucru**. Mai mult chiar, într-o lucrare deosebit de interesantă, *“Fizica psihicului”*, scrisă de **prof. S.W. Tromp**, se afirmă: *“Cu un instrument, patternul energiei eterice ce corespunde oricărui obiect dat, substanță sau condiție, **poate fi artificial simulat**. Procesul nu se desfășoară la nivel fizic. El stă **dincolo de cele cinci simțuri cunoscute** și pare a fi **în afara spectrului electromagnetic măsurabil**”*. Hieronymus definește acest gen de energie – pusă în joc între coordonatele unor noțiuni ce par a depăși coordonatele obișnuite ale cunoștințelor științifice general acceptate – drept **energie eloptică**. Pentru a putea defini un cadru juridic în care să-și poată desfășura activitatea, el și colaboratorii săi au înființat *“Advanced Sciences Research and Development Corporation, Inc”*. (ce-și avea sediul în Lakemont Ca 30552-PO.Box 109 – USA). Scopul declarat al acestei corporații: asistența persoanelor interesate de cadrul cercetărilor și dezvoltarea unor noi produse (de genul operațiunii de tip Hieronymus) și a proceselor în parapsihologie, medicină și electronică.

Aplicațiile practice relatate în legătură cu aparatura lui Hieronymus au apărut, după lansarea pe piață a acestuia, de către marea companie americană *Dow Chemical Comp. Research*. Sub conducerea directorului acesteia, dr. William J. Hale, **aparatură lui Hieronymus a fost experimentat în Florida, pe plantații de meri al căror sol fusese infestat cu nematode**. În anii următori, au fost tratate 50.000 de acrii de plantații din California și Arizona. Aparatură a mai fost utilizat de către municipalitatea din Rosenheim – Germania în combaterea unei invazii de termite, reușind să le distrugă.

În principiu, **aparatură realizează un cuplaj energetic între imaginea obiectului vizat, ce se introduce în aparat sub formă de fotografie și obiectul fizic ca atare**. Energiile neconvenționale vehiculate în acest proces sunt supuse unui dispozitiv zis de “sintonizare”, cu scopul de a realiza un raport de rezonanță a cuplului oscilant produs de obiectul a cărui fotografie s-a introdus în aparat și generatorul radionic (**în cazul combaterii dăunătorilor, în aparat se introducea fotografia aeriană a zonei afectate**).

Aparatură lui Hieronymus a fost utilizat în cadrul experimentelor legate de zborurile lui Apollo 8 și Apollo 11, pentru monitorizarea la sol a stării fiziologice a cosmonauților. Acordajul radiațiilor mitogenetice ale cosmonauților americani cu aparatură lui Hieronymus s-a făcut în paralel cu sistemele de telemetrie medicală. Un fapt important, căruia nu i s-a făcut nici un-fel de publicitate, a fost **descoperirea, cu ajutorul tehnicii lui Hieronymus, a unei centuri de radiații care înconjoară Luna și care, în**

opinia autorului, ar putea exercita o influență nocivă asupra existenței umane prezumtive pe satelitul Pământului.

Este interesant de remarcat faptul că radiația emisă de către generatorul lui Hieronymus nu poate fi măsurată cu ajutorul aparatelor de determinare a măsurilor electrice, dar poate fi ușor sesizată la contactul cu plăcile emițătorului, sub forma unor ciupituri sau vibrații, apreciate ca “uncloase” sau “siropoase”.

URSS și armele neconvenționale

Să menționăm, pe de altă parte, că, **în cercurile de dirijare și dezvoltare a armelor neconvenționale din URSS, cercetările pe această pistă nu au stat pe loc.** Mai întâi, s-a căutat recuperarea a tot ceea ce se mai putea recupera din lucrările sau informațiile legate de subiect, pe care Filipov le efectuase în Rusia țaristă. În același timp, antenele spionajului de sub tutela NKVD (fost CEKA, fost GPU, rebotezat KGB și apoi, în zilele noastre, FSB) **căutau cu înfrigurare să intre în posesia tuturor informațiilor posibil a fi procurate din afara granițelor.** În anul **1923**, sub conducerea lui Felix Dzerjinski, se află de faptul că, în Salt Lake City, din statul american Utah, inginerul **T. O. Henry Moray** construise un convertor care utiliza energia radiantă cosmică, pe care pretindea că o capta din zona **“vidului cosmic infinit”.** Concepțiile sale se corelau, de fapt, cu cele ale lui **Nikola Tesla**, ale cărui realizări teoretice și practice constituie și astăzi un tezaur ce se caută a fi exploatat. De fapt, aceste orientări fuseseră cunoscute în America încă de la începutul secolului, când **dr. Albert Abrams** (1863–1924), profesor de patologie la Facultatea de Medicină de la *Stanford University* din California, încerca să pună în practică un procedeu terapeutic, ce utiliza transmisia la distanță a energiei, bazat pe principiile radiofoniei. El constituise o “incintă oscilatorie” denumită *“cutia Abrams”* sau *“reflexofon energizant și biometru Abrams”*, cu funcții diagnostice și terapeutice.

Moda aparaturii de acest gen a continuat cu realizările lui **Georges Lakovski**, inginer de origine rusă, refugiat cu familia în Franța, care a construit o serie întreagă de generatoare oscilatorii multiple, care au fost brevetate și în America, țară în care s-a și refugiat în timpul celui de-al doilea război mondial. De altfel, seria de lucrări pe această temă, scrise de Lakovski, căutau să fundamenteze teoriile oscilatorilor celulari, care funcționează ca emițători și concomitent receptori ai radiațiilor în spectrul frecvențelor radio. **Plecând de la faptul experimental că utilizând o antenă de concepție proprie, reușesc să vindece mușcatele cărora le crescuseră excrescențe neoplazice, Lakovski a început tratamentul cancerului cu metoda sa. A**

obținut rezultate spectaculoase, dar a înregistrat și insuccese în care pacienții au sucombat. Rezultatul autopsiilor efectuate au arătat că moartea se producea ca urmare a resorbției foarte rapide a formațiunilor tumorale în care erau încastrate artere de diametru mare. Deoarece pereții acestor vase se subțiaseră prin pătrunderea lor de către celulele tumorale ce s-au resorbit în urma procedurii, acestea nu au mai rezistat tensiunii arteriale. Cedând, arterele au provocat puternice hemoragii interne, cu efect letal. **Printre pacienții pe care Lakovski i-a tratat, el semnalează și cazul unui maior de artilerie din România,** pe care l-a vindecat de un seminom testicular.

Revenind însă la generatorul lui Moray, să menționăm că acesta era construit dintr-un tub demodulator, confecționat pe baza unei substanțe triboluminiscente semiconductoare, ce era activată de o substanță radioactivă. O baterie de astfel de demodatoare conținea 29 de etaje, prin care energia circula unidirecțional, furnizând la ieșire o putere de **50-70 Kwh. Experiențe practice au fost făcute de autor în prezența unor membri ai Congresului SUA, cercetători și tehnicieni. Cu toate acestea, brevetul i-a fost refuzat,** Oficiul de brevete nereușind să determine sursa energiei, întrucât dispozitivul emitea electroni de pe un catod rece, experții afirmând că electronii pot fi emiși doar de un catod cald.

Experiențele au demonstrat că **aparatură reușea să omoare șoarecii de la o distanță de 15 m.** Încercările autorului de a-și comercializa convertorul contactând agenția *Rural Electrification Agency*, au fost urmate de **acordul acesteia,** care s-a arătat dispusă să-i preia și să-i îmbunătățească invenția. “Întâmplarea” a făcut ca diriguitorii acestei agenții să aranjeze vizita, în laboratorul de la Salt Lake City a lui Moray, a unui “cercetător” sovietic **A. Iakovlev.** Se pare că **întreaga afacere fusese aranjată de către rezidentul spionajului sovietic din New York, Haig Badalovici Ovakimian.**

După demonstrația pe care Moray i-a făcut-o lui Iakovlev, acesta i-a propus direct să se refugieze, cu aparatul său cu tot, **în URSS, însă Moray a refuzat categoric.** Printre colaboratorii săi îi este introdus un anume **Frazer,** care reușește să-i câștige încrederea și să afle o parte a secretelor convertorului. La **2 martie 1940,** un necunoscut rămas neidentificat, trage asupra lui Moray aflat în laborator, **rănindu-l grav, distrugând aparatura și dispărând cu întreaga documentație.** Șocul lui Moray este atât de puternic, încât nu-și mai revine din el. La **moartea sa,** survenită în **1947,** cercetările îi sunt reluate de fiul său, dar tăcerea se așează curând peste întreaga afacere. Speculații ulterioare ale celor care au investigat cazul, au dus la concluzia că **secretele aparatului lui Moray au fost subtilizate de sovietici** și au stat la baza programului lor de cercetări în acest domeniu.

În raportul AD 730-045 a lui *Defense Documentation Center*, intitulat *"New Approach To The Analysis of Electroencephalographs"*, este relatată informația după care cercetătorul sovietic **S.K. Lisițan** pretindea descoperirea, în cadrul undelor cerebrale emise odată cu activitatea creierului, a 11 bioradiații distincte și independente unele față de altele. Plecând de aici, s-au emis speculații privind eventualul mod de acțiune al dispozitivelor de tip Moray, care ar interacționa cu respectivele bioradiații provocând efecte secundare prin modularea acestora într-o direcție dorită.

16. GENERATOARELE PSIHOTRONICE PAVLITA

Forțele mentale - efecte letale !

În numărul din **decembrie 1980** al revistei *“Military Review”*, apărea articolul lui John B. Alexander: *“The New Mental Battlefield: Beam Me Up Spock”*. La vremea aceea, **colonelul John B. Alexander**, ieșit la pensie în 1989, **afirma cu toată certitudinea: “Armele psihotronice există încă de pe acum - acestea sunt sisteme de arme ce operează pe baza forțelor mentale și a căror capacitate letală a fost deja demonstrată”**. El afirma existența unor persoane capabile *“să extragă mental date dinafară, rămânând fizic într-o locație ce-i asigură securitatea”*.

De altfel, încă din anul **1977**, Stanley Krippner atrăsese atenția asupra existenței unor dispozitive psihotronice realizate în Cehoslovacia de către **Robert Pavlita**, cunoscute sub denumirea de *“generatoare psihotronice Pavlita”*. **Capabile a produce moartea unor insecte și șoareci de laborator**, a căror realitate el a putut-o constata pe viu în urma vizitei pe care i-a făcut-o personal lui Pavlita. Demonstrațiile făcute de cercetătorul ceh utilizând această aparatură l-au convins de faptul că, **mărind puterea generatoarelor, se pot realiza dispozitive capabile să inducă efecte mortale și asupra organismelor umane**. De altfel, Pavlita îi declarase că, în cursul experimentărilor pe care le realizase cu diferitele sale generatoare, a avut loc un incident în urma căruia **fica sa, participantă și ea la experimentări, suferise o paralizie ulterior vindecată**. Singurul semn de întrebare pe care Krippner și-l ridica în legătură cu mecanismul de operare al acestor generatoare era acela dacă funcționarea lor se datora în exclusivitate unor capacități psihice aparte pe care le-ar avea realizatorul lor, sau această aparatură poate funcționa indiferent de abilitățile psihice ce le are operatorul.

“Imperiul” contraatacă...

Ca urmare, existența unor asemenea genuri de arme psihotronice a stat din ce în ce mai mult în atenția cercurilor de specialiști militari americani. Ea a fost ridicată nu numai de informațiile care transpirau din cercurile cercetătorilor, ci și din rapoartele serviciilor secrete care atestau că **URSS depunea eforturi susținute în dezvoltarea unor astfel de investigații, urmate și de unele realizări concrete**.

Problematica aceasta a făcut obiectul și a altor intervenții, așa cum este cazul studiului lui Roger A. Beamont publicat în *“Signal – Journal of The Armed Forces Communications and Electronic Association”*, din **ianuarie 1982** și intitulat *“On Strategic Potential of ESP”*. Mai mult chiar, același subiect este reluat, sub multiplele sale implicații fundamentale pentru securitatea țării, de către Charles Wallach, în **septembrie 1985**, care publica, în *“Journal of Defense and Diplomacy”*, articolul *“The Science of Psychic Warfare”* (Știința beligeranței psihice). Autorul recomanda în acest sens **înființarea unui serviciu independent, “Psychic Service Corps”, al armatei SUA.**

Numărul din **octombrie-decembrie 1986** al revistei *“Military Intelligence”*, editată de către *U.S. Army Intelligence Center and School at Fort Huachuca-Arizona*, publica un material dedicat aceleiași problematici a armelor psihice, semnat de căpitanul Richard Groller, sub titlul *“Soviet Psychotronics”*. Pe de altă parte, în cartea sa **“Excalibur Briefing”**, apărută în **1988, locotenent-colonelul Thomas E. Bearden** – specialist în fizica nucleară și analiza informațiilor, **aducea în discuție armamentul de tip psihotronic la care lucrau sovieticii.** Conform acestuia, noile tipuri de armament psihotronic s-ar fi bazat pe un *“modulator fonic de barieră”* **capabil a induce la distanță modificări fiziologice. Cuplat cu un “obuzier hiperspațial”, care ar fi avut proprietatea de a transporta la distanță - prin hiperspațiu - energia degajată de o explozie atomică, având drept țintă o locație foarte îndepărtată.** Extinzându-și speculațiile, acesta făcea aluzie și la **transmiterea la distanță**, printr-un mecanism similar, **a unor “obuze” încărcate cu germeni patogeni**, ca o metodă de ducere a războiului bacteriologic. Autorul afirmă, de altfel, că **scufundarea submarinului american “Thresher” în 1963, s-ar datora unor astfel de metode.**

Demonstrația de la București

Puțină lume cunoaște faptul că generatoarele psihotronice, aparate capabile să înmagazineze “energia biologică”, putându-li-se da diferite utilizări practice, inventate de către Robert Pavlita și perfecționate ulterior în colaborare cu fiica sa, sunt rodul unei munci ce s-a întins pe parcursul a peste **patru decenii.** Și mai puțină lume, însă, cunoaște că **funcționarea acestora pleacă de la cunoștințe “ancestrale”** obținute de Robert Pavlita, care a studiat amănunțit, mulți ani la rând, o bogată colecție de cărți de alchimie. După cum se știe, **Cehoslovacia a fost o puternică zonă de cercetări a alchimiștilor**, Praga fiind un centru în care și azi se găsește o întreagă stradă care adăpostea laboratoarele alchimiștilor, azi declarată muzeu, în care, în

numeroasele locuințe vizitabile, se regăsesc, trecute peste veacuri, vestigiile alchimiştilor.

Unul dintre generatoarele psihotronice ale lui Pavlita a putut fi văzut în funcțiune și la București, în cadrul Conferinței Internaționale INTAC '77, când autorul le-a prezentat la una dintre ședințele demonstrative ale reuniunii.

Dar interesul față de aceste aparate, care funcționează pe principii ce par a încălca legile știute ale fizicii clasice, a stârnit și interesul unor largi cercuri de cercetători ai neconvenționalismului, paranormalului din străinătate și, mai mult chiar, al unor cercuri interesate în dezvoltarea unor aplicativități militare ale acestui gen de dispozitive și aparate. Conform aserțiunilor lui John D. La Mothe, **încă din 1972, DIA producea documentul** *“Controlled Offensive Behaviour - URSS”* (Controlul conducerii ofensivei) / Defense Intelligence Agency Task nr. T-72-01-14 (ST-CS-01-169-172), **în care, pe parcursul a 175 de pagini, sunt discutate modalitățile de a intra în posesia documentelor militare ale inamicului** pe calea “aportului acestora prin tehnici care permit ca obiectele fizice, ca și conținutul documentelor, pot fi *teleportate din teritoriul inamic*”. DIA revine asupra acestui gen de subiecte, emițând, în **septembrie 1975**, raportul Task PT-1810-12-75 (DST-18105-387-75), semnalând din nou problematica aparaturii psihotronice cu aplicativități militare.

Invenție sau blestem ?

Concludent în acest sens este raportul lui Defense Intelligence Agency Task PT 1810... menționat mai sus, care, la pagina 34, semnalează acest gen de aparatură psihotronică, având **potențiale aplicativități militare**. Dar cel care a oferit o descriere mai largă a acestora a fost cercetătorul american **Stanley Krippner**, care, pe parcursul unei vizite făcute lui Pavlita la Lazne Belohrad, **a asistat la câteva demonstrații practice**. Prima dintre aceste demonstrații pe care Pavlita i-a făcut-o lui Stanley Krippner a fost aceea de a introduce unul dintre generatoarele sale într-o cameră în care se găseau **molii**. După scurgerea unui scurt interval de timp, toate insectele muriseră. Întrebarea legitimă a lui Krippner a fost: *“Dacă aceste insecte au murit datorită generatorului, ce credeți că se va putea întâmpla cu unul mult mai mare?”* Răspunsul lui Pavlita: ***“Acesta este un generator cu foarte periculoase implicații. Mi se rupe inima să omor aceste insecte, dar sunt încredințat că, utilizând un generator mai mare, poate fi omorâtă o pisică, un câine și în mod asemănător o ființă umană”***.

Este interesant de remarcat, în acest sens, un incident concludent. În perioada de început a activității sale, ca urmare a efectuării unor experiențe cu un anume tip de generatoare, deodată, **fiicei sale**, cu care experimenta, **i-a apărut o paralizie a mâinilor**. Considerând că incidentul produs are o origine somatică, Pavlita se așterne pe lucru și, **în decurs de numai trei zile, reușește să construiască un alt tip de generator, al cărui efect practic a fost acela de a restabili funcționalitatea pierdută a mâinilor fiicei sale**.

Generatorul Pavlita în acțiune

În cursul experimentelor la care a luat parte, Krippner relatează **o suită de demonstrații realizate**. Pe o masă este așezată o busolă. Între experimentator și busolă se plasează unul dintre generatoare. Generatorul apare ca o bucată pătrată de oțel, acoperită de un con. După scoaterea conului, bucata de oțel este trecută pe deasupra busolei. Acul acesteia rămâne nemișcat. Apoi generatorul este luat în mână, este dus la cap, și plasat în dreptul tâmplei drepte, efectuând o mișcare ritmică de apropiere și îndepărtare de cap. Explicația lui Pavlita era că **această manoperă duce la încărcarea generatorului cu “energie biologică umană”, care să permită stocarea ei în generator**. După aproximativ două minute, generatorul este trecut din nou peste busolă. De data aceasta, acul busolei se mișcă cu 5° de la sud spre nord. Apoi, generatorul este plasat între palmele sale, la o distanță de cca trei degete. Trecându-l din nou peste busolă, acul acesteia se mișcă cu 15°. Alte manevre ale generatorului, de care se apropie sau se depărtează degetele în diverse poziții, duc la creșterea sau scăderea efectului de mișcare a acului busolei.

Într-o altă experiență oarecum similară, Pavlita ia generatorul cu mâna stânga și îl duce la tâmpla stângă. Apropiindu-l de busolă, acul acesteia se mișcă, exceptând însă direcția nord-sud. Preluând generatorul cu mâna stângă și ducându-l, de data aceasta, la tâmpla dreaptă, mișcarea acului busolei, atunci când generatorul este apropiat de ea, se produce pe direcția sud-nord. Mișcările acului busolei au o amplitudine egală atunci când experimentatorul își mută poziția la celălalt capăt al mesei. Când se află însă într-un anumit punct, amplitudinea mișcării este minimă. Ducând generatorul la tâmpla stângă de câteva ori și “încărcându-l” astfel cu “energie biologică umană” face ca nivelul amplitudinii mișcării acului busolei să revină la maximum.

Aceste efecte îl făceau pe Pavlita să conchidă că **“energia biologică umană” are proprietăți analoage cu cea a Polilor tereștri Nord și Sud**, îmbrăcând organismul ca o anvelopă ce-i depășește bordura anatomică. Cu un

alt tip de generator de formă cubică, având o protuberanță pe una din fețe, este demonstrată capacitatea de a induce “încărcarea” sa de la distanță. În acest caz, **un rol important îl joacă ochii, privirea “conectând” circuitul cerebral la mâinile operatorului**, așa cum susținea creatorul său, inginerul Pavlita.

În cazul unui alt tip de generator în formă de pahar, tapetat cu o folie de cupru și având inserate câteva formațiuni de bronz aducând cu frunzele unei plante, Pavlita face o nouă manevră. Așezat cu fața spre sud, își duce degetul mare la frunte, apoi către folia ce acoperă generatorul, făcând aceste mișcări timp de aproximativ un minut. Apropiind apoi polul nord al unui magnet în formă de bară de degetul cu care a făcut operațiunea, degetul atrage magnetul. Apropiind polul sud al aceluiași magnet, degetul său îl respinge. Un alt experiment efectuat cu acest generator demonstrează un lucru uluitor, acela al **existenței unei relații de dependență între un obiect și imaginea sa**. Sub generator este plasată o oglindă. Apoi ridicând-o, își așează degetul dinapoia oglinzii. Magnetul se mișcă în funcție de mișcarea degetului său. Acest experiment este deosebit de important atunci când este examinat în corelație cu alte dispozitive de tip psihotronic, cum ar fi de pildă structurile de tip Hieronimus, capabile a transmite la distanță, pe căi neconvenționale, o anumită energie ce poate detecta o țintă. Emisiunea acesteia se produce de către un dispozitiv ce se acordează cu ținta, având în focarul său imaginea fotografică a acesteia. Se insistă asupra faptului că diferitele artificii ale manoperei, operând asupra generatorului, pot duce la o **amplificare a energiei biologice umane cu care se acționează asupra aparatului**.

Din seria generatoarelor psihotronice construite de Pavlita, se remarcă o structură de acest tip având o formă cilindrică. **Introducând în acest cilindru o bară de lemn, ea capătă proprietăți “magnetice”, atrăgând o bucată de metal sau făcând să se miște o bară magnetică aflată în repaus, fără a o atinge**. Este de reținut faptul că **producerea unor manevre de genul “paselor magnetice” efectuate cu mâinile în fața generatorului, duce la o amplificare a capacității lemnului de a căpăta proprietății “magnetice”**.

Un tip diferit de generator Pavlita are capacitatea de a produce mișcarea rotativă a unei părți mobile a acestuia, ca urmare a încărcării generatorului cu *“energie biologică umană”*. Utilizând astfel de generatoare de tip “acumulator”, Pavlita susținea că a reușit să depisteze un număr de **68 de biocircuite organice**. Fiecăruia din cele 68 de biocircuite îi este atribuit un tip particular de generator. Dar una dintre principalele concluzii pe care Pavlita le-a tras din funcționarea aparatelor pe care le-a construit și experimente pe care le-a făcut este că **determinarea “energiei biologice umane” nu se poate**

face cu instrumente de tipul voltmetrelor și electrometrelor. Generatoarele sale utilizează, în schimb, proceduri ce implică variate “coduri” ale organismului.

Legat de construcția generatoarelor lui Pavlita, să menționăm că atât serviciile secrete din Vest, cât și cele din Est au încercat să pătrundă tainele realizării lor practice. Din cele ce se cunosc până acum, reiese doar faptul că **secretul lor de fabricație îi posedă doar fiica lui Pavlita**, singura participantă la realizarea operei de o viață a tatălui său.

17. RĂZBOIUL MONDIAL SUBACVATIC

Gogu Constantinescu - salvatorul Angliei !

Sunt cunoscute unele **implicații biologice ale transferului de energie sonică**. Se știe că **săparea galeriilor în lemn de către carii se face într-o rețea care, oricât de densă ar fi, nu-și întrepătrunde canalele a doi indivizi diferiți**. Mecanismul de trasare a traiectului galeriilor are la bază recepționarea, de către larvele de carii, a vibrațiilor mecanice. De altfel, studiul transmisiei energiei sonice – recte a vibrațiilor sonore – printr-un mediu lichid, a permis inginerului **Gogu Constantinescu** crearea unei noi discipline: **sonicitatea**. Lucrările acestui mare om de știință și inventator român, **stabilit în Anglia înaintea primului război mondial**, au dus la deosebite realizări practice, **de la motoarele sonice la instalații de foraj pentru sondele petrolifere**. Probabil însă că cea mai cunoscută realizare practică a sa, ținută mulți ani ca strict secretă de către englezi, în preajma primului război mondial, este dispozitivul inventat de acesta, prin care , aplicând legile sonicității descoperite de el, **a permis construirea unor avioane de vânătoare la care focul mitralierelor de bord se executa printre palele alicei** și prin plasarea mitralierei în afara razei de rotire a acesteia, așa cum se obișnuia până atunci. Această invenție **a dus**, la timpul său, **la creșterea eficienței focului avioanelor de luptă** și implicit la supremația aeriană a lui *Royal Air Force* față de adversarii săi.

Dumnezeu a creat stațiile radio și radarul ?

În același context, este interesant de amintit că **biologia viețuitoarelor marine se bazează**, într-o foarte mare măsură, **pe utilizarea sunetelor ca mijloc de comunicație în mediul lor natural de viață**. Astfel, **peștii “conversează” în banda de 50 Hz-10 KHz**, prin emiterea de vibrații ce se propagă până la o distanță de cca. **300 m** față de emițător. Ecourile acestor “discuții”, mai ales când ele au loc între puzderia de pești ce înoată în bancuri, pot fi decelate **până la o adâncime de 5.000 m**. Este un fenomen de care trebuie să se țină seamă de către specialiștii în ascultarea unor asemenea zgomote din mediul marin, care se află pe orice tip de submarin ce navighează în submersie. Și nu puține au fost incidentele navale care au avut ca sursă de producere a lor tocmai astfel de zgomote.

Balelele, pe de altă parte, **comunică pe frecvența de 20 Hz**, la distanțe ce pot atinge peste **1.500 Km**, în funcție de parametrii mediului acvatic, în care, printre altele, salinitatea și temperatura apei se situează pe primele locuri. Există, pe de altă parte, unele specii de **liliac** ale căror emisiuni de fascicule ultrasonice permit pătrunderea sub apă a semnalelor și **localizarea peștilor** prin reflectarea ecoului, retransmis după o atenuare de un milion de ori a fascicolului incident.

“Sonarul” delfinilor permite identificarea și localizarea speciilor de pești aflați până la o distanță de **trei kilometri** față de sursa emițătoare, iar **“radarul” liliecilor**, bazat de fapt tot pe fascicule de ultrasunete, le permite decelarea unor sârme groase de **0,175 mm**.

Lei de mare - cu radio-emițătoare !

Așadar, lumea sunetelor constituie un mediu acustic nu numai pentru viețuitoarele ce trăiesc pe suprafața Terrei, ci și pentru cele ce viețuiesc în apă sau sub pământ. Acest lucru a făcut ca multe cercetări să fie îndreptate în diferitele direcții ale utilizării sunetelor în aplicativități atât civile, cât și militare. Un atare dublu interes a făcut ca unele programe de cercetare să fie îmbrățișate atât de instituțiile civile, de la cele medicale la cele ecologice, cât și de cercurile militare. **Finanțarea** acestor programe se face **fie direct, fie indirect**, prin intermediari, pentru a feri *“de ochii lumii”* interesul ce li se acordă.

Unul dintre aceste programe este derulat la **Institutul de Oceanografie Scripps (SIO)** și, în principiu, este orientat către **determinarea pe cale acustică a gradului de încălzire a oceanului mondial**, în cadrul mai general al încălzirii Terrei datorată efectului de seră. După cum se știe, ca urmare a creșterii încărcăturii de bioxid de carbon din atmosfera terestră, datorită multiplelor activități industriale ale omenirii, are loc o încălzire a apelor oceanului mondial. Încălzirea se produce pe seama reținerii unei mai mari cantități din căldura emanată de Soare și ajunsă pe Pământ, întrucât ecranul atmosferic și-a modificat permeabilitatea sa termică față de radiația calorică. În felul acesta, prin efectul de seră, căldura radiată de apele oceanului planetar nu mai este disipată extraatmosferic, ci rămâne acumulată în apă, încălzind-o mai mult decât se realiza acest lucru până acum.

Programul derulat de SIO prevede ca, dintr-o zonă maritimă situată **la cca 45 de mile marine față de San Francisco, un generator de ultrasunete să emită în largul Oceanului Pacific un fascicul de ultrasunete**. Emisiunile acestui generator sunt **captate de receptori adecvați, plasați pe balize ancorate la distanțe determinate în ocean**.

Pe baza determinării vitezei de propagare a undelor sonice pe distanța dintre emițător și receptor, **se calculează temperatura apei, cunoscându-se faptul că în apa caldă sunetul se propagă mai repede decât în cea rece**. Datele sunt transmise prin sateliți, iar prelucrarea lor se face automat, printr-un program special de calculator. Pe baza acestora, **se realizează hărți cu distribuția termică a apei Oceanului la diverse adâncimi**, în limitele interesate în special de navigația submarinelor atomice.

Întregul program este "civil", dar cel mai mare interes este manifestat în special de **U.S. Navy**, întrucât profilul termic al zonelor de acțiune a submarinelor, constituie unul din factorii principali ai elementelor de navigație a acestora. Pe de altă parte, **cercurile ecologiste s-au opus acestor cercetări**, întrucât poluarea sonoră a mediului oceanic poate avea repercusiuni majore asupra viețuitoarelor marine ce-l populează. Undele sonore emise într-un regim continuu, **riscă să bruieze reperele de orientare ale acestor viețuitoare și să le perturbe comportamentul alimentar**. S-a ajuns astfel la un compromis. Emițătoarele vor funcționa două zile, după care urmează o pauză de șase zile, când nu se emite. Mai mult chiar, SIO a prevăzut **fixarea unor emițătoare radio pe un pluton de 21 lei de mare**, a căror comportament va putea fi astfel urmărit cu ajutorul sateliților.

Datele astfel obținute interesează în cel mai înalt grad, mai ales prin aspectele sale particulare, **Comandamentul flotei de submarine nucleare**. Această redutabilă armă strategică a făcut de altfel și face și în continuare **obiectul unei preocupări majore a serviciilor de spionaj militar a Marilor Puteri**. Iar una dintre piste de investigație este tocmai cea a descoperirii mijloacelor tehnice ale adversarului, cu care acesta reușește să localizeze țintele subacvatice. Bineînțeles că, în acest context, **determinările legate de propagarea sunetului în apă se situează pe primul loc**. Sunt citate, în acest sens, incidentele din cursul celui de al doilea război mondial, când zgomotele unor submarine aflate în navigație submersă au fost confundate cu zgomotele emise de moluște marine, incidente urmate de grave consecințe.

Ca urmare a acestor fapte, serviciile speciale ale marinelor militare pregătesc **specialiști în ascultarea sunetelor** a căror "semnătură" acustică specifică, indică natura sursei emițătoare. Bineînțeles că, în această direcție, nu au fost omise cele mai noi achiziții ale tehnologiilor moderne, printre care analiza spectrului acustic al zgomotelor marine. Cu toate acestea, principalul mijloc al acestui gen de hidrolocație îl constituie urechea specialistului îmbarcat pe submarin, la postul său de continuă ascultare.

Dezvoltarea submarinelor nucleare de atac, privite ca o redutabilă forță strategică, a acutizat preocupările serviciilor de spionaj în penetrarea

secretelor legate de acest domeniu. **Nu au fost omise nici cele mai incredibile căi pentru descoperirea mijloacelor și tehnicilor folosite de adversarii potențiali.** Să menționăm că, pe de altă parte, grupele de investigații, angajate în căutarea de noi mijloace de hidrolocație au recurs la cercetarea unor procedee multiple, de la cele ale observațiilor prin satelit, în câteva benzi spectrale și până la utilizarea leilor de mare ca mijloc de depistare și anihilare a submarinelor adverse, cât și a unor procedee “neortodoxe” legate de radiestezie.

În fapt, **amprenta sonoră a fiecărei clase de submarine** și în parte a fiecărui submarin este **produsă în special de zgomotele elicelor.** De aceea, prin construcție, profilul și caracteristicile elicelor sunt permanent studiate și perfecționate pentru a se înlătura, pe cât posibil, **efectul de cavitație**, principala sursă de zgomote a submersibilelor ca și a vaselor navigând în imersie.

Serviciile secrete sovietice umilesc Occidentul

Se știe astfel că, în încercarea de a afla cât mai multe date asupra profilului elicelor și în general a carenei crucișătorului cu care **Hrușciiov** a făcut **vizita sa în Anglia**, pe timpul cât conducea fosta URSS, **marina engleză l-a însărcinat pe instructorul-șef al grupului de scafandri militari, să execute o inspecție a fundului bastimentului ancorat în acvatoriul portuar.** Ideea plecase de la faptul că **escorta de vase engleze** venită în întâmpinarea oaspetelui reginei Angliei, **a făcut față cu greu vitezei de croazieră a crucișătorului sovietic**, care și-a lăsat mult în urma sa pe cei veniți să-l întâmpine în larg. Întreaga afacere s-a terminat prin dispariția unuia dintre cei mai bine pregătiți instructori englezi ai școlii de scafandri militari. Acesta, aflat în plină misiune de spionaj subacvatic, a fost **omorât de către “oamenii broască” sovietici**, aflați permanent de pază în imersie în jurul bastimentului, de a căror existență englezii nu au bănuț nici o clipă. Cadavrul celui care a dorit să afle amănunte legate de profilul elicelor crucișătorului și care și-a terminat misiunea atât de tragic a fost descoperit, în bazinul portuar, de-abia după plecarea importantului vizitator.

Câțiva ani mai târziu, KGB-ul înregistra o altă victorie. **Norvegia** era țara care **a dezvoltat un program de calculator, specializat în proiectarea profilelor unor elici silențioase, ca și prelucrarea asistată de calculator a acestui tip de elici, mai ales pentru submarine.** Comparativ cu zgomotul datorat cavitației propus de vechile tipuri de elici, în noua configurație a acestora, **zgomotul era redus de câteva ori.**

Atât programul respectiv, cât și calculatorul și întregul ansamblu de mașini și SDV-uri destinat construirii acestui gen de elici, au fost **achiziționate de sovietici, printr-o vastă operațiune de contrabandă**, trecându-se astfel peste restricțiile impuse de Comitetul instituit pentru avizarea exporturilor de materiale strategice. Afacerea a constituit una din marile lovituri date de tandemul KGB-GRU, care a pus pe gânduri mai ales pe reprezentanții lui U.S. Navy, care își vedeau reduse, astfel, posibilitățile de depistare a noilor tipuri de submarine, cât și a celor mai vechi, care au reînceput a fi utilizate cu noile tipuri de elice.

Aceste probleme i-au făcut pe occidentali să-și întetească căutările privind modalitățile de depistare a submarinelor aflate în imersie de mare adâncime. Una dintre piste a fost aceea **de a “amprenta” semnătura acustică a submarinelor**, atât proprii, cât și ale celorlalte state, inclusiv a tuturor zgomotelor ce se pot întâlni natural sau artificial în oceanul planetar. Deși considerat “o lume a tăcerii”, el este, de fapt, o lume plină de zgomote, pe care trebuie numai să știi să o asculți și să o interpretezi. În principal, au fost **utilizate trei căi de investigație pentru depistarea submarinelor navigând în imersie:**

- cercetarea de sateliți;
- înregistrarea tuturor amprentelor sonore subacvatice;
- cercetarea “pe viu” a instalațiilor și aparaturii de detectare a zgomotelor amplasate pe submarinele adversarului potențial sau implantate de acesta în culoarele de trecere obligată a submarinelor proprii către zonele potențiale de acțiune.

Prilejul de a investiga ultima categorie de procedee și tehnici i-a fost oferită lui U.S. Navy, odată cu **capturarea unor balize acustice pasive, amplasate de sovietici în Oceanul Arctic, pe căile de navigație utilizate de submarinele atomice americane**, care, navigând pe sub calota de gheață arctică se apropiau de zonele apelor teritoriale rusești. Surpriza specialiștilor care au cercetat aceste balize a fost extrem de mare, atunci când au constatat că ele **erau o copie fidelă a celor de producție americană. “Made în URSS”, acestea copiau identic circuitele electronice ale arhitecturii celor americane. Inclusiv seria de circuite “oarbe”,** introduse în construcția balizei tocmai pentru a deruta tentativele de copiere a lor. Acest lucru nu înseamnă, desigur, că electroniștii care le-au copiat nu ar fi fost buni specialiști. Era vorba numai de scurtarea timpului de copiere și punere în operă a balizelor. Deoarece, așa cum s-a dovedit mai târziu, atunci când un avion supersonic, zburând cu o viteză de 3 Mach s-a **defectat din URSS în Japonia** fără ca măcar sistemul de alarmare a japonezilor să fi avut timpul să alerteze aviația de vânătoare, cercetarea amănunțită a construcției

acestuia a scos în evidență un lucru absolut uluitor pentru specialiștii americani. **cvasitotalitatea circuitelor electronice ale supersonicului erau realizate cu piese luate din jucăriile electronice care împânzeau piața occidentală.** Investigații ulterioare ale acestor aspecte au putut explica, de altfel interesul aparent bizar pe care sovieticii îl manifestau față de renumitul târg anual de jucării de la Nürnberg, ca și golul apărut, la un moment dat, în sectorul jucăriilor electronice, intens achiziționate de diverse “firme” intermediare ale întregii afaceri.

De fapt, bizareriile acestui gen de comerț, plecând de la investigarea unor asemenea incidente, au mai scos la iveală și un alt incident similar. La un moment dat, **una dintre firmele sovietice de import a manifestat un acut interes în achiziționarea unei fabrici de pixuri cu bile,** fiind dispusă să plătească de la început prețul și condițiile de livrare impuse de furnizor, fără a sta prea mult la tocmeală. Mai mult chiar, în condițiile în care liniile de fabricare a pixurilor cu “penița” din fibră plastică erau mult mai ieftine. Ca o paranteză, să menționăm faptul că **tehnologia de fixare a bilei în locașul său din capul pixului includea nu mai puțin de șapte brevete de invenție și un doctorat obținut pe această temă.** După ce fabrica de pixuri a fost livrată și montată la cel care o achiziționase, **începând să producă din plin, fără însă ca pixurile să apară pe piață,** s-au lămurit și cauzele adevărate care au stat la baza achiziției. **Sovieticii erau interesați nu de producția de pixuri, ci numai de cea a producerii minusculelor bile, utilizate în fabricarea stabilizatoarelor giroscopice care intrau în construcția rachetelor de luptă.**

Un succes, de data aceasta al lui U.S. Navy Intelligence, l-a constituit **recuperarea integrală a unui submarin atomic rusesc, scufundat în marea liberă, undeva între Cuba și SUA.** Întrucât, conform dreptului internațional maritim, scufundarea navei nu a fost anunțată, submarinul ce zăcea pe fundul Oceanului, la o adâncime de cca. 4000 m, **nu aparținea nimănui,** oricine putându-l recupera, dacă această acțiune îi stătea la îndemână. Întreaga afacere, de o mare complexitate, **a costat, după unele aprecieri, cam jumătate din bugetul anual al marinei militare americane,** numai că, dată fiind importanța acțiunii, ea a fost aprobată, trecându-se la operațiunea propriu-zisă, de îndată ce planurile sale încâlcite au fost puse la punct. Importanța cea mai mare consta în faptul că **submarinul era înarmat cu rachete nucleare,** a căror examinare de către specialiștii americani era considerată esențială pentru necesitățile de apărare națională.

Întreaga afacere a început să fie derulată sub acoperirea oficială a unei acțiuni de prospectare a fundului Oceanului în vederea exploatării de noduli metaliferi, pe care **o firmă nouă,** specializată în această direcție, **aparținând**

celebrului miliardar Howard Hughes, o realiza. Așa cum știa toată lumea, imperiul financiar aparținând lui Hughes era lansat în cele mai diverse afaceri, datorită nu numai intuițiilor sale financiare, ci și excentricităților sale. Pilot de încercare la începuturile carierei sale de afacerist, acesta s-a implicat în industria aerospațială, proiectând singur și construind una dintre giganticele aeronave ale timpului său. Realizează în 1930 un film despre aviatorii primului război mondial. Afacerile sale cinematografice mai cuprind alte două filme, unul din 1932 și altul din 1943, fără a neglija însă derularea unor acțiuni financiare care l-au îmbogățit. Excentricitatea sa l-a adus pare-se, în pragul unor curioase apucături, ca cele dinspre sfârșitul vieții sale aventuroase, terminată în **1976**, când își dirija imperiul financiar din vârful unui zgârie-nori, la al cărui ultim etaj se recluzase, neprimind absolut pe nimeni, în afara unui foarte restrâns personal de serviciu, care trebuia să se dezinfecteze ori de câte ori venea în contact cu miliardarul. **Teama sa de a nu fi infectat devenise patologică**, astfel că toate afacerile le rezolva numai telefonic.

Pentru mascarea întregii acțiuni, aceasta a debutat prin **construcția unui vas special, aparent destinat culegerii nodurilor metalifere de pe fundul Oceanului**. În realitate, din fundul acestui vas se lăsau în apă, până la adâncimea de 4.000 m, la care se afla epava, patru coloane telescopice, care o încadrau. Operațiunea cea mai complexă a constat, însă, în trecerea pe “sub burta” submarinului la prora și pupa sa, a două cabluri puternice, care, prin strângere, ridicau submarinul la suprafață. Fundul vasului își deschidea două obloane, lăsând liberă o trapă care “andoca” epava.

Cu mici incidente inerente adâncimii la care se lucra, când s-a produs o dezechilibrare a epavei, aceasta a început să fie trasă spre suprafață. Numai că, **la cca. 100 de metri de vasul “bază”, acesta alunecă din cabluri și revine pe fund**, de data aceasta **rupându-se în două. Din fericire, nici-una dintre rachetele nucleare de la bord nu a explodat**. În schimb, deteriorarea învelișului reactorului nuclear al submarinului a dus la deversarea unor reziduuri radioactive. **Operațiunea a fost reluată de la capăt**, de data aceasta fiind necesare **două ridicări**, pentru fiecare jumătate distrusă a epavei.

Întreaga afacere, probabil **cea mai scumpă din istoria postbelică a marinei militare americane**, a fost considerată ca un **semisucces**. Cu toate acestea, au putut fi recuperate atât rachetele nucleare, cât și dispozitivele și utilajele din dotare, inclusiv jurnalul de bord.

Gorbaciov - avertismente de Mare Putere

Problematica legată de coordonarea operațiunilor efectuate de submarinele atomice a căpătat noi dimensiuni, odată cu perfecționarea construcției acestora și **mărirea adâncimii de scufundare la noile clase, până la 600 m**. Atât depistarea acestora, cât și comunicarea cu cele aflate timp îndelungat în imersiune de mare adâncime au o deosebită acuitate. Importanța unor astfel de acțiuni a devenit evidentă, după ce, de curând, americanii au constatat că **un asemenea submarin rusesc s-a aflat în preajma litoralului vestic al Statelor Unite timp de câteva luni, fără ca el să fi fost depistat**.

Pentru a comunica în aceste condiții, în vederea transmiterii de ordine, marina militară americană a **inițiat programul construirii unei antene împământate, lungă de 50 Km**, care, emițând în banda frecvențelor cu mare lungime de undă, să poată ține legătura cu orice submarin propriu aflat în imersie în oceanul mondial. O altă soluție a fost aceea a unei **antene foarte lungi, amplasată între două submarine** navigând submers în apropierea coastei unde se găsește baza navală. Dispozitive laser plasate pe avioane sau sateliți de joasă altitudine, care lucrează pe lungimea de cca. 500 nm în spectrul albastru-verde, devin capabile a penetra singura fereastră permisivă pentru cercetarea submarină prin traversul ecranului acvatic până la o adâncime de 100 m. Procedul **MAD** (*magnetic anomaly detection*) se bazează pe detectarea anomaliei magnetice induse de corpul metalic al submarinului, în configurația câmpului geomagnetic terestru. Nu s-au omis nici posibilitățile oferite de gravitație, prin utilizarea procedeelor gravimetriei spațiale. Într-un asemenea program, a fost lansat, încă din **10 august 1992, satelitul franco-american TOPEX-POSEIDON, care are drept misiune reperarea submarinelor în imersie**. Să menționăm contribuția părții franceze la acest **program de 900 milioane franci**, din care 127 milioane suportate de bugetul Ministerului Apărării. Servitutea acestei metode este dată însă de faptul că domeniile cartografiate din satelit își modifică configurația la scurte intervale de timp.

În octombrie 1988, ziarul "Pravda" anunța pe cei interesați că satelitul sovietic Cosmos 1870, lansat la 27 iulie 1987, era utilizat pentru detectarea submarinelor nucleare americane aflate în imersie. Și aceasta, în contextul în care Gorbaciov, la una dintre întâlnirile sale cu Reagan, i-a declarat acestuia că **rușii posedă mijloace de detectare a submarinelor aflate în submersie**. Și, pentru convingere, le-au fost prezentate americanilor imagini ale fundului plasat la adâncimea de 300 m ale

acvatoriului de la Puget Sound, pe malul Oceanului Pacific al statului Washington.

Submarin sau... balenă ?

Să menționăm că **nici metodele parapsihologice de depistare a submarinelor nu au fost omise**. Se știe că, în timpul celui de al doilea război mondial, a fost creat, de către germani, ***Institutul Pendulului din Berlin***, de sub comanda căpitanului de marină **Hans Röeder**, cu sarcina depistării navelor adverse prin utilizarea pendulului radiesteziic. În perioada anilor postbelici, radiesteziistul **Verne Cameron** a fost supus unui test, de depistare a submarinelor prin metode radiesteziice, de către Amiralitatea SUA, la una din bazele navale de pe coasta de Vest a Americii, în prezența vice-amiralului Maurice E. Curtis.

După cum se știe, viteza de propagare a sunetului în aer este de **340 m/sec**. În același timp, în apă, ea atinge **1.500 m/sec**. În funcție de caracteristicile mediului acvatic, intensitatea emițătorului și purtătoare, distanța parcursă poate atinge sute de kilometri.. Pe de altă parte, detecția cu ajutorul sonarului a submarinelor aflate în imersie răspunde altor elemente de propagare. Acestea se referă la faptul că, **în practică, se recepționează ecoul sunetului incident, după reflectarea sa de către corpul submarinului**. Ori acesta, pe lângă atenuarea normală, este **parazitat și de celelalte zgomote** ce concură la configurarea ambientului sonor maritim. De aceea, **ecoul emis de o balenă poate fi foarte ușor confundat cu unul emis de un submarin**. În plus, receptând undele incidente acustice emise de un sonar activ, **un submarin poate să se poziționeze în afara canalului sonor, cunoscând parametrii mediului acvatic în care navighează**. În același timp, detecția pasivă a submarinelor presupune receptarea zgomotelor emise de țintă, provenite de la sistemul de propulsie, cele hidrodinamice rezultate din scurgerea fluidului de-a lungul corpului submarinului, ca și a celor aeriene emise de sala mașinilor, refrigeratoare, sistemul de purificare a aerului și de desalinizare a apei de mare. Poate părea paradoxal, dar și **sforăitul sonor al unui marinar ce doarme în cușeta sa poate intra în componența acestor zgomote aeriene**, configurând "semnătura" acustică a țintei. Dar particularitățile ce dau **amprenta personală** a fiecărui submarin sunt datorate, în primul rând, **regimului de rotație al arborelui motor, numărului de pale și profilului elicelor**. O simplă fisură sau inaparentă escavație ceva mai adâncă de pe suprafața elicei determină apariția fenomenului de cavitație cu toate consecințele sale, inclusiv în materie de zgomote.

Hackerii de la GRU și paranormalii DIA

Întregul complex de probleme face ca **metodologia de detectare sonică a submarinelor aflate în imersie să se bazeze pe imprimarea pe bandă magnetică a întregului ansamblu sonor**. Apoi, din acest mixaj sunt selectate zgomotele caracteristice, care sunt stocate într-o **bancă de date**, ce permite specialiștilor să detecteze pe cele specifice submarinelor. Operatorii antrenați special, așa-numitele *“urechi de aur”* ascultând zgomotele ambientului marin, sunt capabili să deceleze, dar acest amalgam sonor, zgomotele specifice emise de submersibilele în imersie. În plus, analizoare ale spectrului acustic, sunt capabile ca, prin comparație, să afișeze, în timp real, curbe comparative ale datelor stocate în memorie cu cele detectate. În aceste condiții, **sonarele moderne sunt capabile să detecteze datele necesare de la o distanță de 2 km în condițiile unei mări montate și de la 60-70 km într-o mare liniștită**. Cât de importante sunt aceste date acustice pentru operațiunile de depistare a submarinelor rezultă din episoadele celui de-al doilea război mondial. Pentru a putea trece prin strâmtoarea Gibraltar, din Atlantic în Mediterana, zonă patrulată masiv de flota de război engleză, submarinele germane se lăsau antrenate de curenții submarini, navigând prin strâmtoare cu motoarele oprite.

Să menționăm și incidentul cu submarinul rusesc care a patrulat în preajma litoralului vestic american, timp de câteva luni, fără a fi putut fi depistat. Reperarea sa a fost făcută cu ajutorul sateliților și nu prin procedee acustice. Misterul său a fost lămurit, punând pe gânduri oficialitățile marine ale NATO. Explicația a fost foarte simplă. Submersibilul este dotat cu **un nou sistem de propulsie insonorizantă, bazat pe efectul magneto-hidrodinamic**.

Și, în tot acest amalgam de date ale problemei, o puternică lovitură a fost dată, recent, anul trecut sistemelor de supraveghere Nord-Atlantice de către tandemul KGB-GRU. Așa după cum s-a aflat, **la baza navală franceză din Toulon a marinei militare, se află cea mai importantă bancă de “date sonore”, stocate în gigantice calculatoare strategice**, cu care aceasta este dotată. **Serviciile de spionaj rusești au reușit să penetreze memoria acestor calculatoare, extrăgând toată arhiva de date imprimate**. Toate amprente sonore, stocate aici după prestarea unei munci greu de evaluat, au fost astfel furate. Se pare că accesul la date s-a făcut de pe teritoriul francez, specialiștii spionajului informatic reușind performanța de

a-și însuși datele păstrate în cel mai strict secret militar. Penetrarea codurilor de acces la calculatoare a fost posibilă după elaborarea unui algoritm de descifrare a parolelor de acces foarte sofisticate. Există și voci care afirmă, însă, că **de toată această afacere nu ar fi străină CIA...**

Incidentul în sine, pe lângă paguba suferită de Amiralitatea franceză, aduce în prim plan un **aspect mai grav: acela al siguranței în funcționare a rețelelor de calculatoare strategice, ce conțin date esențiale pentru siguranța națională a unei țări.** Cât de vulnerabile sunt acestea și cât de ușor pot fi penetrate băncile lor de date. Pentru că, într-o astfel de ipoteză, **un război poate fi ușor câștigat înainte ca el să fi fost început...**

Un alt incident reliefează, de fapt, realitatea că, într-un aseme-ne-a plan, ipotezele unor conflagrații și implicațiile lor informaționale dețin o stringentă actualitate. La verificările efectuate de ruși asupra unor calculatoare de mare putere achiziționate din America, a reieșit faptul că, în construcția lor, au fost introduse **circuite “cârțiță adormită”.** Acestea au fost **astfel proiectate, încât, la o comandă transmisă din afară, pe calea unor mesaje codificate în radiofrecvență, întreaga memorie să se șteargă.**

Să menționăm că, în războiul ascuns ce se poartă de către serviciile de spionaj, **metodele parapsihologice nu au fost utilizate numai în domeniul marinei.** În toamna anului **1985**, cercetătorii de la *Stanford Research Institute* au impresionat Pentagonul, punându-i la dispoziție **planurile vilei de vacanță a lui Gorbaciov, obținute prin procedeul “remote viewing”.** Acest fapt a determinat demararea, de către *Defense Intelligence Agency* (DIA) și *Naval Intelligence* (N.I.), a **programului “Aquarius”,** prin care, printre altele, **timp de 14 luni, flota sovietică de submarine atomice a fost urmărită pas cu pas** prin procedeul amintit.

18. SERVICII, SUBMARINE, SECRETE ȘI PARAPSIHOLOGIE

Antene de... 150 km pentru submarinele atomice

Este interesant de constatat faptul că **o mare parte a cercetărilor parapsihologice implicând aspecte secrete au fost făcute în cadrul marinei militare, atât la americani, cât și la ruși.** Dintre multiplele experiențe și programe derulate în această direcție, **submarinele au fost implicate preponderent dintr-o serie întreagă de rațiuni.** În primul rând, pentru motivul că mediul acvatic submers constituie un mijloc de puternică ecranare pentru radiațiile din domeniul radiofrecvenței – mai puțin al celor din spectrul frecvențelor foarte joase. Situația a creat o întreagă serie de probleme pentru comunicarea între bază și submarinele aflate în imersiune. **Lucrurile s-au complicat odată cu apariția submarinelor atomice navigând sub calota polară de gheață,** îndeosebi pornind de la premisele unui câmp de confruntare armată în zonele polare nordice ale planetei.

Încercările de a rezolva această problemă în cadrul soluțiilor clasice i-au făcut pe americani să demareze programul “**Sanguine**”, care, prin amplificare, a devenit proiectul *SEAFARER (Surface Extrem Low Frequency Radiowaves Antenna for Addressing Remotely -Deployed Receivers)*, acest titlu foarte lung traducându-se prin: antenă subterană radioselectivă cu unde de frecvență foarte joasă pentru comunicații cu receptoare aflate la mare distanță.

Programul a fost derulat în cadrul lui ***Navy Electronics Center din San Diego-California***, implicând, pe lângă problematica electronică propriu-zisă și studii de bionică și impact ecologic asupra zonei de amplasare a acestei antene emițătoare de mare putere. **Demarat în 1968, programul prevedea construcția în nordul statului Wisconsin a unei antene de cca. 150 Km, amplasată subteran, care să permită o legătură directă între eșaloanele superioare** ale Amiralității, inclusiv Înaltul Comandament Reunit al Șefilor de Stat Major de Arme și Comandantului Suprem – Președintele SUA – și flota de submarine atomice în imersiune, dislocată pe întinsul oceanului planetar. Se avea în vedere utilizarea a cca. **10.000 Km²** prin amplasarea, la 2 m adâncime, a unei antene capabile să emită, cu o mare putere, în banda ELF (frecvențe extrem de joase). Față de puternica opoziție a organizațiilor ecologiste, marina americană a luat hotărârea, în **1973**, de a realiza o altă variantă a proiectului și, după renunțarea la alte două amplasamente din aceleași motive, construiește, lângă lacul Cham din nordul Wisconsinului, **o antenă lungă de 50 km**, a cărei emisiune în banda ELF să poată fi studiată inițial cu titlu experimental.

Având o putere de emisie de sub 1 W, ea a fost calculată pentru a putea fi recepționată de submarinele atomice ce navigau sub calota polară arctică. Cu toate acestea, proiectul SEAFARER a fost abandonat datorită opoziției mișcărilor ecologiste, care au demonstrat efectele nocive pe care undele E.M. din gama ELF le induc asupra biosferei, prin poluarea electromagnetică impusă. S-a demonstrat astfel că rațele, gâștele și pescărușii ce traversează des antenele emițătoarelor în ELF, își pierd simțul orientării de o durată mai lungă sau mai scurtă de timp. Tensiunea arterială a câinilor ținuți în aceeași zonă crește, iar la drosophilele curent crescute în condiții similare s-a depistat **apariția mutațiilor genetice**. La oamenii care lucrează într-un mediu poluat de unde ELF crește cantitatea de trigliceride din sânge, fapt ce este incriminat în **apariția tulburărilor de circulație sangvină cerebrală și coronariană**. Aceste **efecte** au fost, de altfel, **utilizate** în producerea unor arme psihotronice care printre altele au fost utilizate se pare **și în cadrul evenimentelor din 1989 de la noi, ca și în războiul din Basarabia**, între “Republica Moldovenească” și Transnistria, din 1992.

“Experimentul Nautilus”

Implicarea submarinelor în cercetarea și experimentarea parapsihologică a devenit, pe de altă parte, cunoscută, în perioada anilor '50, odată cu apariția publică a informațiilor privind <<**experimentul “Nautilus”**>> **efectuat de americani cu ajutorul primului lor submarin atomic**. Acest submarin, al cărui cod naval era SSN-571, a început să fie construit în iunie 1952, pe șantierele navale din Groton, lucrările durând până în ianuarie 1954, dată la care are loc lansarea sa la apă. Ulterior, submarinului i se montează reactorul atomic de tip Mark-2, realizat de către compania *General Electric Westinghouse*. Probele de marș în mare încep în 1955, iar după executarea unui număr de 70 de imersiuni și parcurgerea a 3.000 mile marine, în luna aprilie 1955, la bordul său se ridică pavilionul lui U.S. Navy. În cursul următorilor doi ani de exploatare, Nautilus a parcurs peste **60.000 de mile, fără completarea rezervelor de combustibil**. În cadrul unui marș continuu de șapte zile și șapte nopți în imersiune, parcurgând o distanță de 2.688 mile cu o viteză de 16 noduri, pe Nautilus are loc și celebrul eveniment de transmisie telepatică a datelor, experiment care poartă numele acestui submarin intrat în analele parapsihologiei, mai precis ale telepatiei. **Experimentul a avut loc între baza sa logistică, de la care se transmiteau ordinele și submarinul aflat în imersiune, unde acestea se recepționau**. Personajul principal – mediumul receptor –, aflat la bordul submarinului, recepta de două

ori în 24 de ore, la momente aleatorii sau la ore determinate, **mesajele care îi erau adresate prin intermediul deja cunoscutelor cărți Zenner**. Mesajul era codificat prin aranjamentul cărților, în succesiunea pe care emițătorul căuta să o inducă receptorului. O anumită configurație a suitei de cărți reprezenta un anumit ordin.

Întreaga cercetare a avut un **caracter secret, mediumul lucrând la bord într-o izolare totală**, fără a lua legătura nici chiar cu comandantul navei. Iar odată ajuns la bază, acesta a fost preluat imediat de organizatorii experimentului. Datele privind rezultatele acestei experiențe, în măsura în care au ajuns la cunoștință publică – cam la peste doi de la derularea lor –, oscilează în aprecieri vizând veracitatea datelor recepționate – după diversele surse – **între 40 și 75%**. Oricum, se pare totuși că programul SEAFARER, derulat ulterior experimentului Nautilus, a fost pus în operă, printre altele și pentru motivul că **procentajul realizat de experiment nu a dat satisfacție completă** în materie de siguranță a transmisiei telepatice a ordinelor în condiții efective de luptă.

Cameron - “satelitul” uman

În anul 1959, unul dintre cunoscuții radiesteziști americani, Verne Cameron, ia legătura cu U.S. Navy, propunând o experiență inedită: amplasarea pe hartă a dispozitivului de luptă a submarinelor americane și sovietice aflate în oceanul planetar. Operațiunea urma să se facă exclusiv pe cale radiestezică la una din bazele navale americane. Întrucât propunerea era incitantă, la data de **18 martie 1959**, Cameron primește un răspuns afirmativ din partea vice-amiralului **Maurice E. Curtis**, ca reprezentant al Amiralității, concomitent cu invitația de a-și demonstra abilitățile în cadrul unei baze navale a Americii. La întâlnirea cu gazda sa, **Verne Cameron amplasează pe hartă dispozitivele adoptate în acel moment de submarinele respective**. Mai mult chiar, în amuzamentul întregii asistențe de ofițeri de marină care urmăreau “operațiunea Cameron”, **stabilește exact amplasarea singurului submarin atomic american aflat în acel moment pe coasta de vest a Statelor Unite, poziție pe care în mod absolut sigur nu avea de unde să o cunoască dinainte**.

Acțiunea lui Cameron a rămas fără urmări imediate. Numai că atunci când, ceva mai târziu, Cameron a fost invitat de către guvernul Africii de Sud să se deplaseze în această țară, pentru a depista unele resurse naturale, utilizând metode radiestezice, **ieșirea de pe teritoriul SUA i-a fost refuzată de către autoritățile americane**. S-a dovedit că U.S. Navy contactase CIA; care i-a comunicat lui Cameron motivul acestui refuz: riscul

securității sale personale. Mai mult chiar însă, refuzul era datorat capacității sale de a releva prezumtive informații militare strict secrete.

Eroii români-răsplătiți cu... lagărul sovietic

Dar **cercetările psihotronice sovietice**, care în programul lor de desfășurare, au inclus și submarine, **nu s-au rezumat la acest gen de aspecte**. Dacă transmiterea la distanță a marilor energii cu focalizarea lor pe o țintă făcuse obiectul cercetărilor rusești încă de pe timpul țarismului, așa cum o dovedește *“cazul Filipov”*, o atenție tot atât de mare a fost acordată, în același plan, **transmisiunilor la distanță a energiilor extrem de mici**, unele dintre acestea plasate fiind chiar în domeniul *“energiilor transfizice”*. Aceste lucrări au impus, printre altele, asigurarea unor măsuri de ecranare perfectă a receptorului. O atare condiție este cel mai bine realizată de un submarin în imersie. Ori, din acest punct de vedere, submarinele sovietice din cele **patru flote maritime** dețineau, la începutul celui de al doilea război mondial, un număr de **213 unități**, dintre care numai în doi ani de zile – **1938-1940** – intraseră în dotare **63 de submarine**.

Ca un episod aparte este de reținut că, în cadrul celor 30 de submarine sovietice ce au acționat, din 1941 și până în 1945, afectate flotei din Marea Baltică, **submarinul S-13 a fost comandat de căpitanul de rangul III Alexandru Marinescu. Acest submarin a avut cel mai însemnat număr de victorii din timpul conflagrației**, scufundând, în septembrie 1942, trei transportoare germane și o navă cu armament în octombrie 1944. Victoria sa cea mai importantă a fost însă obținută la **30 ianuarie 1945**, când în apropierea coastelor Prusiei orientale, **a scufundat nava Wilhelm Gustav**, cu un deplasament de 25.484 to registru, **care evacua un număr de 10.000 soldați germani din zona încercuită de sovietici**. Dintre aceștia, **3.700 erau submariniști, constituind echipajele a 90 de U-boaturi. S-au putut salva doar 900 militari**, iar Germania a declarat după acest dezastru maritim, **doliu național pe durata a 3 zile**.

Pentru faptele sale de arme, comandantul Alexandru Marinescu, **a fost propus să fie decorat cu titlu de “Erou al Uniunii Sovietice”**. Numai că această onoare nu i-a fost niciodată acordată, deoarece **GRU s-a opus pe motivul că Alexandru Marinescu nu este de origine rusă**. Epopeea acestui român, care fugise în Uniunea Sovietică marcat de propaganda comunistă, nu s-a încheiat aici. **Demobilizat, fără nici un mijloc de existență** întrucât pensie de veteran nu i s-a acordat – **și nici nu s-a putut încadra într-un serviciu datorită “dosarului” ce i-a fost fabricat de serviciul secret al armatei (GRU) – își trăia zilele la Leningrad, vânzând ce mai**

avea prin casă. Este arestat, judecat și condamnat la detenție într-un lagăr de muncă din întinsul Gulagului - pentru “activitate antisocială”. Se dovedește, încă o dată, “recunoștința” moscovită față de un om care, prin cele trei torpile lansate, câștigase o bătălie maritimă ce poate fi echivalată doar cu o mare bătălie terestră, în care adversarul a pierdut aproape 10.000 de combatanți. Cazul său, de altfel, nu era unic. Să reamintim aici doar de celebrul spion **Richard Sorge**, care, în pofida imensei și esențialei contribuții aduse, **a fost sacrificat de Stalin** cu cea mai mare dezinvoltură cinică. Ca și de **bucovineanul Poberejnic - alias Alfred Muni - din Cernăuți**, care în pofida faptului că a furnizat KGB-ului informații de același calibru ca și Richard Sorge, a fost **trimis în lagărele din pustietățile Cercului Polar.**

KGB și parapsihologia

Cercetările privind transmisia informației biologice, în fosta **Uniune Sovietică**, au angrenat, în cadrul programului lansat în această direcție, **o serie întreagă de institute de cercetări, academii, universități și laboratoare**, o listă a acestora numărând cel puțin **39 de unități**. Nu au fost incluse aici **laboratoarele secrete ale KGB-ului -în care lucrau cercetători arestați**, cărora li se creau “condiții speciale”, **ca și laboratoarele armatei**. În prima categorie, existau două feluri de astfel de instituții: cele în care activitatea se desfășura cu cercetători angajați și cele în care specialiștii lucrau în regim de detenție, mulți dintre aceștia nemaivăzând niciodată libertatea, tocmai ca o măsură de prevedere a păstrării secretului lucrărilor efectuate aici. Dintre aceste laboratoare, a devenit cunoscută după 1977, **“Secția specială nr. 8”** din Cadrul Institutului de Automatizare și Electrometrie din orașelul oamenilor de știință, pendinte de Academia Siberiană de Științe, **Akademgorod**. Secția specială nr. 8 era condusă de ofițerul de marină **Vitali Perov**, iar toți cei **60 de colaboratori** ai săi erau strict supravegheați de KGB. În anul **1969**, această secție specială, în care se efectuau cercetări psihotronice, este **mutată din Siberia, la Leningrad**, în cadrul unui întreg laborator ultrasecret, condus de către KGB. Datele privind existența acestui laborator fuseseră furnizate de un fost cercetător din Akademgorod, **August Stern** care a reușit să se refugieze în **Franța**. Pentru a contracara revelațiile pe care Stern le-a făcut în legătură cu activitățile din acest domeniu, **KGB-ul a montat o întreagă afacere de intoxicare a serviciilor secrete occidentale**, inclusiv printr-o campanie de presă dusă în țară, în care se “combăteau” cercetările din domeniul parapsihologiei ca fiind de natură obscurantistă și antiștiințifică. Promotorul acestei “campanii” montate de KGB a fost **ziaristul leningrădean Vladimir Lvov, care, printre**

altele, a scris și câteva articole denigratoare la adresa Ninei Kulaghina. Acestea au făcut-o pe deja celebra posesoare a unor remarcabile abilități paranormale să-l dea **în judecată pe Lvov pentru calomnie.** **Procesul judecat la Moscova** – primul în care parapsihologia a fost adusă într-o instanță de judecată sovietică – a fost **câștigat de Nina Kulaghina.** Cu această ocazie, au pledat în favoarea Kulaghinei o serie de academicieni și oameni de știință sovietici care au investigat-o, demonstrând realitatea existenței acestei fenomenologii. Procesul s-a dovedit a fi un punct de răscruce în **acceptarea “de jure” a parapsihologiei** ca domeniu de cercetare științifică de frontieră.

“Umbrela bulgărească” și infarctul provocat

Un sector important al laboratoarelor secrete ale KGB l-a constituit **secția de preparare a toxinelor cu efect letal întârziat și care, după moartea victimei, nu pot fi depistate medico-legal în cadavru.** Aici s-a pus la punct celebra toxină care a intrat în compunerea umbrelei cu care a fost asasinat unul dintre oponentii lui Tudor Jivkov, ziarist la secția bulgară a postului de radio BBC de la Londra. Această toxină, extrasă dintr-o fracțiune ce intră în compoziția boabelor de ricin, a fost **studiată și în Occident.** Numai că aici studiile erau direcționate în ideea utilizării sale **ca medicament în tratamentul tumorilor canceroase.** Prin legarea sa cu anticorpi monoclonali, s-a obținut un preparat care ajungea la “ținta” constituită de tumora canceroasă, fără a afecta alte structuri organice. Tot în laboratoarele secrete ale KGB-ului se producea și **o altă otravă ce provoacă infarctul miocardic, însă la cel puțin 24 de ore de la administrare, când nu mai poate fi decelată în organism,** pentru a se acoperi astfel crima. O astfel de otravă fusese **“împrumutată” și Securității române,** pentru a fi utilizată la Paris contra unor dezidenți români refugiați acolo și activând în cerul din jurul lui **Paul Goma.** Întreaga afacere a făcut de altfel presă la vremea sa, **DST-ul francez reușind să-l “întoarcă” pe agentul român trimis să execute acțiunea.**

Revenind la cercetările privind transmiterea la distanță a informației biologice, să menționăm că experiențele efectuate de către sovietici au constatat în implantarea, în creierul unei iepuroaice gestante, a unor electrozi cuplați la un înregistrator. Curenții cerebrali astfel colectați, după amplificarea de rigoare, erau inscripționați pe o bandă de hârtie. Astfel că orice modificare a activității electrice cerebrale, produsă sub impulsul unei stări de stress sau emoționale, apare prin înregistrarea pe traseul marcat a unui **pik** – denivelare a traseului, direct proporțională cu intensitatea semnalului colectat. După ce iepuroaica a

dat naștere puilor și aceștia au fost lăsați să fie alăptați o scurtă perioadă, puii au fost transportați pe **un submarin aflat în imersiune la câteva mii de km față de laboratorul din Moscova**, unde rămăsese iepuroaica. La ore determinate aleator, alese după un protocol dinainte stabilit, câte un pui era sacrificat la bordul submarinului. În momentul sacrificării acestuia, pe înregistratorul conectat la creierul iepuroaicei mamă, se producea apariția pik-ului, coincident în timp real, ce **atestă sesizarea “paranormală” a decesului puiului său, aflat în imersiune la mare distanță**.

SRI și telepatia

Acest gen de experiențe nu au putut să nu atragă atenția și cercetătorilor americani, interesați în studiul fenomenelor de tip telepatic, mai ales atunci când de rezultatul acestor investigații ar fi putut depinde descoperirea unor noi metode cu aplicativități militare directe. Direct implicați în astfel de programe, s-au dovedit a fi, în primul rând, cercetătorii celebrului **Stanford Research Institute (SRI)** din nu mai puțin celebra localitate **Menlo Park din California**, care și-a legat numele de cel care a făcut-o celebră în întreaga lume, Thomas Alva **Edison**, supranumit *vrăjitorul din Menlo Park*.

Interesul suscitât aborda mai multe planuri, începând cu cel al implicațiilor, teoretice privind dezvoltarea fizicii și până la cel al aplicativității practice imediate, un capitol deloc neglijabil constituindu-l mai ales prezumtivele aplicații militare.

După ce au fost făcute publice rezultatele parțiale ale experienței de transmitere telepatică a unor informații de interes militar, experiențe cunoscute marelui public sub denumirea **de “experimentul Nautilus”**, efectuate în anul **1959**, în cadrul lui **U.S. Navy** și în care **SRI** a avut partea sa de contribuție, **telepatia a intrat brusc în domeniul de interes a numeroși investitori**. Interesul față de ea a crescut și mai mult, atunci când doi dintre cercetătorii de marcă ai acestui institut, **Harold Putoff** și **Russel Targ**, și-au publicat propriile investigații în prestigioasa revistă *“Nature”* vol. 252, nr. 5476 din **octombrie 1974**, sub titlul *“Information Transfer Under Conditions of Sensory Shielding”* (Transferul informațiilor în condițiile protecției senzoriale). Dar mai ales publicarea în continuare, de către cei doi cercetători, într-o revistă de specialitate cu caracter absolut tehnic și de mare prestigiu, editată de Institute of Electrical Electronics Engineers (IEEE): *“Proceedings IEEE”* vol. 64, nr. 3 din martie 1976, sub titlul *“A Perceptual Channel for Information Transfer over Kilometer Distances”* (Canal perceptual pentru transferul informațiilor la distanțe kilometrice), **a avut darul de a**

determina marea ofensivă a cercetării fenomenului telepatic care a urmat.

Așa se face că, **în cadrul SRI-ului au demarat un lung șir de programe menite a studia**, pe toate fețele posibile actualului nostru stadiu de dezvoltare a științei, **fenomenul telepatic**. Din informațiile deținute, reiese că, **cel puțin până în anul 1993, aceste cercetări continuau**, deși unii din membrii amintitului colectiv au plecat din cadrul lui Stanford Research Institute, pentru a-și deschide propriile unități de cercetare care să exploateze în practică achizițiile din acest domeniu. Așa, de exemplu, este cazul lui **R. Tang**, care a înființat *“Delphi Associates”*, ce și-a propus ca scop lucrativ **aplicativitățile metodelor telepatice în prospectarea zonelor de interes geologic** – mai cu seamă petrolifere –, **cât și a predicțiilor privind evoluția prețurilor la bursele de mărfuri**, în particular pe piața metalelor prețioase (argintul). Din câte a lăsat a se înțelege, *“Delphi Associates”* a derulat în particular și programe finanțate prin terți, în spatele cărora se găsea **Pentagonul**.

Așadar, **investigațiile** efectuate în cadrul SRI **au plecat de la două constatări evidente** ce pot fi făcute în legătură cu fenomenologia paranormală și în particular cu telepatia:

- posibilitatea achiziționării informațiilor într-o manieră necon-vențională față de metodele general admise;
- producerea de efecte psihice nemediate de mecanismele general cunoscute și admise.

Programul derulat cu această ocazie, de către colectivul format din cercetătorii **H.E. Puthoff, R. Tang și E.C. May**, a cuprins **peste o sută de experiențe**, de la obiecte închise în cutii opace, la situsuri geografice aflate la distanțe transcontinentale și de la obiecte plasate în cuști ecranate de tip Faraday, la submarine aflate în imersie oceanică. O concluzie generală, trasă în urma analizei rezultatelor obținute, a evidențiat faptul că **fenomenologia în discuție părea a veni în conflict cu legile fizicii cunoscute azi nouă**, cercetătorii propunându-și ca în viitor să încerce o explicare a acestora pe baza mai ales a teoriilor cuantice, cu care fenomenele în discuție par a rezona într-un grad mai mare.

Metodologia standard de investigare a transmisiei telepatice se derula după cum urmează: subiectul receptor este plasat, împreună cu un experimentator de la SRI, într-o cameră, pentru o perioadă de acomodare. În acest răstimp, o echipă *“țintă”*, fără ca aceasta să ia legătura cu cei doi, este trimisă în zona de prospectat, pentru a localiza situsul. Acesta este nominalizat printr-un număr ce se extrage aleator, corespunzător unui perimetru circumscris în zona de interes. Această circumscriere și numerotare se face de

către o persoană care nu vine în contact cu echipa, iar numerele acordate sunt păstrate într-un seif până în momentul începerii efective a experienței. În felul acesta, se realizează un experiment dublu-orb. Alegerea sinusului de cercetat se face dintr-un număr de **peste 100 de locații** din zona ce se întinde pe aproximativ **500 km²**. În timpul perioadei de lucru, în care echipa țintă transmite telepatic cele pe care le vede în situsul respectiv și care durează cca. 15 minute, subiectului-receptor i se cere să deseneze și să descrie verbal (înregistrat fiind pe casetofon) impresiile privind situsul vizat de echipa “țintă”. Să menționăm, încă odată, că atât subiectul, cât și experimentatorul nu cunosc nimic despre zona care a fost vizitată, ca o condiție pentru impunerea experimentului dublu-orb.

După reîntoarcerea echipei la sediul SRI, subiectul este din nou interogat asupra situsului explorat, pentru a obține un surplus de informații în condițiile unui feed-back direct.

Așa cum s-a constatat, descrierile pe care subiectul le face verbal, ca și desenul pe care îl realizează, conțin atât inexactități, cât și descrieri corecte. Pentru a aprecia valoarea informațiilor transmise telepatic, schița și descrierea verbală a acestora sunt analizate de un alt grup, care, vizitând situsul, face aprecieri asupra acurateții informațiilor reținute. Aceste aprecieri sunt consemnate sub forma unor matrici numerice, pe baza unei scale de punctare de la 1 la 9, pe baza căreia este calculat apoi un indice statistic de probabilitate. Să notăm că, în experimentările făcute în cadrul acestui program, unele serii de încercări s-au efectuat în condițiile în care **subiectul era plasat într-o cușcă Faraday**, ale cărei caracteristici de ecranare erau o atenuare de 120 dB pentru undele radio din domeniul 15 KHz–1 GHz.

Seria de experiențe pe care autorii acestei cercetări le-au efectuat **a cuprins și încercările de transmisie a informațiilor telepatic, în condiții de ecranare submarină**. În această direcție, încă din **iulie 1977**, au fost efectuate teste preliminare, utilizându-se pentru cercetări **submarinul TAURUS**, care putea lua la bord o echipă de cinci persoane, pentru a efectua plonjări la adâncimi de câteva sute de picioare (1 picior = 1 foot (ft) = 0,305 m).

Submarinul TAURUS a făcut **o serie de plonjări la o distanță de cca. 500 mile de locul cu amplasamentele vizate**. Această experiență a repetat, într-un anume fel, pe cea devenită celebră și cunoscută public drept “*experimentul Nautilus*”, din 1959, a lui U.S. Navy: “sponsorul” întregului experiment a fost “*Philosophical Research Society*” din Los Angeles în cadrul programului “*Deep Quest*”. Cine a stat în spatele unei “societăți” cu profil de cercetări filozofice, căreia brusc i-a cășunat pe domeniul investigațiilor telepatic, nu este greu de bănuț. Se știe însă, în schimb, că, în scufundările

efectuate în largul insulei Santa Catalina, **imersiunea s-a făcut la 170 m**, adâncimea maximă a apei din zonă fiind de 350 m. Mediumul-receptor aflat la bordul submarinului a preluat informațiile transmise de o echipă de doi investigatori emițători, care s-au deplasat la unul din cele șase situsuri propuse aleator, timp de **15 minute, cât a durat emisiunea telepatică**. În timpul acestei perioade, **subiectul aflat la bordul submarinului în imersie**, însoțit de un alt experimentator, **înregistra impresiile transmise sub forma unei schițe și a unor descrieri verbale**.

Programul de cercetări efectuat de SRI la acea dată a cuprins, **de asemenea experiențe între puncte îndepărtate la mii de km, pe distanțe intercontinentale**, localitățile fiind despărțite de mai multe fuse orare.

19. PSIHOMETRIA ȘI SERVICIILE SECRETE

Psihometria - “măsurarea sufletului”

Capacitatea unor persoane, dotate cu așa-numitele proprietăți mediumice, de a descrie evenimente, locuri, caracteristici sau particularități aparținătoare de un individ l-a făcut pe **profesorul Tenhaeff** – unul dintre fondatorii parapsihologiei științifice – să atribuie acestor însușiri termenul de **paragnoză**. Acest termen, presupunând obținerea de informații prin mijloace paranormale, **include**, printre altele, **două categorii de abilități: psihometria și criptestezia**.

Încă în anul **1842**, interesat de acest gen de fenomene, psihologul american **J.R. Buchanan** definea **psihometria** ca fiind o **“măsurare a sufletului”**, presupunând, prin aceasta, capacitatea unui medium de a face descrierile respective, **utilizând un obiect care aparține subiectului în cauză**, obiect pe care psihometrul îl pipăie sau, pur și simplu, numai îl privește. Acest obiect poate fi, de exemplu, o batistă, un fular, un nasture sau un creion care să fi aparținut sau purtat de cel investigat.

Pe de altă parte, **criptestezia**, termen introdus în circulație de celebrul psihiatru **Charles Richet**, indică faptul că descrierile pomenite sunt făcute direct de către medium, **fără nici un fel de intermediere a unor obiecte interpuse**. Tot Richet este acela care, încercând să ofere o explicație pentru producerea fenomenului, consideră că acesta se produce ca urmare a unor vibrații ce impresionează sistemul nervos, pe calea unor impresiuni radiative ce s-ar putea asemăna cu cele ce se produc în radiestezie. O explicație similară a fost adusă fenomenului de către **Sir Arthur Conan Doyle**, creatorul celebrului detectiv Sherlock Holmes. După părerea sa, explicația constă în aceea că, atât evenimentele, cât și circumstanțele în care ele se produc impresionează într-un oarecare fel invizibilul dar permanent existentul eter. Acest eter, impregnat, este apoi “citit” de viziunea psihică a mediumului psihometrist, a cărui atenție este centrată pe o parte a eterului conectat cu obiectul ținut în mână. Să reținem că această explicație era influențată de clasică teorie a eterului, la modă în acele vremi.

Criptestezia și U.S. Psi Squad

Existența capacităților criptestezice a putut fi dovedită încă din anul 1921, când, în cadrul unei reuniuni științifice internaționale, organizate la Varșovia de către Societatea Poloneză de Psihologie, profesorul Charles Richet

și doctorul Geley, au făcut o serie de experiențe în această direcție, cu un cunoscut medium polonez, **Stefan Ossowiecki**. Realitatea existenței acestor capacități paragnostice, îl făcea, de altfel, pe ilustrul psihiatru francez să declare: *"Deși criptestezia nu este decât un simplu cuvânt care nu explică nimic, rămâne bine stabilit că, pentru cunoașterea realității, există și alte căi decât cele senzoriale cunoscute sau obișnuite"*. Aceste idei au fost probabil cele care au inspirat serviciile secrete să încerce "și alte căi decât cele senzoriale sau obișnuite", pentru a putea intra în posesia a cât mai multor informații despre situații, oameni, conjuncturi, tehnologii, arme - într-un cuvânt tot ceea ce ar interesa orice serviciu de spionaj. Să menționăm, aici, că investigarea capacităților aproape incredibile ale lui **Ossowiecki** au fost și ulterior testate, în anul **1923** și **1933**, de către o altă comisie, formată de Societatea engleză de cercetări psihice. **Testele au constatat în reproducerea exactă a unor desene ce i-au fost prezentate în plicuri sigilate și pe care Ossowiecki le-a desenat întocmai.** În timpul invaziei germane a Poloniei, din cursul celui de al doilea război mondial, acesta a fost **folosit de rezistența poloneză**, cu care a colaborat, prevenindu-și prietenii și cunoștințele de desfășurarea unor evenimente în care aveau să fie implicați. **A murit** în timpul revoltei din ghetoul Varșoviei, fiind executat de germani, **asa cum singur își prezisese cu mai mult timp înainte.**

Capacitățile psihometrice au fost, de altfel, investigate și în alte părți ale lumii. Să pomenim de **cazul mexicancei Maria Reyes de Zielrod**, descoperită de dr. Gustav Pagenstecher. Această pacientă, pe care doctorul o trata prin hipnoză, furniza amănunte asupra unor persoane total necunoscute, atunci când ținea în mână un obiect care le aparținuse acestora. Cazul Zielrod ajunge la cunoștința Societății Americane pentru Cercetări Psihice (**ASPR**). Investigațiile făcute de președintele acesteia, **Walter Franklin Prince**, au atestat realitatea fenomenului. O scrisoare în plic închis, prezentată acesteia din partea unei persoane pe care nici Prince nu o cunoștea, este urmată de descrierea a 38 de informații asupra conținutului scrisorii și autorului ei, din care s-au dovedit a fi eronate numai trei.

Aceste fapte, ca de altfel și numeroasele apeluri pe care serviciile polițienești din diverse state le-au adresat persoanelor cu acest gen de abilități și care au avut drept urmare elucidarea unor cazuri complicate, aparent fără soluție, au determinat ca, în anul **1971**, să se înființeze, în SUA, un **birou de detectivi psihici**, cunoscut ca **U.S. Psi Squad**. Fondat de către Beverly Jaegers, în orașul St. Louis, biroul număra, în anul **1991**, **25 de membri, organizați în două grupe regionale.** Fiică a unui polițist și mamă a altor șase, ea și-a început activitatea după ce s-a documentat asupra acestui gen de probleme, practicate în fosta URSS. Este interesant că metodele folosite de

către doamna Jaegers exclud spiritismul și ocultismul de grup, fiind bazate exclusiv pe capacitățile psihometrice și criptestezice ale membrilor acestui birou.

“Cosmic Operations Section” și manipularea dictatorilor

În acest gen de activități, desigur că unul dintre cei mai cunoscuți publicului occidental și în același timp mai studiat personaj a fost **Gerard Croiset**. Născut la 10 martie 1909, în orașelul Laren din nordul Olandei, el intră în atenția cercetătorilor fenomenologiei paranormale în **1945**, după întâlnirea pe care a avut-o cu profesorul Wilhelm H.C. Tenhaeff, care ținea un curs de parapsihologie la Universitatea din Utrecht, fiind unul dintre cei mai avizați specialiști ai domeniului. Celebritatea lui Croiset începuse să facă carieră, odată cu **spijinul pe care acesta îl dăduse unor polițiști din Olanda și Japonia**. Probabil că cel mai senzațional caz care a fost rezolvat cu ajutorul lui Croiset a fost cel al lui **Miwa Kikuki**, o fetiță de șapte ani care a dispărut de acasă la **1 mai 1967**. S-a crezut că fusese răpită pentru a se obține o răscumpărare. La 3 mai, Croiset, contactat de către televiziunea japoneză, care i-a prezentat și un tablou al micuței, afirmă că aceasta s-a înecat într-un lac din preajma casei. Echipa TV, trimisă să filmeze zona indicată pe o schiță făcută de Croiset, descoperă cadavrul în chiar locul arătat de acesta.

Acest gen de fenomene și evenimente au intrat în atenția serviciilor de informații, cu mulți ani înaintea desfășurării unor atari “incidente”. În anul **1953, când Allan Dulles a devenit șeful CIA**, post pe care îl va deține până în anul **1961**, se pare că atmosfera din interiorul Agenției era dacă nu pregătită, atunci cel puțin favorabilă încercărilor de a începe o activitate de penetrare atât a unor secrete greu sau deloc accesibile prin metodele “clasice”, cât și de influențare a unor personalități politice importante, utilizând proceduri parapsihologice. Așa se face că, după venirea sa la conducerea CIA, Allan Dulles a avizat crearea unui Departament special, denumit **“Cosmic Operations Section”**. Conducerea acestuia și-a asumat-o. Personalul operativ încadrat aici având ca sarcină principală pe aceea de **agenți de influență**, a urmat – pe lângă alte specializări “paranormale” – cursurile unor tehnici moderne de astrologie, înainte de a fi implantat în preajma unor personalități politice. Din câte se cunoaște astăzi, lista acestora a inclus pe **Kwame Nkrumah**, care, după ocuparea funcției de **prim-ministru al Ghanei între 1952 și 1960, a devenit șeful acestui stat între 1960-1966**. Acțiunea desfășurată în acest plan a urmărit determinarea lui Nkrumah să

adopte o poziție favorabilă SUA, față de raporturile pe care Ghana le avea cu China.

Un alt personaj inclus pe lista celor a căror activitate politică a fost dirijată de mersul stelelor, bineînțeles prin intermediul lui *Cosmic Operations Section* din CIA, a fost și **Ahmed Sukarno**, președinte al Indoneziei, între anii **1945 și 1967**. Ales președinte pe viață în 1966, după nici un an de zile, Sukarno este **înlăturat de la putere de către generalul Suharto**. Și dacă horoscoapele pe care CIA i le prezenta lui Sukarno îi **dirijau politica în sensul dorit de SUA**, acestea nu i-au mai prevestit și dărâmarea sa din scaunul prezidențial. În schimb, există indicii că **horoscoapele din aceeași sursă îi prevesteau lui Suharto că va fi victorios în lovitura pe care o pregătea**. Ca și în alegerile ce s-au desfășurat din cinci în cinci ani următori, ultima sa victorie electorală fiind obținută în 1993.

Este interesant de remarcat că **pe lista lui Dulles a figurat și unul dintre dictatorii comuniști ai Albaniei, Mehmet Shehu**. Ca de altfel marea majoritate a dictatorilor, și el își cerceta cu asiduitate previziunile privind viitorul său și mai ales al regimului pe care l-a instaurat.

Frații Dulles și KGB

În atribuțiile lui *Cosmic Operations Section*, au intrat însă **și sarcini de pază și protecție “antiparapsihologică” a demnitarilor**. Acestea vizau, în special, **contramăsuri** pentru a preveni posibila utilizare, de către adversari, a procedurilor psihometrice, care ar fi încercat să obțină prețioasele informații deținute de aceștia. Unul dintre primii și cei mai păziți beneficiari ai acestui gen de servicii a fost chiar fratele celebrului director al CIA, nu mai puțin celebrul **secretar de Stat al SUA, John Foster Dulles**. Aflat în această importantă funcție **din 1952 și până în 1959**, John F. Dulles a fost **pus sub o permanentă supraveghere de către agenții fratelui său**, ce erau însărcinați cu protecției persoanei sale. **Mai ales după ce s-a aflat că KGB-ul desemnase o echipă specială care să-i urmărească mișcările în cadrul deplasărilor pe care acesta le efectua în străinătate**. Una dintre sarcinile echipei de profesioniști ai spionajului, lansată pe urmele diplomatului american, era și aceea de a “colecționa” tot ce ar fi venit în contact cu J.F. Dulles sau i-ar fi aparținut. **În special, bucățelele de hârtie pe care el avea obiceiul să le mângâiească în cursul întrevederilor sau conferințelor la care lua parte**. Aceste înscrisuri nu conțineau, de fapt, nici un fel de note, ci pur și simplu erau mângălituri. Prețioasele petice de hârtie, care inițial erau aruncate la gunoi, dar pe care **agenții sovietici le plăteau în valută**, atunci când nu reușeau pur și simplu să le șterpelească singuri,

erau colectate cu mare grijă de oameni interpuși. Aceste colecte au fost, de fapt, și semnalul care i-a îngrijorat pe americani. Odată recuperate, peticele de hârtie erau riguros ambalate și trimise la *“Centru”*. Aici, ele erau supuse unui amănunțit examen, atât de specialiști în psihologie și grafologie, cât mai ales de psihometriști ce figurau în schema de încadrare a unui serviciu specializat KGB. Pe baza lor, se încerca să se deducă ideile, intențiile și posibilele acțiuni pe care autorul acelor grafisme le avea sau le-ar fi putut pune în aplicare. Ca urmare, **un agent CIA a fost special desemnat pe lângă secretarul de stat, pentru a-l însoți și recupera integral toate acele “mâzgălituri”, sau a le șterge, dacă eventual acesta ar fi avut inspirația să le facă direct pe tăblia meselor la care se așeza.**

Ceașescu-spionat murdar de CIA...

Dar acest gen de complexă urmărire se referea nu numai la propriile cadre, pentru a le putea proteja contra unor ingerințe de asemenea natură. Studiind psihologia conducătorilor Germaniei hitleriste, după terminarea celui de al II-lea război mondial, americanii au ajuns la concluzia necesității de a crea un **serviciu special de urmărire psihologică a principalelor personalități politice ale lumii**. În acest sens, a fost creat un asemenea organism **în cadrul CIA**, care colectează toate datele referitoare la psihologia personajelor politice de un anumit rang, elaborând **buletine periodice** asupra caracteristicilor și stării psihice a acestora, buletine care se coroborează cu cele privind starea lor de sănătate fizică. Anchetele și prognozele respective sunt **aduse permanent la zi** și ele se augmentează atunci când apar perspectivele unor acțiuni ce urmează a le implica pe acestea.

Să amintim, în acest sens, una dintre acțiunile de acest gen, demarate pentru a culege informații asupra fostului **rege Faruk al Egiptului**, care a trăit între **1920 - 1965**. După cum se știe, perioada lui de **domnie** s-a scurs **între 1936 și 1952**, când la tron a fost instalat fratele său Faud I, iar apoi fiul său Faud II, înlăturat de la domnie de către revoluția condusă de **Gamal Abdel Nasser**. În toată această succesiune de personalități și evenimente pe care istoria le-a consemnat, se poate doar bănuși care a fost contribuția serviciilor secrete ale Marilor Puteri în dirijarea lor. Ceea ce se știe cert sunt doar fapte disperate, ajunse pe căi ocolite la urechile opiniei publice. Iar în legătură cu desfășurările din Egipt, din acea vreme, se știe că **regele Faruk era urmărit îndeaproape de agenții CIA**. Unul dintre acești agenți a fost **Luis Carrero Blanco**. Cariera de agent secret a lui Blanco începuse, însă, în cadrul Centrului de Documentare sau **CD**, așa cum era cunoscut serviciul de informații franchist. De aici, el a fost recrutat de CIA, **sfârșitul carierii sale**

petrecându-se în **1973**, în urma unui **atentat terorist**, având autorii rămași necunoscuți până astăzi. Sau mai precis necunoscuți opiniei publice.

Înainte de lovitură de stat care i-a smuls tronul regelui **Faruk**, acesta obișnuia să-și petreacă vacanțele la **Monte Carlo**. Cu un **program extrem de precis**, el își petrecea ziua între piscină, prânz, cină și cazinou. La cazinou, unde stătea până aproape de dimineață, **părăsea masa de joc fix la orele 0,15** pentru a se deplasa la WC, de unde se reîntorcea la același loc de joc. Blanco, care îl urmărea îndeaproape, constată la un moment dat că Faruk nu a apărut la piscină, dar seara s-a dus la cazinou. Se gândește imediat că **regele ar fi putut fi bolnav**. Și, pentru a verifica dacă acest lucru este adevărat, încearcă să prevaleze o probă susceptibilă a fi analizată pentru confirmarea supoziției. De aceea cu zece minute înainte ca Faruk să se deplaseze la WC, acesta se duce în același loc, golește bazinul de apă și închide robinetele de alimentare. Ca de obicei, Faruk se ridică de la ruletă la orele 0,15 precis, se duce în aceeași cabină, urinează, trage lanțul care nu mai eliberează jetul de apă și se reîntoarce la masa de joc. Agentul CIA se repede în cabina utilizată de Faruk și **colectează o probă din urina regală** nescursă din scaunul WC-ului, probă care o transmite pentru analiză. **Rezultatul analizei arată că regele este într-adevăr suferind**, informație pe care Blanco se grăbește să o transmită Centralei din Langley.

Acest episod al colectării de probe biologice, ca de altfel și al colectării anterior pomenitelor specimene pentru testele psihometrice, se utilizează, pare-se, pe o scară destul de largă atunci când în joc sunt personalități de o anumită poziție, interesând serviciile de informații. Se știe că, **în cursul “vizitei de lucru” pe care Ceaușescu a făcut-o în SUA, și lui i-au colectate probe de fecale și urină, în scopul de a-i aprecia starea de sănătate**. Lucrul acesta s-a petrecut după un scenariu puțin diferit de cel al lui Faruk, la care apelase Carrero Blanco. În apartamentul de hotel situat mai jos cu un etaj sub cel ocupat de Ceaușescu, **agenții CIA au practicat o deviație în conducta de evacuare** a instalației de la WC. Nu a fost nici o greutate apoi ca să se colecteze probele respective ale augustelor dejecții prezidențiale. Asemenea eventualități au început a fi luate în calcul de marile personalități care, în deplasările lor din străinătate, ocupă, de obicei, cel puțin un etaj superior și altul inferior celui în care se cazează, dacă nu cumva închiriază tot hotelul.

20. KGB ȘI DIVERSIUNEA “UNIRII COSMICE”

UMMO - marea diversiune a KGB

Una dintre marile diversiuni ale KGB-ului a fost așa-numita afacere “**UMMO**”, în care au fost “implicați” așa-ziii extraterestrii venind de pe planeta “**UMMO**”. **Derulată pe parcursul mai multor ani, afacerea a debutat în Spania, prin transmiterea unor mesaje adresate unor personalități cunoscute ca anchetatori ai fenomenelor OZN-iste,** mesaje care, chipurile, ar fi fost trimise de un grup de extraterestri. Amalgamarea unor texte științifice cu texte de factură S.F. a constituit “baza de date” a acestei acțiuni, care ulterior a fost **extinsă și în Franța, Germania și SUA. Niciodată, însă, nici-unul din prezumtivii extraterestri autori ai mesajelor nu s-au arătat la față,** refuzând orice contacte cu destinatarii epistolelor. În felul acesta, o **corespondență de peste 6.000 de pagini** a fost pusă în circulație, printre rândurile trimise fiind strecurate atitudini, sugestii, implicații, argumente, fapte reale sau imaginare adecvat prelucrate, **toate însă direcționate subtil către ideea susținerii politicii promovate de Kremlin.**

La un moment dat și fără nici-un fel de explicații, **“extraterestrii” au dispărut, atunci când presa a început să investigheze mai de aproape întreaga afacere.** Pauza luată de organizatori nu a fost decât provizorie. Așa se face că, **începând de prin 1994, întreaga afacere este preluată într-un nou registru,** datele puse pe piață diferind foarte puțin de “ideologia” difuzată anterior de “*ummiți*”. Discursul, în noua sa formulă, adoptă ideea că unii reprezentanți pământeni ai unei civilizații galactice au fost contactați, devenind mandatarii ei pe Pământ și îndeplinind instrucțiunile primite “telepatic”. Amestecul unor idei sincretiste cu formulări de tip religios creștin, amalgamarea bioenergiei cu un ecumenism de un tip particular, toate converg către ideea de alăturare a unei mișcări universale, în spatele căreia nu este nicidecum greu de ghicit cine trage sforile...

Mesajul unui sovietic “astral”

Pentru exemplificare și lămurirea deplină asupra ideilor vehiculate de noua mișcarea cosmo-telurico-astrală, reproducem integral discursul unui ambasador, reprezentant al noii mișcări, ce încerca să-și găsească adepți și în România:

“Bună ziua, dragi prieteni,

*Dragi prieteni, aş dori, înainte de toate, să vă felicit cu ocazia conferinţei. Vă doresc succese în continuare, să înfloriţi şi tot cu ceea ce vă ocupaţi să fie numai spre binele oamenilor şi cu dragostea în inimă, cu Dumnezeu, să duceţi cu voi aceleaşi cunoştinţe ale psihosugestiologiei şi să puteţi ajuta la crearea unei civilizaţii unice şi de nedespărţit, fără graniţe, o civilizaţie a unor oameni cu înalt spirit, Fraţi şi surori, eu, de nu prea mult timp, am început să mă preocup de bioenergie. Numai de 31 ani şi cred că numai la 50 ani, după ce am vizitat Ierusalimul, am devenit un profesionist. Şi, la 50 ani, în cercetarea acestui fenomen, am acumulat ceva din punct de vedere practic, reprezentând de fapt copilăria mea. Aş dori să spun că, după 40-50 ani, ocupându-se de un lucru foarte serios, omul poate să ajungă la un anumit nivel, nu prea mare, din punctul de vedere al înţelegerii lumii. În planul a ceea ce reprezintă el şi de ce a venit aici pe acest Pământ. Deoarece, mă ocup de **psihoenergосugestie**, creând această orientare, de-abia în 1989 am reuşit să introduc acest termen în vocabular (la scurt timp după eşuarea operaţiunii “UMMO” – n.a.). Ce este această psihoenergосugestie? Este **o formă de acţiune asupra mediului, asupra materiei vii şi a celei moarte**. Dar, din punctul meu de vedere, **toată materia este vie**. Totul este în mişcare. Cine poate fi, din punctul meu de vedere, psihoenergосugestolog? Trebuie să fie, în primul rând, **cu o înaltă spiritualitate, un om credincios**, sau în Dumnezeu, sau într-o altă formă înaltă. Un om care poartă dragoste şi bunătate, sau omul care trăieşte după toate regulile cosmice, pe care l-au adus pe Pământ Iisus Christos, Budha, Krishna şi alte fiinţe dintr-un plan superior.*

Educat de extraterestrii şi binecuvântat de arhiepiscopul de Kiev...

*Numai cu patru ani în urmă, **raţiunea înaltă cu care am venit în contact mi-a permis să creez şcoli şi să pregătesc elevi**, relevându-le tot ceea ce am acumulat de-a lungul anilor. Şi tot ceea ce primesc acum, **în urma contactului pe care îl am cu cele 9 civilizaţii**. Eu cred în raţiunea înaltă, dar n-am putut să realizez că au existat Iisus Christos, Budha, Krishna şi alte fiinţe din lumea subtilă. Şi numai acum 48 de ani, după ce **am luat contact cu civilizaţia SIRIUS** şi după aceea, după un an, când **aceste civilizaţii mi-au restructurat creierul, ca să pot mai uşor să primesc această informaţie** – şi a primi o astfel de informaţie a fost destul de greu, mi-au apărut dureri de cap foarte mari. Şi, după ce a trecut un anumit număr de luni,*

am văzut substanța lui Iisus Christos, Budha, Krishna. Prima dată am intrat în contact cu rațiunea înaltă și am devenit un om foarte credincios. Am înțeles că sunt lucruri reale, nu sunt iluzii sau fantezii. **Am primit binecuvântarea arhiepiscopului de Kiev** și iată, după mai mult de trei ani, eu lucrez în următoarea configurație: om de știință, profesor, artist și propovăduitor. Și, învățându-i pe elevii mei, eu mai știu că ceea ce le dau sunt cunoștințe și obișnuințe și că ele nu vor fi folosite cu gânduri rele. Deoarece, **civilizațiile mele, în particular SIRIUS și ORION, controlează pe fiecare elev al meu.** Am instruit medici, psihologi, fiziologi, fizicieni, militari, oameni din diverse domenii de activitate. Și numai patru oameni din această armată de specialiști au încercat să folosească aceste cunoștințe nu spre binele oamenilor, ci în numele răului. Iar civilizațiile mele, într-o singură clipă, le-au șters toate cunoștințele date de mine. Acești oameni au devenit oameni obișnuiți. De aceea, nu mă tem să dau tot ce mi s-a transmis de către civilizațiile mele. **Sunt numai un misionar**, ca fiecare dintre voi. Numai că eu le-am învățat pe toate acestea la un anumit nivel, să primesc și să descifrez aceste informații.

De la “homo sovieticus” la “homo cosmicus”

Desigur, aș fi vrut ca cei care își însușesc bioenergia, își însușesc bioenergogugestia, să o poată folosi în diverse domenii. **În 1993, la 12 octombrie a luat ființă Academia Internațională de Științe Psihoenergogugestologice. Centrele acestei academii se află la Moscova și în Ucraina.** Academia face acum primii pași. Lozinca și programele acestei academii au ca scop **să pregătească omul secolului XXI.** Și să-i dăm fiecărui pământean, indiferent de naționalitatea lui, de credința sa religioasă, de specialitate, **să-i dăm cunoștințele noastre și filozofia cosmică. Iar filozofia cosmică constă din toate aceste religii care ființează pe Pământ.** Să prelungim viața pământului, viața activă până la 200 și mai mulți ani. Aceste învățături, eu și colegii mei, le-am primit acum 20 de ani în urmă. Încă atunci când am contactat civilizațiile la nivel conștient. **Experimentele legate de întinerirea oamenilor, continuă până în ziua de azi.** Eu și cei 17 colegi ai mei, am hotărât să ajungem la nivelul unui om în vârstă de 24 de ani. Eu am 51 de ani, dar celulele mele, în urma cercetărilor făcute, au nivelul unui om de 30 de ani. Aceeași metamorfoză s-a petrecut și la colegii mei. Metodica nu este complicată. Problema constă în aceea că printr-o cultură psihospirituală, prin ridicarea capacității spirituale a pământenilor, să li se dea fiecăruia aceste metode. Un om cu spirit înalt și oamenii vor putea să trăiască foarte mult. Avem o serie de programe, cum ar fi: medicina,

psihologia, pedagogia secolului XXI, sportul, arta ș.a.m.d., tot ce ține de sec. XXI. Dar înainte de toate trebuie să educăm noua pleiadă de pedagogi, psihologi. De pedagogi pentru grădinițele de copii, pentru școala medie și superioară. Pentru ca pedagogul să poată da copilului să-i pună psihodiagnosticul și poată lucra concret cu copilul și părinții, să-i dea copilului un program pentru toată viața. Și ca fiecare pământean să se poată realiza ca personalitate. Medicina existentă, cea ortodoxă, desigur că a realizat multe lucruri deosebite. Desigur că va lucra încă mulți ani. Și desigur că tot ce s-a realizat bun în medicină, va rămâne în continuare. Numai că medicina populară tradițională, care a lucrat mii de ani și a obținut rezultate deosebite, trebuie să se unească și medicul nu trebuie să se direcționeze pe o direcție îngustă. Iată ce au discutat colegii mei. Medicul trebuie să fie filozof, psiholog, pedagog. Și un om care să posede un număr foarte mare de metode. De aceea sarcina numărul unu este ca sportul să fie pentru sport și pentru sănătate. Avem o serie de metodici care ne permit să vindecăm o boală foarte gravă cum este sindromul de epuizare cronică. Este boala secolului XX. Să presupunem ipoteza oamenilor de știință din diferitele țări ale lumii, că sindromul acestei îmbolnăviri va cuprinde cam 90% din populație, spre sfârșitul secolului. Este o boală care poate provoca moartea. Este o boală psihoenergetică. După datele experimentale oferite de aparate, toate sistemele omului funcționează normal. Dar se produce conectarea omului la diferitele civilizații ale antilumii, prin sistemul de ceakre. Se produce o absorbție de energie și din ce în ce, pe parcurs, omul moare. Există o serie de programe, dar nu vreau să vă rețin prea mult atenția. Aș fi vrut să vă spun mai mult despre acele civilizații – iar ele sunt acum nouă, cu care suntem în contact noi și colegii noștri din diferitele țări ale lumii. Am primit informații concrete cum se poate păstra civilizația noastră, ce trebuie să facem pentru acest lucru. Pentru noi lumea materială a devenit prima șansă a vieții. Am uitat partea spirituală. Pentru a răspunde la întrebarea de ce se va produce moartea – sau catharsisul – o să vă trebuiască 34 de secunde. În afara de corpul format din celule, din diferite sisteme – cele pe care le vizualizăm – oamenii mai sunt formați și din **substanțe subtile**. Trei corpuri subtile care sunt în afara corpului nostru fizic: **cel eteric, astral și mental**. Sunt cele care mor după așa-numita moarte aparentă. Dar mai funcționează și patru corpuri subtile care se află înăuntrul corpului fizic. Este **corpul karmic, intuitiv, corpul nirvanei și corpul absolut**. Aceste patru corpuri subtile au informații despre viețile noastre anterioare și desigur despre viața pe care o ducem astăzi. Aceste patru corpuri subtile nu dispar niciodată. A treia zi după moarte se descompune corpul eteric, în ziua a noua cel astral, în ziua a 40-a corpul mental. Uneori se spune că există unele **fantome**. Da, ele există. Sunt niște

rămășițe ale corpurilor astrale. Dar cele patru corpuri subtile se duc în câmpul informațional al lumii karmice. După terminologia veche este spiritual, este celula karmică. Este un computer puternic care percepe toată informația despre această viață. Și acolo unde este informația despre viața anterioară. Rațiunea Supremă sau Dumnezeu produce curățirea. De la noi spre informația negativă. După aceea, prin canale, trecem spre nivelul intuitiv, apoi trecem nivelul nirvanei sau al iubirii și rațiunea supremă – sau pur și simplu Dumnezeu – ne îndreaptă spre partea civilizației pozitive, raiul, civilizația mea SIRIUS. Sau spre civilizația negativă, după terminologia veche, iadul. Și dacă acolo nu se produce purificarea sufletului, dumneavoastră, prin același canal de legătură veți fi trimiși în structurile plasmice ale pământului. Este iadul. Și se produce descompunerea, arderea. Aceasta este moartea pentru totdeauna, veșnică. Iată de ce cosmosul, ne trimite – noi i-am rugat pe mulți contactanți, inclusiv slujitorii cultelor – să ne mai dea 5 – 5,5 ani pentru a ridica nivelul spiritual al oamenilor, ca să putem trimite acea formă de energie, acea formă de energie, acea vibrație care să fie preluată numai de către oameni, de cei care au o spiritualitate înaltă. Și se va transforma în energia proprie și va deschide canalul de legătură de la cel inconștient la cel conștient. Și toți oamenii vor putea avea atunci capacități paranormale. Dar oamenii care au un nivel spiritual scăzut, structura lor bioenergetică nu poate primi acest gen de bioenergie. Se produce moartea, nu numai a corpurilor fizice, ci se va produce și moartea corpurilor subtile. Dacă vor muri două sau trei miliarde de oameni, nu vom putea supraviețui ca dumneavoastră. Nu vom putea pur și simplu să-i înmormântăm. Și va trebui să mergem și noi acolo. Deci trebuie să realizăm programul nostru aici. Iată de ce sarcina orientării noastre, a altor orientări, este să ne unim, pentru a putea să facilităm verificarea nivelului spiritual al pământului. Deci spre unire, pentru că în mod practic nu există naționalități. În viețile anterioare, dumneavoastră ați fost germani, arabi, englezi. În viețile următoare veți mai avea și alte naționalități. Dar trebuie să știți că toți sunteți frați cosmici, deoarece cosmosul v-a dat ceea ce nu moare. Dumnezeu ne-a dat ceea ce nu moare. El ne-a creat și fiecăruia i-a dat programul pentru toate viețile. Acest program se află în celula informațională a corpului karmic. Acest program poate fi îmbunătățit de fiecare dintre dumneavoastră, sau să fie înrăutățit. Sarcina noastră este de a da fiecăruia pământean o metodologie pentru ca fiecare să-și îmbunătățească programul, să se realizeze o personalitate, să dăm o metodologie care să ofere o informație și să ia frica de moarte. Să oferim o metodologie care să ducă prin iubire și bunătate, să dăm tot ceea ce este mai bun din noi. Cosmosul spune că vei primi mai mult, cu cât dai mai mult.

După ce am venit de la Ierusalim la Odesa, am condus o școală, iar Dumnezeu m-a dus acolo și mi-a arătat unde am trăit înainte. Acele locuri din Grecia, din Malta, pe lângă piramide. Piramida lui Keops nu era departe. Și mi-a dat foarte multe metode interesante. Și iată am sosit în portul Odesa, am condus această școală. Și toate aceste metode pe care nu le-am scris în cărți, le-am predat elevilor mei. Nu vă fie frică să le dăruți unul altuia, ceea ce aveți mai bun în voi. Și încercați să vorbiți unul despre altul numai de bine. Încercați să îndepărtați tot ceea ce numim "ego". Încercați să trăiți după poruncile lui Iisus, Budha, Krishna. Eu ca om de știință am încercat diferite căi. Să descifrez în practică ce înseamnă să încalci poruncile. Cunoașteți că există ceacre și ceacre bioenergetice. Desigur, la un lucru rău, ai răspuns tot cu rău. Ce se petrece în timpul vostru bioenergetic? Se închide de exemplu 30% ceacra cardiacă, care realizează activitatea sistemului cardio-vascular. Se închide cu 20 - 25% ceacra care răspunde de tot aparatul respirator și diferitele segmente ale creierului. Se produc schimbări ale organismului. Se produc schimbări ale organismului. Se produce boala. Trebuie să încercăm să folosească o karmă mai bună, dacă este să folosim terminologia. Ce se află în informația aceste karme?

Dacă în această viață ați purtat cu voi numai dragoste, în viețile următoare existența voastră se va închide într-o familie primitoare și totul vă va facilita o dezvoltare bună a personalității. Veți obține un corp fizic bine dezvoltat, sănătos și veți avea totul deschis. Veți avea mai puține obstacole în viață. Dacă aveți însă o karmă din viețile anterioare, veți primi un corp nedeșăvârșit, pe care nimeni nu-l va putea vindeca. Veți intra într-o familie neprimitoare și astfel pe durata a 3 - 4 vieți, ați dori ca ceea ce am discutat cu colegii mei să fie conștientizat de fiecare dintre pământeni. Și să înțelegeți că totul poate fi pedepsit. Că toată chestiunea este materială - acest lucru a fost demonstrat de știință - și acest gând lucrează ca un bumerang. De exemplu, la mine a venit un om. Eu l-am privit și am gândit rău despre el. Eu nu mă ocup de parapsihologie, ci pur și simplu am avut gânduri rele despre el. Gândul meu nu merge direct la om. El merge întâi spre rațiunea înaltă, la Dumnezeu. Și dacă el este un gând negativ, el se întoarce la om și acesta primește un minus de informație. Atunci el suferă. După aceea gândul se reîntoarce prin Dumnezeu spre noi. Și Dumnezeu, pentru gândul rău, ne pedepsește. Și noi vom suferi mai mult decât acel om despre care am gândit rău.

Aceste lucruri foarte simple vreau să le menționez în trei cărți care vor apare în scurt timp. În aceste cărți vor fi metode practice pentru a ne ridica spiritul, despre felul în care vom putea trăi timp de 200 de ani o viață activă și multe alte lucruri folositoare din punctul meu de vedere.

Fiecare om, din punctul meu de vedere, trebuie să învețe să fie un om cu o spiritualitate ridicată, să știe a-și dirija propriul psihic, să-și conducă bioenergia YN și YANG, sau energia Ci. De asemeni să știe să comunice cu corpurile subtile. Și în acest caz omul va putea primi o enormă cantitate de informație din câmpurile informaționale ale pământului. Suntem numai niște retranslatori. Creierul nostru este un retranslator și totul depinde de spiritualitatea și de situațiile prin care am trecut. Există un proverb: greutatea ne sunt date pentru a ne întări spiritul. Cu cât este mai puternic sufletul nostru, cu aceea el se poate perfecta pe un nivel mai ridicat, poate să proiecteze și să ia informație. Acest lucru îl poate face orice om. Fiecare din voi posedă tot ce are un superfenomen. Numai că acest lucru se află în adâncul subconștientului. Și de aceea vreau acum să departajez, să fac o distincție între hipnoză, sugestie și psihoenergosingestie.

Prin punctele de contact, în hipnoză, folosind cel de al doilea sistem de semnalizare după Pavlov, noi acționăm asupra unor secțiuni ale creierului, trimițându-l pe om într-un somn parțial. Informația trece prin diferite părți ale scoarței cerebrale. Conștiința aceluia care este în experiment, lipsește din punct de vedere practic. Se produce o stare de amnezie. Hipnoza poate fi aplicată la 15, cel mul 20% dintre persoane, iar pentru a-i introduce în transă sunt necesare 10-15 minute. Sugestia, poate acționa asupra aproximativ 50 - 60% dintre persoane. Acționează asupra scoarței cerebrale, iar starea se instalează în 3 - 4 minute. Psihoenergetica acționează la toate nivelele: asupra nivelului celular, psihic, bioenergetic, asupra nivelului corpurilor subtile. Iată această stare. Ea poate fi indusă într-o secundă și poate acționa asupra a 100% din auditoriu. De aceea cel mai vechi - și mai modern procedeu - care poate fi aplicat în diferite domenii de activitate ale omului, este psihoenergosingestia. Metodele pot fi învățate de fiecare om, dar numai dacă omul are spirit înalt. De aceea aș fi dorit ca în etapa dată, oamenii din diferite domenii, de cei care se ocupă colegii mei, Academia noastră, să intre în toate domeniile vieții.

În această direcție am făcut o serie de experiențe la Institutul de Fizică Atomică. La o depărtare de 3,5 km de obiect, o grupă de psihoenergosingestologi a acționat și a putut să descompună părți ale atomului, de trei ori și jumătate. Această neutralizare a tuturor deșeurilor atomice este cea mai ieftină din lume. Am făcut o serie de experiențe care permite să putem sublinia faptul real de a acționa asupra mediului. Cu trei ani în urmă, la cererea guvernului Uzbekistanului, cu ajutorul fotografiilor luate din sateliți deasupra lacului Aral, s-a concentrat o nebulozitate, un nor. Acest lucru a fost confirmat prin fotografiile făcute din satelit. Disiparea acestor tipuri de nori, am făcut-o eu și colegii mei în condițiile unor experiențe de laborator

începând cu anii 1966. Ultimele experiențe interesante au fost făcute în condițiile acționării la distanță, de exemplu între Polonia și Kiev. Conform dorinței organizatorilor și la cererea unor institute ce se ocupă de aeronautică. S-au organizat un concurs aeronautic, iar la Kiev erau ploii. Am fost rugat – eu fiind în Polonia – să risipesc norii pentru patru zile, deasupra unui anumit stadion. Pentru acest lucru mi-au trebuit aproximativ 6 – 7 minute. Norii s-au disipat deasupra stadionului, având între ei o distanță de 16 – 17 km. Astfel de experiențe fac împreună cu colegii mei încă de multă vreme. Am avut rezultate de 100%. O să vorbesc despre colegii din sport. În 1981, un grup mic de trei oameni, am pregătit echipai de canotaj. La 500 m înainte de final, am adus bărcile de pe locul 4 pe locurile 2 și 1. Am încărcat deci cu bioenergie pe sportivii respectivi. Șahiștii, în anul 1980 la un concurs din orașul Rovno din Ucraina, în vârstă de 12 – 13 ani care ocupau ultimele locuri, după cum lucrat cu ei cinci minute, am ocupat primul loc. Și astfel de rezultate sunt foarte multe.

Eu ca om de știință, evidențiez aceste lucruri și de aceea aș fi dorit ca cei care vor urma cursurile, indiferent de specialitate, să poată aplica aceste lucruri. Dar numai spre binele oamenilor, să poată aplica aceste lucruri. Dar numai spre binele oamenilor, numai cu o inimă iubitoare și bună. Dacă însă veți începe să lucrați nu spre binele omului, veți pierde aceste capacități pentru tot restul vieții. Aș vrea să fac o scurtă informare, desigur și colegii mei și Academia de Științe, vor cea școli în 18 țări: în Germania la München, Baden-Baden, în Elveția, Thailanda, Philadelphia, New York, Tokio ș.a.m.d. Desigur, Academia de Științe ar dori să desfășoare și la dumneavoastră o școală. Aș dori ca școala ce va fi aici să aibă picioare și mâini sănătoase, un cap limpede și curat și ca această asociație să aibă o clădire. Ca elevii să se ocupe de prognoza în business, să câștige prin metode oneste o mulțime de bani și ca o parte din acești bani să-i dea pentru dezvoltarea mișcării noastre. Pentru ca Fundația să nu ceară bani cu mâna întinsă. Au terminat școala mea cca. 22 – 23 de businessmeni. Ei înfloresc acum. Cu inima curată și fără minciună fac business curat și ajută biserica, oameni nevoiași și desigur munca noastră. Desigur așa trebuie să fie în viață. Iisus Christos și alte ființe din planul superior, arată că fiecare dintre noi trebuie să aibă inimă și să-i fie milă de aproapele lui. Și ajutând aproapele, el va obține înmiit mai mult. Aș dori ca în fiecare dintre noi, toată viața să funcționeze un flux de energie curat, energia dragostei, energia sănătății și energia vieții lungi. Aș dori să vă urez succes, sănătate și o viață mai bună. Vă mulțumesc pentru atenție”.

20. KGB ȘI DIVERSIUNEA “UNIRII COSMICE”

UMMO - marea diversiune a KGB

Una dintre marile diversiuni ale KGB-ului a fost așa-numita afacere “**UMMO**”, în care au fost “implicați” așa-ziii extraterestrii venind de pe planeta “**UMMO**”. **Derulată pe parcursul mai multor ani, afacerea a debutat în Spania, prin transmiterea unor mesaje adresate unor personalități cunoscute ca anchetatori ai fenomenelor OZN-iste,** mesaje care, chipurile, ar fi fost trimise de un grup de extraterestri. Amalgamarea unor texte științifice cu texte de factură S.F. a constituit “baza de date” a acestei acțiuni, care ulterior a fost **extinsă și în Franța, Germania și SUA. Niciodată, însă, nici-unul din prezumtivii extraterestri autori ai mesajelor nu s-au arătat la față,** refuzând orice contacte cu destinatarii epistolelor. În felul acesta, o **corespondență de peste 6.000 de pagini** a fost pusă în circulație, printre rândurile trimise fiind strecurate atitudini, sugestii, implicații, argumente, fapte reale sau imaginare adecvat prelucrate, **toate însă direcționate subtil către ideea susținerii politicii promovate de Kremlin.**

La un moment dat și fără nici-un fel de explicații, **“extra-terestrii” au dispărut, atunci când presa a început să investigheze mai de aproape întreaga afacere.** Pauza luată de organizatori nu a fost decât provizorie. Așa se face că, **începând de prin 1994, întreaga afacere este preluată într-un nou registru,** datele puse pe piață diferind foarte puțin de “ideologia” difuzată anterior de “*ummiți*”. Discursul, în noua sa formulă, adoptă ideea că unii reprezentanți pământenii ai unei civilizații galactice au fost contactați, devenind mandatarii ei pe Pământ și îndeplinind instrucțiunile primite “telepatic”. Amestecul unor idei sincretiste cu formulări de tip religios creștin, amalgamarea bioenergiei cu un ecumenism de un tip particular, toate converg către ideea de alăturare a unei mișcări universale, în spatele căreia nu este nicidecum greu de ghicit cine trage sforile...

Mesajul unui sovietic “astral”

Pentru exemplificare și lămurirea deplină asupra ideilor vehiculate de noua mișcarea cosmo-telurico-astrală, reproducem integral discursul unui ambasador, reprezentant al noii mișcări, ce încerca să-și găsească adepți și în România:

“Bună ziua, dragi prieteni,

*Dragi prieteni, aş dori, înainte de toate, să vă felicit cu ocazia conferinţei. Vă doresc succese în continuare, să înfloriţi şi tot cu ceea ce vă ocupaţi să fie numai spre binele oamenilor şi cu dragostea în inimă, cu Dumnezeu, să duceţi cu voi aceleaşi cunoştinţe ale psihosugestiologiei şi să puteţi ajuta la crearea unei civilizaţii unice şi de nedespărţit, fără graniţe, o civilizaţie a unor oameni cu înalt spirit, Fraţi şi surori, eu, de nu prea mult timp, am început să mă preocup de bioenergie. Numai de 31 ani şi cred că numai la 50 ani, după ce am vizitat Ierusalimul, am devenit un profesionist. Şi, la 50 ani, în cercetarea acestui fenomen, am acumulat ceva din punct de vedere practic, reprezentând de fapt copilăria mea. Aş dori să spun că, după 40-50 ani, ocupându-se de un lucru foarte serios, omul poate să ajungă la un anumit nivel, nu prea mare, din punctul de vedere al înţelegerii lumii. În planul a ceea ce reprezintă el şi de ce a venit aici pe acest Pământ. Deoarece, mă ocup de **psihoenergosingestie**, creând această orientare, de-abia în 1989 am reuşit să introduc acest termen în vocabular (la scurt timp după eşuarea operaţiunii “UMMO” – n.a.). Ce este această psihoenergosingestie? Este **o formă de acţiune asupra mediului, asupra materiei vii şi a celei moarte**. Dar, din punctul meu de vedere, **toată materia este vie**. Totul este în mişcare. Cine poate fi, din punctul meu de vedere, psihoenergosingestolog? Trebuie să fie, în primul rând, **cu o înaltă spiritualitate, un om credincios**, sau în Dumnezeu, sau într-o altă formă înaltă. Un om care poartă dragoste şi bunătate, sau omul care trăieşte după toate regulile cosmice, pe care l-au adus pe Pământ Iisus Christos, Budha, Krishna şi alte fiinţe dintr-un plan superior.*

Educat de extraterestrii şi binecuvântat de arhiepiscopul de Kiev...

*Numai cu patru ani în urmă, **raţiunea înaltă cu care am venit în contact mi-a permis să creez şcoli şi să pregătesc elevi**, relevându-le tot ceea ce am acumulat de-a lungul anilor. Şi tot ceea ce primesc acum, **în urma contactului pe care îl am cu cele 9 civilizaţii**. Eu cred în raţiunea înaltă, dar n-am putut să realizez că au existat Iisus Christos, Budha, Krishna şi alte fiinţe din lumea subtilă. Şi numai acum 48 de ani, după ce **am luat contact cu civilizaţia SIRIUS** şi după aceea, după un an, când **aceste civilizaţii mi-au restructurat creierul, ca să pot mai uşor să primesc această informaţie** – şi a primi o astfel de informaţie a fost destul de greu, mi-au apărut dureri de cap foarte mari. Şi, după ce a trecut un anumit număr de luni, am văzut substanţa lui Iisus Christos, Budha, Krishna. Prima dată am intrat în*

contact cu rațiunea înaltă și am devenit un om foarte credincios. Am înțeles că sunt lucruri reale, nu sunt iluzii sau fantezii. **Am primit binecuvântarea arhiepiscopului de Kiev** și iată, după mai mult de trei ani, eu lucrez în următoarea configurație: om de știință, profesor, artist și propovăduitor. Și, învățându-i pe elevii mei, eu mai știu că ceea ce le dau sunt cunoștințe și obișnuințe și că ele nu vor fi folosite cu gânduri rele. Deoarece, **civilizațiile mele, în particular SIRIUS și ORION, controlează pe fiecare elev al meu.** Am instruit medici, psihologi, fiziologi, fizicieni, militari, oameni din diverse domenii de activitate. Și numai patru oameni din această armată de specialiști au încercat să folosească aceste cunoștințe nu spre binele oamenilor, ci în numele răului. Iar civilizațiile mele, într-o singură clipă, le-au șters toate cunoștințele date de mine. Acești oameni au devenit oameni obișnuiți. De aceea, nu mă tem să dau tot ce mi s-a transmis de către civilizațiile mele. **Sunt numai un misionar, ca fiecare dintre voi.** Numai că eu le-am învățat pe toate acestea la un anumit nivel, să primesc și să descifrez aceste informații.

De la “homo sovieticus” la “homo cosmicus”

Desigur, aș fi vrut ca cei care își însușesc bioenergia, își însușesc bioenergogugestia, să o poată folosi în diverse domenii. **În 1993, la 12 octombrie a luat ființă Academia Internațională de Științe Psihoenergogugestologice. Centrele acestei academii se află la Moscova și în Ucraina.** Academia face acum primii pași. Lozinca și programele acestei academii au ca scop **să pregătească omul secolului XXI.** Și să-i dăm fiecărui pământean, indiferent de naționalitatea lui, de credința sa religioasă, de specialitate, **să-i dăm cunoștințele noastre și filozofia cosmică. Iar filozofia cosmică constă din toate aceste religii care ființează pe Pământ.** Să prelungim viața Pământeanului, viața activă până la 200 și mai mulți ani. Aceste învățături, eu și colegii mei, le-am primit cu 20 de ani în urmă, încă atunci când am contactat civilizațiile la nivel conștient. **Experimentele legate de întinerirea oamenilor, continuă până în ziua de azi. Eu și cei 17 colegi ai mei,** am hotărât să ajungem la nivelul unui om în vârstă de 24 ani. Eu am 51 ani, dar celulele mele, în urma cercetărilor făcute, au nivelul unui om de 30 ani. Aceeași metamorfoză s-a petrecut și la colegii mei. Metodica nu este complicată. Problema constă în aceea că, printr-o cultură psihospirituală, prin ridicarea capacității spirituale a pământenilor, să i se dea fiecăruia aceste metode. **Un om cu spirit înalt și oamenii vor putea să trăiască foarte mult. Avem o serie de programe,** cum ar fi: medicina, psihologia, pedagogia secolului XXI, sportul, arta ș.a.m.d.,

tot ce ține de sec. XXI. Dar, înainte de toate, trebuie să educăm noua pleiadă de pedagogi, psihologi. De pedagogi pentru grădinițele de copii, pentru școala medie și superioară. Pentru ca pedagogul să poată da copilului de grădiniță filozofia, ca să poată, la vârsta de 2 ani a copilului, să-i pună psihodiagnosticul și să poată lucra concret cu copilul și părinții, **să-i dea copilului un program pentru toată viața.** Și ca fiecare pământean să se poată realiza ca personalitate. Medicina existentă, **cea ortodoxă**, desigur că a realizat multe lucruri deosebite. Desigur că va lucra încă mulți ani. Și desigur că tot ce s-a realizat bun în medicină va rămâne în continuare. Numai că medicina populară tradițională, care a lucrat mii de ani și a obținut rezultate deosebite, trebuie să se unească și medicul nu trebuie să se direcționeze pe o direcție îngustă. Iată ce au discutat colegii mei. **Medicul trebuie să fie filozof, psiholog, pedagog** și un om care să posede un număr foarte mare de metode. De aceea, sarcina numărul unu este ca sportul să fie pentru sport și pentru sănătate.

“Raiul, civilizația mea Sirius”

Avem o serie de metodici care ne permit să vindecăm o boală foarte gravă, cum este **sindromul de epuizare cronică**. Este **boala secolului XX**. Să presupunem ipoteza oamenilor de știință din diferitele țări ale lumii, că **sindromul acestei îmbolnăviri va cuprinde cam 90% din populație, spre sfârșitul secolului. Este o boală care poate provoca moartea.** Este o boală psihoenergetică. După datele experimentale oferite de aparate, toate sistemele omului funcționează normal. Dar **se produce conectarea omului la diferitele civilizații ale antilumii, prin sistemul de ceakre. Se produce o absorbție de energie și din ce în ce, pe parcurs, omul moare. Există o serie de programe, dar nu vreau să vă rețin prea mult atenția. Aș fi vrut să vă spun mai mult despre acele civilizații - iar ele sunt acum nouă, cu care suntem în contact noi și colegii noștri din diferitele țări ale lumii. Am primit informații concrete cum se poate păstra civilizația noastră, ce trebuie să facem pentru acest lucru.** Pentru noi, lumea materială a devenit prima șansă a vieții. Am uitat partea spirituală. Pentru a răspunde la întrebarea de ce se va produce moartea – sau catharsisul – o să vă trebuiască 34 secunde. În afară de corpul format din celule, din diferite sisteme – cele pe care le vizualizăm –, oamenii mai sunt formați și din **substanțe subtile**. Trei corpuri subtile care sunt în afara corpului nostru fizic: **cel eteric, astral și mental**. Sunt cele care mor după așa-numita moarte aparentă. Dar mai funcționează și patru corpuri subtile care se află înăuntrul corpului fizic. Este **corpul karmic, intuitiv, corpul nirvanei și corpul**

absolut. Aceste patru corpuri subtile au informații despre viețile noastre anterioare și desigur despre viața pe care o ducem astăzi. Aceste patru corpuri subtile nu dispar niciodată. A treia zi după moarte se descompune corpul eteric, în ziua a noua cel astral, în ziua a 40-a corpul mental. Uneori se spune că există unele **fantome**. Da, ele există. Sunt niște **rămășițe ale corpurilor astrale. Dar cele patru corpuri subtile se duc în câmpul informațional al lumii karmice.** După terminologia veche este spiritul, este celula karmică. Este un computer puternic care percepe toată informația despre această viață. Și acolo unde este informația despre viața anterioară. Rațiunea Supremă sau Dumnezeu produce curățirea. De la noi spre informația negativă. După aceea, prin canale, trecem spre nivelul intuitiv, apoi trecem nivelul nirvanei sau al iubirii și rațiunea supremă – sau pur și simplu Dumnezeu – **ne îndreaptă spre partea civilizației pozitive, raiul, civilizația mea SIRIUS.** Sau spre civilizația negativă, după terminologia veche, iadul. Și dacă acolo nu se produce purificarea sufletului, dumneavoastră, prin același canal de legătură, veți fi trimiși în **structurile plasmice ale Pământului. Este iadul. Și se produce descompunerea, arderea. Aceasta este moartea pentru totdeauna, veșnică.** Iată de ce Cosmosul, ne trimite – noi i-am rugat pe mulți contactanți, inclusiv slujitorii cultelor – **să ne mai dea 5 - 5,5 ani pentru a ridica nivelul spiritual al oamenilor,** ca să putem trimite acea formă de energie, acea vibrație care să fie preluată numai de către oameni, de cei care au o spiritualitate înaltă. Și se va transforma în energia proprie și va deschide canalul de legătură de la cel inconștient la cel conștient. **Și toți oamenii vor putea avea atunci capacități paranormale.** Dar la oamenii care au un nivel spiritual scăzut, structura lor bioenergetică nu poate primi acest gen de bioenergie. Se produce moartea, nu numai a corpurilor fizice, ci se va produce și moartea corpurilor subtile. **Dacă vor muri două sau trei miliarde de oameni, nu vom putea supraviețui cu dumneavoastră. Nu vom putea, pur și simplu, să-i înmormântăm.** Și va trebui să mergem și noi acolo.

Unire, fără naționalități, cu capitala la Moscova...

Deci, trebuie să realizăm programul nostru aici. Iată de ce sarcina orientării noastre, a altor orientări, este **să ne unim,** pentru a putea să facilităm verificarea nivelului spiritual al Pământului. **Deci, spre unire, pentru că, în mod practic, nu există naționalități.** În viețile anterioare, dumneavoastră ați fost germani, arabi, englezi. În viețile următoare, veți mai avea și alte naționalități. Dar trebuie să știți că **toți sunteți frați cosmici, deoarece Cosmosul v-a dat ceea ce nu moare.** Dumnezeu ne-a dat ceea ce nu moare. El ne-a creat și fiecareia i-a dat programul pentru toate viețile.

Acest program se află în celula informațională a corpului karmic. Acest program poate fi îmbunătățit de fiecare dintre dumneavoastră, sau să fie înrăutățit. Sarcina noastră este de a da fiecărui pământean o metodologie, pentru ca fiecare să-și îmbunătățească programul, să se realizeze ca o personalitate, să dăm o metodologie care să ofere o informație **și să ia frica de moarte**. Să oferim o metodologie care să ne ducă, prin iubire și bunătate, să dăm tot ceea ce este mai bun din noi. Cosmosul spune că vei primi mai mult, cu cât dai mai mult.

“Dumnezeu m-a dus acolo...”

După ce am venit de la Ierusalim la Odesa, am condus o școală, iar Dumnezeu m-a dus acolo și mi-a arătat unde am trăit înainte. Acele locuri din Grecia, din Malta, pe lângă piramide. Piramida lui Keops nu era departe. Și mi-a dat foarte multe metode interesante. Și iată am sosit în portul Odesa, am condus această școală. Și toate aceste metode pe care nu le-am scris în cărți, le-am predat elevilor mei. Nu vă fie frică să le dăruieți unul altuia, ceea ce aveți mai bun în voi. Și încercați să vorbiți unul despre altul numai de bine. Încercați să îndepărtați tot ceea ce numim <<ego>>. **Încercați să trăiți după poruncile lui Iisus, Budha, Krishna.** Eu, ca om de știință am încercat diferite căi. Să descifrez în practică ce înseamnă să încalci poruncile. Cunoașteți că există ceakre și ceakre bioenergetice. Desigur, la un lucru rău, ai răspuns tot cu rău. Ce se petrece în timpul vostru bioenergetic? Se închide, de exemplu, 30% ceakra cardiacă, care realizează activitatea sistemului cardiovascular. Se închide, cu 20-5% ceakra care răspunde de tot aparatul respirator și diferitele segmente ale creierului. Se produc schimbări ale organismului. Se produce boala. Trebuie să încercăm să folosim o karmă mai bună, dacă este să folosim terminologia. Ce se află în informația aceste karme?

Dacă în această viață ați purtat cu voi numai dragoste, în viețile următoare existența voastră se va închide într-o familie primitoare și totul vă va facilita o dezvoltare bună a personalității. Veți obține un corp fizic bine dezvoltat, sănătos și veți avea totul deschis. Veți avea mai puține obstacole în viață. **Dacă aveți, însă, o karmă rea din viețile anterioare, veți primi un corp nedesăvârșit, pe care nimeni nu-l va putea vindeca.** Veți intra într-o familie neprimitoare și astfel, pe durata a 3-4 vieți, ați dori ca ceea ce am discutat cu colegii mei să fie conștientizat de fiecare dintre pământenii. Și să înțelegeți că totul poate fi pedepsit. Că toată chestiunea este materială – acest lucru a fost demonstrat de știință – **și acest gând lucrează ca un bumerang.** De exemplu, la mine a venit un om. Eu l-am privit și am gândit rău despre el. Eu nu mă ocup de parapsihologie, ci pur și simplu am

avut gânduri rele despre el. Gândul meu nu merge direct la om. El merge întâi spre rațiunea înaltă, la Dumnezeu. Și dacă el este un gând negativ, el se întoarce la om și acesta primește un minus de informație. Atunci, el suferă. După aceea, gândul se reîntoarce prin Dumnezeu spre noi. **Și Dumnezeu, pentru gândul rău, ne pedepsește. Și noi vom suferi mai mult decât acel om despre care am gândit rău.**

“Vom trăi 200 ani”

Aceste lucruri foarte simple vreau să le menționez **în trei cărți** care vor apare în scurt timp. În aceste cărți, vor **fi metode practice pentru a ne ridica spiritul, despre felul în care vom putea trăi timp de 200 ani o viață activă** și multe alte lucruri folositoare din punctul meu de vedere.

Fiecare om, din punctul meu de vedere, trebuie să învețe să fie un om cu o spiritualitate ridicată, să știe a-și dirija propriul psihic, să-și conducă bioenergia YIN și YANG, sau energia Ci. De asemenea, să știe să comunice cu corpurile subtile. Și în acest caz, **omul va putea primi o enormă cantitate de informație din câmpurile informaționale ale Pământului. Suntem numai niște retranslatori.** Creierul nostru este un retranslator și totul depinde de spiritualitatea și de situațiile prin care am trecut. Există un proverb: **greutățile ne sunt date pentru a ne întări spiritul.** Cu cât este mai puternic sufletul nostru, cu aceea el se poate perfecta pe un nivel mai ridicat, poate să proiecteze și să ia informație. Acest lucru îl poate face orice om. **Fiecare din voi posedă tot ce are un superfenomen. Numai că acest lucru se află în adâncul subconștientului.** Și de aceea vreau acum să departajez, să fac **o distincție între hipnoză, sugestie și psihoenergosingestie.**

Prin punctele de contact, în hipnoză, folosind cel de-al doilea sistem de semnalizare după **Pavlov**, noi acționăm asupra unor secțiuni ale creierului, trimițându-l pe om într-un somn parțial. Informația trece prin diferite părți ale scoarței cerebrale. Conștiința aceluia care este în experiment lipsește din punct de vedere practic. Se produce o stare de amnezie. Hipnoza poate fi aplicată la 15, cel mul **20%** dintre persoane, iar pentru a-i introduce în transă sunt necesare **10-15 minute.** **Sugestia** poate acționa asupra aproximativ **50-60%** dintre persoane. Acționează asupra scoarței cerebrale, iar starea se instalează **în 3-4 minute.** **Psihoenergetica** acționează la toate nivelele: asupra nivelului celular, psihic, bioenergetic, asupra nivelului corpurilor subtile. Iată această stare. Ea poate fi indusă **într-o secundă** și poate acționa asupra a **100%** din auditoriu. De aceea, **cel mai vechi - și mai modern-procedeu,** care poate fi aplicat în diferite domenii de activitate ale omului, este

psihoenergosingestia. Metodele pot fi învățate de fiecare om, dar numai dacă omul are spirit înalt. De aceea, aş fi dorit ca, în etapa dată, oamenii din diferite domenii, cel de care se ocupă colegii mei, Academia noastră, să intre în toate domeniile vieții.

În această direcție, **am făcut o serie de experiențe la Institutul de Fizică Atomică.** La o depărtare de 3,5 km de obiect, o grupă de psihoenergosingestologi a acționat și a putut să descompună părți ale atomului, de trei ori și jumătate. **Această neutralizare a tuturor deșeurilor atomice este cea mai ieftină din lume.** Am făcut o serie de experiențe care permit să putem sublinia faptul real de a acționa asupra mediului. Cu trei ani în urmă, la cererea guvernului Uzbekistanului, cu ajutorul fotografiilor luate din sateliți deasupra lacului Aral, s-a concentrat o nebulozitate, un nor. Acest lucru a fost confirmat prin fotografiile făcute din satelit. **Disiparea acestor tipuri de nori am făcut-o eu și colegii mei, în condițiile unor experiențe de laborator, începând cu anul 1966.** Ultimele experiențe interesante au fost făcute în condițiile acționării la distanță, de exemplu între Polonia și Kiev, conform dorinței organizatorilor și la cererea unor institute ce se ocupă de aeronautică. S-a organizat un concurs aeronautic, iar la Kiev erau ploi. Am fost rugat – eu fiind în Polonia – **să risipesc norii pentru patru zile, deasupra unui anumit stadion.** Pentru acest lucru, mi-au trebuit aproximativ **6-7 minute.** Norii s-au disipat deasupra stadionului, având între ei o distanță de 16-17 km. Astfel de experiențe fac, împreună cu colegii mei, încă de multă vreme. Am avut rezultate de **100%.** O să vorbesc despre colegii din sport. În **1981,** un grup mic de trei oameni am pregătit echipa de canotaj. La 500 m înainte de final, **am adus bărcile de pe locul 4 pe locurile 2 și 1.** Am încărcat, deci, cu bioenergie pe sportivii respectivi. Șahiștii, în anul **1980,** la un concurs din orașul Rovno din Ucraina, în vârstă de 12 – 13 ani, care **ocupau ultimele locuri,** după ce lucrat cu ei cinci minute, **au ocupat primul loc.** Și astfel de rezultate sunt foarte multe.

“Fluxul curat de energie”: mulțimea de dolari !

Eu ca om de știință, evidențiez aceste lucruri și de aceea aş fi dorit ca cei care vor urma cursurile, indiferent de specialitate, să poată aplica aceste lucruri. Dar numai spre binele oamenilor, numai cu o inimă iubitoare și bună. Dacă, însă, veți începe să lucrați nu spre binele omului, veți pierde aceste capacități pentru tot restul vieții. Aș vrea să fac o scurtă informare. **Desigur, și colegii mei și Academia de Științe, vor crea școli în 18 țări:** în Germania-la München, Baden-Baden, în Elveția, Thailanda, Philadelphia, New York, Tokyo ș.a.m.d. Desigur, Academia de Științe ar dori să desfășoare și la

dumneavoastră o școală. Aș dori ca școala ce va fi aici să aibă picioare și mâini sănătoase, un cap limpede și curat și ca această asociație să aibă o clădire. Ca **elevii să se ocupe de prognoza în business, să câștige**, prin metode oneste, **o mulțime de bani și ca o parte din acești bani să-i dea pentru dezvoltarea mișcării noastre**. Pentru ca Fundația să nu ceară bani cu mâna întinsă. **Au terminat școala mea cca. 22 - 23 de businessmeni. Ei înfloresc acum**. Cu inima curată și fără minciună fac business curat și ajută biserica, oameni nevoiași și desigur munca noastră. Desigur, așa trebuie să fie în viață. Iisus Christos și alte ființe din planul superior arată că fiecare dintre noi trebuie să aibă inimă și să-i fie milă de aproapele lui. Și, ajutând aproapele, el va obține înmiiit mai mult. Aș dori ca, **în fiecare dintre noi, toată viața să funcționeze un flux de energie curat, energia dragostei, energia sănătății și energia vieții lungi**. Aș dori să vă urez succes, sănătate și o viață mai bună. Vă mulțumesc pentru atenție”.

21. TEHNICILE SUBLIMINALE

Sugestia ca o armă

Așa cum se afirmă de obicei, sugestia este considerată un proces de comunicare al cărui răspuns direct urmează a fi acceptarea cu convingere a ideilor comunicate direct sau numai sugerate, în condițiile în care o bază logică corespunzătoare este absentă. În aceste condiții, **sugestia**, practică ca **armă în mâinile unor servicii ce au drept scop principal manipularea opiniei publice sau a unor indivizi**, începând cu mass-media și terminând cu serviciile secrete, apare ca o metodă care își propune să inducă “țintei” un anumit comportament sau un drum de urmat într-o situație dată. Într-un plan mai larg și acționând pe multiple paliere, **de la simpla sugestionare și până la crearea de reflexe condiționate față de ideile comunicate**, se încearcă, și se obține chiar, adoptarea acelor idei administrate **și chiar a unor complexe ideatice de tipul ideologiilor**. Înrădăcinarea acestora în conștiința unor indivizi sau a unei mase de indivizi poate fi atât de puternică, încât schimbarea condițiilor istorice în care acestea s-au fixat nu duce la “stingerea” paternului fixat.

Urme adânci rămân implantate chiar după trecerea unor mari intervale de timp, de la dispariția inoculului sugestionat – așa cum s-a dovedit în societățile post-totalitare, **România** fiind, printre altele, **unul dintre cele mai concludente exemple** pe care le trăim. Inducerea sugestiei se poate face **pe multe căi și prin diverse metode**. Dintre acestea, cele mai subtile sunt desigur acelea în care ținta aleasă este pusă în situația de a nu putea realiza faptul că este efectiv bombardată cu mesaje ce urmăresc a o sugestiona.

“Manipulați poporul cu televizorul !”

Un capitol aparte, exploatat la maximum, este acela al **semnalelor subliminale**, administrate în scopul sugerării unor anumite comunicări emise. Așa cum au remarcat unii specialiști, **un exemplu elocvent l-au oferit, după revoluție, emisiunile TV**. Astfel, **în toate emisiunile în care în studio apărea Corneliu Coposu, iluminarea feței acestuia se făcea în mod deliberat cu un reflector plasat deasupra capului**. Acest gen de plasare a luminii ducea la o configurație a feței – în special a orbitelor, gurii și

nasului – să fie astfel accentuate, încât să amplifice trăsăturile, **să creeze impresia unei îmbătrâniri accentuate**, mergând până la deformarea expresiei și a fizionomiei subiectului. Impresia pe care această prezentare o face telespectatorului îi induce involuntar ideea că are în fața ochilor un om îmbătrânit, ceea ce se și urmărea de fapt.

Dar sugestiile subliminale ce se pot induce pe cale vizuală sunt mult mai profunde. Pe un film, **se proiectează un text cu un anumit mesaj clar**, text care însă se proiectează, la anumite secvențe temporale, pe o durată de timp care să fie **sub timpul necesar percepției sale vizuale**. Astfel, spectatorul nu reușește niciodată să citească mesajul. În schimb, prin acumularea sub limita percepției senzoriale vizuale (deci, subliminale) a informației administrate, aceasta **se stochează direct în nucleii optici cerebrali, care o receptează și transmit mai departe în etajele subconștientului individului**. Se obține, astfel efectul ca pe calea administrării mesajelor subliminale, să se inducă “țintei” un anumit comportament, o anumită atitudine, sau un anumit răspuns urmărit.

Este interesant de remarcat faptul că această procedură poate fi utilizată **și în scopuri medicale**, ea dovedindu-și eficiența într-o serie de afecțiuni de natură psihogenă cu manifestări somatice. Dar nu numai calea receptorilor vizuali poate fi utilizată pentru transmisia și recepția mesajelor subliminale.

David Koresh - influențat prin telefon ?

O altă cale de acces este cea a receptorilor auditivi sau, în diverse alte sisteme, **amalgamarea** informațiilor transmise pe cale **vizuală**, ce cele transmise pe cale **auditivă**.

Un astfel de ultim sistem a fost pus la punct de către specialiștii Academiei de Medicină din Moscova, într-un **program finanțat la comanda KGB-ului**. Acest program, **coordonat de către psihologul Igor Smirnov**, consta în plasarea subiectului într-un cadru ambiental adecvat. În fața acestuia, pe un ecran, sunt proiectate imagini alese în funcție de sugestia ce se dorește a fi administrată. Printre imaginile pe care subiectul le percepe conștient sunt înserate texte proiectate în condițiile percepției subliminale, adresate subconștientului. Fondul sonor agreabil și complex sugerează, prin textul emis, diferite situații, de la cele plăcute și până la cele neplăcute. Electroencefalograma captată în astfel de condiții permite stabilirea reacțiilor individului față de informația administrată, permițând totodată stabilirea unui diagnostic. În cea de a doua fază, pe calea fondului sonor sunt administrate mesaje corective, ce caută să atenueze trăsăturile negative. **Calea sonoră poate fi utilizată și pentru transmiterea unor mesaje cu țintă directă,**

la un nivel de frecvență și intensitate imediată, situată audio sub pragul percepției liminale. Astfel, și pe calea senzorilor auditivi sunt transmise informații ce se adresează etajului subconștientului psihic. Este interesant de remarcat **că aceste cercetări au fost ținute secrete până în anul 1987.**

Încercând a vinde invenția sa americanilor, doctorul **Igor Smirnov s-a deplasat, în 1993, în SUA, pentru a-și prezenta metoda.** Întâmplarea a făcut ca acest voiaj să aibă loc **cu foarte scurt timp înaintea tragicului sfârșit al episodului de la ferma Waco,** în care și-au găsit moartea 80 de adepți ai sectei Davidienilor a lui **David Koresh,** în urma asaltului dat de agenții FBI. La reuniunile ținute cu această ocazie, Igor Smirnov a prezentat metoda în fața cercurilor americane interesate. **Șeful Diviziei de Servicii Tehnice a FBI, Steven Killion,** prezent la discuții, **a declarat** cu această ocazie: **“Aș vrea să pot aduce acest sistem și în Texas și să-l folosesc asupra lui Koresh”,** punându-se problema **de a-l influența pe Koresh prin telefon,** utilizând facilitățile declarate de Smirnov ca aparținând metodei sale. Numai că acțiunea nu s-a concretizat, deoarece Smirnov a dat înapoi, sub pretextul că nu a adus cu sine decât echipamentul de bază și nu poate garanta reușita decât în proporție de 70%.

“Pot face un om să cadă de la 15 m !”

Dar sugestologia ocupă un cadru de preocupări mult mai larg în activitatea serviciilor secrete decât ne-am putea închipui. Mai mult chiar, persoane dotate cu remarcabile abilități de acest gen nu se sfiesc să o afirme chiar în public. Astfel, în cursul lunii **iunie 1994,** România a fost vizitată de un astfel de personaj, ale cărui abilități au fost pe larg popularizate în emisiuni la postul național TV și prezentate publicului într-un spectacol care a umplut Sala Palatului. **Albert Ignatenko,** supranumit **“regele paranormalilor”,** nu se sfiește să afirme colaborarea sa cu Ministerul de Interne de la Moscova: *“Am demonstrat la Ministerul de Interne că pot să fac să cadă un om de la 10-15 metri”.* Născut la Herson, în Ucraina, la ora cinci dimineața dintr-un tată neamț și o mamă ucraineană, Albert Ignatenko are, de asemenea, elevi care își urmează maestrul și, după toate aparențele, **cunoștințele sale în materie de a face să cadă oameni la distanță au fost predate, de către aceștia, și unor elemente încadrate în unități specializate de luptă, cum ar fi trupele “spețnaz”.** Elevii săi lucrează în străinătate și conform declarațiilor maestrului, aceștia și-au deschis **filiale în 17 țări** din Europa și America. De exemplu, la **Londra** lucrează **Natalia Voronina.** Aici, există chiar două astfel de centre, iar la acea dată se preconiza deschiderea unuia similar la Tel Aviv.

Ignatenko - “unificatorul Terrei” de la Moldova

Activitatea sa se desfășoară **și în cadrul unei Academii de stat**, al cărui fondator și conducător este. Ea conlucrează cu un Institut teo-retic pentru fenomene paranormale din Moscova. Acesta este condus de către **academicianul Guleaev** și are ca profil efectuarea unor inves-tigații multilaterale asupra persoanelor dotate cu abilități “paranor-male”. Gama acestor investigații se realizează pe un larg palier de procedee biofizice, biochimice, fizico-medicale, utilizând o aparatură ultramodernă. Se știe, astfel, că unul dintre principalele personaje inves-tigate aici a fost **Nina Kulaghina**. Dacă ar fi să se dea crezare afirma-țiilor lui Albert Ignatenko asupra preocupărilor Academiei sale, ar trebui să se admită existența, la discipolii săi, a unor **abilități capabile să gră-bească de trei ori neutralizarea deșeurilor radioactive de la Cernobâl**. Cum însă carbonul radioactiv se știe, de exemplu, că are o perioadă activă de semidezintegrare de **5.000 ani**, o asemenea accelerare este greu de presupus că ar avea o mare însemnătate pentru contem-porani și încă câteva generații următoare...

Ceea ce dă de gândit asupra unor aspecte oarecum inedite ale acestui specialist, este **pretenția sa că are contacte directe cu civilizații din constelațiile Sirius, Orion și cea a Racului**. De la ultima a primit chiar indicația de a crea **o civilizație terestră unică**. Fără politică, dar **urmărind “unirea religiilor, filozofilor, civilizațiilor, într-o singură direcție luminoasă”**. El mai face afirmații care dau de gândit: *“M-am întâlnit de patru ori cu Iisus. El m-a întrebat de ce muncesc așa de puțin, de ce beau uneori. M-a certat: <<De ce nu ți-ai scris cele patru cărți ! Dacă vei munci mai mult, să dăruiești oamenilor ce primești !>> mi-a spus El... Fața lui Iisus am văzut-O de câteva ori. Eu retransmit energia care vindecă multe boli: cancer, SIDA, oboseala cronică, etc.”*. Staff-ul de campanie cuprinde și un director, **Vladimir Sopovici**, ca și o serie de asistenți. Oricum, față de realele sale abilități de hipnoză și sugestie la distanță, etalarea unor informații ca cele mai sus ridică desigur o serie de întrebări asupra conținutului real a ceea ce ascunde, de fapt, în spatele unei atât de prodigioase activități cosmo-telurico-astrale.

22. MOSSAD: PUȚINI ALEȘI, TOȚI VOLUNTARI

Mossad: milioane de spioni “acoperiți” !

Dacă ar fi să-i dăm crezare lui Claire Hoy, un inițiat în tainele serviciilor secrete, în măsura în care acest lucru devine posibil pentru cineva din afara structurilor, **Mossad-ul este serviciul secret cu cea mai mică schemă de organizare, dar și cu cea mai largă extensivitate geografică și capacitate de penetrare. Acesta ar avea doar 30-35 de ofițeri operativi (katsas) plasați în afara Israelului, în timp ce întregul său personal nu ar număra mai mult de 1.200 angajați, în această organigramă intrând inclusiv femeile de serviciu, atâtea câte ar fi ele în realitate.**

Situația apare de-a dreptul paradoxală, dacă ne gândim că **numai Cuba are peste 2.000 de ofițeri de informații, răspândiți în toate vânturile, că CIA are nu mai puțin de 25.000 de angajați ce lucrează numai la sediul său din Langley, Virginia, fără a pune la socoteală puzderia de agenți din întreaga lume. Iar celebrul KGB, devenit acum FSB, are răspândiți pe mapamond peste 250.000 angajați pe stat de plată, fără a mai socoti la număr potențialii săi colaboratori, membri ai partidelor comuniste din diferite țări.**

Cum s-ar putea, deci, explica această discrepanță dintre activitățile și rezultatele obținute de Mossad și schema sa de organizare atât de restrânsă, care, sub acest aspect, pare a fi a unuia dintre cele mai minuscule servicii de spionaj al celui mai mic stat de pe globul terestru? Lucrurile se explică printr-o anumită “fiziologie” ce stă la baza activității Mossad. Este însă greu de presupus că ar exista un serviciu secret al vreunei țări care să poată beneficia de o rețea atât de extinsă pe întreg mapamondul, așa cum este rețeaua Mossad. **Practic, întreaga populație evreiască din diaspora statului Israel constituie o rețea de “saiani”, voluntari** care, fără a fi înrolați în Mossad, sunt sau devin oricând colaboratori voluntari, **siguri și neplătiți**, la cea mai mică solicitare a acestuia. Ba dimpotrivă, așa cum arată unele cazuri – și acestea nu sunt puține la număr –, **contribuie benevol la finanțarea, sub diferite forme și cuantumuri, a acțiunilor întreprinse de Mossad.** Lucrul acesta are o justificare istorică. Nu s-ar putea găsi în istoria lumii un popor care, răspândit în cele patru vânturi ale Pământului, să-și fi păstrat identitatea sa națională specifică de-a lungul unei perioade istorice de câteva milenii, care

merge din antichitatea biblică și până în zilele noastre. Mai mult chiar, după ce și-a pierdut identitatea statală istorică, o diasporă care nu și-a pierdut însă niciodată identitatea națională, să-și înfăptuiască din nou statul, peste milenii, așa cum este proorocit în cărțile sacre. Această unitate intrinsecă a unei națiuni, ai cărei reprezentanți **pot fi găsiți oriunde în lume**, a supraviețuit vicisitudinilor istorice printr-o uluitoare conștiință de neam, a cărei materializare în epoca modernă se poate defini printr-un singur cuvânt: **sionismul**. Credința. Credință și totodată ideologie având o bază talmudică. **Politică pragmatică, sionismul este, de fapt, liantul care a stat la baza structurii Israelului ca stat, cât și la baza Mossadului** ca serviciu de informații externe a acestuia, cu toate sarcinile ce-i revin în consecință. Și **istoria consemnează foarte rare cazuri, când un sayan să-și fi trădat neamul și ideologia sa**. De aici apare, în fapt, și întreaga eficacitate a Mossadului, dat fiind că potențialii săi colaboratori pot fi găsiți **în orice parte a globului și în orice strat al societății, gata să-și servească - în orice condiții - idealurile naționale**.

Din 15.000, doar... 15 aleși !

Un alt aspect specific este acela **al inteligenței în acțiune**. Dacă, prin definiție serviciile secrete ale oricărui stat sunt împănate numai de elemente ale căror coeficient IQ de inteligență este peste medie - alături și de alte caracteristici profesionale proprii acestui gen de activități - **apartenența la cadrele Mossadului se face printr-un triaj atât de riguros, încât cu greu s-ar putea strecura în sânul său un personaj nedotat**. Să amintim că **un stat care a dat lumii două religii** (iudaismul și creștinismul) **și două ideologii** (capitalismul și comunismul) are de unde să-și selecționeze membrii serviciilor secrete, dacă luăm în plus și **abilitatea sa financiară mondială**. Astfel, **mii de oameni sunt reperați, analizați, verificați, interogați și testați anual**. Se consideră că numărul potențialilor **aspiranți** a intra în Mossad oscilează în jurul a **5.000 de persoane anual**, care trebuie să treacă o **riguroasă grilă de selectare** până a intra în etapa interogării. **Odată la trei ani**, încep cursurile de pregătire cu un minimum de **15 cursanți**. Considerând că aceștia sunt selectați dintre cei 15.000 potențiali selectabili (câte 5.000 anual), rezultă că de-abia **0,1%** dintre cei vizați vor fi admiși pentru a urma cursurile **“Institutului”**, diminutiv sub care este cunoscut *“Ha Mossad, le Modiyn ve le Tafkidim Mayuhadim”*, adică **“Institutul de Informații și Operațiuni Speciale”, sau, pe scurt, Mossad**.

De fapt, viitorii aspiranți la calitatea de ofițer al Mossadului, **odată selectați pentru cursuri, își vor pierde vechea identitate, primind una**

absolut nouă, de la nume, prenume, poreclă și până la profesie, date conspirative pe care fiecare dintre elevi și le alege singur printr-o “autobiografie” în care își indică și adresa conspirativă, de obicei inexistentă în realitate. Aparent un simplu joc dar, de fapt, o etapă premergătoare, în care fiecare gest, atitudine, vorbă, stare psihologică, sunt minuțios observate și studiate de instructorii specialiști în diferite activități. Cei care vor deveni cadeți sunt apoi internați la **Midrasha, Academia Mossadului, situată într-o cochetă stațiune** cu intime hoteluri **din afara Tel Aviv-ului, pe drumul spre Haifa**, pe care localnicii o denumesc **Caentry Club**. **Acoperirea oficială** a sediului este aceea de **reședință de vară a primului-ministru**, deși toată suflarea locului, și chiar cea din jur, știe despre ce este vorba în realitate.

Cursurile sunt predate de specialiști, **fiecare dintre cursanți având**, pe deasupra, **atașat un instructor personal**. La terminarea acestora, nu toți cei care le-au urmat trebuie neapărat să fie declarați absolvenți, putându-se ivi uneori și **situații în care întreaga clasă este declarată repetentă**.

După o perioadă de **doi ani de cursuri** și încă una de **un an de practică**, viitorul ofițer intră efectiv în munca operativă, dar căpătarea unei experiențe în munca de culegere a informațiilor și acțiunilor de contrainformații mai cere câțiva ani de muncă, astfel că un om, care să fie considerat “expert”, trebuie să parcurgă un minimum de **8-10 ani în activități practice**. Ca de altfel în marea majoritate a profesiilor care cer un înalt grad de specializare.

De la profeți la parapsihologi

Dacă în linii generale unanim acceptate, pentru orice serviciu de culegere a informațiilor, situația poate fi descrisă în coordonatele de mai sus, o problemă aparte o reprezintă aspectele implicate de fenomenologia și efectele parapsihologice care pot fi exploatate în această direcție. Se știe azi că foarte multe servicii de spionaj au utilizat persoane dotate cu astfel de abilități sau au profitat de situații legate direct sau indirect de obiective cu caracter paranormal, căutând să le exploateze în propriul interes. Dacă antichitatea egipteană, greacă și romană sunt pline de astfel de exemple, care au ajuns, prin paginile istoriei, până în zilele noastre, nu este mai puțin adevărat că și istoria poporului iudeu este presărată, încă din antichitate, cu astfel de episoade. Să reamintim aici doar de **cazul prăjitoarei din Endor (1 Sam. 28, 7-17)**, în care însuși regele care să fie consultată cea practicantă a spiritismului, pentru a afla viitorul său. Fără a mai pomeni aici de profețiile unor *întregi generații de profeți*, ale căror preziceri consemnate în Biblie, s-au adeverit în întregime. Așa cum au fost chiar **profețiile lui Isaia privind**

căderea Ierusalimului. Către zilele noastre, episoade în care au fost implicate fenomene paranormale sunt citate de istorici, ca de exemplu **incidentul de la Gallipoli**, când un întreg batalion englez ce lupta pe acest front a dispărut pur și simplu, fără a fi lăsat nici o singură urmă în spatele său.

În cursul celei de-a doua conflagrații mondiale, episoade de natură parapsihologică au intervenit pe frontul nevăzut al spionajului. Însăși **debarcarea Aliților din Normandia** a fost punctată de un asemenea episod, pe care l-am putea denumi chiar central. **Determinarea situației meteorologice pentru ziua Z și ora H a debarcării s-a bazat pe prezicerea sergentului, jamaican de origine, Montgomery, din cadrul serviciului secret englez, care i-a furnizat meteorologului - șef al Comandamentului Aliat datele privind cele șase ore de acalmie în evoluția furtunii ce bântuia Atlanticul, indicând fereastra de timp în care Eisenhower a putut să debarce primul eșalon din primul val al debarcării.**

KGB, Mossad și războiul parapsihologic

Pe de altă parte, **dezvoltarea tehnicilor de luptă psihologică**, un adevărat război psihologic ce s-a desfășurat în paralel cu cel “cald” și cel “nevăzut”, acțiune ce se derulează și pe timp de pace între Marile Puteri adversare politice ale lumii, **a impus de la sine organizarea unor departamente psihologice în cadrul marilor și micilor centrale de spionaj ale statelor.** Observarea unor scheme de organizare a acestor servicii poate să ne ofere imaginea ponderii pe care psihologia o are în jocul acestor centrale peste tot în lume. Dar mai interesant apare însă rolul pe care parapsihologia îl joacă, la rândul său, în cadrul acestor departamente, în care, de fapt și de drept, sunt repartizate serviciile de acest profil. **În general, secțiunile de profil parapsihologic nu sunt denumite cu acest nume**, ci sunt alintate cu diminutive sau denumiri care doar sugerează o astfel de participare. În fosta **URSS**, de exemplu, din cele aproximativ **40 de institute** implicate într-un astfel de program dirijat de Centrală, doar câteva par a fi denumite printr-un titlu ce ar putea sugera cât de cât “paranormalul”. Așa ar fi **laboratorul de “bionică” din cadrul celebrului institut militarizat “Bauman” * din Moscova**, condus la vremea sa de un academician, și în care, în anul **1983**, numai o singură secțiune, coordonată de un profesor universitar, avea **150** de cadre cu pregătire universitară ce făceau investigații în domeniul paranormalului, dar cu evidente aplicativități militare.

* **N. edit.:** Numele unui savant sovietic de origine iudaică

Privind așadar organigrama Mossadul, atât cât a putut ea transpare în public, surprinde **plasarea într-o poziție centrală a lui “Lohamat Psihologit” (LAP), departamentul războiului psihologic, sub directa coordonare a șefului operațiunilor**. Acest fapt sugerează ideea utilizării din plin a oportunităților oferite de psihologie și implicit de parapsihologie – secțiune încadrată direct în LAP. După cum se va vedea din cele câteva episoade cunoscute ale unor operațiuni derulate cu o participare și de natură parapsihologică, această ultimă activitate nu a fost deloc neglijată în panopia de metode folosite de Mossad. Este interesant de remarcat faptul că, în acțiunile derulate de către Mossad în cooperare cu alte servicii de spionaj, au existat și secvențe implicând aspecte parapsihologice. O astfel de acțiune a avut loc în anul **1983**, legat de ceea ce a fost denumit atunci **“criza Beirutului”**.

“Operațiunea Beirut” și tăcerea Mossad

În ziua de **23 octombrie 1983**, exact la orele **18.20**, un camion *Mercedes* se deplasa către aeroportul din **Beirut**. Depășind punctele de observație, acesta se îndreaptă către punctul de control instituit de armata libaneză, pe care depășindu-l, părea a se îndrepta spre un parking din apropiere. În loc însă de a opri, camionul luă viteză, **îndreptându-se ca o nălucă spre** o clădire apropiată, cu patru etaje, construită din beton. Aici era **cantonamentul Serviciului de Securitate al Aviației**, clădirea fiind totodată **și sediul Cartierului General al Batalionului 8 de infanterie marină**. Acesta făcea parte din Corpul expediționar de **1.200** de pușcași marini, pe care președintele Reagan l-a readus la Beirut la începutul lunii octombrie, după ce, numai cu vreo trei săptămâni, în urmă fusese retras de aici. Acest grup expediționar urma să asigure liniștea libanezilor, alături de alți 1.560 de parașutiști francezi și 1.200 de soldați italieni dislocați în Liban.

De fapt *povestea camionului Mercedes* era într-un fel *cunoscută de către Mossad*, care, printr-un informator, aflase că musulmanii “aranjaseră” o astfel de mașină cu spațiile necesare instalării unei mari cantități de explozibil. Era vorba de ceea ce se cheamă o “*mașină capcană*”. Și totuși, **șeful de atunci al Mossad Adamay, n-a furnizat americanilor nici-o informație care să-i alerteze, pe fundalul unei situații tensionate existente atunci între Menahim Begin, primul ministru israelian și președintele Reagan**.

Mercedesul-capcană a pătruns astfel în viteză prin poarta metalică, pe care a spulberat-o, a trecut prin parapetul de saci de nisip al corpului de gardă, a distrus o altă barieră de saci de nisip și, îndreptându-se spre holul clădirii, în care a pătruns, explodează. Explozia a fost atât de puternică, încât întreaga

clădire s-a prăbușite, **omorând** sub dărâmturile sale un număr de **241 pușcași marini americani**. **Aproape concomitent, la câțiva kilometri depărtare, un camion similar, condus tot de un kamikadze, spulbera clădirea Cartierului General al parașutiștilor francezi din Bir Hasou, omorând 58 de soldați.**

Incidentul cu pricina a făcut ca **CIA** să intre în **legătură cu Mossad-ul**, care i-a pus la dispoziție o listă cu **13 suspecti** *, potențiali participanți la această acțiune, **printre care figura și numele lui Mohamed Hussein Fadlallah**, unul dintre conducătorii suniți ai teroriștilor din Hesbollah. Pentru prinderea acestuia, ca și în vederea descoperirii locurilor de antrenament ale teroriștilor, **americanii au recurs la serviciile unor clarvăzători**, pentru a descrie casa în care locuia, în sudul Beirutului, Fadlallah.

Așa cum povestește, în cartea sa *“Secret Warriors: Inside the Covert Military Operations of the Regan Era”*, Steven Emerson, întreaga acțiune s-a derulat **reînviindu-se proiectul “Grill Flame”**, demarat cu câțva timp mai înainte, în anul **1978**. Să notăm că *“Grill Flame”* a adus serviciilor secrete americane informații deosebite asupra instalațiilor sovietice din cadrul complexului de la **Semipalatinsk**. Acest proiect a fost demarat împreună cu specialiștii de la *Stanford Research Institute (SRI)*, vizând “examinarea” interiorului acelor amplasamente care nu puteau fi “vizualizate” prin sateliții de spionaj.

În **1982**, acest program a fost **aparent stopat**. “În fapt, însă, **proiectul a fost transferat de la DIA (Defense Intelligence Agency) la Pentagon**. Așa se face că, apelând la specialiștii implicați în acest program, a fost “investigată” locuința ocupată de Fadlallah la Beirut, obținându-se o descriere a așezământului respectiv, a intrărilor și amplasamentului pereților, ca și asupra numărului de ocupanți. Descrierile făcute au fost ulterior confirmate, deși unele amănunte nu au coincis cu realitatea.

* **N. edit.:** După 11.09, la cererea SUA, Mossad a oferit o listă ce conținea tot... 13 suspecti teroriști. Simbolismul numerologic continuă să rămână o obsesie iudaică de peste 2.000 ani (v. și Josephus Flavius)...

23. AGENTUL MOSSAD URI GELLER

Fiul de rabin - paranormal celebru și bogat

În decada anilor '70 și-a făcut apariția, în lumea mediumilor dotați cu facultăți paranormale, un personaj ce avea să facă una din cele mai fulgurante cariere internaționale: **Uri Geller**. S-a **născut la Tel Aviv, în 1946, dintr-o familie de rabini în care bunicul său slujise la una din sinagogile Budapestei, iar mama sa se înrudea cu Zigmund Freud**. Un Geller s-a dovedit a fi **unul dintre cei mai dotați posesori de capacități paranormale contemporani nouă**. El reușește chiar performanța de a **fi cel mai controversat personaj în materie**, pe care cei mai dotați prestidigitatori încercă să-l dovedească a fi un șarlatan, fără a reuși acest lucru. **Este și unul dintre personajele cele mai investigate de către institutele de specialitate din SUA**, care caută să-i descifreze capacitățile. Este, totodată, **cel mai popularizat personaj "paranormal" pe canalele TV, cu performanța de a fi indus telespectatorilor**, în timpul vizionării programelor sale, **unele abilități identice**. Este **cel mai căutat medium de către cercurile industriei militare**, personajul ce realizează **una dintre cele mai mari averi de pe urma abilităților paranormale**. Și, în fine, **unul dintre cele mai urmărite personaje de către cel puțin patru gigantice servicii de spionaj din lume**.

Furculițe îndoite și poltergeist

Întreg acest palmares de realizări nu i-ar fi alarmat pe conducătorii din umbră ai traficului de informații, vitale pentru orice țară ce ține la propria sa independență – iar în cazul Marilor Puteri, la supremație – dacă abilitățile acestui personaj nu le-ar fi dat de gândit. După ce participase, în **1971**, la cel de-al **14-lea** zbor al programului *Apollo*, **cosmonautul Edgar Mitchell, care a realizat în cadrul misiunii sale și prima legătură telepatică între "Cosmos" și Pământ**, demisionează din corpul cosmonauților și **înființează**, la Palo Alto, în California, *"Institutul de științe noetice"*, cu scopul declarat al investigării fenomenelor paranormale. **Unul dintre primele sale proiecte de cercetare**, efectuat în colaborare cu *Stanford Research Institute (SRI)*, de al cărui prestigiu științific nu mai trebuie să aducem vorba, a fost chiar **investigarea personajului Uri Geller**. În cadrul unui program televizat, Mitchell l-a prezentat pe Geller, care a executat, în fața camerelor de luat

vederi, cel mai cunoscut număr al său, **îndoirea până la rupere a unor chei, mânere de linguri și furculițe, fără a le atinge cu mâna ***.

Dar cercetările, la care a fost supus la SRI, au fost mult mai complexe, el demonstrând și alte abilități, cum ar fi, de exemplu, **mișcarea acelor de busolă** plimbând doar mâna deasupra instrumentului, fără a-l atinge, sau **efecte de poltergeist**.

Werner von Braun - rămas fără... inel

Interesat în astfel de experiențe, **"Centrul Naval de Armament" din Maryland îl invită pe Geller la o demonstrație în fața specialiștilor săi. Aici, el realizează performanța de a modifica proprietățile fizice ale unei sârme confecționate dintr-un aliaj metalic cu memorie**. Pentru a modifica proprietățile acestei sârmei de **"nitinol"** astfel încât să-și piardă capacitatea de memorare, este **necesară încălzirea ei la temperaturi foarte ridicate**. Ori, Geller realizează performanță – care, în ultimă instanță, **consta în modificarea aranjamentului structurii cristaline a metalului – doar plimbându-și mâna deasupra acestuia!** Prezentându-l pe Geller în cadrul conferinței *"Explorarea câmpurilor energetice umane"* de la New York, cunoscutul investigator **dr. Andrei Pucharin** este apostrofat, din sală, că Geller ar fi un șarlatan, sau, în cel mai fericit caz, "magician". Răspunzând auditoriului, Geller este supus unui test ad-hoc. **Trecându-și mâna deasupra unor termometre prezentate din sală, el face să le crească temperatura cu 6-8 grade** și nimeni nu mai comentează negativ...

În periplurile sale americane, Uri Geller este **prezentat și lui Werner von Braun, celebrul constructor al rachetelor germane V₂ și al celor americane, "Saturn", cu care cosmonauții au alunizat**. În aceste împrejurări, Geller își demonstrează abilitățile, **făcând să se deplaseze, fără a-l atinge, inelul pe care von Braun și-l scosese din deget și îl ținea în palma întinsă**. A doua demonstrație a fost aceea **de reîncărcare a bateriilor calculatorului lui Braun**, baterii ce se descărcaseră, **doar poziționându-și mâinile peste ele**.

Este interesant de amintit că **abilitățile lui Geller**, de a îndoi și rupe obiectele metalice de tipul tacâmurilor sau cheilor, au **fost ulterior depistate și la o serie întreagă de copii și adulți** pe care i-a descoperit John Hasted, profesor de fizică experimentală la *Birkbeck College*, de pe lângă Universitatea din Londra. Cercetări de microscopie metalografică, efectuate pe suprafețele

* **N. edit.:** În cursul anului 2001, o serie de paranormali din Israel, au îndoit seturi întregi de tacâmuri, într-o emisiune televizată și transmisă apoi în toată lumea...

fracturilor operate de Geller, au dovedit, la rândul lor, că acestea nu s-au datorat unor forțe mecanice de forfecare, sau unor îndoiri repetate.

Ceasurile stăteau ori... se plimbau !

Experimentările efectuate la SRI, sub supravegherea lui Puthoff și Targ, au reușit să imprime pe film și alte abilități ale lui Uri Geller, cum ar fi **aportul unui ceas, pe cale psihokinetică, dintr-o altă cameră**. Iar în timp ce prezenta, în cadrul unei emisiuni TV în direct de la Londra, **capacitatea sa de a face de la distanță să se oprească un ceas aflat în studio**, telefoanele televiziunii londoneze au fost blocate de apelurile unui mare număr de **telespectatori** care anunțau că, în acel moment, **și ceasurile lor s-au oprit !....**

O altă abilitate a lui Geller este aceea a **realizării de psihofotografii cu aparatul fotografic având obturatorul închis**. Încercarea unor redactori, de la periodicul *"News of the World"*, de a-l compromite, ca totul fiind doar un truc, s-a terminat printr-un eșec. Fotoreporterul Roy Stockdill, de la acest jurnal, trimis special, a trebuit să recunoască faptul că fotografia pe care publicația a publicat-o era făcută cu aparatul fotografic având obturatorul închis și capacul înșurubat.

Parașutistul Uri Geller - fericit să servească Mossad

Larga campanie de publicitate pe care Uri Geller și-a asigurat-o în special prin televiziune, dar nu într-o mai mică măsură și prin intermediul presei cotidiene, a magazinelor săptămânale și cărților ce i-au fost dedicate, își are și ea povestea sa. Pe de o parte, interesul publicului larg pentru ineditul unor astfel de abilități, dacă nu rar întâlnite, în orice caz, destul de rar ajunse la cunoștința sa, a stimulat interesul producătorilor de a-l prezenta pe toate canalele dornice să-și mărească audiența.

Nu mai puțin interesate s-au dovedit a fi și institutele de cercetări de avangardă, de genul lui *Stanford Research Institute*, de a investiga astfel de manifestări exotice. Din dezlegarea unor astfel de enigme ale naturii, se pot obține aplicativități practice la care nici nu ne putem gândi, imaginația în această direcție fiind depășită de realitate.

Dar factorul major care l-a propulsat în prim planul interesului public a fost unul dintre cele mai incisive instituții de colectare și exploatare a informației. Acesta nu era altul decât Mossad-ul.

Cu mult înainte ca, printr-un concurs de împrejurări cu aparențe de nevinovată coincidență, când Geller i-a fost prezentat doctorului **Andrei**

Pucharic, cel care îl va introduce pe filiera SRI, **Geller a fost examinat, testat și prelucrat în vremea serviciului său militar**, pe care l-a efectuat ca **parașutist în campania dusă în 1967**. După ce a intrat în atenția Mossad-ului, fusese ținut **sub observație** un timp ceva mai **îndelungat**. Această perioadă preliminară a fost necesară pentru a se verifica dacă abilitățile sale erau într-adevăr reale, sau nu erau decât simple scamatorii pe care artiștii de circ sau cabarete le prezintă peste tot. Odată convingși de acest lucru, Geller a fost contact și invitat a fi **examinat de către o comisie de specialiști**. Ca orice sayan ce-și face un **titlu de glorie de a fi colaborator al Mossad**, el acceptă și își demonstrează întreaga paletă de abilități.

Pentru început, este **supus unui examen psihologic de către specialiștii departamentului LAP** (*Lohamah Psihologit*) al Mossad. Odată obținut avizul favorabil, Geller este **supus unor teste** care să evidențieze aplicativitățile sale practic potențiale. El **primește un număr de cod, fiind introdus în gigantica memorie a calculatorului central al Mossad**, în care sunt stocate toate informațiile posibile privind persoana înregistrată.

Este interesant de remarcat faptul că, din cantitatea totală de informații culese de agenții de orice fel (humânt) pe care Mossad-ul o achiziționează, între **2-4%** din cele care însumează **informațiile esențiale** sunt obținute **efectiv “din gura” acestor agenți** și nu prin alte mijloace adiacente. De aici și **importanța acordată lui Uri Geller, ca agent de penetrare în medii diverse, în care informațiile importante colcăie. Iar odată ce afacerea a fost pusă la punct, Geller este lansat pe piață. Personajul devine cunoscut în toată America** – grație mediatizării ce i s-a făcut, precum și datorită atestării abilităților sale naturale, de care într-adevăr se bucură, ca urmare a testelor la care a fost supus.

Agent de influență pe lângă președintele Carter

Aura pe care Uri Geller o căpătase în America, a făcut ca el să vină în contact cu multe dintre înaltele personalități ale Administrației. Se cunosc astfel, **legăturile pe care Geller le-a stabilit în 1976, chiar cu șeful Administrației americane, președintele Jimmi Carter**, când acesta îl întâlnește **la Mexico City**. În cadrul întrevederii, **Geller îi comunică faptul că rușii au un program de selectare al copiilor dotați cu abilități paranormale**. Ca o paranteză, să notăm că **sursa** informației lui Geller este bănuită a fi tocmai **Mossadul**, care încerca, astfel, să-și introducă “omul” în preajma președintelui. **Aceste informații îl determină pe Carter să ordone investigații**, în spatele Cortinei de Fier, pentru a se ști situația exactă. **Cercetările sunt efectuate până în 1978**, iar rezultatele lor sunt

inserate într-un raport al DIA. *“Paraphysics R-D-Warshaw Pact – Defense Intelligence Agency Task”*, Nr. PT-1810-18-76 (DST-18110 SS-202-78) din **30 martie 1978**. Documentul a fost, ulterior, făcut parțial public, însă după o amplă cenzurare a textului său, inclusiv numele autorilor săi.

KGB, DST și... mulți dolari

Pe de altă parte, așa cum susține Richard Deacon, **serviciile secrete rusești l-au monitorizat intens pe Geller**, în timpul periplului său parizian, instituind o comisie specială care să-i aprecieze rezultatele demonstrațiilor sale, precum și a cercetărilor la care fusese supus de către francezi. Mai mult chiar, **se pretinde faptul că KGB-ul a încercat, în 1988, să-l lichideze la locuința sa din Anglia**.

Geller este **consultat de FBI** pe parcursul anilor în care a colaborat cu acesta, mai ales în privința unei “cârțițe” implantate de către sovietici în vârfurile administrației de la Washington.

De pe urma prospecțiunilor sale geologice, folosind metode paranormale, pe care le-a făcut în beneficiul companiei australiene *“Fanex”*, a primit suma de **250.000 dolari SUA**, ca și plata ulterioară, după confirmarea zăcămintelor de aur din insulele Solomon, a 1.250.000 dolari.

Celebritatea sa se întinde și în Europa, unde face turnee demonstrative în care își etalează calitățile sale paranormale. În cadrul unor asemenea turnee desfășurate aici, el este **supus unor testări**, la Institutul Internațional de Metapsihică de către dr. Hubert Larcher și W. R. Chetteoui.

Este și momentul în care **Geller intră în atenția DST francez**. După cum se știe, în acțiunile pe care DST-ul le-a desfășurat, recursul la metodele paranormale a fost deseori utilizat. Să amintim aici doar de episodul folosirii unei reviste cu caracter ezoteric pe care șeful unui stat african o “devora” cu un mare interes, pentru a-i influența hotărârile politice pe care el le lua sau urma să le adopte.

De altfel, în periplul parizian al lui Geller, rezidența KGB de aici a avut mult de lucru, urmărindu-i activitatea pas cu pas. Din informațiile scurse, reiese de altfel că **intervenția DST-ului s-a produs și în urma constatării că sovieticii îl monitorizează pe Geller**.

Întreprinzător și probabil **teleghidat de Mossad**, Geller este **contactat de întreprinderi din Africa de Sud, pentru lucrări de prospecțiuni geologice prin metode paranormale**. El acceptă oferta lui *“South Africa’s Anglo Transvaal Mining”*, contra unei participații în cotă-parte la afaceri. În aceleași condițiuni intră în combinație cu *“Zanex LTD”* și *“Riotinto Zinc LTD”*,

după ce își **fondează propria sa companie “Londra Uri Geller Associates Comp”**.

În toată această istorie, nu se cunoaște doar care este participarea lui *Intelligence Service* privind activitatea lui Geller, care cu siguranță i-a întocmit un dosar de cercetare.

Să menționăm că, în **1985**, Geller anunță că **se stabilește în Anglia**, fără a omite faptul că a **planificat să înființeze în Israel un Centru de sănătate și un Laborator de cercetări “parapsihologice”**, în care să lucreze sau să facă stagii cu cercetători și specialiști din diverse țări și în care, desigur, **un important** rol în planificarea, evaluarea și valorificarea acestora îl va avea **serviciul de psihologie al Mossad**.

24. DIAMONA DIN DEȘERTUL NEGHEV

“Fabrica de textile” “pompa”... bombe atomice !

La o depărtare de aproximativ **80 km nord de orașul Beersheba**, se întinde **deșertul Neghev**. Curios de a afla ce se mai întâmplă pe întinderile de pământuri deșertice, brăzdate însă de șosele asfaltate, un avion american de recunoaștere de la mare înălțime **U₂ *** – intrat în atenția opiniei publice datorită incidentului de spionaj aerian deasupra Rusiei, din timpul administrației Eisenhower, face în **decembrie 1960** o suită de **fotografii ale zonei**. Pe film, apar o serie de **construcții ridicate în plin deșert**, punând întrebarea legitimă; ce s-ar putea ascunde sub acoperișurile halelor ce se doresc a fi oricum camuflate? Interesându-se, ca din întâmplare, asupra subiectului în discuție, în cadrul unei întâlniri neprotocolare cu oficialitățile, **atașatului militar al SUA i se comunică faptul că este vorba pur și simplu de o fabrică de textile**. Intrigat că o asemenea întreprindere este plasată în plin deșert, după scuzele de rigoare în care se arăta că, de fapt – din lipsa unei cunoașteri exacte, interlocutorul său greșise –, **i se spune din nou acestuia că de fapt este vorba de o stație de pompare**. De pompat ce? Nisipul dunelor bătute de vânt? Contrazicerea “în termeni” îi pune pe gânduri pe cei de la CIA, care încearcă să descifreze ce se ascunde în spatele unor **atât de puțin abile minciuni**. Pentru analiștii de la CIA, existau indicii că ceva de natura unui reactor atomic ar putea fi ascuns în spatele zidurilor construcției din deșertul Neghev. Mai ales că se știa de existența, la sud de Tel Aviv, în perimetrul bazei militare aeriene din Nohal Sorek, a unui reactor de mică putere aparținând lui *Kure Gami Le Machar* – Centrul de cercetări nucleare, *reactor botezat KAMAG*, ai cărui parametri figurau în listingul reactorilor din străinătate pe care Departamentul Energiei îl ținea la zi.

“Explozie pașnică” în “lupta pentru natură”

Câteva noi incursiuni ale lui U₂ au lămurit astfel situația. **În deșertul Neghev se regăsea de fapt un reactor nuclear mult mai puternic decât cel de la Nohal Sorek**, special construit pentru a produce plutoniu, materie primă indispensabilă fabricării bombelor atomice. Toate acestea au impus, la finele anului **1960**, premierului în funcție la acea dată, **David Ben Gurion**, să anunțe oficial **programul de utilizări “pașnice” a energiei atomice**. Comunicatul aducea însă prea mult cu altul similar pe care îl dăduseră rușii

* **N. edit.:** Ulterior, a apărut și o celebră formație rock cu acest nume...

odată cu prima lor explozie atomică și pe care o declarau o *“explozie pașnică”* menită a ajuta la construcția unui mare canal de irigație. Pe atunci, în URSS era la modă *“lupta contra naturii”*, în timp ce Beghin își argumenta comunicatul prin *“lupta pentru natură”*...

Incidentul a intrat în zona uitării, pentru ca peste numai **19 ani**, în **1979**, un satelit american de spionaj să pună în alertă Statul Major american, prin fotografiile pe care le transmitea în timp real. În luna septembrie, deasupra extremității nordice a Oceanului Indian, în perimetrul insulelor pustii *Prințul Eduard și Marion*, satelitul, care întâmplător trecea la verticala locului, **a semnalat prezența unei puternice deflagrații** însoțită de o intensă luminozitate, care era cât pe ce să *“orbească”* satelitul. Era **o explozie atomică în toată regula, rod al colaborării dintre statul Israel și Africa de Sud**, prin care ambele puteri cointeresate în punerea la punct a unei bombe atomice, realizaseră una dintre etapele experimentale absolut necesare.

Informatorii Mossad nu se tem de CNSAS...

Și acest incident, ajuns la urechile opiniei publice multă vreme după ce se consumase, așa cum le erodează timpul pe toate, a intrat **în uitare**. Iată însă că, în anul **1986**, unuia dintre tehnicienii care, până în 1985, lucrase la reactorul purtând poeticul nume **DIAMONA, din deșertul Neghev**, i se naște ideea de a face publică activitatea desfășurată aici. Întreaga afacere debutează odată cu sosirea sa în Anglia, o haltă pe drumul emigrării în Australia. **Născut în Maroc, naturalizat în Israel, Mordechai Vanunu**, probabil pentru a-și mări portofelul golit, **se adresează unor publicații**, cărora dorea să le vândă cele **57 de fotografii** ale instalațiilor strict secrete ale Centrului DIAMONA de Cercetări Nucleare, pe care le făcuse introducând pe furiș un aparat de fotografiat cu care realizase performanța. Ziarul care a acceptat târgul a fost *“Sunday Times”*. De aici s-a tras, de fapt, și necazul. **Un sayan ce făcea parte din redacție sesizează Mossad-ul**, indicându-i datele întregii afaceri. Întreaga tevdatură din presă este urmată de concluzia că **Israelul dispunea, la acea dată, de materia primă necesară pentru fabricarea a 150 de bombe atomice și nucleare, pe care le putea realiza, în afara stocului deja existent**.

“Trădătorul Vanunu” acceptă “de bună voie” arestarea...

Pentru Mossad s-a pus imediat problema prinderii acestui “dizident”, care, încălcând toate înțelegerile, prin care se angajase să nu desconspire nimic din ceea ce văzuse și la care lucrase, după ce va pleca de la DIAMONA, își încălcase cuvântul dat verbal și în scris. **Întreaga acțiune trebuia astfel condusă, încât Vanunu,** care putea bănuși că va fi acroșat, **să nu provoace un scandal** ce ar fi avut drept urmare firească ratarea acțiunii. După ce a fost localizat și **i s-au stabilit preocupările și obiceiurile nou câștigate,** s-a pus la punct planul de acțiune. **Scenariul lua în considerație susceptibilitatea acestuia față de noi eventuale cunoștințe masculine.** De aceea, **s-a recurs la serviciile unui personaj feminin extrem de atrăgător,** care, ca din întâmplare trăsesese la același hotel, din **Roma,** în care se cazase și Vanunu. **La o cafea,** luată la barul hotelului în noua sa companie, **apare o “cunoștință”** a “femeii fatale”, care se așează lângă cei doi. Personajul, un brunet cu ochi metalici pătrunzători, schimbă doar câteva cuvinte de curtoazie cu Vanunu. **Nu trec nici zece minute și acesta intră într-o transă hipnotică.** “De bună voie și nesilit de nimeni”, **acceptă invitația de a se urca în mașina cu care noul venit apăruse.** De la hotel și până la malul mării, la Civitavecchia, drumul este rapid parcurs. Este dus, mai bine zis **merge singur, și se urcă la bordul yachtului** care, ancorat la țărm, își aștepta musafirul. De aici și până “acasă” nu s-au mai petrecut evenimente demne de semnalat, **“coletul” fiind debarcat în cele mai bune condițiuni...**

25. RABIN CONDAMNAT DE... RABINI

“Un războinic în slujba păcii”

La **4 noiembrie 1995**, vestea unui teribil asasinat a făcut înconjurul lumii. Premierul Israelului, **Itzhak Rabin**, *“un războinic în slujba păcii”*, cum titrau ziarele, a fost **împușcat mortal** chiar de un compatriot al său. **Născut la 1 martie 1922, în Palestina**, aflată pe atunci sub dominație britanică, **dintr-o familie cu orientare profund sionistă**, el îmbrățișează cariera armelor la terminarea studiilor gimnaziale. În vârstă de numai **25 ani**, ajunge comandantul-adjunct al *“Palmachului”* – unitatea de elită a viitoareii armate a Israelului *“Tsahal”*. **La numai 42 ani ajunge șeful Marelui Stat Major, fiind unul dintre artizanii victoriei în războiul de 6 zile, din 1967.** Luptând împotriva a trei dușmani, pe trei fronturi (Egiptul, Iordania și Siria), Israelul cucerește Ierusalimul de Est, Iudeea, Samaria, Gaza, peninsula Sinai și înălțimile Golan. Intrat în viața politică prin preluarea postului de **ambasador la Washington**, în anul 1968, devine **prim-ministru în trei rânduri: 1974, 1984 și iulie 1992, ca lider al Partidului Marah (Laburist).** În 1994, devine **laureat al Premiului Nobel pentru Pace**, distincție a cărei onoare o împarte cu ministrul său de externe Shimon Peres și liderul OEP, Yasser Arafat, ca o încununare a eforturilor depuse pentru instaurarea păcii în Orientul Mijlociu.

Rabin - “sinucis” de... GOLANI

Politica pacifistă a lui Itzhak Rabin, care impunea însă *ipso facto* și **compromisuri**, vizând în special regiunile cucerite după războiul de șase zile și care sunt incluse între granițele Israelului istoric, a stârnit suficiente controverse în cercurile politice israeliene. Încă **în cursul lunii octombrie 1994, un pseudocertificat de deces pe numele lui Itzhak Rabin, circula printr-o serie de așezări evreiești din Cisiordania ocupată.** Tipărit conform modelului legal al Ministerului de Interne, el anunța drept cauză a decesului **sinuciderea** și adnotarea: *“poporul nu vrea să se sinucidă împreună cu tine”*. Deși nega a fi implicată în această afacere, **mișcarea rasistă Kach**, prin purtătorul ei de cuvânt Noam Federman, declara ziariștilor: *“Sunt total de acord cu mesajul conținut în foaie, pentru că politica domnului Rabin este de sinucidere”*.

Partidele politice în opoziție cu premierul, în special cele cu caracter religios au furnizat suficienți dușmani acestuia, pentru ca supozițiile, privind

moartea sa, să nu ia în considerație **un complot** împotriva șefului guvernului, **în care să fi fost implicate înseși forțele de securitate**. Această pistă de cercetări a fost avansată mai ales după ce s-a aflat că **Yigal Amir**, asasinul care a fost ajutat și de fratele său **Agai Amir**, precum și de un alt complice, **Dror Adani**, un **fost agent** al unuia dintre serviciile secrete israeliane - **Shabak**. De altfel, Yigal Amir s-a putut apropia de premierul, care tocmai cobora de la tribuna unui miting pentru pace la care participase, deoarece **poseda un act de identitate emis chiar de către Shabak**, care este un serviciu similar FBI-ului american. **Yigal Amir, provenit dintr-o unitate de elită a armatei, brigada GOLANI**, lucrase pentru acest serviciu încă **din 1992**, când îndeplinise o misiune în Letonia.

Aprobare pentru... propria-i asasinare !

Teza complotului pare a fi **susținută și de apartenența lui Yigal Amir la grupul extremist Eyal**, grup **finanțat chiar de** serviciile interne de securitate **Shin Beth**. **Fondatorul grupului** extremist Eyal era, de fapt, **un membru al Shin Beth-ului, Avishai Raviv**, care avea numele conspirativ de "*Champagne*".

Așa cum arată Cristina Terenche, într-o pertinentă analiză a acestui caz, **totul a început în 1993, după semnarea cu OEP a acordurilor de la Oslo și Washington**. La acea vreme, **la cârma lui Shin Beth era Yaacov Perry**. Acesta îi raportează lui Ytzhak Rabin pericolul care venea din partea extremei drepte, ca urmare a semnării acelor documente, ce **prevedeau**, printre altele, și **cedarea unora dintre teritoriile biblice, ocupate de Israel anterior**. El obține autorizația ca unii agenți secreți ai Shin Beth-ului să provoace tulburări publice sau să participe la activități ce contraveneau securității statului, pentru a putea câștiga încrederea organizațiilor sau a grupărilor de dreapta și astfel să se poată infiltra în ele. **Premierul Rabin acceptă jocul**, iar Perry își introduce principala "nadă". Alesul este **Avishai Raviv**, de 26 ani, care activase într-una din unitățile de elită ale armatei. Astfel infiltrat, *Champagne* își începe activitatea conform "*planului Perry*", ajungând să discute cu camarazii săi și **să încerce să pună în aplicare asasinarea lui Rabin și a altor doi miniștri din cabinet**. Activitățile publice violente ale lui Raviv, deși semnalate de către poliție și serviciile secrete, nu sunt urmate de arestarea sa. Mai mult chiar, pentru jocul său, **el primește regulat salariul lunar și "alocații speciale"**.

Shin Beth "a făcut totul"...

Aceste amănunte au făcut, de altfel, **ca șeful lui Shin Beth**, personaj total învăluit în mister până la data incidentului, să-și dea **demisia**. El ocupa această funcție **de la 1 martie 1995**. De altfel, Comisia israeliană de anchetare a asasinatului din 4 noiembrie 1995, a lui Rabin de către Yigal Amir, arată, în raportul oficial înaintat guvernului în luna martie 1996, că **serviciul Shin Beth a înregistrat deficiențe de organizare, permițând desfășurarea pe teren a atentatului. Acesta a recomandat demiterea șefului Shin Beth, Karmi Guillom, solicitând concomitent și anchetarea lui Avishai Raviv** – alias *Champagne*. Acuzat de neglijență a fost și comisarul districtului din Tel Aviv, unde s-a produs atentatul, **Yacov Shovab**. **Din cele 328 pagini** ale raportului înaintat premierului Shimon Pers, au fost însă **publicate numai 214 pagini**, restul constituind secret de stat legat de clarificarea aspectelor unei posibile conspirații a unor membri ai serviciilor secrete. Conform agenției Reuter, care transmitea aceste știri, “clarificările” nu trăgeau o concluzie definitivă, fapt ce implică direct și imediat că speculațiile asupra acestor aspecte nu sunt complet lipsite de temei.

Intrat în Shin Beth în 1970, Karmi Guillom un personaj în vârstă de 45 ani, fusese, până la preluarea funcției supreme, responsabilul unei secții însărcinate cu anihilarea intrigilor țesute de extremiștii evrei. Acest episod a determinat, de fapt, situația ca și numele **înlocuitorului său** să nu fi fost făcut public, învăluit fiind în mister. Acesta era, de fapt, **amiralul Ami Ayalom**.

De altfel, **numirea lui Guillom, supranumit “Mister K”, în ianuarie 1995, s-a făcut la propunerea lui Perry, dar împotriva părerii tuturor șefilor de departamente ale serviciilor secrete**. Incidentul a fost urmat de demisia în bloc a **șase** din cei **12** conducători ai acestor departamente.

Să notăm, ca un amănunt semnificativ, că **în Israel, în afara Mossad și Shin Beth, mai funcționează încă un număr de 20 servicii secrete**. Să amintim câteva dintre acestea:

- **AMAN – serviciul de informații militare** –, funcționează ca unul dintre cele mai importante servicii secrete, el controlând practic toate informațiile asupra potențialului militar al “riveranilor” Israelului.

Condus numai de generali, are propriile sale grupe de comando, precum și cea mai bine utilată unitate de tehnologie destinată să elaboreze aparatura sofisticată utilizată în războiul secret. În prezent, șeful său este generalul de blindate **Moshe Yaalon**, care **beneficiază și de aportul altor opt servicii militare de informații**: corpul de informații militare tactice, ale celor patru comandamente generale de armă, serviciile de informații ale Armatei și Marinei și, în fine, serviciul de informații al Statului Major General.

- **LAKAM – biroul de legătură al Apărării** – se ocupă în special de **spionajul electronic**. Se pare că a fost **destrămat** la sfârșitul anilor '80, ca urmare a arestării în SUA a agentului Jonathan Pollard și condamnării lui la muncă silnică pe viață. Desființarea probabil că s-a produs **pentru a da o oarecare satisfacție morală americanilor**, foarte afectați de substratul și implicațiile acestui incident.

- **BIROUL PENTRU REGIUNILE SPECIALE – pendinte de Ministerul Apărării**. Una dintre acțiunile sale de răsunet a fost organizarea imigrării celor 5.000 de evrei etiopieni, începând din anul 1981.

- **NATIV (DRUMUL) – cel mai vechi serviciu secret**, înființat, încă înaintea constituirii statului evreu, sub numele de **Mossad Beth**. Controlează imigrarea clandestină din țările arabe, fosta URSS și fostele țări ale lagărului socialist.

- **BIROUL DE AFACERI EXTERNE** – din subordinea Ministerului Afacerilor Externe.

- **SERVICIUL DE INFORMAȚII AL POLIȚIEI – rivalul lui Shin Beth, depinde de Ministerul Poliției**. Este și cel care l-a depistat pe **Yigal Amir, cu câteva săptămâni înainte de asasinarea lui Rabin**. Are în subordine o secție pentru supravegherea minorităților arabe și druze din Israel.

Asasinat ratat la Neptun

În pofida existenței acestei țesături de servicii secrete și a altora care nici nu se cunosc, a multitudinii de intrigii în care grupurile extremiste evreiești ar părea a fi, sau chiar sunt monitorizate, **încercări anterioare de suprimare a lui Rabin** de către dușmanii săi, inclusiv cei palestinieni, **au mai existat**. Mai mult chiar, **în aceste tenebroase afaceri ar fi fost implicată chiar și Securitatea română**. În **august 1979, Itzhak Rabin a făcut o scurtă vizită în România**, ca urmare a unei invitații personale a lui Ceaușescu, care încerca să facă pe mediatorul între israelieni și palestinieni. **Întâlnirea trebuia să aibă loc la Neptun, unde s-ar fi organizat un adevărat complot**. Astfel, în țară sosește un **grup de “turiști” arabi**, veniți să “petreacă” pe litoralul românesc iar ONT – Carpați le pune la dispoziție un **ghid însoțitor**, cunoscător al limbii arabe, tânărul de 25 ani **Florescu Lodi Viorel**. Acesta surprinde **frânturi din conversațiile “turiștilor”, privind punerea în aplicare a unui atac împotriva lui Itzhak Rabin**. **Lodi anunță imediat ONT-ul**. Acesta se va dovedi un **act fatal pentru el**, deoarece la 10 august, în jurul orei 21,30, **cadavrul său** este descoperit pe rampa de beton folosită pentru aprovizionarea restaurantului “*Flamingo*” din stațiunea Olimp-Neptun. Rezultatele anchetei, făcută la numeroasele intervenții ale părinților, le sunt

comunicate acestora lapidar: *“În urma cercetărilor întreprinse a rezultat că fiul dv., din neatenție, a căzut de la înălțimea de patru metri, de pe platforma ce înconjoară ferestrele-vitrină ale restaurantului “Amfiteatru”.* Nimic în plus.

Blestematul de Rabin...

Acest incident poate că a salvat atunci viața lui Itzhak Rabin. Numai că, în 1995, atentatul reușește să-și atingă victima, deoarece, în apropierea automobilului cu care Rabin trebuie să părăsească locul desfășurării mitingului pentru pace la care participase, ținuse o cuvântare și cântase împreună cu toți participanții, **gărzile Shin Beth l-au abandonat brusc, ca la comandă, lăsându-i spatele descoperit. Exact în acest moment, atentatorul Yigal Amir a tras,** răpunându-și victima. Să menționăm, că Amir se afla în apropierea lui Rabin, datorită unui permis special eliberat de serviciul secret, care-i permitea să se apropie de premier.

“Momentul parapsihologic” al întregii acestei afaceri, terminate atât de tragic, se produsese cu o lună de zile mai înainte, pentru **că iată ce publica, cu o săptămână înainte de producerea asasinatului, ziarul “Jerusalim Post”** : *“... premierul Ytzhak Rabin a fost blestemat, la jumătatea lui octombrie, de un rabin din Jerusalem, cunoscut că se ocupă cu vrăjitoria”.* Potrivit acestei știri, preluată de Agenția Reuter și **publicată cu puține zile înaintea asasinatului,** rabinul cu pricina l-ar fi blestemat pe premierul Israelian cu o *“legătură de foc”*, pentru că a cedat malul de vest al Iordanului, palestinienilor. După spusele vrăjitorului, acesta s-a dus în fața casei lui Rabin, în noaptea dinaintea sărbătorii de Yom Kippur, blestemul urmând să se împlinească într-o lună și sunând astfel: *“Și lui Itzhak fiul Rosei, pe numele lui Rabin, avem dreptul să cerem îngerilor distrugerii să-și măsoare forțele cu acest om slab, să-l omoare... pentru că ne-a dat pământul inamicilor, fiii lui Ismael”.* După cum se știe, Ismael este numele primului fiu al lui Avraam cu roaba sa Ager (Fac., 16-11), din care, după tradiție, descend palestinienii *.

* **N. edit.:** Palestiniienii sunt urmașii filistinilor, populație ce aparținea imensului neam trac, cel mai numeros după inzi (cf. Herodot). “Fiii lui Ismael” ar fi arabii, după Vechiul Testament, iar palestinienii sunt doar vechi traci transformați în musulmani, după ocupația mahometană, la fel ca și albanezii (tot traci). Acest adevăr istoric este ținut, însă, sub tăcere, atât de evrei, cât și de mahomedani, din motive de înțeles...

26. PSIHOTRONICA - ÎNTRE CEAUȘESCU ȘI “EFECTUL PHILADELPHIA”

Spionaj pentru industrializarea forțată

După cum prea bine se cunoaște, **una dintre ideile fixe ale lui Ceaușescu a fost și aceea a industrializării forțate a României**. Acest vast program economic, care a angrenat întreaga viață socială, politică și bineînțeles economică a țării și ale cărui efecte în laturile lui negative le trăim și astăzi, trebuia să se desfășoare nu oricum, ci **mai ales cu ajutorul serviciilor secrete**, care, angajate într-o **enormă acțiune de furturi tehnologice**, trebuiau să aducă “din import”, dar pe un preț cât mai mic – dacă ar fi fost posibil chiar pe gratis – tehnologiile vizate.

Angrenată într-un vast mecanism dirijat de către KGB, Securitatea română își ducea la îndeplinire felia sa din sarcinile trasate și defalcate de la Moscova, căutând să se achite cât mai conștiincios de ceea ce i se cerea. Dar, în același timp, își oprea, **pentru comanditarul intern, tot ce-i poftea inima acestuia**. Înscrisă în planul mult mai general al victoriei revoluției mondiale, întreaga această acțiune promovată pe plan global **viza, înainte de toate, destrămarea lagărului “capitalismului muribund”**.

În fapt, întreg acest program demarase încă de pe timpul lui Gheorghiu-Dej, când lozinca – pentru că ne aflăm în plină epocă a lozincilor – care i-a fost transmisă Securității era înscrisă pe prima pagină a manualului de specialitate primit de Direcția de Informații Externe (DIE) din partea KGB-ului: *“Spionajul capitalist raportează istoria, noi o creăm”*.

Așa se face că, încă din **octombrie 1958**, o delegație condusă de **Alexandru Bârlădeanu**, membru al Biroului Politic și președinte al Consiliului de Miniștri, **cunoscut cadru de nădejde al Cominternului**, secondat de **Gheorghe Gaston-Marin**, președintele în funcție al Comitetului de Stat al Planificării, despre care se spunea că este **agent KGB**, s-a deplasat **la Paris** pentru a angaja discuții și încheia contractul de achiziționare a unei uzine metalurgice, a unui complex petrochimic și a unei rafinării catalitice de mare capacitate.

În fapt, interesul major al “delegației economice” era centrat pe achiziționarea planurilor și tehnologiilor unei uzine metalurgice, dar nu a uneia de acest profil. Ci a uneia angajate cu contract în **programul “Taifun”**. *Taifun* era **numele de cod al programului american de construcție a**

rachetelor balistice intercontinentale. Iar tehnologiile ce urmau a fi achiziționate trebuiau să fie aceleași care erau folosite pentru metalurgia ce intra în fabricația componentelor acestor rachete.

Uzina de pixuri produce... rachete intercontinentale

Este de înțeles că, **de la români, toate tehnologiile achiziționate erau apoi transmise “fratelui mai mare”.** Se știe de altfel că, **pentru a-și procura și alte componente utilizate de americani în construcția rachetelor balistice intercontinentale, serviciile de spionaj sovietice au recurs la achiziționarea unei întregi uzine de fabricat... pixuri.** Aparent, între un pix și o rachetă balistică intercontinentală n-ar prea exista puncte comune de convergență. Și totuși!

După cum se știe, elementul principal al unui pix îl constituie minuscula bilă de oțel aflată în vârful său. Mai mult chiar, tehnologia cea mai importantă în fabricarea acestui vârf care scrie este cea legată atât de confecționarea sa, cât mai ales de lagărul în care ea lucrează. Aceste mici detalii tehnice au format de altfel obiectul mai multor brevete de invenții, ca și al unor teze de doctorat, dedicate aparent unor insignifiante procedee de fabricare a unor bunuri destinate biroticii.

Se scăpa însă din vedere faptul că **minuscule bile de pix și lăcașurile în care ele se învârt pentru a lăsa pe hârtie scrisul atât de răspândit în lumea de azi constituie una din componentele principale ale piesei de bază care dirijează plasarea și navigația pe orbită a rachetei: giroscopul.** Și pentru a intra în posesia tehnologiei de fabricare a acestor esențiale biluțe, sovieticii au achiziționat o întreagă fabrică de pixuri. Iar atunci când americanii și-au dat seama de ce le trebuiau acestora o fabrică de pixuri era mult prea târziu. Ea furniza din plin bilele nevinovatelor pixuri ce intrau de pe banda rulantă direct în componentele subansamblelor giroscopelor de dirijare a zborului rachetelor balistice de toate tipurile și dimensiunile fabricației curente.

Doctorand în România, inventatorul bombei atomice chinezești

Să amintim aici – în contextul metodelor folosite de serviciile speciale – un fapt mai puțin cunoscut. Și anume **rolul pe care școala românească de metalurgie l-a jucat în fabricarea bombei atomice chinezești.** Se cunoaște, în general, că în construcția acestei arme atomice, printre alte imperioase cerințe, **un rol important îl are învelișul extern al bombei. Oțelul din care acesta este fabricat trebuie să îndeplinească riguroși**

parametri de rezistență la enormele presiuni și radiații la care este supus în prima fază a exploziei atomice. După cum se știe, mecanismul de amorsare a bombei atomice este dat de câteva explozii clasice simultane, care antrenează calupurile de masă subcritică ale izotopului de uraniu sau acelor de plutoniu ce formează încărcătura propriu-zisă, într-o singură bucată având masa critică. În momentul realizării acestei mase critice, se produce de fapt explozia atomică. Ori, cămașa metalică a recipientului trebuie, din aceste considerente, să respecte condiții foarte stricte de fiabilitate. Așa se face că, **la reactorul de la Măgurele**, s-a prezentat la un moment dat, un **doctorand chinez** ce-și făcea studiile la noi în țară, în cadrul Politehnicii, pentru a supune unor teste de penetrabilitate la radiații diverse probe de aliaje. Mai ales conținând cobalt, probele fuseseră obținute în cadrul temei pe care el o abordase pentru **teza sa de doctorat**. Obținând rezultatele ce-l interesau, acesta a plecat mulțumindu-le gazdelor în numele prieteniei dintre marele popor chinez și mai micul popor român.

Mare i-a fost mirarea, peste vreo doi ani, profesorului **Ionel Purica**, sub egida căruia se desfășuraseră experiențele de la reactor, atunci când, răsfoind o revistă de fizică atomică, a văzut fotografia unui grup de fizicieni atomiști chinezi, **în mijlocul căruia trona șeful acestui grup, fostul doctorand ce-și verificase mostrele de oțel**. Sub fotografie, explicația acesteia **indica grupul ca fiind realizatorul primei bombe atomice chinezești**.

“Azomureș” și... “Experimentul Philadelphia”

În zilele anului **1978**, următor distrugerilor suferite la teribilul cutremur devastator din anul precedent, **se continuau cu febrilitate acțiunile pentru “achiziționarea” de noi fabrici și tehnologii**. Odată preluate acestea, fie că erau implantate așa cum veneau planurile, fie că sufereau anumite “adaptări” sau “îmbunătățiri” pentru a le pune în funcție așa cum permiteau condițiile din țară, când unele componente ale fluxului tehnologic nu puteau fi procurate sau existau altele asemănătoare. Bineînțeles că **aceste ajustări duceau de foarte multe ori, la modificarea parțială sau chiar, dacă nu totală, atunci substanțială a produselor finite obținute în noile condiții**. Pe această linie de conduită s-a situat și fabrica de filme și hârtie fotografică **“Azomureș”**, construită la Tg. Mureș. **Toată tehnologia acestei fabrici fusese “cumpărată” de la Kodak**. Și astfel, în anul **1978**, presa vremii prezenta pe Ceaușescu în cursul vizitei sale “de lucru” la Tg. Mureș, ocazie cu care inaugurase și prima unitate de producție de acest gen din țară. Care însă lucra pe baza unei tehnologii “ajustate”. Faptul că nu toate secretele de fabricație a filmelor și hârtiei fotografice fuseseră obținute,

reieșea din aceea că **produsul final se deosebea calitativ de cel ce ar fi trebuit să fie obținut după rețetele originale**. Tocmai acest lucru a avut de jucat un rol major într-un episod legat de culegerea de informații militare.

Întorcându-ne cu ceva timp în urmă, să ne aducem aminte că, la sfârșitul celui de al doilea război mondial, americanii puseseră în operă un program de cercetări, care mai târziu avea să ajungă la urechile populației – bineînțeles prin mijlocirea presei – sub denumirea, rămasă celebră până în zilele noastre, de **“experimentul Philadelphia”**. La vremea respectivă, **oficialitățile americane și mai ales U.S. Navy au făcut tot posibilul pentru a mușamaliza întreaga afacere**. S-a mers până acolo încât **a fost șters din controalele marinei orice indiciu privind distrugătorul DE 173**, nava care fusese în centrul acestui experiment. Fel de fel de zvonuri și comunicate care de care mai ciudate, au căutat să distragă atenția publicului, mergându-se până a acuza de nebunie pe unii dintre participanții direct sau indirect la evenimentele legate de întreaga afacere, ori chiar pe ziariștii care au investigat cazul...

Cum sfârșitul războiului s-a produs în apoteoza exploziilor nucleare de la Hiroșima și Nagasaki, noua eră atomică creând iluzia unui monopol, **programul “Philadelphia” a intrat în conservare**. Se pare însă că numai pentru o vreme, deoarece pe parcursul timpului au apărut motive care să acrediteze ideea că **cercetările legate de acest program au continuat în fapt**. Mai mult chiar, au **fost obținute unele rezultate practice**. Cele mai recente dintre aceste rezultate s-au văzut cu ocazia exercițiilor navale ale parteneriatului pentru **pace “Sea Partner ‘94”**, desfășurate în Marea Neagră în luna **octombrie 1994** și în care **nici unul dintre participanți** – Bulgaria, Grecia, Italia, România, Rusia, Turcia, Ucraina – **n-a putut lovi ținta lansată de fregata U.S. Doyle**. Ținta n-a putut fi nici măcar încadrată de tirul obuzelor trase de pe navele ce executau exercițiul naval. Ținta, parcă ar fi fost plasată într-o altă locație spațială decât cea care apărea virtual vizibilă, **nu a putut fi atinsă nici atunci când tragerile se făceau “la vedere”**. Motivul că se executa un **bruiaj radar activ**, deși real, **nu poate justifica** de ce ea nu a fost încadrată sau atinsă nici cu ajutorul telemetrelor laser sau cu raze infraroșii.

Derulând însă înapoi timpul și întâmplările scurse, un alt lucru pune și mai mult în evidență efectele practice ale cercetărilor programului Philadelphia. Evenimentele s-au petrecut, de data aceasta, în Marea Mediterană. Așa cum este tradiția, absolvenții cursurilor de ofițeri de marină ce urmau să fie înaintați în grad executau, la sfârșitul ciclului de studii, un marș, pe acea vreme cam până în Malta sau cel mult până la Gibraltar, cu nava școală, **bricul Mircea**. Într-o astfel de ocazie, navigând pe apele Mediteranei,

nava școală a întâlnit vase ale Flotei VI americane din Mediterana. Cum era și de așteptat în aceste ocazii, **ofițerii specializați au început să fotografieze prin teleobiective, din toate unghiurile și de la toate distanțele posibile, la fiecare apariție, bastimentele lui U.S. Navy,** întâlnite în calea lor. Rezerva de filme Kodak special procurate pentru acest gen de situații, nu a fost cruțată.

Surpriza cea mare avea însă să se producă la întoarcerea acasă, când, reveniți la bază, operatorii au constatat, la developarea clișeeilor, că **nici una dintre fotografii nu a putut fi obținută, deoarece toate filmele fuseseră voalate.** Ancheta efectuată a scos în evidență un lucru curios. Filmele nu fuseseră voalate înainte de expunere, iar termenul lor de valabilitate nu expirase. Probele făcute cu filme din stoc de aceeași proveniență și din aceeași parte erau perfecte. Fotografiile executate de probă cu acestea pe mare, dar ale unor vase românești, erau fără cusur. Mai mult chiar, peisajele fotografiate în care nu apărea un bastiment de război american, în timpul marșului cu pricina, pe aceeași rolă de film, erau și ele perfecte. Care să fi fost atunci cauza acestei “invizibilități” a navelor americane fotografiate, care totuși au putut fi observate cu ochiul liber și colimate de stațiile radar?

Multă bătaie de cap și numeroase idei și supoziții au fost măcinate, fără a se fi putut da de capul unei explicații plauzibile. Și totuși, chestiunea a putut fi lămurită parțial și întâmplător, **cu ocazia unui alt marș similar.** De data aceasta, deoarece în dotare nu se mai aflau filme Kodak. Fabrica de filme și hârtie fotografică de la Tg. Mureș intrând în producție și livrând beneficiarilor produsele sale, **s-au utilizat filme românești.** Surpriza a fost totală, constatându-se că **toate scenele fotografiate fuseseră imprimate pe peliculă.**

Să nu-și fi pus oare americanii în funcție, la această ultimă trecere a bricului Mircea, instalațiile de voalare a filmelor? Lucrul este mai puțin probabil.

Explicația pare, de fapt, ceva mai pământească. De fapt de vină era practica încetățenită la noi de adaptare, îmbunătățire, înlocuire, etc. a rețelelor originale. Iar în cazul nostru, **aparatura de “bruiaj optic”, prin crearea unui câmp protector de radiații gen “Philadelphia”, se adresa peliculelor cu o anumită sensibilitate spectrală, fabricate după anumite rețete. Întrucât, în bunul obicei al locului, rețetele filmelor indigene confereau o altă sensibilitate spectrală peliculelor, radiația de bruiaj optic emisă de țintele fotografiate nu mai era eficientă.** Probabil că aceasta a fost și una dintre cele mai mari realizări din domeniul psihotronicii a filmelor de fabricație “Azomureș”...

27. MEDITAȚIA TRANSCENDENTALĂ ȘI... SENTINȚA VANGA

Dezinformarea și... păcatul original

“Competiția accentuată și schimbările accelerate pretind inovații neîncetate” - spunea unul dintre marii viitorologi al contemporaneității noastre. Acest aforism pare a avea o și mai mare valoare atunci când este vorba de activitatea serviciilor secrete. Și poate că nici într-un alt domeniu de activitate omenească acest lucru nu s-a impus, cu atâta necesitate și atât de repede și intens, absorbind întregile structuri ale unei activități desfășurate preponderent în achiziția, prelucrarea și **utilizarea bunului celui mai de preț astăzi - informația**.

Aparent s-ar părea că prețuirea informației, modalitățile ei de manipulare, ar fi apărut odată cu definirea științifică a acesteia de către Shannon. În realitate, **activitatea practică a tuturor civilizațiilor care s-au dezvoltat pe Terra a depins și a fost utilizată - chiar dacă în condiții empirice - de informație**. Așa că nu este exagerat a **considera că cele mai scump plătite două lucruri pe această lume sunt: știința** (adică informația) **și prostia** (adică lipsa de informație). Acest lucru iese cu atât mai pregnant în evidență, mai ales atunci când este vorba de serviciile secrete, cu activități inventate de om și puse în operă încă din străfundurile istoriei.

Desigur, cu timpul, activitatea acestora s-a amplificat și diversificat mai ales în ceea ce **privește manipularea oamenilor prin informație trunchiată** în diferite moduri, adică prin dezinformație. În acest context, extrapolând cumva lucrurile, se poate spune că **însuși păcatul inițial al omului s-a produs pe baza unei “manipulări informaționale” a Evei și a lui Adam de către diavol**: *“Atunci șarpele a zis către femeie: <<Nu, nu veți muri! Dar Dumnezeu știe că în ziua în care veți mânca din el (pomul binelui și al răului) vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul>>* (Facerea 3-4,5).

Serviciile secrete și principiul înșeleciunii

Acest principiu al înșelăciunii a stat și stă la baza întregii activități a serviciilor secrete, care, obținând prin orice mijloace posibile **“informația”**, o utilizează în continuare **ca o armă de luptă**. De fapt,

informația este numai una dintre componentele “câmpului de putere” alături de forță și avuție. Forța, ca unul dintre factorii determinanți ai puterii, își joacă rolul său bazat în special pe un suport informațional, adică în ultimă instanță tot pe informație. Într-un mod similar, avuția nu poate fi concepută, și cu atât mai puțin realizată, fără cunoaștere, adică fără informație. A intrat în istorie întrebarea pe care Stalin, îmbătat de succesele militare și politice pe care le obținuse la finele celui de-al doilea război mondial, o punea: **“Papa? De câte divizii dispune?”** Nu-și dădea seama că informațiile de care dispunea cu privire la papalitate îi erau insuficiente pentru a-i putea aprecia puterea. Și istoria a dovedit că, cel puțin în ceea ce privește bătălia pentru Polonia și raporturile sale cu papalitatea, pentru a nu aduce problematica lumii catolice în întregul său, Stalin s-a înșelat amarnic. O întreagă țară, catolică, s-a ridicat împotriva dominației sovietice, **stalinismul pierzând bătălia cu papalitatea**, în ciuda sutelor de divizii avute la dispoziția sa. Cauza acestui răsunător insucces? Evident, lipsa “informației!” !

Pe de altă parte, dirijarea unui anumit mod de a gândi, crearea unei opinii de masă cu o circulație direcționată a informației, acompaniată de extragerea informațiilor privind “pulsul” unor anumite situații, evenimente sau problematice, apar **ca obiective relevante ale științei și artei manipulării informațiilor**, întreaga această activitate – aparent bizar – **implicând și parapsihologia.**

Dictatorii - cei mai fricoși !

Acest gen de activități n-a fost străin nici fostului regim, în care parapsihologia a fost supusă unui statut aparte, ale cărui tabu-uri odată încălcate erau automat urmate de măsuri punitive. De fapt, implicarea parapsihologiei în viața socială și cea politică a avut un rol substanțial, deși aparent acest gen de preocupări era dominat atât de ideologia de stat, cât și neluările publice de atitudine ale foștilor conducători. Și totuși în activitatea lor politică, cât și în viața particulară, parapsihologia și-a impus amprenta. Situația nu poate fi privită exclusiv prin educația primită în familie, cât mai ales de **psihologia dictatorilor, la care frica de viitor și mai ales frica de a-și pierde scaunul, sunt amplificate** – am putea spune logaritmice – **în comparație cu omul obișnuit.** Nici măcar perspectiva șomajului la omul de rând, și deci existența sa zilnică, nu deschide atâtea porți abisale psihicului, cum le deschide dictatorilor perspectiva de a fi doborâți de la putere. O atare perspectivă istorică, îi duce pe aceștia la luarea unor măsuri opresive, prin care încearcă să-și consolideze poziția. Este interesant de remarcat că **dictatorii**, ca șefi și beneficiari direcți ai serviciilor secrete și ai “produselor” pe care

acestea le livrează, **își bazează “câmpul de putere” tocmai pe informațiile primite.** Ori, o mare parte a acestor furnituri sunt obținute în statele dictatoriale **pe baza delațiunilor.** Și aici, exemplele pe care ni le oferă istoria sunt mai mult decât concludente. **Atât sistemul fascist, cât și cel comunist excelează, în acest domeniu, prin perversitatea mijloacelor utilizate de serviciile lor secrete. Iar exemplul fostei securități române este poate cel mai concludent, ea beneficiind de școlarizarea făcută atât la Gestapo, cât și la KGB.**

Privind lucrurile prin această perspectivă, să reținem părerea lui N. Steinhard care, observând lucrurile prin prisma teologică, afirma:

*“Lumea lui Irod și lumea lui Iuda se completează de minune și alcătuiesc un tablou de o ferocitate și de o abjecție pe care nici formele cele mai acute ale vechilor păcate omenești – oricât de murdare, monstruoase, respingătoare și în fond, de ridicole și deșarte – nu le pot măcar parțial concura. **Denunțul e un păcat mai grav decât oricare altul,** pentru trei pricini hotărâtoare:*

1- e un păcat împotriva Duhului Sfânt, deoarece în oricare om există suflare divină...

2- denunțul, act de hulă împotriva Duhului Sfânt și de pângărire a scânteii divine sălășluitoare în orice făptură a lui Dumnezeu...

3- din acest punct de vedere, denunțul se identică plăcerii, singurei plăceri de care nu au parte dracii în iad...”

“Regele” Ceaușescu a știut că va muri de Crăciun !

Contrar celor pe care fostul dictator al României le profera în cea mai pură duplicitate ce-l caracteriza – și pe care a impus-o ca linie directoare întregii vieți politice de la noi – **preocupările ținând de domeniul paranormalului nu i-au fost străine.** Mai mult chiar, a impus organelor securității o întreagă afacere care a făcut vâlvă la vremea sa și a cărei trenă încă mai persistă: afacerea meditației transcendente. **Probabil că înclinațiile sale către ezoterism, datează încă din copilărie,** fiindu-i induse din mediul familial în care și-a făcut educația primilor “șapte ani de acasă”. Iată ce relatează în cartea sa **“Nicolae Ceaușescu a fost unchiul meu”** (ed. Datina, București 1993), **Emil Bărbulescu,** unul dintre nepoții dictatorului:

“Pe timpul când respectivul era copil și se juca cu diverse obiecte în țărână, la poarta casei lor a poposit o țigancă care a propus mamei lui ca, în schimbul unui codru de mămăligă cu jumări, să-i ghicească atât viitorul copilului care se juca (Nicolae), cât și pe cel al celui care era ținut în brațe (Costel). De îndată ce a primit cele solicitate, a scos ghiocul și a spus că cel

*ținut în brațe va muri de mic (așa s-a întâmplat) iar cel care se joacă va ajunge rege...”**

Consemnând înclinațiile spre ezoterism ale clanului conducătorilor care au “fericit” ultimii ani ai domniei comunismului românesc, **Petre Dogaru** consemnează: *“După cum se relatează în nr. 1/1994 al săptămânalului <<Evenimentul săptămânii>>, **Ceașescu ar fi făcut o vizită incognito celebrei Vanga, în vara anului 1989.** Coroborând datele cu cele ale ziaristului bulgar Mitca Rozov și lărgind aria investigațiilor, autorul scrie că la **18 august, Ceașescu, cu o suită din care făcea parte - după semnalmente - și Ion Dinică, a sosit cu helicopterul la Petrici, la granița Bulgariei cu Grecia, unde trăia clarvizionara bulgăroaică. Două limuzine, fără nici un semn distinctiv, i-au transportat la căsuța Vangăi. Aceasta i-a spus că are mulți dușmani, că fratele mai mare l-a părăsit (Gorbaciov n.a.) și că vede <<vâlvătăi mari>> deasupra capului dictatorului.***

*Vanga s-a oprit atunci din discursul său, dar Ceașescu a insistat și a aflat că <<**de ziua nașterii pruncului, va fi strâns tare într-un cerc de fier, din care nu va putea scăpa>>. I s-a mai spus că are deasupra cel mai blestemat semn, semnul celui care pleacă din lume în ziua de Crăciun... și că <<nu e cazul să-și comande o cruce mare albă, ci una mică, de lemn, ca a mamei sale>>.***

*La plecare, fapt cu totul inedit, **Ceașescu s-a închinat și i-a sărutat respectuos mâna Vangăi, bâiguind ca pentru sine: <<Bine că măcar copii...>> Ce a urmat, este deja istorie”.***

Abilitățile precognitive ale Vangăi Dimitrova au trecut de mult granițele țării sale. **Exactitatea** acestora atinge uluitorul procent de aproximativ **80%**. Aceste fapte au determinat pe conducătorii comuniști ai Bulgariei să accepte crearea unui **institut specializat de investigare a capacităților extraordinare ale Vangăi**, condus de academicianul Gheorghi Lozanov, o proeminentă personalitate a parapsihologiei bulgare, recunoscută și pe plan mondial. Începându-și activitatea în **anii '70**, acest institut și-a desfășurat cercetările într-un circuit închis, organizarea sa fiind aprobată **la insistențele fostei fiice a lui Todor Jivkov**, ale cărei înclinații și preocupări parapsihologice erau bine cunoscute. Legat de activitatea Vangăi, trebuie reamintit că ea a fost supusă unor multiple examinări din partea unor cercetători sau echipe de investigatori venite din străinătate special pentru analiza cazului său. Printre aceștia este de reținut episodul relatat de sovieticul **Leonid Leonov**, care a vizitat-o nu numai dintr-o curiozitate personală, ci cu

* **N. Edit.:** Încă din primul an de școală, întrebând de învățătoare ce vrea să ajungă în viață, Ceașescu a răspuns hotărât: “*‘ege !’*...”

certitudine – din cele ulterior lăsate a se înțelege de către acesta – din însărcinarea ușor de bănuț a cărui serviciu secret fusese delegat.

În vizita pe care i-a făcut-o Vangăi, **Leonov a înregistrat pe bandă magnetică toate discuțiile purtate cu ea**. Surpriza a venit atunci când, derulând banda virgină ce fusese introdusă în reportofon, a constatat cu stufoare că **nici o conversație nu se înregistrase**, deși aparatul fusese declanșat pentru înregistrare. În mod inexplicabil pentru acesta cel puțin, **înregistrarea** pe care o făcuse aparatul cuprindea **doar hore și cântece populare bulgărești...**

Încă din anul **1918**, vestea abilității sale se răspândise enorm. Însuși **țarul Boris III al Bulgariei** îi face o vizită. În stilul său caracteristic, la sfârșitul vizitei, Vanga îi spune: *“Ține minte data de 28 august!”*. Țarul a plecat foarte tulburat. **A decedat la 28 august 1943.**

Ceașescu se voia doctor...

Una din provocările organizate de fosta securitate română, cu tematică și implicații direct parapsihologice, a fost așa-zisa **afacere a meditației transcendente**.

Întreaga ei poveste este legată de fostele Cabinete 1 și 2, care dovedesc nu numai interesul lor pentru problematica ezoterismului, ci și machiavelismul utilizat în obținerea de profit politic de pe urma unor activități aparent neimplicabile în acest gen de preocupări omenești.

Lucrurile s-au derulat ca urmare a dorinței acestora de a produce o divertiune căreia să-i dea alura unei problematice de interes național. În esență, întreaga desfășurare a evenimentelor **a urmărit crearea unei stări de frică în sânul unei largi pături a intelectualității**, față de care mai-marii zilei nutreau o puternică antipatie. Problema declanșării acestui mic război psihologic era legată de faptul că **păturile largi ale intelectualității erau din ce în ce mai ostile clanului conducător**, în fruntea căruia trona un cizmar cu **șapte clase**, ajuns printre altele și președinte de onoare al Academiei Române, și consoarta sa, absolventă a **cinci clase** elementare, devenită la rândul ei academiciană, “de largă recunoaștere internațională”.

Faptul că **academicianul Costin Nenișescu îi refuzase acordarea doctoratului – lucru pentru care a și fost destituit din funcție, moartea sa trăgându-i-se după toate aparențele, în 1970, de la starea de presiune morală la care a fost supus** – explică de altfel parțial instinctele antiintelectuale ale cuplului prezidențial.

Meditația transcendențială - diversiune antiintelectuală

Plecând de la considerentele conjuncturale de imundă politică antiintelectuală și precepte ce și-ar fi dorit a fi acoperite ideologic, **serviciul secret de poliție politică din România a primit sarcina de a organiza pomenita diversiune a meditației transcendente**. Obiectivul și tactica au fost alese cu grijă de protagoniștii diversiunii, atât pentru a obține maximum posibil al efectului scontat – neutralizarea opoziției subterane a intelectualilor și desființarea acestor instituții sau organizații care în opinia securității, periclitau liniștea regimului –, crearea unei stări tensionate de stress, care să abată atenția opiniei publice de la problemele traiului zilnice.

Ca urmare, s-a ales, ca țintă principală a declanșării acțiunii, o temă mai puțin abordată până atunci în astfel înscenări: parapsihologia, condimentată – pentru a-i oferi o mai mare audiență la public – cu unele aspecte de spionaj, o subtemă temeinic verificată ca eficacitate, încă din epoca marii terori staliniste a anilor '30. *

Dar **ce este, în fond, meditația transcendențială**, practică a cărei denumire aparent ezoterică a trezit interesul organizatorilor de diversiuni majore din cadrul Securității? Această tehnică se înscrie în lista procedeelelor utilizate pentru relaxarea psihosomatică a persoanelor. Ea poate fi invocată pentru efectele sale de dominare a psihicului asupra fizicului, ca un model psihoterapeutic în stările de stress, care, alături de alte tehnici cum ar fi cele utilizând hipnoza, practicile yoga, trainingul autogen Schultz sau numeroasele experimente de biofeedback, căuta să-și circumscrie o “personalitate” aparte.

Întreaga această clasă de terapii “neconvenționale” caută să obțină efecte curative prin utilizarea cuvintelor, gestualitate sau comunicări simbolice cu subiectul curarisit. Într-o ultimă instanță, se apelează la ceea ce Charcot și Janet descriau ca fiind “*puterea ideilor*”, iar procedurile de tipul meditației transcendente încearcă să obțină mai ușor un răspuns adecvat din partea unor disfuncționalități psihosomatice, decât psihoterapia analitică, hipnoza sau alte genuri de intervenții. Și, care teoretic, caută să îmbogățească substratul inconștientului uman prin mijlocirea celui de-al doilea sistem de semnalizare (vorbirea în sens pavlovist), sau a unui simbolism indus de cuvinte. Ca un numitor comun, toate aceste tehnici (reacția autonomă indusă de interpretările psihanalitice, de așa-numitul *catharsis*, experiențele emoționale colective, antrenamentul prin *biofeedback*, antrenamentul autogen Schultz, meditația transcendențială) încearcă să-i inducă subiectului un efect de liniștire,

* N. edit.: Poziția anchetatorilor asupra acestui caz a fost prezentată de col. (r) Gheorghe Cotoman, unul din anchetatorii de la Direcția a VI-a a Securității, în lucrarea “Dosarele Securității” (Ed. OBIECTIV, 1999).

acționând asupra activității electrice a creierului. În particular, meditația transcendentală caută rezultate benefice prin utilizarea unor cuvinte-cheie denumite “*mantra*”, pe care subiectul interesat trebuie să le repete după anumite reguli asociate impunerii tendinței de relaxare și căutând să se concentreze numai asupra mantrei, prin încercarea de alungare din minte a oricăror alte idei sau preocupări meditative.

Psihologia - noul “dușman de clasă”

Debutul afacerii s-a produs atunci când în țară a venit un personaj pe numele său **Nicolae Stoian**, român de origine, dar expatriat. În antecedentele sale, pe timpul peregrinării prin străinătate, se pare că a funcționat în calitate de colaborator al BBC. Au existat astfel **opinii ulterioare că Nicolae Stoian acționase ca agent acoperit al Securității**, dat fiind că postul de radio cu pricina s-a ferit să comenteze aceste aspecte, mai ales că s-a vehiculat insistent ideea că **Stoian fusese infiltrat în cadrul redacției pentru România a BBC**. Curios în toată desfășurarea afacerii, apare cerința ca audienții cursurilor de meditație transcendentală să depună un **angajament scris** prin care se declarau de **acord să nu facă publice tehnicile pe care le învățau**, ca și mantrele ce li se propuneau. **Beneficiarul** acestor angajamente a fost nimeni altcineva decât **securitatea**.

Stoian obține colaborarea oficială - aprobată de Cabinetul 2 - a Institutului de Psihologie, a factorilor responsabili din facultatea de profil a Universității Bucureștene, implicând și avizul Ministerului Învățământului. La cursurile organizate sub aceste auspicii **participă floarea intelectualității bucureștene**, care, mânată atât de ineditul și exotismul modalităților meditative transcendente, cât și de dorința normală de a găsi un mijloc ușor accesibil, nepoluant și eficient de a scăpa de stressul vieții, se dedică cu devotament însușirii tehnicilor predate la cursurile de inițiere. **Participă chiar personalități cu rang de ministru, medici, psihologi, profesori universitari, ingineri, oameni de cultură. Și bineînțeles agenții omniprezentei Securității** care populează cursurile și audiază prelegerile, **neuitând să subtilizeze la plecare tabelele de prezență pe care le semnav cursanții.**

Ciclul de școlarizare nu mai ajunge să fie terminat, cei care au frecventat cursurile devin ținta oprobiului public, sunt “înfierați” în adunările de partid de la locurile de muncă și dați afară din serviciu. **Instituțiile de care puterea dorea să se debaraseze, în speță Institutul de Psihologie și Facultatea de profil, sunt desființate.** Oamenii aruncați pe drumuri sunt supuși unei terori deșănțate și, după un timp diabolic calculat, sunt **trimiși la “munca de**

jos". Astfel, profesori universitari sunt trimiși ca muncitori necalificați în fabrici, psihologi ca oameni de serviciu, miniștri destituiți din funcții cu surle și trâmbițe, specialiști de prestigiu – medici psihiatri – sunt scoși din spitale. O răfuială "științific" organizată și popularizată prin toată presa se desfășoară sistematic, metodic și fără milă și iertare.

Inițiatorul cursului, după un simulacru de judecată, este **expulzat**. Efectul scontat este obținut: o **stare de teroare** în cel mai pur stil al revoluției culturale chineze se instalează în țară. Și toate acestea cu prețul distrugerii vieții și carierii câtorva sute de oameni complet nevinovați, care au avut doar dorința de a-și lărgi orizontul cunoașterii și a învăța eventual o metodă practică și ușoară de relansare psihosomatică și eliminare a inconfortului stărilor de stress, cu tot cortegiul de consecințe.

Ca un epilog, în **septembrie 1995** vede lumina tiparului lista **parțială** a persoanelor implicate în afacerea meditației transcendente, datată **mai 1982** și îndosariată ASRI, fond "D", dosar nr. 10962, vol. 6 f. 353...

28. INSULA ȘERPILOR... CU ANTENE

17 Hectare de interes mare !

În aparență o simplă bucată de pământ de numai 17 ha care, datorită lipsei de apă, este **nelocuită de oameni**, paradis în trecut al șerpilor de mare, și-a ridicat malurile stâncoase din spuma Mării Negre. Insula Șerpilor este ceea ce în geografie se numește un **horst**. **Adică o regiune a scoarței terestre mărginită de falii, rămasă ridicată deasupra apei după scufundarea regiunilor vecine** *. În cazul nostru, regiunile vecine scufundate au fost acoperite de apele Mării Negre. Populată până la începutul sec. XIX doar de șerpi de apă, negri și cu pântece roșiatic, reptile de la care i se trage și numele, este **desprinsă din timpurile geologice din podișul muntos al Dobrogei**.

Are drept coordonate geografice 45°15' latitudine nordică și 30°14' longitudine estică, **fiind plasată chiar în fața brațului Sulina al Dunării, la aproximativ 45 Km - adică numai 21 de mile marine-, către nord-est-ul portului Sulina**.

Puțină lume cunoaște probabil cursul istoriei acestui petec de pământ românesc, **aparținând din negura vremurilor Țării Moldovei** și, după scurgerea unor vremuri nevolnice, revenind României. Pentru a-i fi răpită din nou de către același vecin nesățios. În expansiunea sa către Țara Moldovei, Imperiul Otoman cucerește Dobrogea între anii 1445 și 1462, fără a-și anexa însă insula, pe care o ocupă de abia în **1484**. Dominația otomană durează **328 ani**. În urma războiului ruso-turc dintre 1806 și 1812, încheiat prin tratatul de la București **din 28 mai 1812, se interzicea atât popularea Insulei Șerpilor, cât și a celorlalte insule nelocuite de pe Dunăre**. În situația incertă astfel creată, odată cu ocuparea Basarabiei, Rusia se împroprietărește și cu Insula Șerpilor. Războiul izbucnit ceva mai târziu între Rusia și Turcia, **între 1828 și 1829**, îi face pe ruși să câștige gurile Dunării și implicit să-și statornicească și posesiunea insulei. Războiul Crimeii, dintre 1853-1856, terminat prin Tratatul de Pace de la Paris, **readuce Insula Șerpilor Moldovei**, care era însă plasată **sub suzeranitate turcească**, fapt ce-i face pe turci să se considere posesori ai Insulei între 1856 și 1877. De-abia războiul

* **N. edit.:** În antichitate, Insula Șerpilor era numită Insula Albă/Leuce/Leuké avea principalul templu al lui Apollo ("Cel Alb"), era considerată sediul mamei sale Lethe, și locul unde se retrăgeau eroii greci după moarte (Achile, Elena din Troia etc.). Grecii antici o mai numeau Insula Fericiților, Hesperidelor etc. și menționau că... deasupra ei nu pot zbura păsările. Autorul ne oferă încă un argument că... aici a fost Atlantida !!

de independență din 1877 rezolvă problema, prin **reintegrarea insulei în granițele naționale la 12 aprilie 1879.**

Pomană pentru URSS...

Primul război mondial nu modifică această situație. Prin Tratatul de Pace din **1947**, de la Paris, **Insula Șerpilor rămâne în granițele României**, situația fiind recunoscută prin semnăturile puterilor aliate și a URSS din **10 februarie**, hotărâre ratificată la 29 august 1947. Și cu toate acestea, în **1948**, **Petru Groza**, pe atunci prim-ministru al României, și **V. Molotov**, ministru de externe al URSS, semnează la Moscova un protocol prin care **Insula Șerpilor este cedată URSS-ului**. La **23 mai 1948, ora 12**, chiar pe insulă este semnat un **proces-verbal de predare-primire** între **Eduard Mezincescu** din partea Ministerului Afacerilor Externe al României și **Nikolai P. Sutov**, primu-secretar al Ambasadei URSS la București.

Cu toate aceste formalități îndeplinite, rușii nu ocupă insula, pregătindu-și îndeplinirea acestei acțiuni prin editarea unor noi hărți pe care le difuzează tuturor organismelor internaționale și în care insula este trecută ca teritoriu sovietic. **De-abia în august 1949, un divizion de nave militare acostează insula**, iar cei doi paznici români ai farului de aici sunt somați de marinarii ruși să se predea. Sunt îmbarcați și duși în portul Sulina fără nici o explicație. Imediat, sovieticii **fixează unilateral și limita apelor teritoriale ale insulei** pe care o botează **“Zmenâi”, la 12 mile marine**, urmată de ridicarea unor pretenții suplimentare asupra platoului continental, **încercând să impună**, în afara limitei celor 12 mile marine, **o zonă economică exclusivă**. Asupra acestei probleme se duc tratative, începând din anul **1967**, în cadrul a zece runde de convorbiri, ce se termină fără nici un rezultat, în **1987**.

...revine Ucrainei

Pretențiile rusești privind această zonă ajung până în preajma platformelor românești de foraj petrolier de pe platforma noastră continentală. Conform Convenției ONU de la Montego Bay – Jamaica, platoul continental se întinde până la adâncimea apei de 200 m.

Odată cu destrămarea URSS și apariția **Ucrainei** ca stat independent, Insula Șerpilor revine ultimei. Cu această moștenire lăsată de ruși, pe insulă a rămas în custodia Ucrainei întreaga dotare militară pe care sovieticii au instalat-o aici: construcții, port militar, instalații radar, radio, heliodrom, cablu submarin de legătură cu Odessa, depozite, instalații energetice, farul, sistemul de apărare. Așa se face că această mică insuliță românească ajunge să capete

o **importanță extraordinară**, datorită nu numai zăcămintelor de petrol din zonă, cât mai ales **sistemului de radiolocație de aici, care permite supravegherea spațiului aerian ce monitorizează un întins spațiu geopolitic: gurile Dunării, România, Bulgaria, Turcia, Grecia, toată Marea Neagră, Marea Mediterană, coasta nordică a Africii și Israelul**. O astfel de bază strategică oferă în plus avantaje și facilități și pentru dezvoltarea unor alte activități, cu obiective ce ținesc mult mai departe decât ne-am fi putut închipui.

Dotările ce fac parte din actuala zestre a Insulei Șerpilor au permis chiar folosirea ei ca bază de plecare la declanșarea unor acțiuni în care scurta noastră istorie post-revoluționară a format un principal obiectiv. Așa se face că **Ucraina ridică tot felul de obiecțiuni** privind problema delimitării apelor teritoriale, a platoului continental, a zonei de interes economic exclusiv și altele ce decurg din acestea, **încălcând prevederile Convenției de la Montego Bay**. Disputa se duce la limita celor 12 mile marine ale apelor teritoriale. Mai mult chiar, **pretențiile Ucrainei vin în contradicție flagrantă chiar cu această Convenție**, care, în art. 121 punctul 1 definește la insula ca fiind *“...o întindere naturală de pământ, înconjurată de ape care rămâne neacoperită în timpul fluxului”*. La punctul 3 al aceluiași articol se stipulează: *“Stâncile care nu sunt propice locuirii umane nu au zonă economică exclusivă și nici platou continental”*.

Așa stând lucrurile, cu extremă claritate – Insula Șerpilor nefiind locuită de o populație civilă, ci ocupată în mod arbitrar și forțat de un grup de militari –, se pune întrebarea legitimă: de ce atâtea insistențe, evident nedrepte, *de jure* și *de facto* începând din 1991, din partea actualului ocupant? Răspunsul este extrem de simplu: **din considerente strategice de ordin militar și economic**.

După preluarea Insulei Șerpilor de către ruși în anul 1948, aceștia încep, la ordinul lui Stalin, lucrările de amenajare a instalațiilor militare de aici. Se păstrează pe insulă o memorabilă inscripție, ce amintește, celor ce o citesc, tragedia acelor oameni trimiși la muncă forțată și care se pare că nu au mai scăpat cu viață, pentru “a nu deconspira secretele construcțiilor” ce le-au amenajat aici: ***“Cine n-a văzut insula o va vedea, iar cine a văzut-o, n-o va uita”***.

Delfinii și leii de mare - luptători antisubmarin...

Acest înscris, având parcă o remarcă premonitoare, avea să anticipeze o **febrilă activitate ce se va desfășura pe insulă, începând cu debutul anilor '60**. La concurență cu americanii, care de multă vreme derulau un

program de antrenare a delfinilor și leilor de mare în acțiuni de luptă antisubmarină, rușii încep și ei un program similar. Totul se desfășoară **sub un strict și dur control al GRU și KGB**. Cercetări de bionică demonstraseră faptul că viteza mare pe care delfinii o pot realiza în submersie se datorește structurii anatomo-histologice pe care învelișul cutanat al acestora îl are de la natură. Cheia problemei constă în faptul că, datorită elasticității pielii și a straturilor subjacente, turbioanele de apă ce se formează la înaintarea delfinului în apă, sunt transformate în scurgere laminară a fluidului în care sunt imersați, micșorând rezistența opusă de apă la înaintarea sa. Ca urmare, în acvatoriul insulei au început a fi făcute experiențe pe modele la diverse scări, inclusiv la scara 1/1, cu modele care să **poată conferi submarinelor soluții vizând același calități de rezistență scăzută la înaintarea în submersie, ca și în cazul delfinilor**.

Dar aceste extrem de inteligente animale – se presupune că ar ocupa primul loc pe o scară a inteligenței, după om – foarte atașabile acestuia, au fost **supuse unui antrenament “de luptă antisubmarină”**. **Atașându-le**, cu un ham special, de corp **mine magnetice antisubmarine**, delfinii erau dresați să se apropie de submarinele țintă, să le recunoască naționalitatea după zgomotul făcut în timpul mișcării sub apă și, în funcție de rezultatul “diagnosticului”, **să atașeze aceste mine de corpul submersibilului**. Detonarea urma să fie făcută după cuplarea minei la corpul submarinului.

În “epoca de aur”, și delfinii mureau de foame

Au existat variante ale experimentelor în care detonarea se încerca a fi efectuată de la distanță, prin emiterea unui fascicol sonor de o anumită frecvență și intensitate, modulat într-un cod corespunzător. **Aceste experiențe au continuat și continuă și în zilele noastre, într-o dublă companie ruso-ucraineană**. De altfel, experiențele dezvoltate în această direcție par a avea implicații mult mai largi, care se derulează din plin în războiul secret dintre serviciile de spionaj. **Furtul din calculatoarele strategice de la Tulon ale marinei franceze, care cuprindeau programele cu amprente sonore ale diferitelor tipuri de submarine și vase de suprafață** ce brăzdează oceanele lumii, **pare a fi strâns legat și de experiențele ce se derulează și în prezent în Insula Șerpilor**. De fapt, experiențele cu delfini efectuate aici îmbracă o mult mai largă paletă de obiective militare, de la recuperarea torpilelor pierdute și până la localizarea unor diferite obiective aflate în imersie sau submersie. Este interesant de remarcat, în această ordine de idei, că **și în țara noastră au existat preocupări în direcția dresării de delfini pentru misiuni cu scop**

militar. Astfel, un detașament de aproximativ **12 delfini** au fost instruiți pentru a putea acționa în diferite operațiuni de acest fel. Din păcate, **bugetul** afectat în această direcție în “epoca de aur ceaușistă”, de necrezut dar totuși adevărat, **nu permitea cheltuieli pentru procurarea peștelui necesar hrănirii acestor delfini !** O tentativă de a cumpăra întregul lot al delfinilor dresați de către francezi a fost refuzată de către conducătorii destinelor noastre din acele vremuri, iar delfinii, cu toate enormele eforturi depuse pentru a antrena lor, **au fost lăsați în marea liberă**, neputându-le asigura subzistența...

O.Z.N.-uri și culoare anti-radar

Dar experiențele derulate de ruși și ucraineni în zona Insulei Șerpilor, în afara celor legate de bionică și biologie marină cu aplicativități militare directe, s-au efectuat și continuă a se derula și în planuri mult mai largi. Acestea se referă mai ales la aspectele legate de **propagarea undelor electromagnetice în spațiul aerian** al întregii zone geopolitice pe care instalațiile radar amplasate aici o supraveghează, așa cum s-a arătat mai înainte.

După cum se poate deduce din literatura dedicată problematicii, **zona maritimă ce înconjoară Insula Șerpilor a fost de-a lungul vremurilor, sediul unor manifestări ce pot fi catalogate cel puțin curioase.** O fenomenologie legată de ceea ce lumea cunoaște drept “*triunghiul Bermudei*” pare a avea loc și în perimetrul Mării Negre, unde s-ar putea produce “**vârtejuri**” **capabile să distrugă ambarcațiunile.** Faptul că **zona a fost survolată de OZN-uri** nu trebuie să ne mire, deoarece **asemenea apariții nu au evitat zona în discuție, dar nici perimetrele mult mai întinse care o înconjoară.** Lăsând însă deoparte extraterestrii și obiectele lor zburătoare, să ne întoarcem la mai tereștrii noștri vecini. Astfel, **unul dintre obiectivele principale** care au stat în fața enormului dispozitiv de observație radar de pe insulă a fost și acela **al trasării culoarelor în care supravegherea radar este opacifiată** pe întregul întins al zonei de interes a observatorilor plasați pe insulă. Iar această zonă se întinde nu numai în îndepărtatele colțuri și meandre pe care litoralul mediteranean îl descrie, ci mult mai aproape, **pe țărmul românesc și teritoriul din spatele său.**

Să reamintim, celor care nu-și mai aduc aminte, de un incident aviatic petrecut în timpul fostului regim, cu un avion militar care a putut pleca de pe un aeroport militar din zona de sud a țării și care a ajuns, neobservat radar, în Turcia. Traseul ales de pilot a traversat și Bulgaria, fără a fi detectat nici de rețeaua radar a românilor, nici de cea a bulgarilor, deși în cursul traversării nu a zburat numai “la firul ierbii”. **Incidentul petrecut atunci a scos în evidență**, pentru cei care

nu o știau, **existența culoarelor de zbor opace pentru radar**. Determinarea unor astfel de culoare și stabilirea lor pe hărțile de navigație aeriană a fost și continuă a fi **una din principalele sarcini ale serviciilor secrete și de cercetare aero** a diferitelor zone de interes. Să menționăm, în această ordine de idei, doar două acțiuni care au captat interesul opiniei publice mondiale, în care acest gen de observații și determinări au jucat un rol esențial.

Prima a fost acțiunea desfășurată pe **aeroportul Entebe** de către un comando israelian, care a recuperat grupul de pasageri deținut aici, ce zburaseră cu un avion al companiei *El-Al* care a fost deturnat într-o acțiune teroristă.

Cel de al doilea incident având un substrat de aceeași natură, în care culoarele de zbor preferențiale datorită opacității radar au jucat un rol esențial, a fost oferit de **intervenția americană** – soldată, din nefericire, cu un eșec – **care viza eliberarea grupului de ostatici americani ținuti închiși în localul ambasadei lor din Teheran de către milițiile ayatolahului Khomeini**. În acea acțiune, comandoul american a putut ajunge nestingherit în zona prescrisă pentru aterizare, fără a fi putut fi detectat de radarele iranene, tocmai datorită cunoașterii culoarelor opace radar.

Războiul electronic - puterea șerpilor cu stea

Obiective asemănătoare stau și în prim planul acțiunilor ce-și au baza de plecare în Insula Șerpilor. Și lucrul acesta s-a putut constata, în special, în cadrul evenimentelor ce s-au desfășurat pe teritoriul național în perioada **23 - 26 decembrie 1989**. În acele zile de dramatice încleștări, **evenimente deosebite s-au produs în zonele de est și sud ale țării**, care, privite și analizate de specialiștii militari, au dus la concluzia că am asistat, de fapt, la un **nedeclarat război electronic**, care a avut ca teatru de desfășurare teritoriul național.

Menționăm faptul că **mijloacele de ducere a războiului electronic sunt strâns legate de mijloacele războiului psihologic** – ca o componentă și a acestuia din urmă. Mai mult chiar, ele depășesc acest cadru, împletindu-se cu ceea ce se cunoaște azi sub denumirea de **război psihotronic**. Această interferare între domenii aflate aparent la mare distanță unul de celălalt provine din faptul că mijloacele și tehnicile radio-electronice clasice sunt folosite ca tehnici și mijloace purtătoare ce vehiculează procedurile psihotronice.

În ceea ce privește războiul psihologic, transmisiile radio sunt de mult utilizate ca vector al știrilor pe care se bazează inducerea transformărilor psihologice urmărite. Să reținem așadar că, **în perioada 22-26 decembrie**,

țara noastră a fost supusă unei adevărate agresiuni, unui adevărat război electronic. Istoria conflagrațiilor electronice ce s-au angajat pe parcursul anilor postbelici este, în același timp, împănată de episoade pe care le-am putut denumi “parapsihologice”, în care măsurile de mascare a acțiunilor întreprinse au recurs la explicații în acest domeniu atât de controversat.

Invenții militare în umbra O.Z.N.-urilor

Una dintre metodele cele mai utilizate a fost recurgerea la descrierea incidentelor petrecute ca fiind datorate OZN-urilor. Cea mai concludentă afacere de acest tip a constituit-o povestea mascării acțiunilor de testare pe viu a celebrului avion “invizibil” construit de americani și cunoscut ca **“Stealth”** – un bombardier strategic invizibil pentru radar, ținut în cel mai mare secret. Prevăzut în **trei variante, F - 117** (vânătoare, bombardament și sprijin), **A-2** (variantă destinată forțelor de intervenție rapidă) și **B-2B** (bombardament strategic), a fost **testat pentru prima oară în 1981**, devenind **operațional în 1983**. Zborurile de probă ale avionului Stealth au fost făcute nu numai pe teritoriul SUA sau a oceanului planetar, ci, în cel mai mare secret, **și deasupra unor țări din Europa Occidentală**, cărora nu li s-a cerut însă dreptul de survol. Această atitudine a fost adoptată tocmai pentru a verifica dacă aparatele vor fi descoperite sau nu de observația radar. Așa s-a întâmplat cu avionul **SR-71** care a apărut brusc pe radarele franceze, pentru a dispărea tot atât de brusc cum apăruse. S-a admis că incidentul care a indus apariția reflexelor de pe ecranele radar s-ar fi datorat unor modificări în capacitatea avionului de a reflecta semnalele radar. Sau o altă ipoteză vehiculată, ceva mai probabilă, a fost aceea că, voluntar, s-ar fi produs o contraemisie în opoziție de fază, ca o contramăsură special planificată pentru zborul respectiv. Un incident similar s-a petrecut și deasupra Belgiei. În cazul acesta, versiunea oficială a pretins că semnalele de pe ecranele radar de urmărire a spațiului aerian belgian s-au datorat unor OZN-uri care ar fi fost semnalate în întreaga zonă.

Să menționăm că, **până în anul 1990, erau operaționale 60 de aparate F-117A**, la dispoziția Grupului 4450, cu baza la Nellis - statul Nevada. Aceste avioane și-au dovedit eficacitatea, în condiții de luptă, cu ocazia războiului din Golf. Avionul **F-117**, având o lungime de 16,75 m, o anvergură de 10,67 m și o masă maximă la decolare de 13 tone, poate zbura, la un plafon de 20.000 m, cu viteza de 2 Mach, având o rază de acțiune de 1.500 km. Grupul acestor aeronave a fost, de fapt, cel care a inițiat atacul asupra sistemului de observație și alarmare radar, ca și scoaterea din luptă a celei mai

mari părți a apărării AA a Irakului, pe care le-a neutralizat din prima sa ieșire pe teatrul de luptă.

Un fapt extrem de semnificativ: în prima parte a războiului din Golf, aveau loc 1.500 de ieșiri avion/24 ore, adică aproximativ **un avion pe minut**, în decursul primelor 864 ore de luptă.

Revoluție cu... miniavioane sovietice

Această sumară incursiune în zona aparatelor de zbor ce nu pot fi detectate radar ne reliefează, pe de altă parte, faptul că mijloacele la dispoziția celor interesați sunt mult mai diversificate. În cursul anului **1995**, presa de la noi relatează un incident aparent banal: **a fost descoperită, pe litoral, epava unui miniavion telecomandat, care hălăduise pe lângă platformele noastre de foraj petrolier maritim**. Inițial, forurile răspunzătoare pentru astfel de întâmplări, au tăcut. Iată, însă, că se ivește un student de la facultatea de aeronave care solicită să recupereze epava, arătând că el construise o asemenea jucărie, pe care o pierduse tocmai în zona cu pricina încercând să vadă dacă ea poate zbura. De abia atunci, oficialitățile dau un comunicat prin care arată că, de fapt, așa cum indică plăcuțele de marcă de pe epava micului obiect zburător, acesta era **de construcție sovietică**. Se stricase prin cine știe ce capriciu al unor defecțiuni tehnice, în timp ce **survola zona din preajma platformei Gloria**, aflată la o aruncătură de băț de Insula Șerpilor, de unde "jucăria", **înzestrată cu aparatură de fotografiat**, își luase zborul, terminat atât de nefericit pentru cei ce o teleghidau.

Acest gen de aparate de zbor poate fi dotat și cu aparatură destinată războiului radioelectronic, iar exemplarele cele mai moderne au o rază de acțiune de 2.000 - 3.000 km. Așa cum se afirmă într-o lucrare de specialitate ce tratează și această problemă (E. Străinu - *"Războiul magicienilor"* - Ed. Gamian, 1993), *"există date potrivit cărora, în decembrie 1989, în spațiul aerian al României sau cel vecin, au acționat astfel de avioane aparținând imensei diversiuni radioelectronice cu care a fost confruntată armata română"*.

Printre marile întrebări rămase până azi fără un răspuns privind revoluția română din decembrie 1989, un loc aparte revine aspectelor legate de episoadele războiului radioelectronic - și legat strâns de acesta, a războiului psihotronic - care s-a desfășurat pe teritoriul național în acele momente. Momente în care au fost implicate și **acțiuni care au avut baza de plecare tocmai pe Insula Șerpilor**.

Speculațiile care s-au făcut cu privire la **implicarea unor forțe străine** în desfășurările care au avut loc cu ocazia acelor evenimente, își au partea lor

de adevăr, chiar dacă grupuri de interese divergente, au căutat să nege o astfel de implicație, iar altele să o reliefeze cât mai puternic.

Malta, Ceaușescu, România

Constituie probabil o certitudine faptul că, **la celebra întâlnire dintre Bush și Gorbaciov din Malta, a fost discutată și situația din România, inclusiv poziția pe care cele două superputeri la acea oră urmau să o aibă față de Ceaușescu.** Cu aceeași ocazie, așa cum a arătat derularea evenimentelor ce au avut loc ulterior, **s-a căzut de acord asupra poziției și sarcinilor ce le revin fiecăreia dintre părți în mișcările politice ce au urmat.**

Nu vom încerca, în cele de urmează, să analizăm care a fost implicarea diferitelor secțiuni ale forțelor armate și Securității în evenimentele din decembrie. Vom căuta doar să vedem care sunt faptele petrecute, ce au fost sau pot fi legate de Insula Șerpilor.

Încă înaintea debutului evenimentelor de la Timișoara, au fost înregistrate acțiuni de diversiune politică și psihologică care vizau atât destabilizarea forțelor armate, cât și moralul populației, în cadrul unor acțiuni de adevărat război psihologic. Fundalul acestor acțiuni s-au desfășurat pe pilonii activităților radioelectronice. **Apogeul** acestor evenimente l-a constituit – ca o componentă esențială – **crearea unei false operațiuni de invazie aeriană, urmărind dezorganizarea conducerii forțelor și mijloacelor de apărare A.A. a teritoriului.** Iată însă cum este descrisă această situație în lucrarea “Războiul magicienilor”:

*“Pseudoinvazia aeriană se desfășura pe două direcții și anume: vest, nord-vest și sud, sud-est în intensitate mai mare în apropierea frontierelor și viza localitățile: București, Timișoara, Ploiești, Călărași, Hârșova, Făurei, Buzău, Craiova, Reșița, Oradea, Satu-Mare, Cluj-Napoca, Baia Mare, Covasna, Constanța și lacul Sinoe. În total, în ziua de 22 decembrie, vitezele, înălțimile de zbor și timpii de evoluție ai acestor aeronave erau mici, ducându-ne cu gândul la elicoptere. Traiectele durau în jur de 10 minute, iar vitezele erau în jur 150-300 km/oră. S-a stabilit că **96% zburau sub 500 m.** Simultan, în circuitele telefonice și radio de comandă și informare, se primea **o mare cantitate de informații și de ordine contradictorii.** Pe frecvențele radio de lucru ale aviației se înregistra **o avalanșă de informații, atât în limba română, cât și în engleză, arabă și turcă.** Interceptarea acestor convorbiri ciudate vor însoți derularea evenimentelor pe toată perioada de **22-27 decembrie**, după care numărul lor va scădea simțitor. **Apariția așa-ziselor elicoptere se corela cu atacuri la sol**, iar evoluția lor putea fi urmărită după luminile de poziție. Atacurile straniilor aeronave aveau loc **în special***

noaptea. Astfel, în 23 decembrie au acționat aproximativ 250 ținte aeriene, în 24 peste 100, pe întreaga perioadă **22-27 decembrie** acționând **1.200 ținte aeriene**, foarte multe dintre fiind combătute cu rachetele, artileria și mitralierele antiaeriene. Nimeni nu și-a dat seama, cel puțin în primele momente, că era vorba de **o vastă diversiune radioelectronică îmbinată cu o intensă activitate de război psihologic...** Deși apărarea antiaeriană și aviația a acționat asupra acestor ținte, singurele «relicve» culese au fost rămășițele de baloane cu dipoli reflectorizanți metalici și bucăți de magneziu, care, când erau lovite, explodau în mii de bucăți, provocând în căderea la sol cratere de câțiva metri... Mascate de noianul observațiilor contrafăcute, **au fost identificate și aeronavele reale, în special elicoptere.** Acestea veneau dinspre Marea Neagră pe deasupra Deltei, Insulei Mari a Brăilei și dispăreau undeva în Bărăgan, spre dimineață se întorceau pe același traseu, cu deosebire că staționau un timp în Insula Mare a Brăilei, probabil pentru reîmprospătarea cu carburanți de la un alt elicopter-cisternă, destinat special acestui scop. Obiectivele reale foloseau cu iscusință zonele “moarte” pentru apărarea antiaeriană și **erau destinate, după părerea unor interlocutori, pentru cercetare, transportul unor grupuri speciale, altele decât cele strecurate anterior în țară, cât și pentru aprovizionarea cu muniții, alimente și evacuarea răniților**, căci trebuia lucrat cât mai... «curat»!... Aeronavele care au făcut jocul teroriștilor-diversioniști erau **silențioase, de dimensiuni mici și foarte ușor de manevrat.** În caz de nereușita acțiunilor sau avarie, **se autodistrugeau.** Resturile metalice găsite în zona unde s-au prăbușit, au o greutate specifică mică, sunt extrem de dure și au o compoziție de **97% magneziu.** Cele avariate s-au prăbușit, iar la atingerea solului au produs explozii puternice, creând cratere vizibile și acum, **cu diametrul de 7-8 m și adâncime de 3-4 m. Elicopterele care au atacat ziua** au putut fi urmărite prin radiolocație și prin intermediul vizoarelor de televiziune ce se găsesc în dotarea sistemelor de arme antiaeriene. Unele dintre cercetările ulterioare au scos la iveală folosirea de către teroriștii diversioniști a unor **rachete miniaturale cu aripi**, al căror semnal de radiolocație reflectat corespundea unor aeronave reale. Bucățile de materiale recuperate, a căror **proveniență** a fost **stabilită cu precizie**, fiind incontestabil părți ale straniilor aeronave, au grosimea de 2 – 3 centimetri, comparabile cu cea a elementelor constitutive a unor aparate de zbor... Unul din momentele dificile l-a constituit primirea unor **informații false privind deplasarea unui grup masiv de elicoptere străine dinspre Marea Neagră, peste Dobrogea, spre Capitală.** Conform scenariului pseudoinvaziei, informația a fost imediat confirmată de apariția pe ecranele radiolocatoarelor a unei puzderii de ținte aeriene, ce de deplasau de pe mare,

spre interiorul țării. Rapid a fost **ridicată din nou aviația de vânătoare-interceptare în aer** pentru apărarea spațiului aerian. Fără rezultat, însă, au fost înregistrate **peste 600 informații false** despre atacul fantomaticelor ținte ariene. **Maximum de informații false a fost înregistrat în timpul nopții** (exemplu 22 - 23 peste 400, 23-24 peste 300). Se confirmă ipoteza că **dușmanii revoluției doreau atât dezorganizarea apărării spațiului aerian, cât și distrugerea aviației chiar de către propria... antiaeriană, pe fondul unui imens consum de muniție**".

Întregul scenariu desfășurat în timpul revoluției din 1989 în sud-estul țării, în special sub aspectele episoadelor legate de războiul electronic și a "mini invaziei" cu elicoptere dinspre Marea Neagră, indică faptul că **bazele acestor acțiuni au fost cu mare probabilitate legate de zona Insulei Șerpilor**.

Probabilitatea ca elicopterele să fi venit peste Marea Neagră din zone terestre mai îndepărtate, date fiind distanța acestor țărmuri față de litoralul românesc și luând în considerație autonomia de zbor a unor asemenea aparate, ca și culoarele de zbor utilizate, **este exclusă**. Iar în zona maritimă a litoralului nostru, incluzând apele internaționale, nu s-au semnalat bastimente purtătoare de elicoptere. În plus, dotarea complexă radioelectronică și prezența heliportului construit aici de sovietici, oferă întreaga gamă de posibilități pentru ducerea unor astfel de acțiuni.

Marea Neagră - un nou... Kuweit !

Pe de altă parte, zona maritimă în care este implantată Insula Șerpilor, plasată pe platoul continental al litoralului românesc, este **râvnită mai ales pentru zăcămintele de țiței ce se întind sub apele Mării Negre**. Acestea se găsesc într-un raport de contiguitate cu zăcămintele similare ale Mării Caspice. Prospekțiunile geologice și forajele marine, care au fost de mult implantate în burta pământului de sub Marea Caspică, prevesteau că **pungile de țiței de aici trebuiau cumva să se întindă și sub Marea Neagră**.

Din aceste motive, **încă din anii '60, au fost efectuate în zonă prospecțiuni petrolifere prin metode radiestezice de către un trust de prospecțiuni geologice din Rusia**. Inițial, hărțile ridicate pe calea prospecțiunilor radiestezice din perimetrul Mării Caspice (atât de pe vase care au brăzdat zona, cât și din elicopter) au fost confruntate cu hărțile ridicate în zonă prin metodele clasice. Coincidența aproape perfectă a acestora a determinat mărirea ariei de investigații prin această metodă, care, față de cele clasice, s-a dovedit a avea o serie de avantaje evidente. De la costul său foarte scăzut, la facilități de ordinul dotării tehnico-materiale, discreție, nepoluare ș.a.

Așa se face că a fost realizată o hartă topografică, ridicată radiesteziic în perimetrul zonei Mării Negre, în care sunt amplasate pungile zăcămintelor de țiței. Acuratețea acestor ridicări topografice radiesteziice le-a fost confirmată sovieticilor, odată cu realizarea primelor prospecțiuni ale zonei din satelit și trecerea la forajele de prospectare românești din perimetrul platoului continental al litoralului nostru. După cum se știe, prima platformă de foraj *“Gloria”* a început să producă efectiv, fapt care ulterior a necesitat construirea unei conducte submarine de transport al țițeiului din zona de exploatare la rafinăriile combinatului petrochimic construit pe litoral.

Roboții sovietici “vizitează” Suedia și România

Istoria realizării și pozării pe fundul mării a conductei pomenite, a fost și ea punctată cu evenimente mai “curioase”. Să ne întoarcem puțin în timp, în perioada anilor 1962-1963. În acea vreme, în plin război rece, activitatea navală sovietică era extrem de dezvoltată în întreg oceanul planetar, dar mai ales în anumite zone preferențiale. Acestea cuprindeau, în nordul continentului, țărmurile litoralului apropiatilor lor vecini, în special ale Suediei. În decurs de numai **un an**, au avut astfel loc **143 de incursiuni în zonele interzise ale litoralului suedez**, care, prin configurația sa, creează nu numai facilități pentru construirea de baze navale, ci și condiții lesnicioase pentru spionarea activităților acestora de pe mare. Și mai ales din submersie. Încercările marinei suedeze de a distruge cu bombe de adâncime submarinele care afectau incursiuni în acest perimetru al apelor teritoriale, n-au avut efect în nici unul din cazurile în care contactul cu intrusul a fost stabilit cu ajutorul hidrolocatoarelor. Aceasta a făcut ca ofițerii superiori ai marinei suedeze să ajungă la concluzia că sovieticii **au pus la punct un nou sistem de distrugere la distanță a submarinelor lor**. După cum relatează ziarul *“Die Welt”* din 7 octombrie 1982, sub semnătura lui R. Gatermann, în articolul *“Suedezi vânează din nou submarine”*, întreaga afacere era legată de lansarea de către sovietici a unei *“ogive sateli-zate teleghidate”* care implică utilizarea unor energii neconvenționale.

Același ziar relatează că, **la 4 februarie 1982, Marina suedeză a descoperit**, pe fundul bazinului Hors, lângă localitatea Muskö, **urmele de șenile ale unui robot submarin teleghidat**, care, navigând pe fundul mării, se confundă cu acesta și nu poate fi detectat de hidrolocator.*

Robotul pare a fi utilizat în cadrul unui plan de lucru similar care a acționat și la noi.

* **N. edit.:** În anii '60, cercetătorii... sovietici au descoperit și fotografiat, pe fundul Oceanului Pacific, la 2.970 m adâncime, gigantice urme de... șenile. Ulterior, urme identice au fost filmate și în Atlantic de echipa comandantului Cousteau. Cin' să fie?! Să fi prins sovieticii... doar ideea?...

Incidentul s-a produs în primăvara anului **1986**, când se executau lucrările de verificare ale conductei submarine ce leagă gura de colectare a țițeiului extras de platformele marine continentale de combinatul petrochimic de la Midia. Înaintea dării în exploatare a acestei conducte, s-a observat faptul alarmant că ea era obturată și nu permitea tranzitarea țițeiului. Cercetându-se întreg traseul conductei, s-a constatat că aceasta era strangulată nu departe de țărm. În secțiunea unde se produsese “presarea” **s-au găsit pe fundul mării urme de șenile ce treceau peste conductă, similare celor ce fuseseră anterior găsite și de suedezi. Nava-bază**, care s-a dovedit a dirija submarinul de buzunar șenilat care se deplasa pe fundul mării, **a mai făcut și ulterior “vizite de lucru” în portul Constanța.**

Cercetări radiestezice în condiții maritime au fost efectuate la noi începând din anul 1984. Cu această ocazie, a fost identificată epava navei germane Heisel, care fusese scufundată în apele teritoriale românești în anul 1944. Cercetările au arătat că investigațiile de această natură pot fi efectuate și de către scafandri în submersie, în anumite condiții specifice mediului în care aceștia activează. Cercetări ulterioare au reușit să localizeze, prin aceleași metode, și epava unui submarin scufundat în aceleași condiții ale celei de-a doua conflagrații mondiale. Dar faptul important care a fost demonstrat îl constituie **posibilitatea de a localiza**, prin metode radiestezice, **pungile și zonele de locație** pe care platformele de foraj maritim petrolifer de prospectare trebuie să le ocupe pentru a asigura atingerea cu maximum de probabilitate a zăcămintului. Să menționăm că aceeași metodă de prospectare, în colaborare și cu alte metode geofizice, au făcut obiectul de cercetare a unor echipe specializate de prospecțiuni geologice.

29. LOVILUȚIE ȘI... INTERNET

2.200 dolari pentru haosul Armatei SUA !

Una dintre marile achiziții ale civilizației noastre, sistemul integrat de transmitere a informației la nivel mondial, cunoscut sub denumirea de **INTERNET**, a și ajuns **teatrul unui război mondial nedeclarat dar existent “în timp real”**. Fără exagerare, se poate afirma că acest prim război mondial în domeniul informaticilor este caracterizat de anumite particularități. Să reținem faptul că este vorba de **un război mondial al informaticii** și nu al “informațiilor” – deși, în particular, este vorba tot de achiziționarea unor informații. Și aceasta, deoarece achiziția de informații de natură diferită se bazează, în acest caz, pe o nouă disciplină relativ recent născută, informatica. **Bazele ei au fost puse pe la mijlocul secolului, începând cu Shanon** – cel care definește pentru prima oară în termeni matematici, conceptul de “informație” și Norbert Wiener, cel care este considerat părintele ciberneticii.

Teatrul de luptă a început să se “organizeze” datorită exploziei pe care calculatoarele personale, celebrele PC, a înregistrat-o în dota-rea masei de utilizatori de pe mapamond și s-a structurat clar, odată cu interconectarea acestor mașini – pe drept cuvânt, considerate “idioți ultrarapizi” – **în această imensă pânză de păianjen, INTERNETUL**, ce poate fi accesat de oricine își propune să devină un combatant în acest război al tuturor împotriva tuturor. În condiția exclusivă de a poseda un calculator conectat la rețea. Pentru a ne face o sumară idee asupra acestei realități, este semnificativă declarația unui specialist al domeniului, care afirmă că **este suficient să posezi “un calculator de 2.000 de dolari și un modem de 200, pentru a introduce haosul în sistemele supersofisticate și costisitoare ale armatei SUA”**.

Război pe Internet

Apariția pe lume a INTERNETULUI, a cărui **dezvoltare** se face **cu o rație logaritmică**, a făcut să se nască un nou univers care este *intricat* cu lumea noastră tridimensională, așa cum par a fi intricate și alte universuri cu mai multe dimensiuni: **CYBERSPAȚIUL**. Numai că, dacă un univers cu patru dimensiuni nu-l putem accesa decât teoretic – atribuindu-i un domeniu în care fenomenologia parapsihologică își desfășoară acțiunile –, cyberspațiul este accesat oricând și de oricine este posesorul unui calculator conectat. Astfel, cyberspațiul se întinde de la simplul PC eventual dotat cu o cameră pentru

imagini virtuale și până la uriașele calculatoare ale sistemului bancar al unei țări, ale NASA sau Pentagonului, conectate la Internet. Această enormă sursă de informație care poate fi accesată de orice posesor al unui calculator personal sau terminal interconectat la sistem pune la dispoziția celor interesați, un atât de mare volum de informații, încât practic el nici nu poate fi măcar aproximat și nicidecum evaluat.

În aceste condiții, când o atare bogăție enormă poate fi utilizată de orice participant la sistem, este de înțeles că, în afara utilizatorilor obișnuiți, atât amatorii de incursiuni efracționale sau criminale, dar **mai ales serviciile secrete de spionaj, duc o luptă practic continuă, 24 din 24 de ore**, pentru a prelua informațiile de utilitate publică și mai ales pentru a penetra codurile și parolele de acces secretizat la băncile secrete de date ale gigantilor economiei sau rețelelor militare. Și, mai ales, la băncile de date ale acestora din urmă.

Armatele din cyberspațiu

Un război nedeclarat, dar mai real decât orice alte intervenții militare, se poartă astfel **între protagoniștii cyberspațiului**. O atare situație a creat, pe de altă parte, **apariția unor noi profesii**, legate implicit de utilitățile puse la dispoziție de cyberspațiu. Mai întâi, categoria căutătorilor de informație securizate și a spărgătorilor de coduri ale acestora. Această “profesiune” cibernetică poate fi subdivizată în **două subclase**: cei care accesează informația secretă, pe care o folosesc apoi într-un anume scop personal și cei care, după preluarea ei, o șterg de pe suportul pe care a fost stocată.

O altă categorie de “creatori” **sunt cei care inițiază programe de “virusi”**, implantându-le apoi în sistemele accesate.

Pentru contracararea acestora, marii deținători și consumatori de date computerizate au creat **“detectivi cyberspațiali”**, care urmăresc depistarea intrușilor. O profesiune strict specializată în același scop, în rândul softeriștilor –, a creatorilor de programe pentru computer – a dezvoltat **specialiști în crearea de programe de secretizare a informației**.

Anul **1996** a fost marcat, în SUA, de prezentarea unui **raport al Casei Albe, în care era inserată lista țărilor care acționează în acest domeniu pe teritoriul Americii**. Ea începe cu **Franța**, urmată de **Japonia, Rusia, Israel, China** și continuă cu altele mai puțin reprezentate. Acest lucru a determinat crearea unei instituții specializate în detectarea, prevenirea și stoparea “cyberteroriștilor”, care luptă împotriva centrelor vitale ale țării și, în general, a întregii rețele Internet: **Infrastucture Task Force (IPTF)**. În opinia unuia dintre foștii conducători ai CIA, una dintre cele mai grave amenințări cu

care sunt pândite SUA o constituie atacurile cybernetice, fapt ce l-a făcut să propună constituirea unui **Stat Major al războiului cybernetic: “Cyberwar Center”**. Oricum, a fost înființată și o **universitate** destinată pregătirii de specialiști în ducerea războiului cybernetic: **“National Defence University”** (al cărei cod de acces la Internet este www.ndu.edu). Să notăm și faptul că **unii dintre “specialiștii” cei mai agresivi în purtarea războiului informatic sunt cei pregătiți în Bulgaria și Rusia. Bulgaria deține, de altfel, primul loc în elaborarea “virusilor” cybernetici**.

Pentagonul, la rândul său, și-a creat propria agenție (**DISA**), care a organizat un centru de supraveghere, 24 din 24 de ore, a imensei sale rețele de calculatoare, formată din **2,1 milioane de calculatoare, 200 centre de comandă, 16 megacentre de calcul, 10.000 rețele locale și 100 rețele de lungă durată**.

FBI-ul și-a înființat și el o brigadă care urmărește activitatea infracțională a cyberspațiului: **National Computer Crime Squad**. Una dintre concluziile celui care a înființat-o, **Jim Settle**, este că peste **90%** dintre utilizatori **nu se autoprotejează**, deși o imensă resursă de astfel de mijloace se găsesc chiar pe Internet.

În acest război informatic, **unele state “închiriază” chiar grupuri organizate de specialiști**, cum a fost cazul grupului **“Master of Distruction”**, pentru a penetra rețelele-țintă. Acestea preiau informațiile de la bănci, societăți de credit sau comerciale, pentru a le vinde societăților de investigații și firmelor private. Un alt exemplu de “împrumut” similar: **KGB-ul folosea programele SATAN pentru a se introduce în punctele vulnerabile ale sistemului american**, într-o operațiune de contraspionaj informațional, **la fel procedând Franța și Israelul**.

Pe de altă parte, **FSB** – urmașul actual al KGB – își coordonează acțiunile în organizarea războiului informatic în cyberspațiu cu **FAPSI**, o descendentă a Departamentului 8 al KGB, de la care a preluat serviciul cifrului. O structură guvernamentală, creată în aprilie 1995) pentru coordonarea și autorizarea sistemelor de cifrare (cod Internet www.nww.com/ruscrypto.html), împreună cu unul dintre princi-palele patru departamente ale Consiliului de Securitate al Federației Ruse, au constituit **Statul Major al coordonării informrăzboiului**.

Sub acoperirea unei firme rusești furnizoare de acces în rețea-ua Internet, **RELCOM** (www.relcom.ru), FSB-ul caută să se infiltreze în rândurile celui mai mare furnizor de acces la nivel european **EUnet**, în care deține deja 5% din capitalul.

Pentru a ne face o sumară impresie a ceea ce poate însemna războiului informațional, este interesant de amintit un episod semni-ficativ al războiului

din Golf. **O grupare de “specialiști” olandezi și-a oferit serviciile lui Saddam Hussein, în vederea penetrării sistemelor care gestionau logistica trupelor combatante americane. Considerând că i se întinde o cursă, Saddam a refuzat.** Însă, așa cum declară **Bob Steele** – agent al CIA și specialistul care a reorganizat serviciile de informații ale lui US Navy –, acest lucru era pe deplin posibil. Iar dacă s-ar fi aplicat, nu se știe care ar fi fost evoluția situației pe teatrul de operațiuni.

Este interesant de remarcat că **serviciile secrete** ce se ocupă de penetrarea rețelelor de calculatoare **recrutează hackerii cei mai dotați**, pe care îi angajează pentru a lucra în beneficiul lor.

Trupele Speșnaz și... Loviluția

Dar nu numai hackerii sunt luați în vizorul serviciilor secrete, pentru acțiuni care au drept țintă centrele de calcul și sistemele integrate de prelucrare pe calculator a informației cu caracter militar. Pentru executarea unor misiuni de sabotaj, inclusiv a obiectivelor cu specific de prelucrare a informațiilor, sunt pregătite echipe speciale de **sabotori**, care să acționeze în adâncimea teritoriului inamic. În fosta URSS s-au creat, în acest sens, trupe speciale de șoc, denumite **SPEȘNAZ**. Dotate cu echipamente adecvat și supuse unui antrenament aparte, aceste trupe speciale sunt dirijate de către un comandament pus sub o strictă supraveghere de către **GRU**, efectivul lor total fiind, în anul **1989**, apreciat la **30.000**. În cadrul misiunilor ce li se fixează, un capitol aparte îl constituie obiectivele legate de războiul informatic.

O unitate tip Speșnaz este formată din **10 luptători**: 2 ofițeri (din care unul comandant), 1 radiotelegrafist, 2 sabotori, 1 sanitar și (atenție!) 4 informaticieni. Un număr de **10 unități formează un “batalion”**, iar **100 de batalioane** sunt constituite într-o **brigadă**. În fiecare brigadă există câte **10 unități de supraelită, alcătuite numai din ofițeri “killeri”**. Aceste unități sunt **antrenate pentru atacarea elementelor de conducere ale inamicului**. Echipamentul din dotare prevede rachete sol-aer, echipamente de sabotaj, de informare-cercetare, emițătoare direcționate în mănunchiuri de impulsuri. Fiecare membru este dotat “standard” cu pistol-mitralieră, 1 unitate foc (300 cartușe), baionetă clește-ferăstrău, revolver cu surdină, 6 grenade, cuțit cu lamă aruncătoare, aruncător portativ pentru grenade. Dotarea electronică a grupelor specializate prevede instalații de bruiaj, de producere a țintelor false, generatoare fonice. **Deplasarea se face preponderent cu automobile Lada**. Este interesant de amintit, din acest punct de vedere, cele relatate de către unul dintre istoricii englezi care au studiat evenimentele legate de revoluția română din 1989, **prof. Dennis Deletant**, de la

Universitatea din Londra: **“Începând cu 9 decembrie 1989, numărul turiștilor sovietici în autoturisme «particulare» a crescut vertiginos, de la cca. 80 la peste 1.000 de mașini pe zi. Ocupanții, câte 2-3 în mașină – în majoritate bărbați cu o constituție athletică în vârstă de 25-40 de ani –, evitau în general locurile de cazare... Mașinile erau preponderent mărcile Lada și Moskvici, se deplasau în coloană, de multe ori remarcându-se că aveau numere consecutive și stare tehnică asemănătoare (multe noi). Majoritatea erau “în tranzit spre Jugoslavia”, dar unora nu li s-a permis intrarea în această țară, întrucât la bordul mașinilor s-au depistat arme... La scurt timp de la revoluție, a fost accidentată o mașină în care se afla turistul sovietic Lout Alexander și încă un bărbat. Cu ocazia reparațiilor efectuate la service, în mașină s-au descoperit 12 uniforme românești MAPN de camuflaj și un veston sovietic cu însemnele gradului de maior. Cei doi au afirmat că sunt ofițeri în rezervă și au luptat în Afganistan”.**

“Blestemul Haiti”

Dar nu toate statele sunt pregătite și au resursele necesare pentru a duce lupta pe tărâmul tehnicii electronice și a cyberspațiului. **Un exemplu de “război parapsihologic” este oferit de Haiti.** Descoperit de Cristofor Columb la 5 decembrie 1492, având o suprafață de 27.750 km², cu o populație ceva mai mare de 5 milioane de locuitori, în majoritate mulatri, **Haiti se afla între 1925-1934 sub protectoratul SUA.** Această situație însă nu a dus la o istorie pașnică, ci dimpotrivă, la izbucnirea periodică a unor **conflicte între haitieni și americani.** Cum însă disproporția era atât de mare între cele două țări, haitienii nu-și puteau permite să se opună americanilor decât cu “armamentul” care îl au fost la dispoziție: magia **voodoo.** De origine africană, această magie este implantată în Haiti odată cu sclavii aduși din continentul negru. Aici, ea s-a instalat în fapt ca **o religie.** Este interesant de remarcat că “vrăjitoriile” făcute de șamanii haitieni specialiști în magia voodoo, au creat, de-a lungul istoriei secolului XX, imaginea unei lupte între un David și un Goliat, în care ultimul este urmărit de un ghinion atunci când atacă micul stat sud-american. Așa cum arată desfășurarea evenimentelor, **toate intervențiile militare ale americanilor din perioada protectoratului instalat au fost urmate “matematic” de accidente sau întâmplări fatale pentru președinții americani care au ordonat intervenția.**

Astfel președintele **Woodrow Wilson,** al cărui mandat s-a derulat între 4 martie 1913 și 3 martie 1921, și care a ordonat ocuparea în 1915, a micului stat, moare paralizat în 1924. Partidul său pierde alegerile din 1920, în timp ce

unul dintre actele sale politice cele mai importante, semnarea Tratatului de la Versailles, este respinsă de către Senatul SUA...

Președintele **Harding** care îi urmează (4 martie 1921 - 2 august 1923) continuând politica predecesorului său, moare misterios în timpul mandatului său, fără a-l fi terminat.

John Calvin Coolidge (3 august 1923 - 3 martie 1929), susținătorul unei similare politici față de Haiti, moare încă tânăr, imediat după încheierea mandatului său.

În fine sub președintele **Herbert Hoover** (4 martie 1929 - 3 martie 1933) are loc catastrofa joie, rămasă în istorie ca "joia neagră" din 24 octombrie 1929, când s-a declanșat marea criză economică.

Aceste fapte au determinat de altfel ziarul parizian "Le Matin" să atragă atenția președintelui Clinton, sub titlul "**Haiti poartă ghinion**". Publicat în timpul primului mandat prezidențial al lui Clinton, ziarul amintea evenimente istorice menționate, înainte ca acesta să fi dispus intervenția armată în Haiti, aflat de fapt în fața pericolului de a cădea pradă expansiunii comuniste a lui Fidel Castro.

Articolul nu a reflectat însă faptul că de data aceasta, ghinionul l-a urmărit prin vrăjitorie voodoo pe Castro și nu pe americani.

Să revenim însă la problematica ridicată de luptele subterane care se dau în cadrul inforăzboiului desfășurat în cyberspațiu. Și în acest război, ca și în cadrul celui "cald", elementul esențial este luptătorul, adică omul. În cazul nostru special, operatorii de la pupitrele calculatoarelor, mai ales a acelor amplasate în marile comandamente și noduri ale magistralelor informaționale. Acționând asupra operatorilor, se dereglează întreaga activitate legată de calculator. Una dintre tehnicile ce pot fi utilizate în această direcție, este furnizată de aplicativitățile psihotronice. **În particular este vorba de acțiunea pe care undele electromagnetice de o anumită frecvență, emise cu o anumită intensitate și modulate adecvat, pot avea un impact atât de puternic asupra "țintei" umane, încât o dereglează pur și simplu, datorită efectelor neuronale implicând activitatea sistemului nervos central.** Să reținem că în mod normal, câmpul magnetic terestru "pulsează" în general cu o frecvență în jurul a 7,5 Hz. Această frecvență este apropiată de una dintre frecvențele electromagnetice fiziologice ale așa-ziselor unde alfa emise de creier.

Între pulsațiile câmpului electromagnetic terestru și cele ale creierului, se stabilește astfel un raport de rezonanță. Aceasta face ca atunci când apar erupțiile solare ce perturbază ritmul de pulsație a câmpului geomagnetic terestru, aceasta să inducă - tocmai prin **rezonanță - modificări patologice ale activității creierului. Așa se explică creșterea ratei accidentelor**

cerebrale și celor cardiace, apărute în perioadele soarelui activ, cu o ciclicitate în jurul a 11 ani.

Plecând de la aceste constatări, tehnicile psihotronice de influențare psihoactivă, recurg la transmisiuni asupra țintei umane, a **5-30 MHz, emis cu o putere de cca. 40 MW, fascicol care este modulată în domeniul frecvențelor ultrajoase între 5 și 15 Hz. Se constată astfel că acest gen de fascicule din domeniul 6,67 și 6,26 Hz interferează sistemul nervos al “țintei”, tocmai în domeniul activităților psihoactive, le dereglează activitatea prin pomenitul proces de rezonanță. Astfel de fascicule pot fi emise cu ușurință nu numai prin sisteme speciale, ci și prin alte procedee de transmitere a semnalelor electromagnetice - TV, radio, telefon.**

Este interesant de remarcat că nu numai frecvențele fundamentale pomenite pot avea astfel de acțiuni, ci și unele armonici ale acestora. Astfel de emisiuni care “bombardau” statul Oregon din SUA și Ontario din Canada cu acțiune nocivă directă asupra sistemului nervos, au fost depistate în mai multe rânduri de către oficialități în deceniile “războiului rece”. Stațiile de emisiune goniometrate de către specialiștii NATO au fost localizate în zona orașelor Riga și Gomel. **De altfel, zona republicilor înglobate în componența fostei URSS, au constituit teritoriu predilect pentru “experiențe” de această natură și altele asemănătoare. Un incident privind aspectele de mascare a acestor activități, s-a petrecut în perioada în care se trecea la punerea în aplicare a prevederilor Tratatului SALT-1. În lista de amplasamente a bateriilor de rachete nucleare care se schimba reciproc între ruși și americani - conform Tratatului - a apărut la o poziție un amplasament atât de bine mascat de ruși, încât deși zona era strict observată din sateliți, acesta nu fusese depistat. Este greu de spus dacă “deconspirarea” acestuia s-a făcut deoarece rușii nu erau siguri că americanii știu de existența lui, sau tocmai știau că aceștia nu-l cunosc și din diferite motive oculte au fost dispuși să-l deconspire.**

Dar acțiunea radiațiilor electromagnetice modulate psihotronic, a fost utilizată în experimente care vizau “prelucrarea” unor “pacienți” rebeli, acționând asupra așa-numitor “centri frenologici”. Au fost realizate dispozitive care amalgamează transmisia unor impulsuri subliminale destinate influențării unor organe de simț, ca radiații electromagnetice modulate psihotronic. Un asemenea aparat s-a încercat a fi vândut de către ruși americanilor, dar numai în varianta utilizării informațiilor subliminale. Acest lucru s-a petrecut în perioada incidentelor de la ferma sectei davidienilor condusă de David Koresh. Se încerca modificarea comportamentului guru-lui Koresh. Deoarece americanii solicitau întreaga “tehnologie” din care o parte fusese lăsată în Rusia, afacerea nu s-a încheiat.

Cercetările privind realizarea unor astfel de arme “exotice” sunt demarate și în SUA. Deoarece aceste investigații încalcă **normele deontologiei cercetării științifice și uneori a celei de drept, Curtea Supremă a SUA a aprobat încă din anul 1985 ca CIA să nu divulge numele savanților și cercetătorilor implicați în această nebunească cursă a distrugerii psihotronice.**

Pe această linie se înscriu și **cercetările privind influențarea conștiinței umane cu ajutorul radiațiilor unui fascicol de tip radar**, ce s-au efectuat în cadrul Laboratoarelor Brookhaven din zona Long Island. Folosind un radar de tip “SAGE” modificat, preluat de la batalionul radar 0773, **proiectul MONTANK** demarat în anul **1970** a fost orientat în direcția investigării asupra psihicului uman a acțiunii radiațiilor de tip radar în condițiile producerii unei “curburi” a timpului similar experiențelor efectuate în ceea ce presa a denumit “efectul Philadelphia”.

Investigații de această natură, au fost făcute **și în direcția substituirii conștiinței unui subiect cu a altuia**, în baza “principiului cyborg” pe care l-a postulat F.E. Bearden. Acesta consideră că “biocâmpul” unui anumit subiect, se găsește în strânsă legătură cu biocâmpurile celorlalți, prin conexiunile existente într-un “hiperspațiu”, cu un univers de tip holistic intricat cu cel în care ne situăm. Prin **mijlocirea hiperspațiului se realizează o comunicare în anterioritatea și posterioritatea temporală.**

De altfel investigațiile actuale în acest domeniu, începute încă din decada anilor '40 de către Harold Burr în Anglia, caută să aplice în tehnicile psihotronice, cuceririle teoretice și achizițiile fizicii cuantice.

Să menționăm faptul că investigațiile aplicativităților psihotronice în corelație cu cercetări de biologie aplicată, sunt inițiate de diversele Comandamentele ale Pentagonului. Cu un singur exemplu, să notăm contractul AF 49 (638)-590 pe care l-a derulat încă în **1969** A.S. Air Force Office of Scientific Research cu The Johns Hopkins University School of Medicine, Baltimore, Maryland. În cadrul acestui grant au investigate aspectele “exotice” ale transmisiei informației biologice în relație cu ipotezele cuantice. Capitolele studiului au interesat radiația de tip Gurvici, implicațiile forțelor de acțiune la distanță, radiațiile bionice, precum și alte aspecte legate de același tip de fenomene. Este un exemplu tipic de cercetare din care se inspiră ulteor metodele și tehnologiile noilor tipuri de arme “exotice”.

30. MISTERELE LOVILUȚIEI

Infrasunete pentru modelarea omului...

În numărul din **4 aprilie 1978** al periodicului *“Newsletter”*, apărea sub semnătura lui **R.C. Beck**, articolul *“Extreme Low Frequency Magnetic Fields are EEG Entrainment”*, în care autorul analiza efectele pe care câmpurile electromagnetice de foarte joasă frecvență le exercită asupra fiziopatologiei omului, cu referire expresă asupra encefalogramelor. În viziunea autorului, **câmpurile de extrem de joasă frecvență, cuprinse între 6,67 și 6,26 Hz, provoacă stări confuzionale și angoase, depresii, tensiuni, grețuri, lungirea timpilor de reacție, desincronizări ale EEG, însoțite și de alte tulburări neurovegetative.** În același timp, **câmpurile oscilatorii de 7,83-8,0 și 9,0 Hz au capacitatea de a induce diminuarea stărilor de angoasă și a tensiunilor.** Se consideră că frecvențele domeniului de extrem de joasă frecvență (ELF – *extreme low frequency*) sunt **purtătoare pentru mesajele extrasenzaționale**, cum ar fi cele radiesteze și psihotronice sau paranormale.

Observații efectuate de către serviciile secrete americane au stabilit, pe de altă parte, faptul că **în fosta Uniune Sovietică, începând din vara anului 1978**, au avut loc **experimente de utilizare a câmpurilor de 5-15 Hz**, transmise pe o purtătoare de înaltă frecvență din gama de **5-30 MHz**, emise cu o putere de **40 MW**. Ori, s-a constatat că acest gen de transmisiuni sunt **capabile să interfereze cu organismul uman, producându-i modificări psihoemoționale.** Având o putere de 25-30 ori mai mare decât cea a câmpului geomagnetic terestru, aceste radiații acționează tocmai prin intermediul acestuia, modificându-l în zona de acțiune a generatoarelor de acest tip și care acționează direcțional asupra țintei alese.

Moartea vine pe banda... de frecvență

Cercetări începute încă în anul **1957** de către **W.O. Schumann** au demonstrat faptul că, între scoarța terestră și ionosferă, adică pe o înălțime de cca. 80 Km, atmosfera din jurul pământului delimitează o **“cavitate” rezonantă** comparabilă să zicem cu cea a unei cutii de vioară în care se poate decela existența a cinci frecvențe electromagnetice naturale fundamentale ale câmpului geomagnetic terestru și anume: **7,8; 14,1; 20,3; 26,4 și 32,5 Hz**, care, pe de o parte, sunt influențate de activitatea cosmică, în principal cea solară, iar pe de altă parte influențează, la rândul lor, rezonant, fiziologia și

activitatea organismelor vii. **Dintre cele cinci frecvențe fundamentale ale "zonei de rezonanță Schumann", prima și anume cea de 7,8 Hz exercită influența cea mai puternică asupra organismului uman.** Acest lucru se datorește faptului că una dintre frecvențele de bază a activității cerebrale umane se realizează prin producerea unor "pulsaii" electromagnetice ale creierului cu o valoare nominală de **7 cicli/sec.** Aceste "pulsaii" cerebrale se găsesc într-un raport de continuă rezonanță Schumann. Prin modificarea parametrilor acesteia, datorită fenomenului de rezonanță indusă, se produce o modificare implicită a activității cerebrale umane. Este ceea ce se întâmplă în mod natural atunci **când se produc exploziile solare, vizibile sub forma petelor solare și care sunt urmate, de obicei, de creșterea incidenței unor afecțiuni, în special de tipul infarctului miocardic și hemoragiilor cerebrale. În mod artificial același proces poate fi indus** și prin utilizarea locală a câmpurilor de extrem de joasă frecvență, care produc apariția tulburărilor descrise mai sus. Dar nu numai frecvențele zonei de extrem de joasă frecvență a spectrului electromagnetic au o asemenea influență. **Și undele acustice emise în gama de 7 Hz acționează rezonant asupra creierului uman, producând un tablou clinic asemănător, în funcție de intensitatea zgomotului emis putând avea, potențial, efecte și efecte și mai dramatice.** Accidentele și dramele petrecute de altfel în vestitul **triunghi al Bermudelor**, par a fi produse ca urmare a apariției unor astfel de infrasunete la nivelul mării, ca urmare a forțelor de frecare a fluidului atmosferic în raport de fluidul apos maritim.

Dar, în fiziologia organismului, frecvențele rezonante sunt implicate și în alte mecanisme. Cercetările lui **I. Bentov** (1976) au arătat astfel că, în schelet, inclusiv în craniu, se produc oscilații ce se manifestă rezonant la frecvențele din jurul valorii de **7 Hz.** Acționând ca un reverberator acustic, cutia craniană produce mici mișcări ale creierului în sus și în jos, traduse în plan acustic prin unde reverberate ce traversează creierul la frecvențe superioare undelor incidente.

Efectul acestor stimulări mecanice este producerea, prin mecanisme piezoelectrice, a unor câmpuri electromagnetice pulsatorii, care dereglează activitatea normală cerebrală, cu toată trena tabloului clinic secundar ce se instalează în aceste condiții.

De la Răsărit vine... arma psihotronică

Mecanismele descrise mai sus, formează, de altfel, și baza pe care sunt construite unele dintre armele psihotronice, care, nu numai că au fost experimentate, dar au fost și utilizate. Astfel, în anul **1992**, în

perimetrul teatrului de operațiuni militare ale conflictului transnistrian din Basarabia, care a opus secesioniștii rusofoni din **Transnistria** puterii legitime de la Chișinău, elemente care au fost atașate Armatei a 14-a ruse dislocate aici au efectuat unele operațiuni “curioase”. Astfel, cercurile medicale din Chișinău au fost intrigate de fenomenele care au precedat și succedat evenimentele din unele zone ale raioanelor de luptă de peste Nistru. S-a constatat astfel că **atacurile inițiate de forțele gardiștilor rusofoni erau precedate, cu regularitate, de instalarea, în rândul locuitorilor și luptătorilor din zona de acțiune, a unei stări de abulie, cu un întreg cortegiu clinic al lipsei de voință, inerției, nehotărârii. La terminarea atacului se instala, în schimb, o stare de iritare colectivă, caracterizată printr-un sindrom de isterizare în masă.** Ori, în cazul unei psihoze colective care s-ar fi putut instala în mod natural într-o asemenea situație, **sucesiunea fenomenelor descrise ar fi trebuit să fie exact inversă.** Printre particularitățile care au permis avansarea presupunerii că aceste stări au fost induse artificial s-a notat faptul că recidiva lor nu a fost concordantă cu fiecare intervenție, că s-au produs în diverse raioane și nu au fost corelate cu orice atac, concluzionându-se că **inducerea lor a făcut parte dintr-un plan bine pus la punct.** Acest plan a urmărit o anumită desfășurare, anumite ținte și un anumit rezultat. Cine se ascunde în spatele acestui “experiment” nu este totuși greu de ghicit, dacă luăm în considerare procedeele psihotronice de provocare pe calea radiațiilor electromagnetice a unor stări confuzionale pe teatrul operațiunilor de luptă.

Lovituția a început în difuzoare !

Întorcându-ne cu numai câțiva ani înapoi, la data de **21 decembrie 1989**, să ne aducem aminte de tabloul în care s-au desfășurat **acțiunile din Piața Revoluției din București**, așa cum au fost ele sesizate de participanții direcți aflați la fața locului, sau de către cei care au privit evenimentele la televizor.

În urma de întâmplări care s-au succedat atunci și pe care toți le-am trăit și care au fost consemnate în dări de seamă sau rapoarte ale Comisiei de anchetă parlamentară asupra acestor evenimente, este interesant de sesizat care a fost **momentul-cheie ce a determinat schimbarea cu 180° a atitudinii masei de participanți la mitingul din piață.** Și care până atunci se manifestau conform tipicului binecunoscut al aplauzelor, ovațiilor și scandărilor de lozinci.

Urmărind firul evenimentelor, se constată că, **în timpul în care Ceaușescu își ținea cuvântarea**, s-au, auzit în porțiunea dinspre strada

Academiei, **zgomotul unei petarde**. În acel moment, **difuzoarele** de mare putere care transmiteau cuvântarea au început să emită **un zgomot ca un vuiet, foarte puternic dar de joasă frecvență, care a indus în participanți o bruscă stare de neliniște, iritare și tensiune. Acesta a acoperit discursul lui Ceaușescu**, care de altfel s-a și retras după draperia unei uși din spatele său, pentru a reveni ulterior și a încerca împreună cu soția să calmeze situația. A rămas întipărită pentru istorie celebra frază: *“Alo! alo! tovarăși, stați liniștiți la locurile voastre!”*

Grupul de șoc mergea pe Calea Victoriei...

În **aceleași momente**, așa cum afirmă Sergiu Nicolaescu, fost președinte al Comisiei parlamentare menționate mai înainte, **un grup de 20-30 persoane, venind pe Calea Victoriei, dinspre Piața Victoriei, a fost lăsat, în dreptul hotelului Athenée Palace, să treacă prin cordonul de milițieni ce înconjură întreaga piață în care desfășura adunarea**. Deplasarea lor – fără a ști din cine a fost format acest grup – s-a făcut prin Piața Palatului, pe latura acesteia dinspre palat, **grupul părăsind nestingherit perimetrul. Deplasarea acestui grup s-a făcut cvasi-sincron cu apariția aceluși bizar zgomot de joasă frecvență și tonalitate** transmis prin difuzoare. În toată această perioadă de timp, starea confuzională și de iritare ajungeau la paroxism.

Nu sunt greu de găsit, în descrierea acestei scene, elementele clare ce pledează în favoarea ideii că, **prin difuzoare**, odată cu purtătoarea acustică în frecvență joasă audibilă, au fost transmise și secvențe de informație prin modularea purtătoare în regimul rezonant de **inducere a unor stări confuzionale**, care, alături de ceilalți factori psihologici implicați în evenimente, au amplificat mai ales efectul psihologic al întreruperii discursului și retragerii în spate a lui Ceaușescu. Cât privește misiunea grupului de care pomenește Sergiu Nicolaescu, speculațiile privind **emisiuni cu generatoare portative în spectrul electromagnetic al radiațiilor de extrem de joasă frecvență** nu sunt nici deplasate nici improbabile, ci dimpotrivă.

România - victima primului război electronic

Desigur că, alături de celelalte enigme ale revoluției care n-au fost încă dezlegate în legătură cu evenimentele din 21-22 și mai ales 22-26 decembrie 1989, rămâne ca desfășurările ulterioare ale istoriei să-și spună cuvântul. Mai ales că unele elemente au fost arătate chiar și în Comisia Senatorială de Cercetare a Evenimentelor din Decembrie 1989. Într-o lucrare dedicată acestor

fapte, **Șerban Săndulescu**, membru al citatei Comisii, afirmă în capitolul dedicat războiului electronic din decembrie 1989: *“Aceasta a fost o realitate obiectivă, confirmată de nenumărate depoziții. Doi ani mai târziu, în timpul războiului din Golf, el a fost din nou utilizat cu mare eficiență, fapt care atestă posibilitățile tehnice la vremea aceea pentru ducerea sa.*

*La noi, **războiul electronic a fost utilizat pentru a sugera iminența unui atac extern și a bloca o eventuală utilizare a unităților militare în reprimarea populației și implicit în combaterea loviturii de stat.***

*De asemenea, **el era pregătit și pentru a ușura o eventuală intervenție străină, dacă ar fi fost necesară**, cunoscând că, în momentul respectiv, existau mari concentrări de trupe sovietice la granița noastră. Menționăm, de asemenea, că, din depozițiile unor militari de la aeroportul Boteni, rezultă că au fost utilizate în timpul nopții și modele zburătoare care au alertat turnurile de control”.*

Iată și opiniile generalului **Iulian Vlad**, în calitatea sa de ultim șef al Securității lui Ceaușescu, asupra războiului electronic desfășurat în zilele tragice ale revoluției din 1989, exprimate în cursul convorbirii pe care acesta a avut-o la aceeași Comisie, la data de **13 octombrie 1993**:

“Dl. Vlad: ...Aș vrea să vă mai arăt o problemă și, dacă o veți dezlega, înseamnă că veți dezlega prima verigă din acest șir de necunoscute.

În ziua de 22 decembrie, concomitent cu începerea împușcăturilor, a început și diversiunea electronică. Deci, se poate constata ușor că a fost o legătură între ce s-a întâmplat pe pământ și ce a fost în eter. Cine au fost cei care au lucrat în eter? Această diversiune electronică a încetat ca prin minune în ziua de 25 decembrie. Oare tot securiștii au fost cei care nu au mai avut pe cine să apere?

Dl. Gabrielescu: - *Ce presupuneți în legătură cu acest război electronic?*

Dl. Vlad: - Am fost luni de zile anchetat pe această temă. Mi s-a luat ceasul de la mână, că s-a crezut că dirijez acțiunile cu ajutorul ceasului. Ca și cum ajunseserăm noi așa departe. Apoi, dintr-odată s-a așternut tăcerea... În noaptea de 22-23, comandanții de unități din Moldova... am dialogat o noapte întreagă, erau în subordinea gen. Gușe, dar când nu putea el, acționam eu și am colaborat bine cu acesta în acele momente cruciale... Cine a făcut acest joc? Nu am avut posibilitatea să verific aceste lucruri, dar dacă se dezleagă acest lucru, se poate merge mai departe... **Cred că un asemenea joc s-a făcut dinafara granițelor, puterile care au asemenea mijloace, sovieticii, din Bulgaria, Ungaria, din Jugoslavia, Turcia, din Marea Mediterană, flota a 6-a. Au mai existat asemenea situații mai recent în Golf”.**

31. ROMÂNIA, KGB ȘI SECTA AUM

Consilieri - în “țările frățești”, spioni - în “capitalismul muribund”

Odată pusă cizma pe teritoriul național românesc, anexându-și o parte din pământurile noastre istorice - Basarabia, Bucovina, și ținutul Herța - *“marea țară a socialismului victorios”*, **URSS, hotărâște**, prin **decizia din 2 august 1949** a Consiliului său de miniștri, **să interzică activitatea de spionaj și informație militară și politică în țările de “democrație populară” și regiunile “eliberate” ale Chinei, trecând în conservare rețelele de agenți**. După cum se știe, aceste rețele aflate în subordinea **KGB și GRU**, acționau la acea dată cu deosebită intensitate. **Scopul** în sine al acestei aparent bizare hotărâri era acela **de a decongestiona activitatea centrelor și serviciilor acestor doi mari dinozauri ai spionajului din zonele ocupate de ruși**, avându-se în vedere faptul că regimurile nou instaurate vor acționa numai la ordinul și sub supravegherea strictă a Kremlinului. Motivația și justificarea acestei hotărâri era foarte simplă: **toate structurile politice, economice, militare și de informație erau împănate cu oamenii rușilor sau aveau “consilieri” sovietici de la cele mai înalte eșaloane - inclusiv vârful piramidei statale - și până la eșaloanele structurilor amintite**.

Așa se face că întreaga politică, în toate multiplele înțelesuri ale acestei activități, nu numai că era dictată de Moscova, dar era și pusă în mișcare printr-o structură organizată de supraveghere ce funcționa cu un înalt grad de fiabilitate. **Supravegherea teritoriului făcându-se chiar din interiorul caracatiței, se puteau elibera cadre și mijloace ce puteau fi puse la dispoziție pentru a fi angrenate în lupta contra “capitalismului muribund”, la el acasă**. Mai mult chiar, unele dintre statele “frățești” puteau fi folosite și pentru activități de spionaj ale unor terțe țări sau ale rețelelor de spionaj adverse, infiltrate în “lagărul socialist”.

Coșmarul lui Ivan: România în NATO...

Să amintim aici doar de una dintre penetrările structurilor NATO prin intermediul **“rețelei Caraman”** și a **racolării agentului francez DINU**, în realitate unul dintre cele mai sus plasate personalități ale piramidei militare franceze, **Charles Hernu, viitor ministru al Apărării, începând cu anul**

1981. Să nu uităm faptul că pregătirea și infiltrarea unei “cârțițe” în eşaloanele înaltelor funcții și ierarhii durează ani de zile. Așa încât, măsurile luate de sovietici în acei ani timpurii vizau o strategie ce se întindea departe în timp, strategie care s-a dovedit a fi urmată de unele indiscutabile succese, dacă ar fi să luăm în considerare numai racolarea unui ministru de război al unei țări potențial adversar într-un posibil viitor război.

Pe de altă parte, date fiind “jocurile” extrem de încâlcite pe care serviciile de spionaj le țin, nu lipsită de interes pare a fi și ipoteza după care – conform postului *TV France 3* – povestea lui Charles Hernu (fost ministru al Apărării acuzat de a fi fost agent al Estului între anii 1953 – 1963), “*informația – bombă este nesusținută de probe irefutabile*” și are o sursă neclară. Astfel, analiștii francezi se întreabă de ce povestea apare abia acum, după ce personajul principal a trecut în lumea de dincolo. Unul dintre răspunsurile plauzibile ar fi acela că întreaga poveste a fost **montată de serviciile rusești, în scopul bine determinat de a submina relațiile României cu Occidentul, pe fundalul demersurilor pro-NATO ale Bucureștiului**, fapt ce produce o nemulțumire evidentă la Moscova.

Situația aceasta a luat însă o nouă turnură **pe la jumătatea anilor '80**, când considerente de ordin geopolitic au forțat Secția V-a a Direcției I a KGB să introducă **țara noastră din nou sub o strictă supraveghere, alături de Albania și Jugoslavia**, ultimele două fiind de mult luate în vizorul serviciilor secrete. **Reactivarea vechilor rețele, ca și lărgirea și aprofundarea lor, au devenit și stringente în ultima perioadă de vreme**, când, potrivit părerilor Moscovei, serviciile secrete ale Poloniei, Ungariei, ca și cele din Cehia, Slovacia și România își creează noi oportunități în relațiile de colaborare cu țările din NATO. Rusia își simte astfel șubrezite pozițiile în materie de spionaj, datorită mai ales faptului că serviciile de informații din aceste țări cunosc metodele spionajului și contraspionajului din interior, dată fiind istoria nu prea îndepărtată a zilelor noastre, când aceste structuri lucrau exclusiv sub patronajul și în folosul Moscovei.

România - osul din gâtul rechinilor

Dezvoltarea acestei situații, creează, în special pentru **România, o situație aparte în acest peisaj**. Ea provine pe de o parte din situarea țării noastre într-o poziție geografică particulară, care, în contextul strategiei neoimperialiste rusești, apare ca un **punct nodal. Încă de pe timpul țărilor, politica Rusiei a vizat permanent strâmtoarele Bosfor și Dardanele, pentru ca Marea Neagră să devină un lac interior rusesc. Testamentul lui Petru cel Mare** a pus această problemă în termeni reali și **prevederile**

sale nu au devenit caduce nici măcar sub imperiul sovietic. Dimpotrivă, întreaga strategie geopolitică sovietică a vizat cu perseverență acest scop. În jocul împărțirii sferelor de influență după cel de al doilea război mondial, doar abilitatea politică a lui Wiston Churchill a reușit să escamoteze cumva penetrarea rușilor spre Țarigrad, prin celebrul “protocol” al șervețelului de hârtie de la banchetul în care noi ne-am **trezit vânduți 90% influenței lui Stalin**, în timp ce Marea Britanie reținea pentru sine influența a 90% în Grecia.

Basarabia - Armatei a 14-a

În acest context al dezvoltărilor istorice, probabilitatea ca intrarea României în NATO să ofere baze strategice acestei organizații, pe litoralul românesc al Mării Negre și la gurile Dunării creează desigur probleme Moscovei. Așa se face că, în politica practică de ea față de România, **un rol principal îl joacă Basarabia**, *“artificială republică de trei județe”* apărută odată cu destrămarea Imperiului sovietic. Și față de care politica promovată de **conducătorii României din acea vreme**, împotriva oportunităților pe care istoria le crease, **nu s-au dovedit a fi la înălțimea situației apărute**. Întregul context geopolitic, face ca **poziția geografică a României**, privită în hotarele sale istorice naturale, să constituie **un factor strategic în concepțiile diriguitorilor moscoviți**, ea oferind facilități evidente pentru o înaintare către **Bulgaria**, țară nu numai de limbă și de credință ortodoxă slavorusofilă, ci și de orientare promoscovită. Este și motivul pentru care **Armata 14-a** nu este mișcată din Transnistria, deși atât de jure cât și de facto, ea se află pe teritoriul unui stat străin și s-ar zice independent. **Capacitățile ofensive ale acesteia sunt structurate de altfel în ideea unei penetrări și desfășurări rapide pe flancul de sud-vest al actualului CSI**, dotarea sa logistică și în putere de foc depășind cu mult necesitățile de apărare, orientate evident fiind spre acțiuni ofensive. Acest lucru apare mai ales din **faptul că dotarea genistică a acestei armate este supradimensională în efective și tehnică specială pentru traversarea cursurilor de apă**. Calculele logistice luând evident în considerare forțarea traversării coloanelor sale peste Delta Dunării, în cazul unor acțiuni pe această direcție de înaintare.

Moscova nu crede în... NATO

În contextul dat, activitatea serviciilor de spionaj rusești în Basarabia, are în vedere și faptul că populația sa majoritară este formată din români. Este motivul principal pentru promovarea, **în continuare, a unei politici**

antiromânești evidente, susținută de cercurile puterii formate din băștinașii vânduți Moscovei, rusofilii educați la aceeași școală moscovită și rusofoni aduși din străfundurile stepelor calmuce, toți dirijați de structurile KGB mai nou rebotezat FSB, puternic implantate aici. Iată de altfel cum **descrie publicația “Țara” din Chișinău** starea aceasta de lucruri: *“Așa-zisa politică din Republica Moldova, nu are pereche în lume. Nu e nevoie să studiem cu lupa eșichierul nostru ca să ne convingem cât de manipulat din umbră este acesta. Mircea Snegur, garantul suveranității și independenței naționale, potrivit constituției în vigoare, s-a plâns că sprijinitorii săi sunt persecutați de securitate. Cineva încearcă probabil să perturbe judecățile adversarilor chiar la sursă. Acest cineva nu trebuie căutat mult. Tudor Butnaru, fost spion sovietic și actualmente ambasador al Republicii Moldova în aceeași Belgie, este de părere că Ministerul Securității Naționale nu poate să se desprindă de Rusia atât timp cât personalul său este constituit cu precădere din foștii colaboratori ai serviciilor secrete din Moscova. Această situație, văzută în context internațional, dă mult de bănuț. Ultimele evoluții din fosta RDG, Polonia, România și țările baltice atestă că **agenturile Kremlinului au reluat războiul psihologic împotriva statelor din fostul bloc comunist** *. Cazul social-democratului Josef Oleksy, care a fost câteva zile prim-ministru al Poloniei, este cât se poate de concludent. După ce Lech Walesa a demonstrat că noul șef al guvernului a fost agent KGB, un ziar din Varșovia scria că **dacă lucrurile stau într-adevăr așa cum spune fostul președinte al țării, Moscova nu-l va ierta, încercând să-l discrediteze în cel mai scurt timp**. Confirmarea acestei supoziții nu a întârziat să vină. Câteva zile mai târziu, un diplomat sovietic l-a acuzat pe Walesa de colaborare cu securitatea sovietică. Se vede de la o poștă, desigur, că la mijloc e o **cacialma**. Contează însă nu asta, ci faptul că Polonia s-a pomenit, în urma acestei diversiuni, într-o criză politică de proporții. Altfel spus, incidentul dovedește că **establishmentul din Europa Centrală și de Est continuă să trăiască sub imperiul șantajului rusesc**.*

Această stare de fapt nu va conțeni atâta vreme cât Moscova va putea să-i manipuleze pe agenții KGB care, la ora actuală, dețin funcții importante în ierarhia politică din fostul lagăr socialist sau din republicile ex-sovietice. Acestei teorii morale i se poate pune capăt doar prin tăierea nodului gordian. Cu alte cuvinte, **dosarele secrete urmează să fie făcute publice**, așa cum s-a făcut în Germania și Cehia, **blocându-se astfel toate filierele rusești de subversiune politică**”.

* **N. edit.:** Nu numai atât ! În 1999, înaintea ședinței de aderare, de la Madrid, țările pretendente la un loc în NATO s-au trezit foarte, brusc, de inundație: România (NU), Ungaria, Cehia și Polonia...

Întreaga situație descrisă de ziarul *“Țara”* are conotații specifice atât pentru România, cât și pentru Republica Moldova. Paleta proce-durilor și tehnicilor folosite de KGB în această zonă, în care în anul 1992, au dus la declanșarea unui război în toata regula între separatiștii rusofoni din Transnistria, susținuți de armata 14-a și puterea de la Chișinău, culminând cu detenția monstruoasă a patrioților din grupul Ilașcu doar pentru motivul că sunt români, arată în sine **ticăloșiile ce sunt manevrate din umbră de către KGB**. Iar paleta lor, atât de largă, **nu exclude nici un mijloc** ce le-ar putea servi, inclusiv cele aparținând mijloacelor “exotice” ale războiului parapsihologic.

Metoda Zvonurilor

Una dintre clasicele deja devenite metode utilizate nu numai de către KGB, ci și de alte servicii secrete, în manipularea maselor, este așa numita **“metodă a horoscopului”**. **Psihologia individului, luat ca entitate aparte, este mult diferită de cea a aceluiași individ aflat în mijlocul unei mulțimi**. Atunci când acesta este posesorul unei informații la care se gândește solitar, distorsiunile în sensul amplificării sau minimizării importanței pe care el o acordă acesteia sunt radical diferite de cele ce se produc atunci când aceeași informație este discutată de el în cadrul unei mulțimi de indivizi. În această ultimă situație, părerile și comentariile congenerilor de discuție care intervin cu opinii proprii și cu aprecieri, care de multe ori sunt formulate în necunoaștință de cauză, pot distorsiona impactul informației furnizate cu câteva ordine de mărime în plus. Această situație face ca **metoda zvonurilor** plasate în sânul populațiilor ce constituie obiectivul supus unei manipulări să se bucure de aprecierea deosebită a celor ce se ocupă cu astfel de manipulări. Zvonurile, care, așa cum au dovedit-o studiile de psihologia maselor, **circulă cu o viteză extraordinară de mare, în special în timpul situațiilor sociale tensionate, au șansa de a fi mult mai ușor preluate și asimilate de “țintă”, atunci când lansarea intervine din partea unei surse creditată ca fiind foarte bine informată sau bucurându-se de calitatea de a fi “prezicător”**.^{*} Să menționăm, în acest sens, faptul că **instituții publice, cum sunt în special canalele de televiziune, sunt folosite pentru a crea o aură de nemaipomeniți prezicători unor anumite personaje**. Exemplul cel mai concludent de la noi, lansat cu evident succes de către TVR și ProTV, este cel al lui **Silviu Brucan**, alias proorocul din Dămăroaia, prezentat în

^{*} N. edit.: Înainte de 1990, bancurile erau lansate chiar de Securitate și Armata (DIA) ! Cele mai valoroase erau chiar cele despre Ceaușescu, cu ele putându-se testa în cât timp ajunge un zvon, în condiții de maximă conspirativitate, de la Mangalia la Satu Mare. Cum bancurile politice s-au înmulțit în anul '80, rezultă că securitatea se pregătea pentru o ocupare a țării de către sovietici...

cvasitotalitatea aparițiilor sale televizate drept un prezicător politic infailibil, părerile sale fiind îngurgitate rapid și fără prea mult discernământ critic de către “țintă”. Iar impactul acestei asimilări duce, de foarte multe ori, la obținerea rezultatelor scontate de către “sursa” ce le-a emis.

Astrologi și prezicători “acoperiți”

În acest context trebuie privită și activitatea unor “**mediumi**” sau “**prezicători**” utilizați de către serviciile secrete în acțiunile de manipulare psihologică a maselor. Este concludentă, în acest sens, utilizarea, în timpul celui de al doilea război mondial, a prezicerilor lui **Nostradamus**, atât de germani, cât și de englezi, pentru a induce populației părții adverse ideii că, în catrenele sale, acesta prezisese înfrângerea celuilalt adversar. Sau utilizarea celebrului astrolog din acea vreme, **Louis de Wohl**, de către serviciile de spionaj engleze, care l-au trimis în SUA ca agent de influențare a opiniei publice. Prin precizările sale asupra unor evenimente ce se vor petrece, în care informațiile proveneau din sursa serviciului secret britanic ce avea o agenție deschisă în America, de Wohl a căpătat o autoritate publică evidentă în materie de predicții politice. Această poziție a sa a fost speculată apoi, atât pentru a influența opinia publică americană, cât și pentru a determina un viraj al opiniilor germane asupra evoluției conflictului în desfășurare.

Mergând pe aceeași linie a influențării opiniei publice pe calea prezicerilor efectuate de personaje aparent dotate cu astfel de calități, KGB-ul a montat o mare diversiune în Basarabia care tocmai ieșise de sub tutela moscovită. În anul **1991**, și-a făcut apariția la Chișinău un bizar personaj cunoscut ca astrolog de renume: **Pavel Globa**. În fapt, întreaga sa carieră de prezicător a fost construită de KGB pe același scenariu ca și cel al lui Wohl de către *Intelligence Service*. **Misiunile ce i-au fost ulterior încredințate acestui “astrolog” gravitau în jurul prezicerilor sale ce coincideau cu obiectivele urmărite de ruși în noua Republică Moldovenească.** Mai mult chiar, în perioada imediat următoare, acesta primește sarcina de a vizita **și România**. Plimbat pare-se și pe la porțile Cotrocenilor, întreaga “pledoarie” pe care acesta a făcut-o în întâlnirile sale publice și private de pe malurile Dâmboviței, a fost canalizată exclusiv **în a demonstra că mersul astrelor coincide cu obiectivele politicii rusești.**

Dar să revenim la voiajul lui Globa de la Chișinău. În cursul vizitei sale de aici, astrologul rus a prezentat, unui auditoriu “neinițiat în tainele stelelor”, prorociile sale în legătură cu viitorul proaspetei fostă gubernie ajunsă “*republică de trei județe*” și al unirii sale cu România. Iată cum consemnează acest episod presa de la Chișinău: “*Se pare că **pentru ca țara noastră să***

poată începe o viață nouă era nevoie de moartea a trei moși și anume Molotov, Malenkov și Kaganovici, trei oameni cumpliți care și-au vândut sufletul diavolului, dar care nu reușiseră să părăsească acest pământ căruia i-au adus atâtea nenorociri. Toți trei au murit la adânci bătrâneți. Pavel Globa a susținut: **«Este vorba de opt oameni care au devenit marionete în mâinile celui de al nouălea.»** Dar cine este cel de-al nouălea? Unde s-a aflat în perioada 19-21 august, când, după cum se știe, s-a constituit Republica Moldovenească? La Moscova, pe insula Foros, în Occident, în Orient sau în altă parte? Asta urmează să aflăm. Dar Globa știe deja, însă ne oferă posibilitatea să ne gândim singuri. De ce trebuie să existe neapărat cel de-al nouălea? Pentru că **forțele oculte nu apar la cifra opt, care indică libertatea***. Și ce libertate ar putea exista în condiții de juntă? Dar de nouă se agață. Ceea ce permite concluzia că, totuși, **«păpușarul» există dar deocamdată stă în umbră**, așteaptă cine va învinge. Însă, el **va apărea în curând**. Nu există nici o îndoială. Și aceasta **nu mai târziu de 1992**, anul «Maimuței negre».”

Ce se va întâmpla cu URSS? “Deocamdată, spune Globa, țara plutește în minciună deasupra prăpastiei. Imperiul sovietic nu mai există, dar spiritul lui mai planează deasupra noastră. Timp de 3 ani, 3 luni și 18 zile, popoarele din nord își vor lecui rănilor. Ne aflăm la începutul zborului. Punctele lui interioare le vom atinge în primăvara lui **1992, an comparabil ca amploare a acțiunilor și foametei numai cu 1918**. În același timp, **acest an va fi și anul purificării**. Este primul dintr-o perioadă de 18 ani care va avea șase eclipse de Soare și Lună. **Anul 1991 este un an fatal, ale cărui urmări de pe urma schimbărilor intervenite sunt imposibil de corectat**. Urmează să avem de a face cu ultima eclipsă de Lună la **21 decembrie**. De altfel, tocmai din acest moment este posibilă trezirea fantomei lui Stalin. **Colonelul negru sau junta vor păși pe scenă**. Ceea ce va fi mult mai cumplit decât bolnavul Comitet extraordinar pentru stare de urgență. Va veni vremea bravilor militari tineri care nu au dat încă semne de viață pe plan global. Alături de ei în uniune se vor afla forțele care pregătesc complotul. Ceea ce se va întâmpla nu mai devreme de **21 decembrie (ziua de naștere a lui Stalin)** și nu mai târziu de **5 ianuarie (ziua de naștere a lui Gorbaciov)**. Complotul se va pregăti în jurul Anului Nou și va acționa la primăvară aproximativ la **5 martie (ziua morții lui Stalin)**. În Rusia, colonelul Ruțkoi nu și-a spus încă ultimul cuvânt”.

Situația internă din Republica Moldova:

“Victoria lui Snegur în alegeri a fost foarte necesară Moldovei, întrucât numai el poate sesiza acuitatea situației din republică. Însă nu se va afla mult timp la putere, maximum doi ani. Dar dacă își va schimba concepțiile

* N. edit.: Încă din vremea pelasgilor, cifra 8 este considerată benefică pe teritoriul României și a fost cinstită de Vlad Țepeș, regina Maria ș.a.

și părerile, va avea șansa de a fi președinte și în continuare – dacă nu va fi zdrobit de militari. **După alegeri vor avea loc evenimente ce vor duce la vărsare de sânge în regiunea nistreană, dar se va reuși oprirea lor.** În 1992-1993 se va schimba guvernul și **M. Snegur va fi nevoit să renunțe la primul-ministru**". Este interesant de subliniat în acest context ce fel de prevederi făcea Globa la adresa primului ministru **Mircea Druc**, care după cum se știe, **datorită atitudinii sale prounioniste devenise indezirabil Moscovei**, care încerca, pe toate căile și exercita toate presiunile pentru demiterea sa. Iată ce-i prevedea astrologul: *"Ca o ultimă posibilitate de a intra în istorie în iarna anului 1992-1993, dacă în această perioadă nu-și va schimba anturajul și nu va trece pe plan politic la o comunicare mai mare... cariera lui se va încheia rapid"*. Lucrul acesta s-a și petrecut de altfel. Urmărind **"proorocirile" astrologului emisar al KGB** și privind retrospectiv cele petrecute între timp, nu putem să nu observăm din ce sursă proveneau aceste premoniții, cui îi erau adresate și mai ales faptul că ele **reflectau întru totul politica rusească față de Moldova și tendința acesteia de a contrabalansa ideile unioniste ale populației din Basarabia.**

KGB și Secta AUM

Într-un asemenea context, în care serviciile speciale secrete fac apel la cele mai neașteptate metode de influențare a opiniei publice, nu este de mirare faptul că **utilizarea sectelor religioase face parte din arsenalul de strategii utilizate de acestea în diferite scopuri.** Una dintre cele mai mari afaceri de acest gen, care a tulburat viața Japoniei în acest sfârșit de secol și mileniu, este desigur cel al **sectei Adevărului Suprem AUM SHINRIKYO, fondată în anul 1984** de către **Shoko Asahara**. Secta Aum provenea dintr-o sectă tibetană în care fondatorul ei, un bizar personaj semiorb, acupunctur și candidat ratat la intrarea în parlamentul japonez, își făcuse ucenicia. Denumită **Aum Shinsen No Kai**, ea a servit drept leagănul în care Asahara a devenit "iluminat", descoperind **"adevărul spiritual suprem"**.

Existența ei, a făcut înconjurul lumii la **20 martie 1995**, atunci când **11 pungi** conținând gazul toxic **"sarin"** au fost depuse **în cinci locuri diferite ale metroului din Tokyo**, în secțiunea acestuia care traversa zona rezidențială a cartierului diplomatic al capitalei Japoniei. Rezultatul acestei acțiuni a fost: **12 persoane moarte, iar 5500 intoxicate.** Peste puțin timp, la **19 aprilie** al aceluiași an, **700 de persoane** sunt **intoxicate și spitalizate** după ce au respirat un gaz neidentificat **în gara centrală din Yokohama**. Investigațiile efectuate de poliția niponă, după comiterea altor câteva crime puse în sarcina aceleiași secte, duc la prinderea "guvernului"

sectei și, în final, la data de **16 mai**, în localitatea Kamikuishiki la **arestarea fondatorului sectei, Shoko Asahara, pentru crimă și tentativă de crimă.**

Dar mai importante decât dezvoltarea acestei secte pe teritoriul Japoniei apar **legăturile pe care le-a creat în Rusia și mai ales implantările pe care le-a realizat aici**, cu tot cortegiul de fapte reale sau presupuneri care stau în spatele acestei evoluții. Apariția sa în Rusia se produce în anul **1992**, când închiriază câteva ore la radio contra sumei de 2.000 dolari/zi la Moscova și respectiv la Vladivostok, precum și la TV, pentru propagarea “învățăturilor” sale. Desfășurarea unei abile campanii de penetrare a mass-media și implicit a populației, face ca, în scurt timp, secta să adune **peste 30.000 de adepți**, depășind astfel contingentul de **10.000 de adepți** pe care îi **număra în propria-i țară**. Este, de altfel, interesant de reținut compoziția pe specialități a membrilor racolați în Rusia, care **viza în special cadre cu pregătire în domeniul chimiei și militari de carieră în activitate.**

Ancheta efectuată de poliția japoneză după incidentele cu gaze toxice a scos în evidență **dotarea sectei cu măști de proveniență rusească**, inclusiv implicarea unor factori ocupați cu activități științifice pe aceeași linie și de aceeași origine. În plus, **secta ducea tratative de cumpărare de armament și stagii de antrenare militară a membrilor ei**. Se avea în vedere preluarea tehnologiei de fabricare a armelor de tip **Kalașnikov - 47**. A fost **cumpărat un elicopter MIL - 17** și se trata achiziționarea altor câteva. Mai mult chiar, se tatona evaluarea prețurilor pentru achiziționarea de **ogive nucleare și tancuri T - 72**, ca și alte aspecte legate de logistica militară, inclusiv **construirea unei fabrici de produse “farmaceutice”**. S-a încercat chiar trimiterea unei echipe de specialiști care să recolteze, dintr-o țară africană, **“mostre” ale virusului Ebola**, care bântuia și care provoacă epidemii ce nu pot fi stăpânite.

Ancheta declanșată asupra activităților multiple ale sectei pe teritoriul Rusiei a fost inițial încetinită, apoi suspendată la intervenția directă a lui **Oleg Lobov, la acea vreme secretar general al Consi-liului de Securitate al Rusiei**, organismul suprem ce direcționează în fapt politica moscovită. Mai mult chiar, **Lobov înființează o fundație universitară ruso-japoneză, luând în acest sens legătura directă cu Shoko Asahara**. În **1992**, acesta vizitează de altfel Moscova, care îl gratulează ca *“eminent activist religios din Japonia contemporană”*, acordându-i licență pentru activități comerciale și **scutiri de taxe fiscale**. Asahara are chiar o întrevedere “istorică” cu vicepreședintele de atunci al Rusiei, **Alexandr Ruțkoi**.

Structura oficială a sectei este dublată de o alta clandestină, cu **activități secrete, mergând de la fabricarea gazelor toxice până la cea**

a rachetelor. Este de altfel, subliniat că, în desfășurarea acestor legături și activități ruso-japoneze, **un rol principal l-a jucat KGB-ul, care a supervizat întreaga activitate a sectei**, implantându-și oamenii în structurile sale, personaje care veneau în contact cu membrii forțelor armate japoneze ce făceau parte din sectă.

AUM cu “bivolari” la Durău ?

Dar partea cea mai interesantă a acestei afaceri este aceea că **în pofida interzicerii sectei în Japonia, filiala sa din Rusia ființează în continuare.** Mai mult chiar, își desfășoară activitatea încercând exportul acestui gen de activități peste graniță. Astfel în anul **1995**, la **Durău**, după o evoluție oarecum curioasă a unui “*așezământ medical*” de pretinsă recuperare intensivă prin terapii alternative naturiste în “*peste 200*” de afecțiuni, pe firma acestuia apare **ideograma AUM.** Începe o **bizară propagandă** privind conceptele filozofice indo-asiatice, ale unor practici de tip yoghin tantric. Se vehiculează ideea că această implantare, destul de apropiată de granița noastră răsăriteană, servește ca **bază de plecare pentru implementarea sectei în perimetrul țărilor vecine cu noi**, după un program bine planificat. Afacerea pare însă, în cazul nostru, să îmbrățișeze alte aspecte, acela al penetrării unor organizații ale practicanților tantrismului yoghin de la noi. Sub umbrela reclamei făcută sectei lui Asahara, aceasta, în tentativă de a-și găsi noi debușeuri, adepți și sedii, **încearcă să acapareze stabilimen-tul “medico-naturist” din stațiunea Durău.** Iată ce declară, în acest sens, **senatorul Radu Timofte**, președintele Comisiei de Apărare și Ordine Publică a Senatului în legislatura 1922 – 1996:

*“În vara anului trecut, trecând prin Durău, Durău fiind în județul din care provin, mi s-a adus la cunoștință, de către unii factori de conducere dar și de către unii susținători ai bisericii locale și ai mănăstirii, că **la unul din hotelurile din Durău**, patronat de către un oarecare Mirel Rusu, numit de către Fondul Proprietății de Stat, se întâmplă **lucruri necurate**, ce intră în contradicție directă cu creștinătatea, cu Biserica Ortodoxă Română și în general în contradicție cu poziția nor-mală a cetățeanului român. N-am putut rămâne indiferent că, odată cu acest lucru, mi-a fost adus la cunoștință, de către mai multe persoane, primarul din comună, șeful de post, maica stareță de acolo, preotul, vice-primarul din Poiana Teiului care știa despre acest lucru. Iar în comuna Ceahlău au venit doi cetățeni care mi-au spus același lucru. Ei se întrunesc, sunt reprezentanții unei secte mai mult sau mai puțin religioase, că practică un fel de yoga – nu yoga care este recunoscută și cunoscută ca atare ca un sport – că în acel local se dorește a se practica medicina naturistă și că*

unele persoane care merg acolo tre-buie să plătească o anumită sumă pentru a putea fi tratate. Tot atunci mi s-a spus că unele, **unii cetățeni** care au dorit să-și găsească alina-rea suferințelor, adresându-se sau încercând unele astfel de terapii, **au decedat după un oarecare timp**. Când s-a adus la cunoștință că a avut loc **o întrunire** cu câteva zile înainte, la care au participat aproximativ **100-150 de persoane** într-una din sălile hotelului, **s-au pus pături în geam**. Acele persoane nu au ieșit timp de trei zile de acolo, iar cetățenii localnici care s-au interesat la unele cunoștințe ale lor spu-neau că s-au întreținut **raporturi sexuale în grup între cele 100-150 de persoane**, că **nu s-au hrănit decât cu propria urină în perioada respectivă** și că poate exista și **un focar de infecție**, nu numai ce ei considerau anormal în viața unei localități. Aceia au făcut **o strictă legătură între ei și secta AUM din Japonia**, cei care au dat cu gaze toxice în metrou.”

Reporter: Dar există o astfel de legătură?

Senatorul Radu Timofte: “Rămâne ca la această întrebare să răspundă organele abilitate care au fost sesizate – și sunt sesizate de mult în acest sens. Mai degrabă, văd **o legătură între această comunitate** și acest loc de întâlnire din Durău și **preocupările lui Bivolaru de la București - ați auzit de el cu orgiile sexuale și cu toate celelalte**. Mai degrabă, aici fac o oarecare legătură”.

Intervievat în aceeași problemă, purtătorul de cuvânt al SRI, Nicolae Ulieru a declarat: “De fapt – și constat că ați investigat mai bine decât mine –, au fost niște încercări ale cercului yoga condus de **Gregorian Bivolaru**, să pătrundă și acolo, să aducă, mă rog, adepți sau ce sunt ei, să facă, să desfășoare activitățile pe care le desfășoară ei în mod obișnuit”.

BIBLIOGRAFIE

Ken Anderson - *Hitler - societățile secrete și lumea ocultă*, Editura Eleusia, Ploiești, 1996.

Cristhopher Andrew & Oleg Gordievski - *KGB The Inside Story...*, Editura Hodder & Stoughton, Londra, 1991.

Enzo Catania - *Mâna lungă a spionajului american*, Editura Diana, București, 1991.

Petre Dugaru - *Insula Șerpilor în calea rechinelor*, Editura Saeculum I.O. & Editura Vestala, București, 1996.

Arthur Lyons & Marcello Truzzi - *The Blue Sense*, Editura Warner Books, New York, 1991.

Mihai Manea - *Enigmele celebre ale istoriei*, București, 1996.

Ernst Meckelburg - *Les armes secretes PSI*, Editura Pierre Belfond, Paris, 1986.

Ion Mămulaș & Corin Bianu - *Dicționar de parapsihologie*, Editura Corvin & Editura R.A.I. Coresi, București, 1996.

Margaret Nicholas - *Psychics & Mystics*, Editura Hamlin, London, 1995.

Tudor Niculescu - *Războiul electronic mit și realitate*, Editura Militară, București, 1991.

Christine Ockrent & Contele de Marenches - *Consilier de taină al Puterii*, Editura Humanitas, București, 1992.

Ronald Payne - *Mossad istoria secretă*, Editura Colosseum, București, 1996.

John D. Raps - *Explorând a patra dimensiune*, Editura Cartimex, București, 1996.

Emil Streinu – *Războiul magicienilor*, Editura Gamian, București, 1993.

Paul Ștefănescu – *Istoria serviciilor secrete românești*, Editura Divers Press, București, 1994.

Charles T. Tart – *Altered States of Consciousness*, Editura John Wiley & Sons Anchor Books, New York, 1972.

Cuvânt înainte 8

1. DOSARUL BLAVATSKY 10

La botez, patrafirul preotului lua foc... 10

“Amazoana” de lângă Garibaldi 10

Haşiş şi ocultism 11

“Sponsori principali”: 13

preşedintele SUA şi spionajul englez 13

Teleportare cu final neprevăzut 14

“Doctrina secretă” pentru eliberarea Indiei 15

2. GALLIPOLI - MISTERUL NEDEZLEGAT 17

1.000 de englezi dispar în neant ! 18

Spionii n-au putut afla nimic... 18

Răpiţi de... extraterestri ? 19

3. “LUSITANIA” - SACRIFICIUL PENTRU

O NOUĂ MARE PUTERE 20

“Lusitania” - “antrenament” pentru... Pearl Harbour 20

Preşedintele Wilson - “fiul dorinţei de război”... 20

Insula (contra) spionilor 21

Manipulare pentru o SUA mai mare... 24

Filiera ocultă 25

“Lusitania” scufundă Germania... 26

4. “ARMA NOSTRADAMUS” 28

Proorocul ştia când va muri... 28

Medic şi alchimist 28

Vlaicu Ionescu a anunţat căderea lui Gorbaciov ! 29

Centurii pentru demoralizarea Angliei 30

“Marele Duce” era Stalin, nu Hitler... 31

Războiul anglo-nazist al profeţiilor 32

Avertismentul lui Vlaicu Ionescu 32

n-a mai ajuns la Nixon... 32

5. RĂZBOI MONDIAL CU PARANORMALI

ŞI... MULŢI NEBUNI 34

Anglia - salvată de spioni ! 34

Churchill: “Daţi foc Europei !” 35

“Perfidul Albion” şi războiul psihologic 36

Debarcarea în Normandia şi... 38

paranormalul Montgomery 38

“Omul nou” venise de la Londra ! 40

Doctrina gheţurilor veşnice 41

Operațiunea “Horoscope”	42
“Rasputin al Reichului-ului” era... evreu !	43
Lobsang Rampa – tibetanul... din Dublin	44
Aberația Pământului concav	46
Dezastrul ocult al campaniei din Rusia	47
6. “OMUL DE TIP NOU” -	
UN ANIMAL FĂRĂ RAȚIUNE	49
Sinuciderea – un reflex condiționat ?	49
Sugestologia și “omul de tip nou”	49
Metoda lozincilor	50
Reflexul... comunist al lui Pavlov	51
KGB și laboratoarele de parapsihologie	51
Cazul Rahmaninov	52
Dormiți și... învățați !	53
7. PROCES-UL PARAPSIHOLOGIEI	54
Dictatură perfectă, cu “oameni noi”	54
“Omul de tip nou” – transmis... genetic	55
Pușcărie pentru... parapsihologie	56
Convorbiri cu mari spirite românești	56
8. SUPERSPION DIN... FRUSTRARE SEXUALĂ	59
Spioni de bună voie...	59
Hipnotizat pentru a spiona	59
Un ratat a trădat...	60
Manipulare prin dedublare	61
9. GRIPA CA O ARMĂ	63
Soarele și... gripa	63
Arma psihotronică și “boala legionarilor”	64
10. OZN-URI ȘI RĂZBOIUL RECE	67
Churchill a declanșat cursa înarmărilor	67
Manipulările O.Z.N. și UMMO	67
Proiectul “West Ford”	68
Extratereștrii – lecție de dirigenție pentru Pentagon	69
11. PARANORMALI CU “OCHI DE ȘOIM”	70
Americanii s-au trezit târziu...	70
Eșecurile multe și dese...	70
“Șobolanii de canal” de pe firele KGB	72
CIA-KGB 3-0...	74
12. RADIESTEZIA ȘI SERVICIILE SPECIALE	76
Baghetele miraculoase ale Antichității	76
Biserica și “fizica ocultă”	76

Rocaroscopul și “zonele geopatogene” 77
Ilie Ceaușescu voia... comoara lui Decebal 78
Radiestezia, petrolul și submarinele 79
“Arma secretă” din Vietnam: “tijele lui Matacia” 80
Marea ca un câmp de luptă... 81

13. ASTROLOGI LA NIVEL ÎNALT 83

Biroul 2 francez – model pentru Armata română 83
De Gaule și spionajul 84
Parapsihologia păstrează colonia ! 84
Președinții africani – manipulați prin horoscop 86
Bush – un președinte recomandat de astrologii CIA ! 86
CIA, paranormali și komeini 88
“Criza ostatecilor” și... mila pentru Khomeini 88
“Iran-contras” – o afacere paranormală 89
Pentru Stalin și Elțân, viitorul nu suna bine... 90
Saddam – “viitor strălucit”, Ceaușescu – ciuruit... 91

14. OPERAȚIUNEA JIRINOVSKI 93

Terapie pentru... chelie 93
Ciumak de la Radio Moscova 93
Jirinovski – senzualul sub hipnoză ! 94
Transnistria, Radio Moscova și “mesajele de dincolo” 95

15. ARME NECONVENȚIONALE PENTRU

v“RĂZBOIUL STELELOR” 97

Asasinat pentru că era... savant 97
Crima ordonată de țar din motive umanitare ! 98
“Războiul stelelor” – etapa terestră 99
Misterul submarinului “Thresher” 100
Hrușciiov și Brejnev se credeau zeii războiului... 101
Radionica – o știință misterioasă 101
Creșterea plantelor – stimulată prin fotografie ! 102
Energia eloptică, termitelile și... astronautii 104
URSS și armele neconvenționale 105

16. GENERATOARELE PSIHOTRONICE PAVLITA 108

Forțele mentale – efecte letale ! 108
“Imperiul” contraatacă... 108
Demonstrația de la București 109
Invenție sau blestem ? 110
Generatorul Pavlita în acțiune 111

17. RĂZBOIUL MONDIAL SUBACVATIC 114

Gogu Constantinescu – salvatorul Angliei ! 114

Dumnezeu a creat stațiile radio și radarul ? 114

Lei de mare – cu radio-emițătoare ! 115

Serviciile secrete sovietice umilesc Occidentul 117

Gorbaciov – avertismente de Mare Putere 121

Submarin sau... balenă ? 122

Hackerii de la GRU și paranormalii DIA 123

18. SERVICII, SUBMARINE, SECRETE 125

Antene de... 150 km pentru submarinele atomice 125

“Experimentul Nautilus” 126

Cameron – “satelitul” uman 127

Eroii români-răsplătiți cu... lagărul sovietic 128

KGB și parapsihologia 129

“Umbrela bulgărească” și infarctul provocat 130

SRI și telepatia 131

19. PSIHOMETRIA ȘI SERVICIILE SECRETE 135

Psihometria – “măsurarea sufletului” 135

Criptestezia și U.S. Psi Squad 135

“Cosmic Operations Section” și manipularea dictatorilor 137

Frații Dulles și KGB 138

Ceașescu-spionat murdar de CIA... 139

20. KGB ȘI DIVERSIUNEA “UNIRII COSMICE” 141

UMMO – marea diversiune a KGB 141

Mesajul unui sovietic “astral” 141

Educat de extraterestrii și binecuvântat 142

de arhiepiscopul de Kiev... 142

De la “homo sovieticus” la “homo cosmicus” 143

20. KGB ȘI DIVERSIUNEA “UNIRII COSMICE” 150

UMMO – marea diversiune a KGB 150

Mesajul unui sovietic “astral” 150

Educat de extraterestrii și binecuvântat 151

de arhiepiscopul de Kiev... 151

De la “homo sovieticus” la “homo cosmicus” 152

“Raiul, civilizația mea Sirius” 153

Unire, fără naționalități, cu capitala la Moscova... 154

“Dumnezeu m-a dus acolo...” 155

“Vom trăi 200 ani” 156

“Fluxul curat de energie”: mulțimea de dolari ! 157

21. TEHNICILE SUBLIMINALE 159

Sugestia ca o armă 159

“Manipulați poporul cu televizorul !” 159

David Koresh – influențat prin telefon ? 160

“Pot face un om să cadă de la 15 m !” 161

Ignatenko – “unificatorul Terre” de la Moldova 162

22. MOSSAD: PUȚINI ALEȘI, TOȚI VOLUNTARI 163

Mossad: milioane de spioni “acoperiți” ! 163

Din 15.000, doar... 15 aleși ! 164

De la profeți la parapsihologi 165

KGB, Mossad și războiul parapsihologic 166

“Operațiunea Beirut” și tăcerea Mossad 167

23. AGENTUL MOSSAD URI GELLER 169

Fiul de rabin – paranormal celebru și bogat 169

Furculițe îndoite și poltergeist 169

Werner von Braun – rămas fără... inel 170

Ceasurile stăteau ori... se plimbau ! 171

Parașutistul Uri Geller – fericit să servească Mossad 171

Agent de influență pe lângă președintele Carter 172

KGB, DST și... mulți dolari 173

24. DIAMONA DIN DEȘERTUL NEGHEV 175

“Fabrica de textile” “pompa”... bombe atomice ! 175

“Explozie pașnică” în “lupta pentru natură” 175

Informatorii Mossad nu se tem de CNSAS... 176

“Trădătorul Vanunu” acceptă “de bună voie” arestarea... 177

25. RABIN CONDAMNAT DE... RABINI 178

“Un războinic în slujba păcii” 178

Rabin – “sinucis” de... GOLANI 178

Aprobare pentru... propria-i asasinare ! 179

Shin Beth “a făcut totul”... 180

Asasinat ratat la Neptun 181

Blestematul de Rabin... 182

26. PSIHOTRONICA - ÎNTRE CEAUȘESCU 183

Spionaj pentru industrializarea forțată 183

Uzina de pixuri produce... rachete intercontinentale 184

Doctorand în România, inventatorul bombei atomice chinezești 184

“Azomureș” și... “Experimentul Philadelphia” 185

27. MEDITAȚIA TRANSCENDENTALĂ ȘI SENTINȚA VANGA 189

Dezinformarea și... păcatul original 189

Serviciile secrete și principiul înșeleciunii 189

Dictatorii – cei mai fricoși ! 190

“Regele” Ceaușescu a știut că va muri de Crăciun ! 191

Ceaușescu se voia doctor...	193
Meditația transcedentală – diversiune antiintelectuală	194
Psihologia – noul “dușman de clasă”	195
28. INSULA ȘERPILOR... CU ANTENE	197
17 Hectare de interes mare !	197
Pomană pentru URSS...	198
...revine Ucrainei	198
Delfinii și leii de mare – luptători antisubmarin...	199
În “epoca de aur”, și delfinii mureau de foame	200
O.Z.N.-uri și culoare anti-radar	201
Războiul electronic – puterea șerpilor cu stea	202
Invenții militare în umbra O.Z.N.-urilor	203
Revoluție cu... miniavioane sovietice	204
Malta, Ceaușescu, România	205
Marea Neagră – un nou... Kuweit !	207
Roboții sovietici “vizitează” Suedia și România	208
29. LOVILUȚIE ȘI... INTERNET	210
2.200 dolari pentru haosul Armatei SUA !	210
Război pe Internet	210
Armatele din cyberspațiu	211
Trupele Spețnay și... Loviluția	213
“Blestemul Haiti”	214
30. MISTERELE LOVILUȚIEI	218
Infrasunete pentru modelarea omului...	218
Moartea vine pe banda... de frecvență	218
De la Răsărit vine... arma psihotronică	219
Lovituția a început în difuzoare !	220
Grupul de șoc mergea pe Calea Victoriei...	221
România – victima primului război electronic	221
31. ROMÂNIA, KGB ȘI SECTA AUM	223
Consilieri – în “țările frățеști”, spioni – în “capitalismul muribund”	223
Coșmarul lui Ivan: România în NATO...	223
România – osul din gâtul rechinilor	224
Basarabia – Armatei a 14-a	225
Moscova nu crede în... NATO	225
Metoda Zvonurilor	227
Astrologi și prezicători “acoperiți”	228
KGB și Secta AUM	230
AUM cu “bivolari” la Durău ?	232

